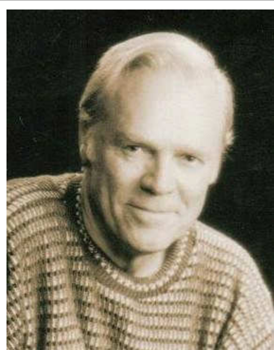
MICHAEL NEWTON PH. D.

CĂLĂTORIA SUFLETELOR

STUDII DE CAZ ASUPRA VIEȚII DINTRE VIEȚI

Ediția a ll-a, 2005
Cartea Daath
Publishing House

Titlul original în limba engleză: **Journey of Souls**

Michael Newton

Pentru Peggy, iubită soție și suflet pereche.

În afară de contribuțiile enorme ale soției mele, mulțumiri speciale colaboratorilor Norah Mayper, John Fahey şi tuturor acelor parteneri care mi-au dăruit timp din viața lor pentru editare, sfaturi şi încurajări. Şi tuturor subiecților mei, al căror imens curaj a făcut posibilă această cercetare, îngăduindu-mi să călătoresc împreună cu ei pe căile minților lor.

VEZI PRIN OCHII SUFLETULUI NEMURITOR

De ce eşti aici pe Pământ? Unde vei merge după moarte? Ce se va întâmpla cu tine când vei ajunge acolo? Multe cărți au fost scrise despre viețile trecute, dar puține despre existența sufletelor noastre în aşteptarea renaşterii - până la această lucrare provocatoare lucrare de început.

Când Dr. Newton, maestru hipnoterapeut atestat, a început regresia temporală cu clienții săi pentru a accesa amintirile din viețile lor trecute, a făcut o descoperire de proporții enorme: că există posibilitatea de a „vedea" lumea spiritelor prin ochii minții subiecților aflați în stare de hipnoză sau de supraconştiență; şi că subiecții aflați în această stare erau capabili să-i spună ce făceau sufletele lor între viețile lor pe Pământ.

Ce eşti pe cale de a citi în această carte îți va zgudui ideile preconcepute despre moarte. Ani de-a rândul, autorul a purtat în lumea spiritelor sute de persoane. Cele 29 de cazuri cuprind relatările unor persoane foarte religioase, ale altora neangajate spiritual şi ale acelora aflate, cum se

spune, „între” - comunicările celor care au arătat o remarcabilă consistență în modul în care au răspuns întrebărilor despre lumea spiritelor.

Doctorul Newton a aflat că procesul de vindecare prin găsirea locului cuiva în lumea spiritelor a fost de departe mai plin de noimă pentru clienții săi decât descrierea vieților anterioare ale acestora pe Pământ. Călătoria Sufletelor reprezintă zece ani de cercetări şi introspecții, pentru a te ajuta să înțelegi scopul din spatele alegerilor tale în viață, să conştientizezi cum şi de ce sufletul tău şi sufletele celor pe care-i iubeşti trăiesc veşnic.

„Această carte remarcabilă şi dinamică descoperă câteva dintre misterele vieții în lumea spiritelor.”

NAPRA Trade Journal

Călătoria Sufletelor este cu adevărat prima nouă informație metafizică apărută în atâția ani. Lucrarea este esențială pentru oricine vrea să ştie ce-l aşteaptă de cealaltă parte.”

Dick Sutphen

„Iată o strălucitoare şi perceptivă apropiere de următorul <brânci> în încercarea de a înțelege natura existenței.”

The Association for Past-Life Research - Therapies Newsletter WinafredB. Lucas, Ph.D. and Carole Clark, M.S.W.

CITITORII RĂSPUND CĂLĂTORIEI SUFLETELOR

Călătoria Sufletelor este o capodoperă care va rămâne în amintire mult timp după ce alte cărți din acest domeniu vor fi uitate. Felicitări.

Frank,
Boston, MA

Cartea dumneavoastră m-a făcut conştientă de sinele meu interior şi a dat un sens scopului meu în viață. A fost spirituală fără dogmă religioasă. Cum pot să vă mulțumesc?

Vicki,
Amsterdam, Olanda

După ce am cumpărat cartea *Călătoria Sufletelor* am purtat-o cu mine peste tot pe unde am fost, pentru că nu am mai putut să o las jos. Cartea dumneavoastră m-a impresionat aşa cum nici o altă lucrare nu a făcut-o până acum.

Viola,
Toronto, Canada

Cred că această carte spirituală plină de har nu are cu ce se compara în orice literatură existentă despre Lumea Spiritelor, legile şi procesele ei.

Joti,
Istanbul, Turcia

Ați făcut lumii un mare dar prin această carte, *Călătoria Sufletelor,* care răsună de un asemenea adevăr, încât este copleşitoare.

Madole,
Kon, Hawaii

Trebuie să vă spun că aceasta este cea mai serioasă şi cea mai interesantă carte ce descrie perioada de viață dintre reîncarnări. Nici o altă lucrare nu conține asemenea detalii. Puterea sa vine din maniera critică cu care v-ați chestionat pacienții dumneavoastră.

Zeljko,
Tubingen, Germany

Călătoria Sufletelor este o carte clasică ce ar trebui să existe în orice bibliotecă. Mă întreb dacă vă dați seama câte inimi ați atins?

J.C,
Dublin, Ireland

DESPRE AUTOR

Michael Duff Newton este doctor în consiliere psihologică, atestat ca hipnoterapeut şi membru al Asociației Americane de Consiliere. A fost profesor la Facultatea de Instituții Educative Superioare şi a activat în domeniul practicii private în Los Angeles. Dr. Newton şi-a dezvoltat propriile tehnici referitoare la regresie, pentru a putea să-şi ducă clienții aflați sub hipnoză dincolo de amintirile vieții lor trecute, spre experiența mai însemnată a sufletului în viața de apoi. Autorul este considerat un pionier al dezlegării misterelor vieții noastre în lumea spiritelor, relatate pentru prima dată în best-sellerul său *Călătoria Sufletelor* (1994), volum tradus în 10 limbi străine. Grație reputației sale internaționale ca regresionist spiritual, Dr. Newton a apărut la numeroase emisiuni de radio şi televiziune, dar şi în calitate de conferențiar, la conferințele New Age. În semn de respect pentru îndelungatele sale cercetări clinice ale amintirilor sufletului şi pentru descoperirile sale asupra cosmologiei vieții de după moarte, Dr. Newton a primit în 1998 premiul anual al Asociației Hipnoterapeuților Transpersonali pentru „contribuția unică” adusă în domeniul unirii minții, trupului şi sufletului. Autorul este istoric, astronom amator şi călător de-a lungul şi de-a latul lumii. Alături de soția sa Peggy, trăieşte în casa sa din munții Sierra Nevada, în nordul Californiei.

Alte cărți de acelaşi autor

Destinul sufletelor (Llewelyn, 2001 – Destiny of Souls)
Viața dintre vieți (Llewelyn, 2004 – Life between Lives)

Pentru a-i scrie autorului:

Dacă doriți să-l contactați pe autorul acestei cărți, sau doriți mai multe informații despre această carte, vă rugăm să scrieți autorului pe adresa editurii Llewellyn, urmând ca apoi cererea dumneavoastră să fie transmisă mai departe. Atât autorul, cât şi editorul vor aprecia să primească un semn de la dumneavoastră şi să afle cum v-a plăcut cartea şi cum v-a ajutat ea. Editura Llewellyn nu poate garanta că va fi posibil să se răspundă tuturor scrisorilor trimise autorului, dar poate garanta că toate vor fi transmise acestuia. Vă rugăm scrieți pe adresa:

Michael Newton, Ph.D
c/o Llewellyn Worldwide
PO BOX 64383, Dept.k499 - 5
St Paul, MN 55164 - 0383, USA

CUPRINS

Vei cunoaşte tărâmul ascuns unde se-adună toate sufletele, unde se regăsesc toate potecile Călătoriei. Prin ceața în care se coboară moartea, dansează o lumină călăuzitoare spre Trecerea cea fără de timp, pierdută din memoria conştientă, dar revelată ție în transă.

M.N.

INTRODUCERE

ÎȚI este frică de moarte? Te întrebi ce se va întâmpla după ce mori? Este oare posibil să ai un spirit care a venit de altundeva şi care se va întoarce acolo după ce trupul tău moare sau reprezintă doar o dorință ascunsă din cauză că îți este frică?

Constituie un adevărat paradox faptul că oamenii, singurii dintre toate creaturile de pe Pământ, trebuie să-şi reprime frica de moarte, pentru a putea trăi normal. Și totuşi, instinctul nostru biologic nu ne lasă să uităm niciodată acest pericol extrem în care se află ființa noastră. Pe măsură ce înaintăm în vârstă, spectrul morții creşte în conştiința noastră. Chiar şi persoanele credincioase se tem că moartea este sfârșitul existenței lor ca persoane. Cea mai mare groază a noastră față de moarte ne face să ne gândim la neantul morții, care va pune capăt tuturor legăturilor cu familia şi prietenii. Moartea face ca toate țelurile noastre Pământeşti să pară zadarnice.

Dacă încetarea funcțiilor vitale ar fi sfârşitul tuturor lucrurilor care țin de persoana noastră, atunci viața s-ar dovedi, într-adevăr, lipsită de sens. Totuşi, o anume putere din interiorul nostru ne face capabili, pe noi, oamenii, să ne închipuim o lume de apoi şi să simțim o legătură cu o putere superioară şi chiar cu un suflet nemuritor. Dacă chiar avem un suflet, atunci unde se duce acesta după moarte? Există, într-adevăr, un fel de paradis plin de spirite inteligente în afara universului nostru fizic? Şi cum arată? Ce. facem când ajungem acolo? Există vreo ființă supremă care răspunde de acest paradis? Aceste întrebări sunt la fel de vechi ca omenirea însăşi şi vor rămâne

încă un mister pentru cei mai mulți dintre noi.

Răspunsurile adevărate la taina vieții de apoi rămân, pentru majoritatea oamenilor, încuiate în spatele unei uşi spirituale. Acest lucru se întâmplă datorită unei amnezii construite în interior despre identitatea sufletului nostru care, la nivel conştient, ajută la contopirea sufletului cu creierul uman. În ultimii câțiva ani marele public a auzit despre oameni care au murit pentru un timp şi apoi s-au întors să povestească cum au văzut un tunel lung, lumini strălucitoare şi chiar cum au avut scurte întâlniri cu spirite prietenoase. Dar nici una dintre aceste relatări scrise în multe cărți despre reîncarnare nu a oferit vreodată mai mult decât o privire sumară asupra a tot ceea ce trebuie ştiut despre viața de după moarte.

Acesta carte este un jurnal intim despre lumea spiritelor. Lucrarea oferă o serie de precedente care dezvăluie în detalii explicite ce se întâmplă cu noi după ce viața noastră pe Pământ s-a sfârşit. Veți fi purtați dincolo de tunelul spiritual şi veți intra în însăşi lumea spiritelor, pentru a afla ce li se dezvăluie sufletelor înainte de a se întoarce, în final, pe Pământ, într-o altă viață.

Prin natura mea, sunt o persoană sceptică, cu toate că, din conținutul acestei cărți, nu par aşa. În calitate de consilier şi psihoterapeut m-am specializat în modificările comportamentale, în tratarea tulburărilor psihice. O mare parte a muncii mele implică restructurarea cognitivă pe termen scurt a clienților mei, stimulându-i să-şi conecteze gândurile şi emoțiile care să favorizeze un comportament normal. Împreună cu ei, scot la iveală înțelesul, funcția şi consecințele convingerilor lor, pentru că plec de la premisa că nici o tulburare mintală nu este imaginară.

La începutul practicii mele mă opuneam rugăminților oamenilor de a analiza viețile anterioare, datorită orientării mele spre terapia tradițională. În timp ce foloseam hipnoza şi tehnicile regresiei temporale pentru a determina originea amintirilor neplăcute şi a traumelor din copilărie, am simțit că orice încercare de a ajunge la o viață anterioară ar fi fost neortodoxă şi neclinică. Interesul meu pentru reîncarnare şi metafizică era numai curiozitate intelectuală, până când am lucrat cu un tânăr pentru controlul asupra durerii.

Pacientul se plângea de o durere cronică în partea dreaptă, pe care o avea de mult timp. Unul dintre instrumentele hipnoterapiei în controlarea suferinței este antrenarea subiectului în a-şi mări durerea, pentru ca subiectul să poată învăța şi cum s-o micşoreze, dobândind astfel control asupra sa. Într-una din şedințele noastre despre intensificarea durerii, acest bărbat şi-a imaginat că este înjunghiat pentru a-şi crea din nou starea de chin. Căutând originile acestei imagini, până la urmă i-am descoperit şi existența anterioară ca soldat ucis cu o baionetă în timpul celui de-al doilea război mondial în Franța, şi cu această ocazie am putut elimina şi durerea în întregime.

Încurajat de clienții mei, am început să fac experimente, trimițându-i pe unii dintre ei în trecutul şi mai îndepărtat, înainte de ultima lor naştere pe Pământ. La început am fost îngrijorat că integrarea de către subiect a nevoilor curente, a credințelor şi stărilor de teamă ar putea da naştere la fantezii, imagini denaturate ale amintirilor. Cu toate acestea, nu a durat mult până când mi-am dat seama că amintirile noastre cele mai adânc sedimentate oferă o serie de experiențe trecute prea reale şi legate între ele, pentru a fi ignorate. Am ajuns să înțeleg cât de importantă este, din punct de vedere terapeutic, legătura dintre trup şi întâmplările vieților noastre anterioare, dar şi cine suntem noi astăzi.

Apoi am dat peste un lucru de proporții imense. Am descoperit că era posibil să privesc lumea spiritelor prin ochii minții unui subiect sub hipnoză care ar putea să-mi relateze despre viața *dintre* viețile de pe Pământ.

Cazul care mi-a deschis uşa către lumea spiritelor a fost o femeie la vârsta a doua şi care era un subiect deosebit de receptiv la hipnoză. Ea îmi povestea despre stările ei de singurătate şi de izolare din acel stadiu delicat în care subiectul tocmai a terminat să-şi amintească de cea mai recentă viață anterioară. Această persoană neobişnuită a alunecat aproape singură în cea mai avansată stare de conştiință modificată. Fără să-mi dau scama, inițiasem o comandă exagerat de scurtă pentru această acțiune. I-am sugerat să meargă la originea pierderii prietenilor. În acelaşi moment, am folosit, din greşeală, unul din cuvintele declanşatoare pentru amintirea spirituală. Am mai întrebat-o şi dacă avusese un anumit grup de prieteni de care îi era dor.

Brusc, clienta mea a început să plângă. Când am pus-o să-mi spună ce nu era în regulă, ea a izbucnit: „Mi-e dor de unii prieteni din grupul meu şi de aceea sunt atât de singură pe Pământ”. Mi-era neclar şi am întrebat-o mai departe despre locul în care se afla acel grup de prieteni. „Aici, în casa mea permanentă, mi-a răspuns ea simplu, şi chiar acum mă uit la ei toți”!

După ce am terminat cu această clientă şi am reascultat înregistrările şedințelor cu ea, mi-am dat seama că găsirea lumii spirituale implica o prelungire a regresiei vieții anterioare. Există multe cărți despre viețile anterioare, dar n-am găsit nici una care să amintească despre viața noastră ca suflete sau cum să luăm corect legătura cu amintirile spirituale ale oamenilor. M-am decis să fac eu însumi o cercetare şi, datorită practicii, am dobândit o abilitate mai mare de a intra în lumea spirituală prin intermediul subiecților mei. De asemenea, am mai învățat că găsirea locului lor în lumea spirituală avea o însemnătate mult mai mare pentru oameni decât inventarierea vieților lor anterioare pe Pământ.

Cum este posibil să ajungi la suflet prin hipnoză? Vizualizați mintea ca având trei cercuri concentrice, fiecare mai mic decât ultimul şi unul într-altul, separate doar de straturi de conştiință unite între ele. Primul strat, cel exterior, este reprezentat de mintea conştientă care este sursa noastră critică, analitică. Al doilea strat este subconştientul, unde mergem inițial în hipnoză pentru a căuta în zona de înmagazinare toate amintirile din viața aceasta sau din cele anterioare. Al treilea, miezul cel mai ascuns, este ceea ce noi numim astăzi mintea supraconştientă. Acest nivel prezintă cel mai înalt centru al Sinelui, în care noi suntem o expresie a unei puteri superioare.

Supraconştientul găzduieşte identitatea noastră reală, mărită de subconştientul care conține amintiri ale multor alter ego-uri preluate de noi în trupurile din viețile anterioare. Supraconştientul poate să nu fie deloc un nivel, ci însuşi sufletul. Supraconştientul reprezintă centrul cel mai înalt de înțelepciune şi perspectivă şi toate informațiile mele despre viața de după moarte provin din această sursă de energie inteligentă.

Cât de valabilă este folosirea hipnozei în dezvăluirea adevărului? Persoanele aflate sub hipnoză nici nu visează, nici nu halucinează. Noi nu visăm în secvențe cronologice şi nici nu halucinăm în stare de transă dirijată. Când subiecții sunt puşi în stare de transă, creierul lor oscilează încet de la starea de veghe Beta şi continuă să-şi schimbe vibrația coborând sub stadiul meditativ Alfa până la diversele nivele din cadrul gamei Theta. Theta înseamnă hipnoză, nu somn. Atunci când dormim, ajungem în starea finală Delta, unde mesajele de la creier sunt direcționate în subconştient şi eliberate prin intermediul viselor. În Theta, conştientul nu este inconştient, aşa că putem şi recepționa, şi trimite mesaje cu toate canalele memoriei deschise.

Odată aflați în hipnoză, oamenii povestesc imaginile pe care le văd şi dialogurile pe care le aud în inconştient ca pe nişte observații literale. Răspunzând la întrebări, subiecții nu pot minți, dar ar putea interpreta greşit ceea ce au văzut în inconştient, aşa cum facem şi noi în stare de conştiență. În starea de hipnoză, oamenii au dificultăți în raportarea lor la orice lucru pe care ei nu-l consideră adevărat.

Cei care critică hipnoza cred că subiectul în transă îşi va fabrica amintiri şi îşi va influența reacțiile pentru a adopta orice cadru teoretic sugerat de hipnotizator. Cred că această generalizare este o premisă falsă. În munca mea, tratez fiecare caz ca şi cum aş auzi informația pentru prima oară. Dacă un subiect ar fi într-un fel capabil să reziste la hipnoză şi să-şi construiască conştient o fantezie despre lumea spiritelor sau să facă o asociere liberă pornind de la idei prestabilite despre viața lor de apoi, aceste răspunsuri ar deveni curând incompatibile cu celelalte studii de caz ale mele. Am învățat valoarea examinării încrucişate încă de la începuturile carierei mele şi nu am găsit nici o dovadă că cineva şi-ar falsifica experiențele spirituale pentru a-mi face mie plăcere. De fapt, subiecții în stare de hipnoză nu ezită să-mi corecteze interpretările greşite.

Cu cât numărul cazurilor mele creştea, am învățat din încercări şi greşeli să-mi formulez întrebările despre lumea spiritelor într-o succesiune corectă. Subiecții în stare de supraconştientă nu sunt în mod special motivați să ofere voluntar informații despre întregul plan al vieții sufletului în lumea spiritelor. Trebuie să ai setul corect de chei pentru fiecare uşă. În cele din urmă, am reuşit să-mi pun la punct o metodă de accesare a memoriei la diferitele părți ale lumii spiritului, cunoscând

ce uşă să deschid la momentul potrivit în timpul şedinței de terapie.

Pe măsură ce câştigam experiență, cu fiecare şedință, mai multe persoane au simțit că îmi făcea plăcere să aflu despre viața de apoi, aşa că au considerat că este în regulă să-mi povestească despre aceasta. Unii clienți din cazurile mele reprezintă bărbați şi femei, toți foarte religioşi, în timp ce alții nu aveau deloc vreo credință spirituală specială. Mulți se înscriu undeva la mijloc, cu un bagaj amestecat de filosofii personale despre viață. Lucrul uimitor pe care l-am descoperit în timp ce avansam în cercetarea mea era că, odată ce subiecților li se făcea regresie în starea lor de suflet, ei toți arătau o consecvență remarcabilă în răspunsurile la întrebările despre lumea spiritelor. Oamenii chiar folosesc aceleaşi cuvinte sau descrieri grafice în limbaj colocvial când discută despre viața lor ca suflete.

Cu toate acestea, omogenitatea experienței trăite de atât de mulți subiecți nu mi-a oprit încercarea continuă de a compara declarațiile subiecților mei şi de a corobora activități funcționale specifice ale sufletelor. Au existat câteva diferențe în raportarea narativă între cazuri, dar acest fapt s-a datorat mai mult nivelului de dezvoltare a sufletului decât variațiilor în modul în care fiecare subiect a văzut, practic, lumea spiritelor.

Cercetarea a fost dureros de înecată, dar pe măsură ce volumul cazurilor mele creştea, am obținut, în sfârşit, un model viabil al lumii eterne în care trăiau sufletele noastre. Am descoperit că gândurile despre lumea spiritelor implică adevăruri universale în rândul sufletelor oamenilor care trăiesc pe Pământ. Tocmai aceste percepții ale diverselor tipuri de persoane m-au convins că declarațiile lor erau credibile. Nu sunt o persoană religioasă, dar am aflat că locul unde mergem după moarte este unul de ordine şi de îndrumare şi am ajuns să apreciez că viața de acum şi cea de apoi au fost croite cu mare măiestrie.

Atunci când am reflectat cum să-mi prezint descoperirile, am hotărât că metoda studiului de caz ar putea oferi cel mai descriptiv mod în care cititorul ar putea evalua amintirile clientului meu despre viața de apoi. Fiecare caz pe care l-am ales reprezintă un dialog direct între mine şi un subiect. Mărturiile de caz sunt luate din înregistrările şedințelor de terapie. Această carte nu are intenția să trateze viețile anterioare ale subiecților mei, ci mai degrabă de a fi o documentare a experiențelor lor în lumea spiritului, raportate la acele vieți.

Pentru cititorii care ar putea întâmpina greutăți în conceptualizarea sufletelor noastre ca obiecte non-materiale, istoricul de cazuri enumerate în primele capitole explică modul în care apar sufletele şi felul în care ele funcționează. Fiecare descriere de caz este abreviată într-o oarecare măsură, datorită constrângerilor spațiului şi pentru a oferi cititorului o aranjare ordonată a activității sufletului. Capitolele au fost concepute să arate progresia normală a sufletelor înăuntrul şi în afara lumii spiritului, împreună cu alte informații spirituale.

Călătoriile sufletelor din momentul morții până la următoarea lor încarnare s-au născut dintr-o colecție de informații obținute de la clienții mei pe durata a zece ani. La început, m-a surprins faptul că am avut persoane care şi-au amintit mai clar părți ale vieții sufletului lor dintr-o perioadă mai îndepărtată decât din cele mai recente. Totuşi, dintr-un anumit motiv, nici un subiect nu a putut să-şi amintească întreaga cronologie a activităților sufletului său pe care le-am descris în această carte. Clienții mei îşi amintesc anumite aspecte ale vieții lor spirituale într-un mod destul de viu, în timp ce alte experiențe le apar destul de încețoşat. Ca rezultat, chiar şi cu aceste 29 de cazuri, am descoperit că nu puteam oferi cititorului gama întreagă a informațiilor pe care le strânsesem cu privire la lumea spiritelor. Astfel, capitolele conțin detalii despre mai multe cazuri decât cele 29 menționate în listă.

Cititorul ar putea considera întrebările mele, în anumite cazuri, destul de pretențioase. În hipnoză este necesar să menții subiectul pe linie. Când lucrezi pe tărâmul spiritului, pretențiile față de mediator sunt mai mari decât în cazul amintirilor din viețile anterioare. Aflat în transă, un subiect obişnuit poate să-şi lase mintea sufletului să rătăcească în timp ce urmăreşte desfăşurarea unor scene interesante. Clienții mei doresc adesea să mă opresc din vorbit, pentru ca ei să se poată desprinde de relatarea celor văzute şi doar să se bucure de experiențele anterioare ca suflete. Încerc să fiu blând şi nu excesiv de structurat, dar şedințele mele sunt ținute, de obicei, cu o singură

persoană şi durează trei ore, în acest timp fiind o mulțime de informații de acoperit. Unii oameni vin de la distanțe mari ca să mă vadă şi nu pot să mai vină curând.

Consider că este o mare răsplată să văd expresia de mirare pe fața clientului când şedința s-a terminat. Pentru aceia dintre noi care chiar au avut şansa să-şi vadă nemurirea, iese la iveală o nouă profunzime a înțelegerii de sine şi de creştere a puterii, înainte de a-mi trezi subiecții, deseori le implantez amintiri post sugestionale adecvate.

Cunoaşterea conştientă a vieții sufletului propriu în lumea spiritelor şi a istoriei existenței lor fizice pe planete, le oferă acestor persoane un simț mai puternic al direcției şi energie pentru viața aceasta.

În sfârşit, s-ar cădea să spun că ceea ce sunteți pe cale să citiți s-ar putea să vină ca un şoc în contact cu ideile dumneavoastră preconcepute despre moarte. Materialul prezentat în lucrarea de față s-ar putea să contravină convingerilor dumneavoastră religioase şi filosofice. Vor fi şi cititori care îşi vor găsi în această carte un sprijin pentru ideile lor deja formate. Pentru alții, informațiile oferite în aceste cazuri vor părea nişte relatări subiective asemănătoare povestirilor ştiințifico-fantastice. Oricare ar fi convingerile dumneavoastră, sper că veți reflecta asupra implicațiilor pentru umanitate, dacă ceea ce subiecții mei au de spus despre viața de după viață este exact.

1
MOARTE ŞI PLECARE

Cazul 1

S (Subiect): *Dumnezeule*, nu sunt mort, nu-i aşa? Vreau să spun, trupul meu este mort - pot să-l văd sub mine - dar plutesc... mă uit în jos şi pot să-mi văd corpul întins pe patul spitalului. Toată lumea din jurul meu mă crede mort, dar nu sunt. Vreau să strig, *hei, nu sunt mort cu adevărat!* Este incredibil... asistentele îmi pun un cearşaf peste față... oamenii pe care îi cunosc plâng. Ar trebui să fiu mort, dar *trăiesc* încă! Este ciudat, pentru că trupul meu este absolut mort în timp ce mă mişc deasupra lui. *Trăiesc!*.

ACESTEA sunt cuvintele unei persoane aflate în stare de hipnoză profundă retrăind experiența morții. Cuvintele îi ies în izbucniri scurte şi emoționate şi sunt pline de groază amestecată cu respect, pe măsură ce vede şi simte cum este să fii un spirit proaspăt separat de corpul fizic. Acest bărbat este clientul meu şi tocmai l-am asistat în recrearea unei scene dintr-o viață anterioară, în timp ce stă lungit într-un scaun extensibil confortabil. Un pic mai devreme, urmându-mi instrucțiunile în timpul inducerii stării de transă, acest subiect era în regresie de vârstă, întorcându-se la amintirile copilăriei. Percepțiile sale subconştiente s-au contopit treptat în timp ce lucram împreună la întoarcerea lui în pântecul mamei.

Apoi l-am pregătit pentru un salt înapoi în negurile timpului prin folosirea vizuală a scutului protector. După ce am încheiat acest pas important al condiționării mentale, mi-am mişcat subiectul printr-un tunel imaginar al timpului până în ultima lui viață pe Pământ. Aceasta a fost o viață scurtă, pentru că murise subit din cauza unei epidemii de gripă în 1918.

Pe măsură ce şocul inițial de a se vedea pe sine murind şi sufletul ieşindu-i din trup începe să se estompeze, clientul meu se adaptează mai uşor la imaginile vizuale din mintea sa. Deoarece o mică parte din zona conştientă, critică a minții sale încă mai funcționează, îşi dă seama că recreează o experiență anterioară. Durează mai mult ca de obicei, de vreme ce acest subiect este un suflet mai tânăr şi neobişnuit cu ciclurile de naştere, moarte şi re-naştere, aşa cum sunt mulți dintre ceilalți

clienți ai mei.
Cu toate acestea, doar în câteva clipe el se adaptează şi începe să răspundă cu mai mare încredere întrebărilor mele. li ridic rapid nivelul de hipnoză din subconştient la starea de supraconştient. Acum el este gata să-mi vorbească despre lumea spiritelor şi îl întreb ce se-ntâmplă.

S: Mă înalț... Încă plutesc... mă uit înapoi la trupul meu... E ca şi cum aş urmări un film, numai că eu joc în acesta! Doctorul le consolează pe soția şi fiica mea. Soția mea plânge (subiectul se foieşte în scaun cu disconfort). Încerc să ajung în mintea ei... să-i spun că totul este bine cu mine. Este atât de copleşită de jale, încât nu pot să trec de ea. Vreau să ştie că suferința mea a trecut... că m-am eliberat de trup .. că nu-mi mai trebuie... că o s-o aştept. Vreau să ştie lucrul ăsta... dar ea... nu mă ascultă. Oh, acum mă îndepărtez...

Şi astfel, ghidat de o serie de comenzi, clientul meu începe procesul de trecere în lumea spiritelor. Este un drum pe care l-au străbătut şi alții în atmosfera de siguranță a biroului meu. În mod tipic, pe măsură ce amintirile din starea de supraconştiență se extind, subiecții sub hipnoză devin mult mai conectați la tunelul spiritual. Pe măsură ce şedința avansează, imaginile mentale ale subiectului sunt traduse mult mai uşor în cuvinte. Propoziții scurte şi descriptive duc la explicații detaliate a ceea ce înseamnă să intri în lumea spiritelor.
Dispunem de o documentație vastă, inclusiv observațiile personalului medical, care descrie experiențele în fața morții şi din afara trupului ale persoanelor rănite grav în accidente.
Aceste persoane fuseseră considerate moarte din punct de vedere clinic înainte ca eforturile medicale să le scoată din acea stare. Sufletele sunt destul de capabile să-şi părăsească trupurile gazdă şi să se întoarcă în acestea, în special în situații limită când corpul moare. Oamenii povestesc despre cum stau suspendați deasupra trupurilor lor, în special în spitale, şi cum îi urmăresc pe medici încercând să-i resusciteze. În timp, aceste amintiri se estompează după ce se întorc la viață.
În primele etape de regresie sub hipnoză în viețile anterioare, descrierile subiecților care trec mental prin aceste vieți nu contrazic relatările persoanelor care au murit în realitate pentru câteva minute în această viață. Diferența dintre aceste două grupuri de persoane este că subiecții sub hipnoză nu-şi amintesc experiențele morții lor temporare. Persoanele aflate în transă profundă sunt capabile să descrie cum este viața după moartea fizică permanentă.
Care sunt similaritățile amintirilor despre viața de apoi între persoanele care povestesc despre experiențele de decorporalizare ca rezultat al traumelor fizice temporare şi un subiect care-şi aminteşte sub hipnoză moartea într-o viață anterioară? Amândoi plutesc în jurul trupurilor într-un mod straniu, încercând să atingă obiecte solide care se dematerializează în fața lor. Ambele tipuri de raportori spun că se simt frustrați în încercările lor de a vorbi cu persoanele vii, care nu le răspund. Ambii afirmă că se simt traşi din locul în care au murit şi că experimentează relaxare şi curiozitate mai degrabă decât frică.
Toate aceste persoane vorbesc despre un sentiment euforic de libertate şi de strălucire în jurul lor. Unii dintre subiecții mei văd un alb strălucitor, înconjurându-i complet în momentul morții, în timp ce alții văd lumina strălucitoare mai departe, în continuarea unui spațiu mai întunecat prin care sunt traşi. La această ultimă variantă se fac adesea referiri - este efectul de tunel, care a devenit bine cunoscut publicului.
Al doilea caz ne va purta mai departe în experiența morții decât cazul 1. În context, subiectul este un bărbat sexagenar, care îmi descrie evenimentele morții sale ca o tânără femeie, pe nume Sally, ucisă de indienii Kiowa în 1866, în timpul atacării unui tren. Deşi acest exemplu, ca şi ultimul, relatează experiențele morții după cea mai recentă viață trecută, o dată particulară a morții în istoric nu are o relevanță deosebită, pentru că este recentă. Nu am găsit diferențe semnificative între timpurile vechi şi cele moderne în termenii spiritului concret al lumii evocate sau a lecțiilor învățate.
Ar trebui să menționez, de asemenea, că subiectul obişnuit aflat în transă are o capacitate supranaturală de a se concentra exact pe datele şi locurile geografice ale multor vieți anterioare.

Acest lucru este valabil şi pentru perioadele timpurii ale civilizației umane, când granițele statelor şi numele locurilor erau diferite de cele actuale. Numele anterioare, datele şi locurile ar putea să nu fie întotdeauna uşor de amintit în fiecare viață anterioară, dar descrierile întoarcerilor în lumea spiritelor şi ale vieții în acea lume sunt foarte vii.

Scena din cazul 2 de desfăşoară în câmpiile americane din sud chiar după ce o săgeată a lovit-o pe Sally în gât de la mică distanță. Sunt întotdeauna atent cu scenele de moarte care implică traume violente în viețile trecute deoarece subconştientul deseori reține încă aceste experiențe. În acest caz subiectul a venit la mine datorită unei senzații neplăcute, de disconfort în gât pe care a avut-o toată viața. Terapia de eliberare şi deprogramarea sunt metodele obişnuite necesare în astfel de cazuri. În tot procesul de amintire a vieților anterioare folosesc timpul din jurul morții pentru o trecere în revistă, o reamintire tăcută şi plasez subiectul în poziția de observator pentru a uşura durerea şi emoția.

Cazul 2

Dr.N: Te doare rău de la săgeată?

S: Da... vârful mi-a sfâşiat gâtul... sunt pe moarte (subiectul începe să şoptească în timp ce-şi ține mâinile la gât). Mă sufoc... Îmi curge sânge... Will (soțul) mă ține în brațe... durerea... Îngrozitoare... acum ies... oricum, s-a sfârşit.

Notă: Sufletele îşi părăsesc adesea gazdele umane cu câteva clipe înainte de moartea propriu-zisă, când trupurile sunt în dureri mari. Cine le poate învinovăți? Cu toate acestea, ele rămân aproape de trupul în agonie. După tehnicile de calmare, ridic acest subiect din subconştient la nivelul supraconştientului pentru trecerea la amintirile spirituale.

Dr.N: Bine, Sally, ai acceptat să fii ucisă de aceşti indieni. Ai putea să-mi descrii, te rog, senzația exactă pe care o simți în momentul morții?

S: Este ca... un fel de... o forță... care mă împinge în sus, afară din corp.

Dr.N: Te împinge? Unde afară?

S: Mă aruncă afară prin creştetul capului.

Dr.N: Şi ce împinge afară?

S: Păi, pe mine!

Dr.N: Descrie-mi ce înseamnă acest „mine”. Cum arată lucrul care eşti tu ieşind din trup prin cap?

S: (pauză) Ca un... punct de lumină... radiind...

Dr.N: Cum radiezi tu lumină?

S: De la... energia mea. Este de un alb transparent... sufletul meu...

Dr.N: Şi această lumină energetică rămâne aceeaşi după ce-ți părăseşti trupul?

S: Se pare că mă măresc un pic... pe măsură ce mă mişc.

Dr.N: Dacă lumina ta se intensifică, atunci cum arăți acum?

S: O coardă... ca o şuviță... atârnând...

Dr.N: Şi cum simți, cum ți se pare mişcarea de ieşire din trup?

S: Este ca şi cum mi-aş scoate pielea... ca şi cum aş coji o banană. Îmi părăsesc trupul într-o clipire!

Dr.N: Încerci un sentiment neplăcut?

S: O, nu! Este minunat să te simți atât de liber, fără nici o durere, dar... sunt... dezorientată... nu m-am aşteptat să mor... (tristețea se strecoară în vocea clientului meu şi vreau să-l mențin concentrat asupra sufletului său pentru încă un minut, decât asupra a ceea ce se întâmplă cu trupul lui pe Pământ).

Dr.N: Înțeleg, Sally. În momentul de față simți o uşoară dislocare a sufletului. Acest lucru este normal, în situația ta, după momentele prin care tocmai ai trecut. Ascultă-mă şi răspunde-mi la întrebări. Ai spus că pluteai. Eşti în stare să te mişti liber imediat după moarte?

S: Este ciudat... parcă aş fi suspendată în aer, dar care nu este aer... nu există nici o limită... nici gravitație... nu am greutate.

Dr.N: Vrei să spui că este ca şi cum ai fi într-un fel de vid?

S: Da... nimic din jurul meu nu este masă solidă. Nu există nici un obstacol de care să mă lovesc... plutesc în derivă...

Dr.N: Poți să-ți controlezi mişcările? încotro te îndrepți?

S: Da... pot... dar ceva... mă împinge spre o formă de un alb strălucitor... este atât de luminos!

Dr.N: Intensitatea albului este la fel peste tot?

S: Mai luminoasă... departe de mine... este un alb puțin mai întunecat... gri... În direcția trupului meu... (începe să plângă) oh, bietul meu corp... nu sunt încă pregătită să-l părăsesc (subiectul se lasă înapoi în scaun ca şi când ar opune rezistență la ceva).

Dr.N: E-n regulă, Sally, sunt lângă tine. Vreau să te relaxezi şi să-mi spui dacă forța care te-a scos prin creştetul capului când mureai te mai trage încă şi dacă o poți opri.

S: (pauză) După ce am scăpat de trup forța a mai slăbit. Acum simt ca un ghiont... care mă trage din trup... nu vreau să plec încă... dar este ceva care vrea să plec repede...

Dr.N: Înțeleg, Sally, dar bănuiesc că afli că ai un element de control. Cum ai descrie acest lucru care te trage?

S:... un fel de forță... magnetică... dar... vreau să mai stau un pic...

Dr.N: Sufletul tău poate să reziste acestei forțe care te trage, oricât doreşti?

S: (pauză lungă în timp ce subiectul pare să continue o dezbatere internă cu el însuşi în viața anterioară, când era Sally) Da, pot, dacă chiar vreau să rămân. (Subiectul începe să plângă.) Oh, este cumplit ce-au făcut sălbaticii ăştia cu corpul meu. Rochia mea albastră este toată acoperită cu sânge... soțul meu, Will, încearcă să mă țină în brațe şi să se lupte alături de prietenii noştri cu indienii Kiowa.

Notă: Întăresc imaginea unui scut protector în jurul acestui subiect, ceea ce este foarte important ca bază în procedurile de calmare. Sufletul subiectului Sally încă pluteşte deasupra trupului său după ce mut scena mai departe în timp, când indienii sunt alungați de focurile de armă din tren.

Dr.N: Sally, ce face soțul tău imediat după atac?

S: Oh, e bine... nu este rănit... dar... (cu tristețe) ține în brațe trupul meu... şi plânge după mine... nu poate să mă ajute cu nimic, dar se pare că nu-şi dă seama încă. Sunt rece, dar îmi ține fața în mâini... şi mă sărută.

Dr.N: Şi ce faci în clipa aceasta?

S: Sunt deasupra capului lui Will. Încerc să-L consolez, vreau să simtă că dragostea mea nu s-a stins de fapt... vreau să ştie că nu m-a pierdut pentru totdeauna şi că o să-l revăd.

Dr.N: Mesajele tale ajung la el?

S: Este aşa de multă durere, dar el... Îmi simte esența... ştiu lucrul ăsta. Prietenii noştri sunt în jurul lui... şi ne despart într-un sfârşit... vor să aranjeze vagoanele şi să pornească din nou.

Dr.N: Şi ce se întâmplă acum cu sufletul tău?

S: Încă rezist în fața senzației care mă trage... vreau să rămân.

Dr.N: De ce?

S: Ştiu că sunt moartă... dar nu sunt pregătită să-l părăsesc pe Will şi ... vreau să-i văd cum mă îngroapă.

Dr.N: Vezi sau simți vreo altă entitate spirituală în jurul tău în momentul acesta?

S: (pauză) Sunt aproape... o să le văd curând... percep dragostea lor aşa cum aş vrea s-o simtă Will pe a mea... mă aşteaptă până când voi fi gata.

Dr.N: Eşti în stare să-L consolezi pe Will pe măsură ce timpul trece?
S: Încerc să pătrund în mintea lui.
Dr.N: Şi reuşeşti?
S: (pauză) Cred că... un pic... mă simte... Îşi dă scama... dragostea...
Dr.N: Bine, Sally, acum o să avansăm din nou în timpul relativ. Îți vezi prietenii din tren punându-ți trupul în vreun fel de mormânt?
S: (glasul este mai încrezător) Da, m-au îngropat. Este timpul să plec... vin după mine... mă mişc... Într-o lumină mai strălucitoare...

Contrar a ceea ce cred unii oameni, adesea sufletele sunt puțin interesate de ce se întâmplă cu trupurile lor după moartea fizică. Aceasta nu este insensibilitate față de situația lor personală şi de oamenii pe care îi lasă în urmă pe Pământ, ci doar o recunoaştere de către aceste suflete a finalității morții. Ele au o dorință de a se grăbi în drumul lor spre frumusețea lumii spiritelor.

Cu toate acestea, multe alte suflete vor să plutească pentru câteva zile terestre deasupra locului unde au murit, de obicei după înmormântarea lor. Timpul este aparent accelerat pentru suflete şi zilele pe Pământ pot fi doar minute pentru ele. Există o mulțime de motive pentru sufletul care zăboveşte. De exemplu, cineva care a fost asasinat sau ucis brusc, într-un accident, cel mai adesea nu vrea să plece imediat. Cred că aceste suflete sunt frecvent perplexe sau mânioase. Sindromul sufletului plutitor este adevărat în mod special în cazul morții persoanelor tinere.

Desprinderea bruscă de forma umană, chiar şi după o lungă suferință, şochează totuşi sufletele obişnuite şi acest lucru ar putea să le facă să respingă ideea plecării în momentul morții. Şi pentru suflete intervalul normal de trei-cinci zile de aranjamente funerare, este simbolic. Sufletele chiar nu au o curiozitate bolnăvicioasă să se vadă îngropate, deoarece emoțiile din lumea spiritelor nu sunt la fel cu cele trăite aici, pe Pământ. Şi totuşi, găsesc că entitățile spirituale apreciază respectul acordat memoriei vieții lor fizice de către rudele în viață şi prieteni.

Aşa cum am văzut în ultimul caz, există un motiv principal pentru care multe spirite nu vor să părăsească imediat locul morții lor fizice. Acest lucru vine din dorința de a veni să-i sprijine mental pe cei iubiți înainte de a avansa în lumea spiritelor. Aceia care tocmai au murit nu sunt răvăşiți de moartea lor, deoarece ei *ştiu* că cei ramaşi pe Pământ îi vor vedea din nou în lumea spiritelor şi, probabil, mai târziu, în alte vieți. Pe de altă parte, cei îndoliați simt că au pierdut pe cineva iubit pentru totdeauna.

În timpul hipnozei, subiecții mei îşi amintesc frustrarea că nu au fost în stare să-şi folosească eficient energia pentru a atinge mental o persoană care a fost nereceptivă datorită şocului şi durerii. Trauma emoțională la cei vii poate să le copleşească mințile într-o aşa măsură, încât capacitatea lor mentală de a comunica astfel cu spiritele să fie inhibată. Când un suflet plecat recent găseşte totuşi o cale de a aduce consolarea celor vii, chiar dacă pentru scurt timp, acesta este de obicei satisfăcut şi vrea apoi să se îndepărteze repede de planul astral al Pământului.

Am avut un exemplu tipic de consolare spirituală în propria viață. Mama mea a murit subit în urma unui atac de cord. În timpul serviciului funerar, sora mea şi cu mine eram atât de trişti, încât mințile noastre amorțiseră în timpul ceremoniei. După câteva ore ne-am întors în casa goală a mamei cu soții şi soțiile noastre şi am hotărât că aveam nevoie să ne odihnim. Probabil că şi eu şi sora mea atinseserăm starea de receptivitate Alfa cam în acelaşi timp. Apărând în două camere separate, mama a pătruns în subconştientul nostru ca o adiere albă de vis deasupra capetelor. Venind spre noi, a zâmbit, arătându-ne că accepta moartea şi că îi era bine în acel moment. Apoi s-a îndepărtat plutind. Acest act, care a durat doar câteva secunde, a fost o formă plină de sens de închidere, făcându-ne pe amândoi să cădem într-un somn adânc în starea Delta.

Putem simți prezența consolatoare a spiritelor celor pe care i-am pierdut, în special în timpul funeraliilor sau după funeralii. Pentru ca această comunicare spirituală să treacă dincolo de marea durere, este necesar să încercăm să ne relaxăm şi să ne golim mintea, măcar pentru perioade scurte. În aceste momente receptivitatea noastră la o experiență paranormală este mai deschisă mesajelor de dragoste, iertare, speranță, încurajare şi asigurării că cel iubit se află într-un loc mai bun.

Când o văduvă cu copii mici îmi spune, „O parte din soțul meu defunct vine la mine în clipele grele”, o cred. Clienții mei îmi relatează că, în calitate de spirite, sunt în stare să-i ajute pe cei de pe Pământ să-şi conecteze mintea la însăşi lumea spiritelor. Aşa cum s-a afirmat în mod înțelept, oamenii nu pleacă pentru totdeauna atât timp cât cei rămaşi pe Pământ îşi amintesc de ei. În următoarele capitole vom vedea cum memoria specifică este o reflectare a propriului nostru suflet, în timp ce amintirile colective sunt atomi de energie pură pentru toate spiritele. Moartea nu ne rupe legătura continuă cu sufletul nemuritor al acelora pe care îi iubim, doar pentru că ei şi-au pierdut personalitatea fizică a trupului muritor. Chiar dacă au multe activități, aceste suflete plecate dintre noi încă mai pot să vină dacă sunt chemate.

Câteodată, un spirit tulburat nu vrea să părăsească Pământul după moartea fizică. Acest fapt se datorează unei probleme nerezolvate care a avut un impact serios asupra conştiinței sale. În aceste cazuri anormale ajutorul vine de la entitățile superioare şi iubitoare care le asistă pe acestea, din partea cealaltă, în procesul de adaptare. De asemenea, avem mijloacele de a ajuta spiritele tulburate şi lăsându-le pe Pământ. Voi vorbi mai mult despre sufletele tulburate în Capitolul patru, dar enigma fantomelor descrise în cărți şi în filme a fost exagerată foarte mult.

Cum ar trebui să ne pregătim cel mai bine pentru propria noastră moarte? Viața ne poate fi lungă sau scurtă, putem fi bolnavi sau sănătoşi, dar vine vremea aceea când toți trebuie să dăm ochii cu moartea în felul în care ne este sortit. Dacă am suferit mult timp de o boală incurabilă, este timp să ne pregătim cum trebuie, o dată ce au trecut fazele de şoc, de negare şi de depresie. Mintea noastră va parcurge însă un drum mai scurt prin această evoluție progresivă atunci când moartea vine subit. Pe măsură ce sfârşitul vieții noastre fizice se apropie, fiecare dintre noi are capacitatea de a se contopi cu conştiința noastră înaltă. Moartea este cea mai uşoară perioadă din viețile noastre pentru conştientizarea spirituală, când ne putem simți sufletul conectat la eternitatea timpului.

Cu toate că există oameni muribunzi care consideră că acceptarea este mult mai grea decât resemnarea, cei care îngrijesc de aceştia spun că cei mai mulți ajung spre sfârşit la o detașare împăcată. Cred că oamenilor muribunzi li se permite **acc**esul la o cunoaştere supremă a conştiinței eterne şi acest lucru este adesea reflectat de fețele lor. Mulți dintre aceştia îşi dau seama că un ceva universal îi aşteaptă dincolo şi că o să fie bine.

Muribunzii trec printr-o metamorfoză de separare a sufletelor lor de un trup adoptat. Oamenii asociază moartea cu pierderea forței vitale, când în realitate este tocmai invers. Prin moarte ne pierdem trupul, dar energia noastră vitală şi eternă se uneşte cu forța unui suprasuflet divin. Moartea nu este întuneric, ci lumină.

Clienții mei susțin că, după ce îşi amintesc de experiențele morților anterioare, sunt atât de inundați de libertatea redescoperită în trupurile lor Pământeşti, încât devin nerăbdători să pornească în călătoria lor spirituală spre un loc liniştit şi familiar. În cazurile ce urmează, vom vedea cum este viața de după moarte.

2
POARTA SPRE LUMEA SPIRITELOR

TIMP de mii de ani oamenii din Mesopotamia au crezut că porțile de intrare şi de ieşire din ceruri se află la capetele opuse ale marii curburi a Căii Lactee numită Râul Sufletelor. După moarte, sufletele trebuie să aştepte ridicarea porții Săgetătorului şi echinocțiul de toamnă, când ziua şi noaptea sunt egale. Reîncarnarea înapoi pe Pământ ar putea avea loc numai în timpul echinocțiului de primăvară, ieşind prin constelația Gemenilor pe timp de noapte.

Subiecții îmi spun că migrarea sufletelor este, în realitate, mult mai uşoară. Efectul de tunel pe care îl trăiesc atunci când părăsesc Pământul este portalul spre lumea spiritelor. Cu toate că sufletele îşi părăsesc trupurile repede, se pare că intrarea în lumea spiritelor este un proces atent

măsurat. Mai târziu, când ne întoarcem pe Pământ într-o altă viață, drumul înapoi este descris ca fiind mult mai rapid.

Amplasarea tunelului în raport cu Pământul variază în relatările subiecților mei. Unele dintre persoane îl văd imediat după moarte deschizându-se chiar deasupra trupurilor lor, în timp ce alții afirmă că se mişcă chiar deasupra Pământului înainte de a intra în tunel. Cu toate acestea, în toate cazurile, scurgerea timpului până se ajunge la acest pasaj este neglijabilă odată ce sufletul părăseşte Pământul. Iată observațiile altei persoane aflate în acest loc al spiritelor.

Cazul 3

Dr.N: Acum îți părăseşti trupul. Te vezi mişcându-te din ce în ce mai departe de planul Pământului. Spune-mi ce ți se întâmplă.

S: La început... era foarte luminos... aproape de Pământ... acum este un pic mai întunecat, deoarece am intrat într-un tunel.

Dr.N: Descrie-mi acest tunel.

S: Este... o deschizătură goală şi întunecoasă... şi la celălalt capăt se află un cerc mic de lumină.

Dr.N: Bine, şi pe urmă ce se întâmplă cu tine?

S: Simt o smucitură.. ceva mă trage uşor... cred că trebuie să plutesc prin tunelul ăsta... şi aşa şi fac. Este mai mult gri decât Întuneric, deoarece cercul luminos se măreşte în fața mea. Este ca şi cum... (clientul se opreşte)

Dr.N: Continuă.

S: Sunt invitată să avansez...

Dr.N: Lasă cercul de lumină să se mărească în fața ta la capătul tunelului şi explică-mi în continuare ce ți se întâmplă.

S: Cercul de lumină se lărgeşte foarte mult şi... am ieşit din tunel, este un fel de... lumină ca un nor... o ceață luminoasă. Şi trec prin ea.

Dr.N: Când ieşi din tunel ce mai ai în minte, în afara lipsei de claritate vizuală absolută?

S: (subiectul coboară vocea) Este aşa de... nemişcat... este un loc atât de liniştit... sunt în locul unde stau spiritele...

Dr.N: Mai ai vreo impresie în acest moment, ca suflet?

S: *Gândul!* Simt... puterea gândului peste tot în jurul meu... Eu...

Dr.N: Relaxează-te complet şi lasă-ți impresiile să-ți vină uşor în timp ce îmi relatezi tot ce ți se întâmplă. Continuă, te rog.

S: Este greu de pus în cuvinte. Simt... gânduri de dragoste... de prietenie... empatie... şi totul este combinat cu... anticiparea... e ca şi cum ceilalți... m-ar aştepta.

Dr.N: Ai vreun sentiment de siguranță, sau eşti un pic speriată?

S: Nu sunt speriată. Când mă aflam în tunel eram mai mult... dezorientată. Da, mă simt în siguranță... sunt conştientă de gândurile care vin la mine... care au grijă de mine... mă hrănesc. Este ciudat, dar în jurul meu s-a înțeles cine sunt şi de ce mă găsesc acum aici.

Dr.N: Vezi vreo dovadă în jurul tău?

S: (pe ton scăzut) Nu, doar o simt - pretutindeni este o armonie a gândurilor.

Dr.N: Ai menționat existența în jurul tău a unei substanțe ca un nor chiar după ce ai părăsit tunelul. Te afli într-un cer deasupra Pământului?

S: (pauză) Nu - nu arată aşa - dar se pare că plutesc printr-o materie ca un nor, care este diferită de Pământ.

Dr.N: Poți vedea Pământul? Este sub tine?

S: Probabil, dar nu l-am mai văzut de când am intrat în tunel.

Dr.N: Simți că eşti încă legată de Pământ printr-o altă dimensiune, poate?

S: Posibil, da. În mintea mea Pământul pare aproape... şi mă simt încă legată de Pământ... dar

ştiu că sunt într-un alt spațiu.

Dr.N: Ce ai mai putea să-mi spui despre locul în care te afli acum?

S: Este încă un pic... Încețoşat... dar plec de aici.

Acest subiect, fiind purtat prin experiența morții şi prin tunel, continuă să se adapteze mental, cu calm, la starea ei de decorporalizare în timp ce avansează în lumea spiritelor. După o anumită nesiguranță inițială, primele ei impresii relatate reflectă un sentiment ademenitor de stare de bine. Această stare este comună la subiecții mei.

O dată trecute prin tunel, sufletele noastre au ajuns dincolo de prima poartă în călătoria lor spre lumea spiritelor. Cei mai mulți îşi dau seama acum că nu sunt chiar morți, ci că doar au scăpat de povara unui trup Pământesc care a murit. O dată cu această conştientizare vine şi acceptarea în diverse grade, în funcție de suflet. Unii subiecți privesc în jur cu uimire continuă, în timp ce alții sunt mai realişti în relatările despre cele văzute. Foarte mult depinde de maturitatea lor şi de experiențele recente de viață. Cel mai comun tip de reacție pe care îl aud este un suspin de eliberare urmat de ceva de genul: „Oh, minunat, sunt din nou acasă în locul acesta superb".

Există unele suflete înalte care ies atât de repede din trup, încât o mare parte din ceea ce descriu în acest loc apare ca o ceață, în timp ce sufletele în cauză se îndreaptă spre destinațiile lor spirituale. Acestea sunt argumentele pro şi, după părerea mea, ele formează o minoritate distinctă pe Pământ. Sufletele obişnuite nu se mişcă atât de repede şi unele sunt foarte ezitante. Dacă eliminăm cazurile rare ale spiritelor foarte tulburate care se luptă să rămână legate de trupurile lor moarte, cred că sufletele tinere cu mai puține vieți anterioare sunt acelea care rămân ataşate de mediul Pământesc după moarte.

Cei mai mulți dintre subiecții mei îmi relatează că, în timp ce ies prin gura tunelului, lucrurile sunt neclare pentru o perioadă de timp. Cred că aceasta se datorează densității celui mai apropiat plan astral care înconjoară Pământul, numit de teosofi *kamaloka.* Următorul caz descrie această zonă din perspectiva unui client mult mai analitic. Sufletul acestei persoane dovedeşte o putere observațională considerabilă de înțelegere a formei, culorilor şi a nivelurilor vibraționale. În mod normal, asemenea descrieri fizice grăitoare ale clienților mei din adâncul lumii spiritelor apare după ce aceştia se obişnuiesc cu mediul.

Cazul 4

Dr.N: Descrie-mi ce vezi în jurul tău pe măsură ce te Îndepărtezi de tunel, cu cât mai multe detalii posibile.

S: Lucrurile sunt... dispuse în straturi.

Dr.N: Stratificate în ce fel?

S: Mmm... ca un fel de... prăjitură.

Dr.N: Foloseşte prăjitura drept model şi explică-mi ce vrei să spui.

S: Vreau să spun că unele prăjituri au vârful mai mic şi sunt mai mari la bază. Nu este aşa când trec prin tunel. Văd straturi... niveluri de lumină... Îmi apar... translucide... crestate...

Dr.N: Vezi lumea spiritelor din această zonă ca fiind formată dintr-o structură solidă?

S: Asta încerc să explic. Nu pare solidă, deşi aşa ai putea crede la început. Este stratificată - nivelurile de lumină sunt toate întrețesute în... fire stratificate. Nu vreau să sune ca şi când nu ar fi simetrice, pentru că sunt. Dar observ variații în grosimea şi culoarea refracției straturilor. În plus, se mai şi mişcă înainte şi înapoi. Am observat întotdeauna acest fapt când am călătorit departe de Pământ.

Dr.N: De ce crezi că este aşa?

S: Nu ştiu. Nu eu l-am făcut aşa.

Dr.N: Din descrierile tale, lumea spiritelor îmi apare ca o galerie uriaşă având straturi cu secțiuni de nuanțe diferite din vârf până la bază.

S: Da, şi segmentele sunt rotunjite - se curbează pe măsură ce plutesc printre acestea.

Dr.N: Din locul tău de observație, poți să-mi vorbeşti despre culorile diferite ale straturilor?

S: N-am spus că straturile au tonuri majore de culoare. Sunt toate variații de alb. Este mai deschis... mai luminos acolo unde merg acum decât locul în care am fost. Acum, în jurul meu observ un alb cețos mult mai luminos decât cel din tunel.

Dr.N: În timp ce pluteşti printre aceste straturi spirituale, sufletul tău se mişcă în sus sau în jos?

S: Nu, de-a lungul.

Dr.N: Bine, atunci în momentul acesta vezi lumea spiritelor în dimensiuni liniare de drepte şi unghiuri când mergi?

S: (pauză) Pentru mine este... mai mult o energie non-materială care mă poartă şi care este separată în straturi de variațiile de culoare închisă sau deschisă. Cred că ceva... mă trage la nivelul meu potrivit pentru această călătorie şi încearcă să mă şi relaxeze...

Dr.N: În ce fel?

S: Aud sunete.

Dr.N: ce fel de sunete?

S: Un... ecou... o muzică... un clinchet muzical... de clopoței care sună la adierea vântului... vibrează la mişcările mele... este atât de relaxant.

Dr.N: Alte persoane au definit aceste sunete ca fiind de natură vibrațională, similare cu rezonanța produsă de ciupirea unui diapazon. Eşti de acord cu acesta descriere sau nu?

S: (dă din cap aprobator) Da, într-adevăr... şi mai am în memorie un miros şi un gust.

Dr.N: Înseamnă că simțurile fizice ne rămân şi după moarte?

S: Da, amintirea lor... unduirile notelor muzicale sunt atât de frumoase aici... clopoței... corzi... atâta linişte.

Mulți călători prin lumea spiritelor îmi povestesc despre senzațiile de vibrații muzicale. Senzațiile de zgomot încep destul de repede după moarte. Unii subiecți îmi spun că aud un murmurat sau un bâzâit chiar după ce-şi părăsesc trupul fizic. Acesta este asemănător cu zgomotul care se aude dacă stai lângă firele de telefon, putând varia ca volum înainte ca sufletele să iasă din ceea ce cred că este planul astral al Pământului. Oamenii au relatat că aud aceleaşi sunete când sunt sub anestezie generală. Aceste sunete joase, ca de clopoțel, devin mai muzicale când părăsim tunelul. Această muzică a fost atât de bine numită energia universului, deoarece revitalizează sufletul.

În ceea ce priveşte subiecții care vorbesc despre stratificarea spirituală, menționez posibilitatea ca ei să vadă planurile astrale. În metafizică s-a scris mult despre planurile de deasupra Pământului. Începând cu scrierile indiene străvechi numite Vede, urmate de textele europene mai târzii, planurile astrale au fost reprezentate istoric de o serie de dimensiuni care se ridică deasupra lumii fizice sau tangibile care se contopește cu cea spirituală. Aceste zone invizibile au fost vizitate de oameni de-a lungul a mii de ani prin observații meditative, din afara trupului, a minții. Planurile astrale au mai fost descrise şi ca fiind mai puțin dense pe măsură ce ne îndepărtăm de influența grea a Pământului. Următorul caz prezintă un suflet care a rămas încă tulburat după trecerea prin tunelul spiritual. Acesta este un bărbat care, la vârsta de 35 de ani, a murit de atac de cord pe o stradă din Chicago în 1902. El a lăsat în urmă o familie mare cu copii mici şi o soție pe care a iubit-o mult. Ei erau foarte săraci.

Cazul 5

Dr.N: Acum poți să vezi clar în timp ce te deplasezi prin tunel?

S: Încă mai trec prin aceşti... nori ca o spumă din jurul meu.

Dr.N: Vreau să treci prin el şi să-mi spui ce vezi acum.

S: (pauză) Oh... am ieşit... Dumnezeule, locul ăsta este *mare!* E atât de luminos şi de curat - şi chiar miroase bine. Văd un castel de gheață superb.

Dr.N: Mai spune-mi.

S: (cu uimire) Este enorm... arată ca un cristal luminos, strălucitor... pietre colorate scânteind peste tot în jurul meu.

Dr.N: Când spui cristalin, mă gândesc la o culoare clară, transparentă.

S: Sunt mai mult gri şi albe... dar pe măsură ce plutesc văd şi alte culori... mozaicuri... toate strălucitoare.

Dr.N: Priveşte în depărtare din interiorul acestui palat de gheață - zăreşti vreo graniță undeva?

S: Nu, locul acesta este infinit... atât de grandios... şi liniştit.

Dr.N: Ce simți în acest moment?

S: Nu... pot să mă bucur de această zonă pe deplin... nu vreau să merg mai departe... Maggie... (soția subiectului).

Dr.N: Văd că încă mai eşti tulburat de viața din Chicago, dar asta te împiedică să avansezi în lumea spiritelor?

S: (subiectul țâşneşte de pe scaunul din biroul meu) *Bun! Îl* văd pe ghidul meu venind spre mine - el ştie ce îmi trebuie.

Dr.N: Spune-mi ce se întâmplă între tine şi ghidul tău.

S: Îi spun că nu pot merge mai departe... că am nevoie să ştiu că Maggie şi copiii vor fi bine.

Dr.N: Şi ce-ți răspunde ghidul?

S: Mă consolează - dar sunt mult prea încărcat.

Dr.N: Şi tu ce îi spui?

S: (strigând) îi spun: „De ce ai permis să se întâmple asta? Cum ai putut să-mi faci aşa ceva? M-ai făcut să trec prin durere şi greutăți cu Maggie şi acum ne desparți viețile.”

Dr.N: ce face ghidul tău?

S: Încearcă să mă consoleze. Mă asigură că am făcut o treabă bună şi că o să văd că viața mea şi-a urmat cursul stabilit.

Dr.N: Şi tu accepți ceea ce spune ca?

S: (pauză) în mintea mea... Îmi vin informații... despre viitorul lor pe Pământ... că familia mea îşi continuă viața fără mine... acceptând că am plecat... că vor reuşi... şi că o să ne revedem curând.

Dr.N: Şi cum te face lucrul acesta să te simți?

S: Simt... o pace.... (suspinând) sunt gata acum să merg mai departe.

Înainte de a ajunge la semnificația cazului 5 care îşi întâlneşte ghidul aici, vreau să menționez interpretarea acestui bărbat asupra lumii spiritelor pe care o aseamănă cu un palat de gheață. Mai departe în lumea spiritelor, subiecții vor vorbi despre cum văd clădiri şi cum se află în camere mobilate. Starea de hipnoză în sine nu crează aceste imagini. În mod logic, oamenii nu ar trebui să-şi amintească de aceste structuri fizice într-o lume non-materială, doar dacă nu considerăm că aceste scene ale mediului natural Pământesc sunt menite să ajute la tranziția şi adaptarea sufletului la starea de moarte fizică. Aceste imagini au o semnificație individuală pentru fiecare suflet cu care comunic, dintre care toate sunt afectate de experiențele lor pe Pământ. Când sufletele disting în lumea spiritelor imagini legate de locuri în care au trăit sau pe care le-au vizitat, există un motiv. Casa pe care nu o poți uita, şcoala, grădina, muntele sau malul mării sunt văzute de suflete deoarece o forță spirituală binevoitoare le permite mirajelor Pământeşti să ne consoleze prin familiaritatea lor. Amintirile noastre planetare nu mor niciodată - ele ne şoptesc întotdeauna în minte şi în suflet pe calea viselor ficționale tot aşa cum fac şi imaginile lumii spiritelor în mintea umană.

Îmi place să aud de la subiecți despre primele lor imagini din lumea spiritelor. Oamenii pot vedea câmpii cu flori sălbatice, turnuri de castele ridicându-se în depărtare sau curcubeie sub cerul deschis când se întorc în acest loc de adorație după o perioadă de absență. Aceste prime imagini eterice Pământeşti ale lumii spiritelor nu par să se prea schimbe mult pentru sufletul care se

întoarce după un interval de mai multe vieți, cu toate că există diferențe între descrierile subiecților. Am aflat ca, odată ce subiecții aflați în transă merg mai departe în lumea spiritelor ca să descrie aspectele funcționale ale vieții spirituale, comentariile lor devin mai uniforme.

Cazul pe care tocmai l-am trecut în revistă ar putea fi descris ca un suflet destul de neliniştit legat strâns de sufletul său pereche, Maggie, care a fost lăsată în urmă. Nu există nici o îndoială că unele suflete poartă cu ele bagajul negativ al unei vieți anterioare grele mai mult decât altele, în ciuda influențelor liniştitoare ale lumii spiritelor. Oamenii tind să creadă că toate sufletele devin omnisciente când mor. Acest lucru nu este în întregime adevărat, deoarece perioadele de adaptare variază. Timpul de acomodare a sufletului depinde de împrejurările în care a murit, de ataşamentul fiecărui suflet față de amintirile vieții care tocmai a luat sfârşit şi de nivelul de avansare.

De multe ori se întâmpla ca, atunci când o viață tânără se sfârşeşte subit, să sesizez mânie în timp ce procedez la regresia temporală a vârstelor. Sufletele care reintră în lumea spiritelor în aceste condiții sunt adesea uimite şi derutate din cauză că-i părăsesc fără prea multe avertismente pe cei iubiți. Ele nu sunt pregătite pentru moarte şi unele se simt triste şi deposedate imediat ce-şi părăsesc trupurile.

Dacă un suflet a fost traumatizat de o treabă neterminată, prima entitate pe care o vede, de obicei, este ghidul său. Aceşti profesori spirituali, foarte evoluați, sunt pregătiți să preia şocul inițial al frustrării pe care o simte sufletul imediat după o moarte prematură. Cazul 5 va face în cele din urmă o adaptare sănătoasă la lumea spiritelor, permițându-i ghidului său să-l asiste în timpul echilibrării în călătoria ce va începe ulterior.

Cu toate acestea, am observat că ghizii noştri nu încurajează rezolvarea completă a tulburărilor gândurilor la intrarea în lumea spiritelor. Există momente şi locuri mai potrivite pentru analizarea detaliată a lecțiilor învățăturii karmice care implică viața şi moartea şi pe care le voi descrie mai târziu. Ghidul din cazul 5 a oferit o scurtă vizualizare a timpului terestru accelerat, ca mijloc de consolare a acestui bărbat în privința viitorului soției şi copiilor, pentru ca el să-şi poată continua călătoria cu mai multă acceptare.

Indiferent de starea de spirit pe care o manifestă imediat după moarte, subiecții mei exclamă tot timpul la redescoperirea minunilor lumii spiritelor. De obicei, acest sentiment este combinat cu euforia provocată de faptul că toate grijile lor lumeşti au fost lăsate în urmă, în special durerea fizică. Mai presus de toate, lumea spiritelor reprezintă un loc de pace absolută pentru sufletul călător. Cu toate că la prima vedere ar putea părea că suntem singuri imediat după ce murim, nu suntem izolați sau lipsiți de ajutor. Forțe inteligente şi nevăzute de energie ne ghidează pe fiecare la trecerea prin portal.

Cei nou sosiți în lumea spiritelor au puțin timp pentru a pluti în jur întrebându-se unde sunt sau ce se va întâmpla cu ei. Ghizii noştri şi un număr de suflete pereche şi prieteni ne aşteaptă aproape de poartă, pentru a ne ajuta, a ne uşura recunoaşterea, a ne oferi afecțiunea lor şi a ne da asigurarea că suntem în regulă, că am ajuns cu bine. De fapt, le simțim prezența din momentul morții, deoarece o mare parte din readaptarea noastră inițială depinde de influența acestor entități iubitoare asupra sufletului nostru care se întoarce.

3
ÎNTOARCEREA ACASĂ

DE vreme ce întâlnirea unor spirite prietenoase care ne întâmpină după moarte este atât de importantă, cum le recunoaştem? Am descoperit un consens general în rândul subiecților mei aflați sub hipnoză în ceea ce priveşte opinia lor despre despre cum se văd sufletele în lumea spiritelor. Un suflet poate apărea ca o masă de energie, dar aparent este posibil şi ca energia non-organică a sufletelor să prezinte caracteristici umane. Sufletele îşi folosesc adesea capacitatea de a proiecta

forme anterioare de viață când comunică între ele. Proiectarea unei forme de viață umane este doar una din numărul incalculabil de apariții, configurații care pot fi luate de suflete din substanța lor energetică de bază. În capitolul 6 voi discuta despre o altă trăsătură a identității sufletului: posedarea unei aure de o anumită culoare.

Majoritatea subiecților mei îmi povestesc că prima persoană pe care o văd în lumea spiritelor este ghidul lor personal. Cu toate acestea, după oricare dintre viețile noastre putem întâlni un suflet pereche. Ghizii şi sufletele pereche nu sunt aceiaşi. Dacă unui suflet care călătoreşte îi apare o fostă rudă sau un prieten apropiat, atunci ghidul lor obişnuit poate lipsi din scenă. Consider că, de obicei, ghizii sunt undeva în imediata apropiere, monitorizând în felul lor sosirea sufletului călător. Sufletul din următorul caz tocmai a trecut printr-o poartă spirituală şi este întâmpinat de o entitate superioară care, în mod evident, a avut legături strânse cu subiectul într-o serie prelungită de vieți anterioare. Cu toate că această entitate suflet-pereche nu este primul ghid al clientei mele, el se află acolo pentru a o întâmpina şi a-i da încurajări pline de afecțiune.

Cazul 6

Dr.N: Ce vezi în jurul tău?

S:... Este... ca şi cum aş pluti pe... un nisip alb şi pur... care se mişcă în jurul meu... mă aflu sub o umbrelă uriaşă cu ciungi viu colorate şi sunt toată vaporizată, dar în acelaşi timp întreagă.

Dr.N: Este cineva acolo care să te întâmpine?

S: (pauză) Credeam că sunt... singură... dar... (ezitare lungă) în depărtare... o lumină... care vine spre mine... Dumnezeule!

Dr.N: Ce este?

S: (cu entuziasm) Unchiule Charlie! (tare) unchiule Charlie, sunt *aici!*

Dr.N: De ce tocmai acesta persoană vine prima să te întâmpine?

S: (cu voce preocupată şi distantă) Unchiule Charlie, mi-a fost atât de dor de tine.

Dr.N: (Repet întrebarea.)

S: Pentru că, dintre toate rudele mele, pe el l-am iubit cel mai mult. A murit când eram copil şi nu m-am consolat niciodată. (Subiectul şi-a trăit cea mai apropiată viață anterioară la o fermă din Nebraska).

Dr.N: Cum ştii că este unchiul Charlie? Ii recunoşti trăsăturile?

S: (subiectul se foieşte în scaun cu entuziasm) Sigur, sigur, e exact aşa cum mi-l amintesc, şi se află lângă mine (chicoteşte).

Dr.N: Ce ți se pare aşa de amuzant?

S: Unchiul Charlie este tot aşa de gras ca pe vremuri.

Dr.N: Şi pe urmă ce mai face?

S: Zâmbeşte şi-mi întinde mâna...

Dr.N: Asta înseamnă că are trup şi mâini?

S: (râde) Păi, da şi nu. Plutim amândoi. Este... În mintea mea... şi el mi se arată pe de-a-ntregul... şi lucrul de care sunt cea mai conştientă este mâna pe care o întinde spre mine.

Dr.N: De ce îți întinde mâna într-o formă materializată?

S: (pauză) Ca să mă consoleze... să mă conducă... mai departe în lumină.

Dr.N: Şi tu ce faci?

S: Merg cu el şi ne amintim de vremurile frumoase pe care le-am petrecut jucându-ne în fânul de la fermă.

Dr.N: Şi el te lasă să vezi toate astea cu mintea ta ca să-l poți recunoaşte?

S: Da... aşa cum îl ştiam în ultima viață... ca să nu-mi fie frică. Ştie că mai sunt încă un pic şocată de moartea mea. (Subiectul a murit într-un accident de automobil.)

Dr.N: Atunci, imediat după moarte, indiferent de câte ori am murit înainte, în alte vieți, este posibil să ne mai fie un pic teamă până când ne obişnuim din nou cu lumea spiritelor?

S: Nu este chiar frică, greşit, este mai mult o nelinişte, poate. Variază de fiecare dată. Maşina m-a luat prin surprindere, încă mai sunt puțin confuză.

Dr.N: Bine, să mergem un pic mai departe. Ce face unchiul Charlie acum?

S: Mă duce... spre locul unde trebuie să ajung...

Dr.N: Voi număra până la trei şi apoi vom merge acolo. *Unu,doi, trei!* Acum, spune-mi ce se întâmplă.

S: (pauză lungă) Sunt... oameni în jurul nostru... şi par prietenoşi... pe măsură ce mă apropii... se pare că vor să mă alătur lor...

Dr.N: Continuă să te îndrepți spre ei. Simți cumva că s-ar putea să te aştepte?

S: (recunoaşte) Da! De fapt, îmi dau seama că am mai fost cu ei... (pauză) Nu, nu pleca!

Dr.N: Ce se-ntâmplă acum?

S: (foarte supărată) Unchiul Charlie se îndepărtează, mă părăseşte. De ce pleacă?

Dr.N: (opresc dialogul şi folosesc tehnicile de calmare în astfel de situații şi apoi continuăm) Priveşte adânc, cu ochii minții interioare. Trebuie să-ți dai seama de ce unchiul Charlie te părăseşte în acest moment?

S: (mult mai relaxată, dar cu regret) Da... stă într-un alt loc decât mine.... A venit doar ca să mă întâmpine... să mă aducă aici.

Dr.N: Cred că înțeleg. Sarcina unchiului Charlie era să fie prima persoană care să te întâmpine după moartea ta şi să vadă dacă eşti în regulă. Aş vrea să ştiu dacă acum te simți mai bine şi mult mai acasă.

S: Da. De aceea unchiul Charlie m-a lăsat cu ceilalți.

Un fenomen curios în legătură cu lumea spiritelor este că persoanele importante din viața noastră pot să ne întâmpine întotdeauna, chiar dacă ele poate că deja trăiesc o altă viață într-un trup nou. Acest lucru va fi explicat în capitolul 6. În capitolul 10, voi studia capacitatea sufletelor de a-şi separa esența, astfel încât, într-o viață pe Pământ, să poată exista în mai mult de un singur corp.

De obicei, în acest punct critic al trecerii unui suflet, bagajul permanent al poverilor fizice Pământeşti se diminuează din două motive. În primul rând, dovada unei ordini şi a unei armonii atent dirijate în lumea spiritelor a adus înapoi amintirea a ceea ce am lăsat în urmă înainte de a alege viața sub formă fizică. În al doilea rând, există acest impact copleşitor atunci când vedem persoane pe care am crezut că nu le vom mai revedea vreodată după ce au murit pe Pământ. Iată un alt exemplu.

Cazul 7

Dr.N: Acum că ai avut şansa să te adaptezi la mediul înconjurător din lumea spiritelor, spune-mi ce efect are acest loc asupra ta.

S: Este aşa de... cald şi de confortabil. Mă simt uşurată că sunt departe de Pământ. Aş vrea să stau în acest loc pentru totdeauna. Nu există tensiune sau griji - doar o stare de bine. Plutesc... ce frumos...

Dr.N: Pe măsură ce pluteşti, care este următoarea impresie importantă, în timp ce treci prin poarta spirituală?

S: (pauză) Familiaritatea.

Dr.N: Ce este familiar?

S: (după o ezitare) Lumea... prietenii... sunt aici, cred.

Dr.N: Aceste persoane îți sunt familiare de pe Pământ?

S: Am... senzația prezenței lor... oameni pe care îi ştiam...

Dr.N: OK, continuă să te mişti. Ce vezi în continuare?

S: Lumini... blânde... ca nişte nori.

Dr.N: În timp ce te mişti, lumina aceasta arată la fel?

S: Nu, se măresc... pete de energie... şi ştiu că ele sunt oameni!
Dr.N: Mergi în direcția lor sau aceştia vin spre tine?
S: Ne deplasăm unii spre alții, dar eu mă mişc mai greu decât ei, pentru că... nu ştiu sigur ce să fac...
Dr.N: Relaxează-te şi continuă să pluteşti în timp ce-mi povesteşti tot ce vezi.
S: (pauză) Acum văd jumătăți de forme umane, numai de la talie în sus. Contururile lor sunt şi ele transparente... pot să văd prin ele.
Dr.N: Vezi vreun fel de trăsături ale acestor forme?
S: (nerăbdătoare) *Ochi!*
Dr.N: Vezi numai ochi?
S:... Este numai o urmă de gură, nu se distinge nimic. (alarmată) Ochii sunt peste tot în jurul meu acum... se apropie de mine...
Dr.N: Fiecare entitate are doi ochi?
S: Da.
Dr.N: Aceşti ochi seamănă cu ochii oamenilor, cu iris şi pupilă?
S: Nu... sunt diferiți... sunt... mai mari... cu orbite negre.... Care radiază lumină... spre mine... gândul... (apoi cu un suspin de uşurare) oh!
Dr.N: Continuă.
S: Încep să-i recunosc, îmi trimit imagini în minte, gânduri despre ei şi... formele se schimbă... În oameni!
Dr.N: Oameni cu forme fizice umane?
S:Da. Oh... *uite! Este el!*
Dr.N: Ce vezi?
S: (începe să râdă şi să plângă în acelaşi timp) Cred că este... da, este Larry. Se află în fața tuturor, este primul pe care chiar îl văd... *Larry, Larry!*
Dr.N: (după ce i-am dat subiectului şansa să-şi mai revină un pic) Entitatea lui Larry se află în fața unui grup de persoane pe care le cunoşti?
S: Da, acum ştiu că cei pe care vreau să-i văd cel mai mult sunt în față... ceilalți prieteni ai mei sunt în spate.
Dr.N: Poți să-i vezi clar pe toți?
S: Nu, cei din spate sunt... Încețoşați... şi îndepărtați... dar le simt prezența. Larry este în față... vine spre mine... *Larry!*
Dr.N: Larry este soțul din ultima ta viață, despre care mi-ai spus mai devreme?
S: (grăbindu-se) Da, am avut o viață aşa de minunată împreună. Gunther era puternic şi toată lumea din familia lui era împotriva acestei căsătorii. Jean a dezertat din marină ca să mă salveze de viața rea pe care o duceam în Marsilia şi totdeauna mă dorea...

Acest subiect este atât de emoționat, că viețile anterioare i se rostogolesc una peste alta. Larry, Gunther şi Jean - toți sunt foşti soți, dar acelaşi suflet pereche. M-am bucurat că am avut ocazia să trecem în revistă aceste persoane mai devreme, în cadrul şedințelor de dinaintea revenirii în lumea spiritelor. În afară de Larry, soțul ei american cel mai recent, Jean a fost un marinar francez în secolul al XIX-lea, iar Gunther era fiul unor aristocrați germani care au trăit în secolul al XVIII-lea.

Dr.N: Ce faceți voi doi acum?
S: Ne îmbrățişăm.
Dr.N: Dacă o a treia persoană s-ar uita la voi acum, ce ar vedea?
S: (nu răspunde)
Dr.N: (subiectul este atât de absorbit în scena cu sufletul său pereche încât pe față îi curg şiroaie de lacrimi. Aştept un moment şi încerc din nou) Cum ați arăta tu şi Larry pentru cineva care v-ar privi chiar acum acolo, în lumea spiritelor?
S: Ar vedea în jurul nostru... două mase de lumină strălucitoare ca două vârtejuri, cred...

(subiectul începe să se liniştească şi îl ajut să-şi şteargă lacrimile cu un şervețel).

Dr.N: Şi ce semnifică aceasta?

S: Ne îmbrățişăm... ne exprimăm dragostea... ne unim... asta ne face fericiți...

Dr.N: După ce ți-ai întâlnit sufletul pereche, ce se întâmplă după aceea?

S: (subiectul apucă strâns brațele extensibile) Oh, sunt toți acolo. Înainte i-am simțit doar. Acum vin mai mulți spre mine.

Dr.N: Şi aceasta se întâmplă după ce soțul tău vine lângă tine?

S: Da... *Mama!*. Vine spre mine... Mi-a fost atât de dor de ea... o, mamă... (subiectul începe să plângă din nou).

Dr.N: Bine...

S: Oh, te rog să nu mă întrebi nimic acum, vreau să mă bucur de... (subiectul pare să fie într-o conversație mută cu mama din ultima ei viață).

Dr.N: (aştept un minut) ştiu că îți face plăcere această întâlnire, dar am nevoie să mă ajuți să înțeleg ce se petrece.

S: (cu o voce transportată) Ne... ne ținem în brațe doar... este aşa de bine să fiu din nou cu ea...

Dr.N: Cum reuşiți să vă țineți în brațe neavând trupuri?

S: (cu un suspin exasperat către mine) ne învăluim una pe alta în lumină, fireşte.

Dr.N: Spune-mi cum simt acest lucru spiritele?

S: Este ca şi cum ai fi înfăşurat cu o pătură de dragoste ca o lumină strălucitoare.

Dr.N: Înțeleg...

S: (subiectul întrerupe cu un râs ascuțit de recunoaştere) *Tim!*... este fratele meu - a murit atât de tânăr (s-a înecat la vârsta de 14 ani în ultima ei viață). Este aşa de minunat să-L văd aici. (subiectul face cu mâna) şi uite-o şi pe cea mai bună prietenă a mea, Wilma - de vizavi - râdem împreună de băieți aşa cum făceam când stăteam la ea sus în pod.

Dr.N: (după ce subiectul menționează o mătuşă şi alți doi prieteni) Ce anume crezi că determină succesiunea în care aceşti oameni vin să te întâmpine?

S: (pauză) Păi, cât de mult însemnăm unul pentru celălalt, ce altceva?

Dr.N: Şi cu unii dintre ei ai trăit mai multe vieți, în timp ce cu ceilalți poate numai una sau două?

S: Da... cel mai mult am fost cu soțul meu.

Dr.N: Vezi vreun ghid în jurul tău?

S: Este aici. Îl văd plutind într-o parte. Şi îmi cunoaşte şi câțiva dintre prieteni...

Dr.N: De ce îi spui ghidului „el"?

S: Noi arătăm ce parte din noi dorim. El întotdeauna îşi arată natura masculină cu mine. Este corect şi natural.

Dr.N: Şi veghează asupra ta în toate viețile tale?

S: Desigur, şi chiar şi după moarte... şi întotdeauna este protectorul meu.

Comitetul nostru de primire este planificat dinainte când intrăm în lumea spiritelor. Acest caz demonstrează cât de tonice sunt figurile familiare pentru sufletul călător mai tânăr. Constat că există un număr diferit de entități care aşteaptă în grupuri de întâmpinare după fiecare viață. Cu toate că forma diferă, în funcție de nevoile speciale ale sufletului, mi-am dat seama că nu este întâmplător faptul că partenerii noştri spirituali ştiu exact când ne vine sorocul şi unde să ne întâmpine la sosirea noastră în lumea spiritelor.

Adesea, o entitate care înseamnă ceva pentru noi ne va aştepta un pic mai în fața celorlalți care vor să ne stea la dispoziție când intrăm pe poartă. Mărimea grupurilor de întâmpinare nu numai că se schimbă pentru fiecare din noi după fiecare viață, dar este redusă drastic la aproape nimic pentru sufletele mai evoluate unde consolarea spirituală este mai puțin necesară. Cazul 9, la sfârşitul acestui capitol, este un exemplu de acest fel de trecere spirituală.

Cazurile 6 şi 7 ilustrează amândouă unul dintre cele trei moduri în care sufletele nou sosite sunt primite înapoi în lumea spiritelor. Aceste două suflete fuseseră întâmpinate de o entitate

principală, urmată de altele cu influență descrescătoare. Cazul 7 a recunoscut oamenii mai repede decât cazul 6. Când întâlnim astfel de spirite adunate imediat după moarte, observăm că ne-au fost soți sau soții, părinți, bunici, copii, unchi, mătuşi, veri şi prieteni dragi din viețile noastre anterioare. Am fost martorul unor scene emoționale zguduitoare ale clienților mei, în acest stadiu al trecerii lor.

Întâlnirile emoționale care au loc între suflete în acest interval în cadrul trecerii spirituale sunt doar preludiul la plasarea noastră în ultimă instanță în grupul de entități potrivit propriului nivel de maturitate. Aceste întâlniri generează un alt moment de vârf din punct de vedere emoțional la subiectul aflat în faza de sondare a supraconştientului. Aranjamentele organizaționale spirituale, incluzând modul în care se formează grupurile şi cum sunt împerecheate cu alte entități, vor fi descrise în capitolele ce urmează.

Pentru moment, important este să înțelegem că entitățile care ne întâmpină s-ar putea să *nu* facă parte din propriul nostru grup de învățare din lumea spiritelor. Aceasta deoarece persoanele apropiate nouă în viață nu sunt toate la acelaşi nivel de dezvoltare. Simplul motiv că ele aleg să ne întâmpine chiar după moarte, din dragoste şi bunătate, nu înseamnă că toate vor face parte din grupul nostru de învățare spirituală când ajungem la destinația finală în această călătorie.

De exemplu, în cazul 6, unchiul Charlie era clar un suflet mai avansat decât subiectul meu şi poate că servea chiar în calitate de ghid spiritual. Era evident că una din sarcinile principale ale sufletului unchiului Charlie consta în a ajuta cazul 6, în ipostaza de copil în viața care tocmai se sfârşise, şi că misiunea lui a continuat imediat după moartea subiectului meu. În cazul 7, primul contact important a fost Larry, un adevărat suflet pereche la acelaşi nivel cu acest subiect. Vă rog să mai observați că, în cazul 7, ghidul spiritual al subiectului meu nu era uşor de remarcat printre fostele rude şi prieteni. Cu toate acestea, pe măsură ce evenimentul se derula, puteau fi observate semnele unui ghid spiritual care orchestra întreaga întâlnire, el rămânând în plan secund. Am văzut acest lucru în multe cazuri.

Al doilea mod în care suntem întâmpinați imediat după moarte este sub forma unei întâlniri tăcute şi pline de înțeles, cu ghidul spiritual şi fără nimeni altcineva în imediata apropiere, cum a fost în cazul 5. În continuare, cazul 8 ilustrează acest gen de întâlnire. Oricare ar fi tipul întâlnirii de după moarte prin care trecem, acesta pare să includă stilul particular al ghidului nostru spiritual împreună cu cerințele propriului nostru caracter individual. Consider că durata acestei prime întâlniri cu ghizii noştri variază după fiecare viață în funcție de împrejurările acelei vieți.

Cazul 8 arată relațiile foarte strânse pe care le au oamenii cu ghizii lor spirituali. Mulți ghizi au nume care sună ciudat, în timp ce altele sunt destul de convenționale. Găsesc că este interesant faptul că termenul religios învechit de a avea un „înger păzitor” este folosit acum în sens metafizic pentru a denumi un spirit empatic. Să fiu sincer, aceasta este o sintagmă pe care o denigram cândva ca fiind prosteşte încărcată cu dorințele noastre şi reprezentând o mitologie demodată în dezacord cu lumea modernă. Acum nu mai cred la fel despre îngerii păzitori.

Mi se spune în mod repetat că sufletul în sine este androgin, şi totuşi, în aceeaşi secundă clienții îmi declară că sexul nu este un factor neimportant. Am aflat că toate sufletele pot să preia amprente mentale atât masculine, cât şi feminine şi chiar fac lucrul acesta în prezența altor entități, ca formă de preferință față de o identitate sau alta. Cazurile 6 şi 7 arată cât este de important ca un suflet nou sosit să vadă „fețe” familiare, identificate după sex. Acest lucru este valabil şi în cazul următor. Un alt motiv pentru care am ales cazul 8 este pentru a indica în ce mod şi de ce sufletele preferă să aibă o apariție vizuală, sub formă umană, în fața celorlalți, în lumea spiritelor.

Cazul 8

Dr.N: Tocmai ai început să părăseşti planul astral al Pământului şi acum mergi din ce în ce mai departe în lumea spiritelor. Vreau să-mi spui ce simți.

S: Liniştea... este atât de linişte...

Dr.N: Vine cineva să te întâmpine?
S: Da, prietena mea, Rachel. Întotdeauna se află alături de mine când mor.
Dr.N: Rachel este un suflet pereche care a fost cu tine şi în alte vieți sau cineva care rămâne totdeauna acolo?
S: (cu oarecare indignare) Nu stă *mereu* aici. Nu, este alături de Mine şi mă ajută foarte mult, în mintea mea, când am nevoie de ea. E paznicul meu personal (o spune cu mândrie posesivă).

Notă: Atributele ghizilor care sunt diferiți de sufletele pereche şi de alte entități de sprijin vor fi examinate în capitolul opt.

Dr.N: De ce te referi la această entitate ca la o „ea"? Nu sunt spiritele asexuate?
S: Aşa e, în sens literal, deoarece putem avea ambele atribute. Rachel vrea să mi se arate ca femeie pentru identificarea vizuală şi mai este şi un lucru mental la ea.
Dr.N: În timpul existenței voastre spirituale sunteți fixați în atribute feminine sau masculine?
S: Nu. Ca suflete, există perioade în existența noastră când suntem mai înclinate spre un gen sau altul. În cele din urmă, preferințele noastre naturale vor ieşi la iveală.
Dr.N: Ai vrea să descrii cum ți se pare că arată sufletul lui Rachel în acest moment?
S: (încet) O femeie tânără... aşa mi-o amintesc cel mai bine... mică, cu trăsături delicate... cu o expresie de hotărâre pe fața ei... atâta dragoste şi cunoaştere.
Dr.N: Adică ai cunoscut-o pe Rachel pe Pământ?
S: (răspunde cu nostalgic) Odată, de mult, mi-a fost apropiată în viață... acum este păzitorul meu.
Dr.N: Şi ce simți când o priveşti?
S: Calm... linişte ... dragoste...
Dr.N: Tu şi Rachel vă uitați una la alta cu ochii, ca oamenii?
S: (ezită) Într-un fel... dar diferit. Vezi mintea în spatele a ceea ce noi considerăm a fi ochi, deoarece la asta ne raportăm pe Pământ. Fireşte, putem face acelaşi lucru şi ca oameni, pe Pământ...
Dr.N: Ce poți să faci pe Pământ cu ochii din ce faci în lumea spiritelor?
S: Când te uiți la ochii unei anumite persoane pe Pământ, chiar la oameni pe care de-abia i-ai cunoscut, şi vezi o lumină pe care o cunoşteai dinainte... ei bine, asta îți spune ceva despre ei. Ca ființă omenească nu ştii ce, dar sufletul tău îşi aminteşte.

Notă: Am auzit de lumina identității spirituale, care se reflectă în ochii umani ai sufletului pereche, exprimată în diverse moduri de mulți clienți. În ceea ce mă priveşte, am trăit în mod conştient experiența recunoaşterii imediate numai o dată în viață, în momentul în care am văzut-o pe soția mea. Efectul este nelinişititor şi chiar şi un pic straniu.

Dr.N: Vrei să spui că uneori pe Pământ, când doi oameni se privesc, ar putea să simtă că s-au cunoscut înainte?
S: Da, este un déjà vu.
Dr.N: Să ne întoarcem la Rachel în lumea spiritelor. Dacă paznicul tău nu şi-a proiectat propria imagine într-o formă umană în fața ta, ai fi putut oricum s-o recunoşti?
S: Bine, fireşte că putem întotdeauna să ne identificăm unii pe alții cu mintea. Dar este mai drăguț aşa. Ştiu că sună nebuneşte, dar este un... lucru social... vederea unei fețe cunoscute te uşurează.
Dr.N: Atunci ar fi un lucru bun să vezi trăsăturile umane ale oamenilor pe care i-ai cunoscut în viețile anterioare, în special în perioada de readaptare, chiar după ce ai părăsit Pământul?
S: Da, altfel te simți un pic pierdut la început... singur... şi poate şi confuz... văzându-i pe oameni aşa cum arătau mă ajută să mă obişnuiesc mai repede cu lucrurile de aici când mă întorc pentru prima oară, şi este o mare bucurie să o văd pe Rachel.

Dr.N: Rachel se prezintă în faţa ta în formă umană, imediat după fiecare moarte a ta pe Pământ, ca un mod de a te face să te readaptezi la lumea spiritelor?

S: (cu nerăbdare) O, da, aşa e! Şi îmi dă un sentiment de siguranţă. Mă simt mai bine când îi văd şi pe cei pe care i-am cunoscut înainte...

Dr.N: Şi vorbeşti cu oamenii aceştia?

S: Nimeni nu vorbeşte, comunicăm cu ajutorul minţii.

Dr.N: Telepatic?

S: Da.

Dr.N: Este posibil ca sufletele să aibă conversaţii private care să nu poată fi interceptate telepatic de ceilalţi?

S: (pauză)... pentru intimitate... da.

Dr.N: Şi cum se procedează?

S: Prin atingere - se numeşte comunicarea prin atingere.

Notă: Când două spirite se apropie atât de mult unul de celălalt acestea sunt unite, şi subiecţii mei spun că pot trimite gânduri intime prin atingere, care trec printre ei ca nişte „impulsuri sonore electrice”. În majoritatea situaţiilor, subiecţii sub hipnoză nu doresc să-mi vorbească despre aceste lucruri personale.

Dr.N: Ai putea să mă lămureşti cum anume pot fi proiectate trăsăturile umane de către tine, ca suflet?

S: Din... masa mea de energie... doar mă gândesc la trăsăturile pe care le doresc... dar nu pot să-ţi spun ce anume îmi dă capacitatea de a face lucrul acesta.

Dr.N: Bine, atunci poţi să-mi spui de ce tu şi celelalte suflete proiectaţi anumite trăsături în diverse momente?

S: (pauză lungă) Depinde de unde te afli în mişcările tale pe aici... când vezi pe altcineva.. şi de starea ta de spirit de atunci.

Dr.N: Aici am vrut să ajung. Spune-mi mai mult despre recunoaştere.

S: Vezi, recunoaşterea depinde de... sentimentele tale... când le întâlneşti acolo. Sufletele îţi vor arăta ceea ce vor *ele* să vezi din aspectul lor şi ceea ce cred ele că vrei *tu* să vezi. Mai depinde şi de împrejurările în care le întâlneşti.

Dr.N: Poţi să fii mai la obiect? Ce împrejurări diferite pot determina formele de energie să se materializeze într-un anumit fel în faţa altor spirite?

S: Este diferenţa dintre tine când te afli în terenul lor şi tine când te găseşti în terenul tău. Ele ar putea alege să-ţi arate un set de trăsături într-un loc, în timp ce în alt loc s-ar putea să vezi altceva.

Dr.N: Şi cum este cu comunicarea fără proiectarea trăsăturilor?

S: Sigur, facem şi acest lucru, este normal, dar eu mă asociez mental mai repede cu oamenii care au trăsături.

Dr.N: Eşti pentru proiectarea unui anumit set de trăsături faciale?

S: Hmm... Îmi plac feţele cu mustaţă... cu maxilar puternic...

Dr.N: Vrei să spui atunci când erai Jeff Tanner, cowboyul din Texas, în viaţa anterioară despre care am discutat mai devreme?

S: (râde) Exact, şi am avut feţe ca ale lui Jeff şi în alte vieţi.

Dr.N: Dar de ce Jeff? Doar pentru că ai fost el în ultima ta viaţă?

S: Nu, mă simţeam bine în pielea lui Jeff. Aveam o viaţă fericită, simplă. La naiba, arătam foarte bine! Semănăm la faţă cu una din reclamele la ţigări pe care le vezi pe autostradă (chicotind). Îmi place să fiu Jeff şi să fac paradă de mustaţa mea groasă.

Dr.N: Dar aceasta a fost numai într-o viaţă. Oamenii care nu te-au cunoscut în viaţa aceea s-ar putea să nu te recunoască aici.

S: O, şi-ar da scama că sunt cu destul de repede. Aş putea să mă schimb în altcineva, dar îmi

place cel mai mult acum de mine ca Jeff.

Dr.N: Deci, lucrul ăsta ne trimite la ceea ce spuneai despre noi toți ca având o singură identitate, indiferent de numărul de trăsături faciale pe care le-am putea proiecta ca suflete?

S: Da, îi vezi pe toți aşa cum sunt în realitate. Unii vor numai să-şi arate partea cea mai bună pentru ce ai putea crede despre ei; nu apreciază pe deplin că important este lucrul pentru care lupți, şi nu cum arăți. Se râde mult despre felul în care spiritele cred că ar trebui să arate, chiar împrumutând fețe pe care nu le-au avut niciodată pe Pământ, şi e normal.

Dr.N: Deci, vorbim despre sufletele mai imature?

S: Da, de obicei. Se pot bloca... noi nu judecăm... În final toate vor fi în regulă.

Notă: „Teritoriul" spiritual va fi explicat pe măsură ce mergem mai departe în lumea spiritelor.

Dr.N: Vrei să-mi spui că un suflet s-ar putea să-ți arate o față la poarta spre lumea spiritelor şi altă imagine mai târziu, într-o situație diferită?

S: Corect.

Dr.N: De ce?

S: Aşa cum îți spuneam, foarte mult din felul în care ne prezentăm în fața celorlalți depinde de ceea ce simțim chiar în acel moment... ce relație avem cu o anumită persoană şi de locul în care ne aflăm.

Dr.N: Te rog să-mi spui dacă am înțeles corect. Identitatea pe care şi-o proiectează sufletele unele altora depinde de timpul şi locul în lumea spiritelor, cât şi de starea de spirit, şi, poate, de cea psihologică atunci când se întâlnesc?

S: Sigur, şi asta funcționează în ambele sensuri... se interconectează.

Dr.N: Păi, atunci, cum putem şti adevăratul caracter al conştiinței sufletului, cu toate aceste schimbări în imaginea fiecăruia dintre ele?

S: (râde) Imaginea pe care o proiectezi nu ascunde față de ceilalți niciodată ceea ce eşti cu adevărat. Oricum, nu este acelaşi fel de emoție pe care o ştim de pe Pământ. Aici este mult mai... abstractă. De ce proiectăm anumite caracteristici şi gânduri... se bazează pe o... confirmare a ideilor.

Dr.N: Idei? Vrei să spui sentimentele tale la momentul respectiv?

S: Da... cam aşa ceva... pentru că aceste trăsături umane erau o parte din viețile noastre fizice în alte locuri atunci când am descoperit lucruri... şi am dezvoltat idei... totul este o... serie pe care să o folosim aici.

Dr.N: Bine, dar dacă în fiecare din viețile noastre anterioare avem câte o față diferită, pe care din ele o purtăm în perioada dintre vieți?

S: Le amestecăm. Îți iei acele trăsături pe care persoana pe care o vezi le va recunoaşte cel mai mult ca fiind ale tale, în funcție de ceea ce vrei să comunici.

Dr.N: Mă gândesc la lumea spiritelor ca la un loc al conştiinței inteligente şi atotştiutoare,iar tu faci să pară că sufletele au toane şi vanitate, ca şi când ar fi pe Pământ?

S: (izbucneşte în râs) Oamenii sunt oameni indiferent de cum arată în lumile lor fizice.

Dr.N: O, vezi suflete care au mers pe alte planete decât Pământul?

S: (pauză) Din când în când...

Dr.N: Ce înfățişări etalează sufletele de pe alte planete decât Pământul?

S: (evaziv) Eu... stau mai mult cu oamenii mei, dar putem să luăm ce trăsături vrem pentru a comunica...

Notă: Dobândirea de informații de la subiecții pe care i-am avut şi care pot să-şi amintească de viețile fizice trăite anterior în forme non-umane în alte lumi constituie întotdeauna o provocare. Amintirile acestor experiențe sunt, de obicei, limitate la sufletele bătrâne, mai avansate, aşa cum vom vedea mai târziu.

Dr.N: Este această capacitate a sufletelor de a-şi transmite unul altuia trăsăturile un dar de la creator oferit nouă pe baza nevoilor spirituale?

S: De unde să ştiu? Doar nu sunt Dumnezeu!

Conceptul conform căruia sufletele sunt supuse greşelii vine ca o surpriză pentru unii oameni. Afirmațiile subiectului din cazul 8 şi ale tuturor celorlalți clienți ai mei ne arată că suntem încă departe de a fi perfecți în lumea spiritelor. Scopul esențial al reîncarnării este evoluția personală. Ramificațiile psihologice ale dezvoltării noastre, atât în lumea spiritelor, cât şi în afara sa, sunt baza muncii mele.

Am văzut care este importanța întâlnirii altor entități în momentul intrării în lumea spiritelor. Pe lângă unirea cu ghizii noştri şi cu alte ființe familiare, am menționat existența unei a treia forme de reîntoarcere după moarte. Această manieră în care un suflet nu este întâmpinat de nimeni este mai degrabă menită să creeze confuzie.

Cu toate că este un lucru neobişnuit pentru cei mai mulți dintre clienții mei, încă îmi mai pare rău de acei subiecți care îmi descriu cum sunt traşi de forțe nevăzute, singuri până la destinațiile lor finale, unde are loc, în sfârşit, contactul cu ceilalți. Acest lucru seamănă perfect cu aterizarea într-o țară străină unde ai mai fost, fără cărucior de bagaje şi birou de informații care să te ajute cu îndrumări. Cred că ceea ce mă deranjează cel mai mult la acest tip de intrare este aparenta lipsă de aclimatizare a sufletelor.

Ideile mele despre cum trebuie să fie când eşti singur la poarta spre lumea spiritelor şi dincolo de aceasta nu sunt împărtăşite de acele suflete care folosesc opțiunea de a merge singure. De fapt, persoanele din această categorie sunt călători experimentați. Fiind suflete mai bătrâne şi mai mature, nu par să ceară vreun sistem de sprijin inițial. Ştiu exact unde merg după moarte. Bănuiesc că şi pentru ele procesul este accelerat, deoarece reuşesc să ajungă mai repede acolo unde este locul lor decât acelea care se opresc să-i întâlnească pe ceilalți.

Cazul 9 este un client care a avut un număr mare de vieți, întinzându-se pe mii de ani. Cu aproximativ opt vieți înainte de cea curentă, el nu a mai fost întâmpinat la poarta către lumea spiritelor.

Cazul 9

Dr.N: Ce ți se întâmplă în momentul morții?

S: Simt o mare uşurare şi mă mişc repede.

Dr.N: Cum ți-ai caracteriza plecarea de pe Pământ în lumea spiritelor.

S: Țâşnesc în sus ca o coloană de lumină şi zbor. Acum sunt pe traiectorie.

Dr.N: Întotdeauna te-ai mişcat aşa de repede?

S: Nu, numai după ultima serie de vieți.

Dr.N: De ce?

S: Cunosc drumul, nu am nevoie să văd pe nimeni şi mă grăbesc.

Dr.N: Şi nu te deranjează că nu eşti aşteptat de nimeni?

S: (râde) Era o vreme când asta îmi prindea bine, dar nu mai cer un astfel de lucru acum.

Dr.N: A cui hotărâre a fost aceea de a ți se permite să intri în lumea spiritelor fără asistență?

S: (pauză, apoi dă din umeri) A fost o... decizie mutuală... Între mine şi profesorul meu... când am ştiut că pot să mă descurc singur.

Dr.N: Şi nu te simți pierdut sau singur acum?

S: Glumeşti? Nu am nevoie să mă țină nimeni de mână. Ştiu unde merg şi sunt nerăbdător să ajung acolo. Sunt tras de un magnet şi îmi face plăcere călătoria.

Dr.N: Explică-mi cum funcționează procesul acesta de tragere care te va purta până la destinație?

S: Plutesc pe un val... pe un fascicul de lumină.

Dr.N: Fasciculul acesta este electromagnetic sau ce fel?

S: Păi... seamănă cu benzile unui radio - cineva răsuceşte butonul şi găseşte frecvenţa adecvată pentru mine.

Dr.N: Vrei să spui că eşti ghidat de o forţă invizibilă fără prea mult control de voinţă din partea ta şi că nu poţi grăbi lucrurile aşa cum ai făcut imediat după moarte?

S: Da, trebuie să merg cu benzile de lumină... undele sunt direcţionate şi eu plutesc odată cu ele. Este uşor. Fac alţii treaba ta.

Dr.N: Cine anume?

S: Cei care deţin controlul... nu prea ştiu.

Dr.N: Atunci, nu deţii controlul. Nu ai răspunderea de a-ţi găsi propria destinaţie.

S: (pauză) Mintea mea este în acord cu mişcarea... plutesc cu rezonanţa...

Dr.N: Rezonanţa? Auzi sunete?

S: Da, fasciculul de lumină... vibrează... şi eu sunt închis înăuntru.

Dr.N: Să ne întoarcem la ce ai spus despre radio. Călătoria ta spirituală este influenţată de frecvenţe vibraţionale cum ar fi rezonanţa înaltă, medie şi joasă?

S: (râzând) Nu e rău, da, şi sunt într-un sistem de transport, ca un semnal de sunet şi lumină care mă ghidează spre casă... şi face parte din structura mea tonală - frecvenţa mea.

Dr.N: Nu sunt sigur că înţeleg cum se combină sunetul şi lumina pentru a forma benzi direcţionale.

S: Gândeşte-te la un diapazon uriaş în interiorul unui stroboscop care sclipeşte.

Dr.N: Aaa, deci există energie?

S: Avem energie din câmpul energetic. Aşa că nu sunt numai fascicule de lumină pe care călătorim... noi *înşine* generăm energie... putem să folosim aceste forţe în funcţie de experienţa noastră.

Dr.N: Atunci, nivelul tău de maturitate îţi oferă un oarecare element de control asupra vitezei şi a direcţiei călătoriei.

S: Da, dar nu chiar aici. Mai târziu, după ce m-am liniştit, pot să mă mişc mai mult prin jur pe cont propriu. Acum sunt tras şi trebuie să merg cu această forţă.

Dr.N: OK, rămâi cu aceasta şi descrie-mi ce se întâmplă în continuare.

S: (pauză scurtă) Mă mişc singur... sunt primit în propriul meu spaţiu... şi merg în locul căruia îi aparţin.

În hipnoză, conştientul analitic lucrează în combinaţie cu inconştientul pentru a primi şi răspunde mesajelor direcţionate către amintirile noastre sedimentate adânc. Subiectul din cazul 9 este inginer electrician şi, în consecinţă, a folosit câteva descrieri tehnice pentru a-şi exprima senzaţiile spirituale. Tendinţa acestui client de a-şi explica gândurile despre călătoria sufletului în termeni tehnici a fost încurajată, dar nu dictată de sugestiile mele. Toţi subiecţii îşi aduc propriile segmente de cunoştinţe pentru a putea răspunde la întrebările mele despre lumea spiritelor. Acest caz a folosit legi fizice familiare lui pentru a descrie mişcarea, în timp ce o altă persoană ar fi putut spune că sufletele se mişcă în această zonă ca într-un aspirator.

Înainte de a continua cu trecerea sufletelor în lumea spiritelor aş vrea să discut despre acele entităţi care, fie că nu au ajuns atât de departe după moartea fizică, fie că vor fi deviate de pe ruta normală a călătoriei.

4
SUFLETUL DISLOCAT

EXISTĂ suflete care au fost afectate atât de grav, încât s-au desprins de grupul principal de suflete care merg înapoi spre căminul spiritual. Comparat cu toate entitățile care se întorc, numărul acestor suflete anormale nu este mare. Cu toate acestea, ceea ce s-a întâmplat cu ele pe Pământ este semnificativ, datorită efectului serios pe care acestea îl au asupra altor suflete încarnate.

Există două tipuri de suflete desprinse: acelea care nu acceptă faptul că trupul lor fizic este mort şi se împotrivesc întoarcerii în lumea spiritelor din cauza durerii personale, şi acele suflete care au fost subminate de, sau cu complicitatea tendințelor criminale anormale din corpul uman. În primul caz, desprinderea se face la propria alegere a sufletului, în timp ce în al doilea caz, ghizii spirituali înlătură în mod deliberat aceste suflete din asocierea lor în continuare cu alte entități pentru o perioadă nedeterminată. În ambele situații, ghizii acestor suflete sunt preocupați îndeaproape cu reabilitarea, dar întrucât împrejurările diferă pentru fiecare tip de suflet desprins, le voi aborda separat.

Primul tip este cel al fantomelor. Aceste spirite refuză să meargă acasă după moartea fizică şi adesea au influențe neplăcute asupra acelora dintre noi cărora le-ar plăcea să-şi consume viețile umane în pace. Sufletelor desprinse li se dă uneori denumirea eronată de „spirite demonice”, deoarece sunt acuzate de implicarea minților oamenilor cu intenții dăunătoare. Subiectul spiritelor negative a generat cercetări serioase în domeniul parapsihologiei. Din păcate, această zonă a spiritualității a atras şi elementul marginal al lipsei de scrupule asociat cu cel ocult care îşi manifestă acțiunea negativă asupra emoțiilor persoanelor influențabile.

Spiritul tulburat este o entitate imatură cu treburi neterminate într-o viață anterioară pe Pământ şi poate să nu aibă nici o legătură cu persoana în viață pe care o chinuie. Este adevărat că unele persoane sunt conductori convenabili şi receptivi pentru spiritele negative care doresc să-şi exprime natura cârcotaşă. Aceasta înseamnă că cineva care se află într-o stare de conştiință de meditație adâncă ar putea să recepționeze din când în când semnale supărătoare de la vreo ființă care şi-a părăsit trupul şi ale cărei mesaje pot varia de la frivole la provocatoare. Aceste entități neliniştite nu sunt ghizi spirituali. Adevărații ghizi sunt tămăduitori şi nu intervin nepoftiți cu mesaje caustice.

Cel mai adesea, aceste neobişnuite spirite obsedate sunt legate de un anumit loc geografic. Cercetătorii care s-au specializat în fenomenele fantomelor arată că aceste entități tulburate se află captive pe un tărâm al nimănui, între planurile astrale joase, inferioare ale Pământului şi lumea spiritelor. Din propriile cercetări, nu cred că aceste ființe sunt pierdute în spațiu şi nici că sunt demonice. După moartea lor fizică, ele aleg să rămână o vreme în planul Pământului, din proprie voință, datorită unui grad ridicat de nemulțumire. După părerea mea, acestea sunt suflete rănite, afectate, deteriorate, deoarece ele produc confuzie, disperare şi chiar ostilitate într-o asemenea măsură, încât doresc ca ghizii lor să stea departe de ele. Noi ştim că o entitate negativă dislocată poate fi găsită şi manevrată prin diverse mijloace, cum ar fi exorcismul, pentru a o face să nu mai interfereze cu ființele umane. Spiritele care bântuie pot fi determinate să plece şi în ultimă instanță să facă o tranziție adecvată către lumea spiritelor.

Dacă avem o lume a spiritelor guvernată de ordine, cu ghizi cărora le pasă de noi, atunci cum li se permite să existe sufletelor inadaptate care exercită energie negativă asupra ființelor vii? O explicație ar fi aceea că mai avem liberul arbitru chiar şi în moarte. Alta ar fi că, din moment ce îndurăm atât de multe frământări ale universului nostru fizic, atunci neregularitățile şi devierile de la exodul firesc al sufletelor ar trebui să fie anticipate la rândul lor. Spiritele decorporalizate nefericite, care se prind singure în cursă, este posibil să facă parte dintr-un plan foarte mare. Când sunt gata, aceste suflete vor fi luate de mână departe de planul astral al Pământului şi îndrumate către locul căruia îi aparțin în lumea spiritelor.

Mă voi întoarce acum la acel, de departe, cel mai numeros tip doi de suflete tulburate. Acestea sunt sufletele care au fost implicate în fapte rele. Ar trebui, mai întâi, să vedem dacă un suflet poate

să fie considerat culpabil sau lipsit de vină când a ocupat creierul criminal răufăcător? Sunt răspunzătoare mintea sufletului sau ego-ul uman, ori reprezintă unul şi acelaşi lucru? Din când în când, câte un client îmi relatează: „Mă simt posedat de o forță interioară care îmi spune să fac lucruri rele”. Există persoane bolnave mintal care se simt conduse de forțe antagonice ale binelui şi răului asupra cărora ei trăiesc cu senzația cred că nu au nici un control.

După ce am lucrat ani întregi cu supraconştientul oamenilor aflați sub hipnoză, am ajuns la concluzia că omul cu cele cinci simțuri ale sale poate să acționeze negativ asupra psihicului unui suflet. Noi ne exprimăm sinele etern prin nevoi biologice dominante şi prin presiunile stimulilor mediului care aparțin *temporar* sufletului întrupat. Cu toate că nu există nici un sine ascuns, amenințător în interiorul formei noastre umane, unele suflete nu sunt asimilate în întregime. Oamenii care nu sunt în armonie cu trupurile lor se simt detaşați de ei înşişi în viață.

Această stare nu scuză sufletele de la a face tot posibilul pentru a împiedica amestecul răului pe Pământ. Vedem acest lucru în conştiința umană. Este important să facem distincție între ceea ce exercită o forță negativă asupra minții noastre şi ceea ce nu. Când auzim o voce interioară care ne-ar putea sugera să ne distrugem pe noi sau pe altcineva nu este o entitate spirituală demonică, o prezență străină şi nici un ghid renegat răuvoitor. Forțele negative emană din noi înşine.

Impulsurile distructive ale dezordinii emoționale, dacă sunt lăsate netratate, ne inhibă dezvoltarea sufletului. Aceia dintre noi care am trăit experiența traumelor personale nerezolvate în viață purtăm semințele propriei distrugeri. Acest chin ne afectează sufletul într-un aşa mod, încât ni se pare că nu suntem întregi. De exemplu, pofta excesivă şi comportamentul dependent, care reprezintă creşterea exagerată a durerii personale, inhibă exprimarea unui suflet sănătos şi poate chiar să țină un suflet în sclavie față de trupul gazdă.

Extinderea violenței în prezent înseamnă, oare, că avem mai multe suflete care „nu merg bine” acum decât în trecut? Chiar şi numai suprapopularea şi cultivarea drogurilor care ne afectează mintea ar trebui să vină în sprijinul acestei afirmații. Partea pozitivă este că pe Pământ, pe plan internațional, nivelul de conştientizare a suferinței umane pare să se ridice.

Mi s-a spus că în fiecare epocă de istoric sângeroasă a Pământului a existat întotdeauna un număr semnificativ de suflete incapabile să reziste şi să se opună cu succes cruzimii umane. Anumite suflete, ale căror gazde au o predispoziție genetică pentru o chimic anormală a creierului, sunt în special expuse riscului într-un mediu violent. Putem vedea cum copiii pot fi atât de afectați de violența fizică şi emoțională în cadrul familiei, încât, adulți fiind, ci comit acte premeditate de atrocitate fără sentimente de remuşcare. Deoarece sufletele nu au fost create perfecte, natura lor poate fi contaminată în timpul dezvoltării unei astfel de forme de viață.

Dacă delictele noastre sunt foarte serioase, le numim rele. Subiecții mei îmi spun că nici un suflet nu este rău din naştere, cu toate că poate să capete această etichetă în viața omenească. Răul patologic la ființele umane este caracterizat de sentimente de neputință personală şi de slăbiciune care este stimulată de victimele neajutorate. Cu toate că sufletele care sunt implicate în acte cu adevărat rele ar trebui, în general, să fie considerate la un nivel inferior de dezvoltare, imaturitatea sufletului nu atrage automat comportamentul răuvoitor de la o personalitate umană afectată. Evoluția sufletelor presupune tranziția de la imperfecțiune la perfecțiune, bazată pe depăşirea multor sarcini dificile ale trupului în timpul vieților lor menite acestor sarcini. Sufletele ar mai putea avea o tendință către alegerea mediilor în care ele nu lucrează bine în mod constant sau în care sunt subminate. Astfel, sufletele pot avea identitatea afectată de alegerile proaste din viață. Cu toate acestea, toate sufletele dau socoteală pentru conduita lor în trupurile pe care le ocupă.

Vom vedea, în capitolul următor, cum sufletele îşi trec în revistă viața lor anterioară împreună cu ghizii, înainte de a se alătura prietenilor lor. Dar ce se întâmplă cu sufletele care, prin intermediul trupurilor lor, au cauzat suferință extremă altora? Dacă un suflet nu este capabil să amelioreze cele mai violente porniri umane în corpul său gazdă, cum poate fi tras la răspundere în viața de apoi? Acest lucru naşte problema trimiterii în rai sau în iad pentru faptele bune sau rele, deoarece răspunderea este de multă vreme o parte din tradițiile noastre religioase.

Pe un perete din biroul meu atârnă o pictură egipteană, „Scena judecății”, aşa cum este

prezentată în Cartea Morților, ilustrând un ritual mitologic al morții, vechi de peste şapte mii de ani. Egiptenii antici aveau o obsesie cu moartea şi cu lumea de dincolo de mormânt deoarece, în panteonul lor cosmic, moartea explica viața. Pictura arată un bărbat mort de curând ajungând într-un loc situat între tărâmul celor vii şi împărăția morților. El stă lângă balanță, pe punctul de a fi judecat pentru faptele sale trecute de pe Pământ. Maestrul de ceremonii este zeul Anubis, care cântăreşte atent inima bărbatului pe un talger şi pe celălalt stă pana de struț a adevărului. Inima, nu capul, reprezintă pentru egipteni întruparea conştiinței sufletului unei persoane. Este un moment tensionat. Un monstru cu cap de crocodil stă aplecat alături, cu gura deschisă, gata să devoreze inima dacă faptele rele ale bărbatului atârnă mai greu decât binele pe care l-a făcut în viață. Eşecul în fața cântarului ar duce la sfârşitul existenței sufletului său.

Primesc destul de puține comentarii de la clienții mei despre acest tablou. O persoană cu înclinații metafizice ar insista că nimănui nu i se refuză intrarea în împărăția vieții de apoi, indiferent de cât de defavorabil ar fi înclinată balanța față de comportamentul său trecut. Este această credință adevărată? Li se oferă tuturor sufletelor şansa să se transmute în lumea spiritelor în acelaşi mod, indiferent de relația lor cu trupurile pe care le-au ocupat?

Pentru a răspunde la această întrebare, ar trebui să încep prin a menționa că un segment mare al societății crede că sufletele nu merg toate în acelaşi loc. Teologia mai moderată nu mai pune accentul pe ideea focurilor iadului şi a pucioasei pentru păcătoşi. Totuşi, multe secte religioase sugerează o coexistență spirituală a două stări mentale de bine şi de rău. Pentru sufletul „rău”, există sentințe filosofice antice care indică o separare de Dumnezeul-Esență ca metodă de pedeapsă după moarte.

Cartea Tibetană a Morților, sursă de credință religioasă cu mii de ani mai veche decât Biblia, descrie starea de conştiență dintre vieți (Bardo) ca un timp în care „răul pe care l-am săvârşit ne proiectează în separarea spirituală”. Dacă popoarele din est credeau în existența unui loc special al spiritelor pentru cei ce au făcut rele, este această idee similară conceptului de Purgatoriu din lumea occidentală?

Încă de la începuturile sale, doctrina creştină definea purgatoriul ca o stare tranzitorie de interdicție temporară pentru păcatele minore săvârşite împotriva umanității. Purgatoriul creştin ar trebui să fie un loc de penitență, izolare şi de suferință. Când toată karma negativă este înlăturată, aceste suflete primesc permisiunea, în cele din urmă, să intre în rai. Pe de altă parte, sufletele care comit păcate majore (de moarte) sunt condamnate să rămână în iad pe veci.

Iadul există pentru a separa permanent sufletele bune de cele rele? Toată munca mea cu spiritele subiecților mei m-a convins că nu există nici un loc de suferință teribilă pentru suflete, cu excepția Pământului. Mi se spune că după moarte toate sufletele merg într-o lume a spiritelor unde toate sunt tratate cu răbdare şi dragoste.

Cu toate acestea, am aflat că anumite suflete trec printr-o separare în lumea spiritelor şi acest lucru se întâmplă în perioada orientării lor cu ajutorul ghizilor. Ele nu parcurg aceeaşi rută de călătorie cu alte suflete. Aceia dintre subiecții mei care au fost împiedicați de rău îmi povestesc că sufletele ale căror influență a fost prea slabă pentru a da la o parte impulsul omenesc de a face rău cuiva vor merge la izolare la reintrarea lor în lumea spiritelor. Aceste suflete nu vin să se amestece cu celelalte entități în manieră convențională pentru o bucată bună de vreme.

Am mai observat că acele suflete începătoare care sunt, de obicei, asociate comportamentului uman profund negativ, trebuie să îndure, în prima lor serie de vieți, izolarea spirituală individuală. În final, ele sunt puse împreună în propriul lor grup, pentru a intensifica procesul de învățare sub supraveghere strictă. Aceasta nu este o pedeapsă, ci mai degrabă un fel de purgatoriu pentru restructurarea conştiinței de sine la acele suflete.

Deoarece faptele rele îmbracă atât de multe forme pe Pământ, învățătura spirituală şi tipul de izolare folosit sunt diferite pentru fiecare suflet. Aparent, natura acestor variații este evaluată în timpul orientării la sfârşitul fiecărei vieți. De asemenea, timpul relativ de izolare şi reîndoctrinare nu este acelaşi. De exemplu, mi s-a povestit despre spirite neadaptate care s-au întors direct pe Pământ după o perioadă de recluziune pentru a se curăța, cât mai repede posibil, cu o lucrare bună,

ca persoane întrupate. Iată un exemplu, aşa cum mi-a fost relatat de un suflet care era familiar cu unul dintre aceste spirite.

Cazul 10

Dr.N: Sufletele poartă răspunderea pentru legătura lor cu ființele umane care îi rănesc pe ceilalți în timpul vieții?

S: Da, aceia care au făcut rău celorlalți în mod sălbatic într-o viață - cunosc un astfel de suflet.

Dr.N: Ce ştii despre această entitate? Ce s-a întâmplat după ce acest suflet s-a întors în lumea spiritelor în urma acelei vieți?

S: El... rănise o fată... groaznic... şi nu s-a mai alăturat grupului nostru. A trebuit să studieze mult timp în particular, pentru că s-a descurcat atât de prost în acel trup.

Dr.N: Care a fost dimensiunea pedepsei lui?

S: Pedeapsă este... o interpretare greşită... mai degrabă o regenerare. Trebuie să recunoşti că acesta este un subiect pentru profesorul tău. Profesorii sunt mai severi cu aceia care au fost implicați în acte de cruzime.

Dr.N: Ce înseamnă „mai sever” pentru voi, în lumea spiritelor?

S: De pildă, prietenul meu nu s-a întors la noi... prietenii lui... după această viață tristă în care rănise fata aceea.

Dr.N: Când a murit a venit şi el prin aceeaşi poartă spirituală ca şi tine?

S: Da, dar el nu s-a întâlnit cu nimeni... el a mers direct într-un loc unde a stat singur cu profesorul.

Dr.N: Şi apoi ce s-a întâmplat cu acest suflet?

S: După un timp... nu prea lung... s-a întors pe Pământ din nou, ca femeie... unde oamenii erau cruzi... abuzau fizic... a fost o alegere deliberată... prietenul meu avea nevoie de acea experiență...

Dr.N: Crezi că acest suflet a dat vina pe creierul uman al fostului său trup gazdă, pentru că a rănit-o pe fata aceea?

S: Nu, şi-a asumat fapta... şi a dat vina pe lipsa de îndemânare în a depăşi eşecurile umane. A cerut să devină el însuşi o femeie abuzată în următoarea viață, pentru a câştiga înțelegere... şi a putea aprecia răul pe care-l făcuse fetei.

Dr.N: Dacă acest prieten al tău nu a câştigat înțelegere şi a continuat să se amestece cu persoane care au comis fapte rele, ar putea fi distrus ca suflet de cineva din lumea spiritelor?

S: (pauză lungă) Nu poți chiar să distrugi energia... dar poate fi remodelată... negativitatea care nu poate fi stăpânită... În multe vieți... poate fi reajustată.

Dr.N: Cum?

S: (vag).... Nu prin distrugere... remodelare...

Cazul 10 nu a răspuns mai departe acestei serii de întrebări, şi alți subiecți care ştiu ceva despre aceste suflete afectate sunt destul de zgârciți cu informațiile. Mai încolo vom afla un pic mai multe despre formarea şi restaurarea energiei inteligente.

Multe suflete rătăcite pot să-şi rezolve propriile probleme de contaminare. Prețul pe care îl plătim pentru faptele noastre greşite şi răsplata pe care o primim în urma unei purtări bune se învârt în jurul legilor karmei. Cei care le-au făcut rău altora vor face penitență plasându-se ei înşişi în postură de viitoare victimă într-un ciclu karmic de dreptate. Bhagavad Gita, un alt text oriental vechi care a trecut testul a mii de ani, conține un pasaj care spune: „Sufletele cu influență rea trebuie să-şi răscumpere virtutea”.

Nici un studiu al vieții de după moarte nu ar avea vreun sens fără a ne referi la modul în care karma se raportează la cauzalitate şi dreptate pentru toate sufletele. Karma în sine nu desemnează faptele bune sau rele. Mai degrabă este *rezultatul* acțiunilor pozitive sau negative ale cuiva în timpul vieții.

Afirmația că „nu există accidente în viețile noastre” nu înseamnă că prin sine karma impune. Doar ne împinge înainte dându-ne lecții. Destinul nostru viitor este influențat de un trecut de care nu putem scăpa, în special atunci când îi rănim pe alții.

Cheia creşterii stă în înțelegerea faptului că ne este dată capacitatea de a face corecții de mijloc în viața noastră şi în a avea curajul de a face schimbările necesare când ceea ce facem nu este bun pentru noi. Prin învingerea fricii şi asumarea riscurilor, tiparul nostru karmic se adaptează efectelor noii alegeri. La sfârşitul fiecărei vieți, decât să ne aştepte un monstru pentru a ne devora sufletele, mai bine să fim *noi* criticii cei mai severi în fața ghidului-profesor. De aceea karma este atât dreaptă, cât şi îndurătoare. Cu ajutorul consilierilor noştri spirituali şi al camarazilor, decidem asupra modului adecvat de judecată pentru conduita noastră.

Unii oameni care cred în reîncarnare au şi convingerea că, dacă sufletele negative nu-şi învață lecțiile într-un număr rezonabil de vieți, ele vor fi eliminate şi înlocuite cu suflete mai voluntare. Subiecții mei neagă această premisă.

Nu există nici un fel de cale prestabilită de autodescoperire creată pentru toate sufletele. Aşa cum îmi spunea un subiect deal meu, „sufletele sunt trimise pe Pământ pe durata războiului”. Aceasta înseamnă că sufletelor li se dă timpul şi ocazia de a face schimbări pentru creştere. Sufletele care continuă să afişeze atitudini negative prin gazdele lor umane trebuie să depăşească aceste dificultăți prin efortul continuu de a se schimba. Din ceea ce am văzut, nici o karmă negativă nu rămâne ataşată de un suflet care doreşte să lucreze în numeroasele vieți pe această planetă.

Întrebarea dacă un suflet ar trebui să poarte întreaga vină pentru actele distructive, nesociale şi iraționale ale umanității rămâne deschisă. Sufletele trebuie să învețe să facă față în diverse moduri fiecărei noi ființe umane care le-a fost repartizată. Identitatea permanentă a unui suflet imprimă minții umane un caracter distinctiv care este individualizat pentru acel suflet. Cu toate acestea, consider că există o natură duală ciudată între mintea sufletului şi creierul uman. Voi discuta acest concept în alte capitole, după ce cititorul va afla mai mult despre existența sufletelor în lumea spiritelor.

5
ORIENTAREA

DUPĂ ce aceste entități care ne întâmpină în timpul întoarcerii noastre acasă s-au dispersat, suntem gata să fim luați într-un spațiu al vindecării. Acesta va fi urmat de o altă oprire care implică reorientarea sufletului spre un mediu spiritual. În acest loc suntem adesea examinați de ghidul nostru.

Am tendința să mă refer la cosmologia tuturor locațiilor spirituale ca la *locuri* sau *spații*, pur şi simplu pentru identificarea uşoară, deoarece avem de-a face cu un univers non-fizic. Similitudinea descrierilor clienților mei a ceea ce fac sufletele în următoarele două opriri este remarcabilă, cu toate că nu au nume diferite pentru aceste locații. Aud termeni cum ar fi: camere, capsule de voiaj şi zone de escală interspațială, dar cel mai des întâlnit este „locul de vindecare”.

Mă gândesc la stația de vindecare ca la un spital de campanie sau la o unitate MASH, pentru sufletele rănite care vin de pe câmpurile de bătălie Pământene. Pentru a descrie natura acestei următoare opriri, am ales un subiect destul de avansat, bărbat, care a trecut de multe ori prin acest proces de revitalizare.

Cazul 11

Dr.N: După ce îți laşi prietenii care te-au întâmpinat după ce-ai murit, unde se duce apoi sufletul în lumea spiritelor?

S: Pentru o vreme sunt singur... mă mişc pe distanțe vaste...

Dr.N: Şi după aceea ce ți se întâmplă?

S: Sunt ghidat de o forță pe care nu o văd, într-un spațiu mult mai delimitat - o deschidere spre un spațiu de energie pură.

Dr.N: Cum arată locul acesta?

S: Pentru mine... este vasul vindecării.

Dr.N: Dă-mi cât de multe detalii poți despre ceea ce ți se Întâmplă acolo.

S: Sunt propulsat înăuntru şi văd un fascicul cald luminos. Ajunge la mine ca un curent de energie lichidă. Este un... abur... ca nişte vapori care parcă se încolăcesc în jurul meu la început... apoi îmi ating uşor sufletul ca şi cum acesta ar fi viu. Pe urmă este absorbit în interiorul meu ca un foc şi sunt îmbăiat şi curățat de durerile mele.

Dr.N: Eşti spălat de cineva sau fasciculul de lumină te învăluie din afară, venit de niciunde?

S: Sunt singur, dar lumina este direcționată. Esența mea este spălată... restabilindu-mă după ce am fost expus la viața de pe Pământ.

Dr.N: Am auzit că acest loc este asemănător cu duşul pe care îl faci după o zi grea de muncă.

S: (râde) După o viață de muncă. Este mai bine şi nici nu te uzi.

Dr.N: Nu mai ai nici trup fizic, deci cum poate această energie să vindece un suflet?

S: Pătrunzând în... ființa mea. Sunt atât de obosit de corpul pe care l-am avut în ultima viață.

Dr.N: Vrei să spui că vătămările trupului fizic şi ale minții umane lasă o urmă emoțională în suflet după moarte?

S: Dumnezeule, da! Propria mea expresie - cine sunt eu - a fost afectată de creierul şi de trupul pe care le-am ocupat.

Dr.N: Cu toate că acum eşti separat de acel corp pentru totdeauna?

S: Fiecare trup lasă... o amprentă în tine, cel puțin pentru o vreme. Există unele corpuri pe care le-am avut şi de care nu mă pot despărți pe de-a-ntregul. Chiar dacă te eliberezi de acestea, păstrezi unele dintre cele mai remarcabile amintiri ale trupurilor tale din anumite vieți.

Dr.N: OK, acum aş vrea să termini duşul de vindecare şi să-mi explici ce simți.

S: Sunt suspendat în lumină... care îmi pătrunde în suflet... spălându-mă de viruşii negativi. Acest lucru îmi permite să mă eliberez de legăturile din ultima viață... aducându-mi transformarea, astfel încât să pot să devin din nou un întreg.

Dr.N: Duşul are acelaşi efect asupra tuturor?

S: (pauză) Când eram mai tânăr şi cu mai puțină experiență, am venit aici mult mai distrus - energia din acest loc părea mult mai puțin eficace, deoarece nu ştiam cum s-o folosesc pentru a mă putea curăța complet de negativitate. Purtam răni vechi cu mine mai multă vreme, în ciuda energiei vindecătoare.

Dr.N: Cred că înțeleg. Şi, acum ce faci?

S: Când sunt restabilit, plec de aici spre o zonă mai liniştită pentru a vorbi cu ghidul meu.

Acest loc pe care l-am numit duşul vindecării este numai preludiul la reabilitarea sufletelor care se întorc. Etapa de orientare care urmează imediat (în special la sufletele tinere) implică o şedință de consiliere substanțială cu ghidul personal. Sufletul proaspăt întremat ajunge în această etapă pentru a trece printr-o şedință în care se dă raportul asupra vieții care tocmai s-a sfârşit. Orientarea este, de asemenea, concepută ca un interviu de primire care asigură eliberarea emoțională şi readaptarea la lumea spiritelor.

Persoanele sub hipnoză care discută despre tipul de consiliere ce se desfăşoară pe durata orientării spun că ghizii lor sunt blânzi, dar exigenți. Imaginați-vi-l pe profesorul preferat din şcoala generală şi o să vă faceți o idee. Gândiți-vă la o entitate fermă, dar preocupată, care ştie tot

despre obiceiurile voastre de învăţare, despre punctele voastre slabe şi tari, despre fricile voastre, care este întotdeauna gata să lucreze cu voi atât timp cât voi continuaţi să încercaţi. Când nu o faceţi, dezvoltarea voastră stagnează. Studenţii nu pot ascunde nimic de profesorii lor spirituali. În lumea telepatică nu există nici subterfugii, nici înşelăciuni.

Există o mulţime de diferenţe în scenele de orientare în funcţie de structura individuală a sufletului şi de starea sa de spirit după viaţa care tocmai s-a sfârşit. Sufletele povestesc că adesea orientarea lor are loc într-o cameră. Mobilarea acestor decoruri şi intensitatea acestei prime conferinţe poate să varieze după fiecare viaţă. Cazul de mai jos ne oferă un scurt exemplu al unei scene de orientare care atestă dorinţa forţelor superioare de a aduce consolare sufletului care se întoarce.

Cazul 12

S: În centrul acestui loc am găsit dormitorul meu, unde am fost atât de fericit pe când eram copil. Îmi văd tapetul pe perete acoperit cu trandafiri şi patul cu patru tăblii cu scârţâituri ascuţite sub cuvertura groasă şi roz făcută pentru mine de bunica. Ea şi cu mine obişnuiam să stăm la taclale de la suflet la suflet ori de câte ori eram tulburată şi, uite că este aici, acum, stând pe marginea patului meu, cu animalele mele de pluş preferate în jurul ei, aşteptându-mă. Faţa zbârcită este plină de dragoste, ca întotdeauna. După o vreme observ că ea este, de fapt, ghidul meu, Amephus. Discut cu Amephus despre vremurile triste şi fericite din viaţa pe care tocmai am terminat-o. Ştiu că am făcut greşeli, dar ea este atât de drăguţă cu mine. Râdem şi plângem împreună în timp ce îmi amintesc. Apoi discutăm despre lucrurile pe care nu le-am făcut şi pe care le-aş fi putut face cu viaţa mea. Dar la sfârşit totul este în regulă. Ea ştie că trebuie să mă odihnesc în această lume frumoasă. Am de gând să procedez întocmai. Nu-mi pasă dacă mă mai întorc pe Pământ, pentru că adevărata mea casă este aici.

Aparent, sufletele mai avansate nu necesită nici o orientare în această etapă. Aceasta nu înseamnă că cei 10% din clienţii mei din această categorie navighează chiar alături de ghizii lor pe val la întoarcerea de pe Pământ. Fiecare trebuie să dea socoteală pentru viaţa sa trecută. Realizările sunt judecate după cum fiecare individ şi-a înţeles şi jucat rolul vieţii. Interviurile de primire pentru sufletele avansate sunt conduse de profesori maeştri mai târziu. Entităţilor cu mai puţină experienţă li se dă, de obicei, o atenţie specială de către consilieri, deoarece trecerea bruscă de la o formă fizică la una spirituală este mai dificilă pentru ele.

Următorul caz pe care l-am selectat are o orientare spirituală terapeutică mai profundă. Explorarea atitudinilor şi a sentimentelor în ceea ce priveşte reorientarea comportamentului viitor se dovedeşte tipică pentru ghizi. Clientul din cazul 13 este o femeie puternică şi impunătoare de 32 de ani, de statură şi greutate medic. Îmbrăcată în jeans, cizme şi o bluză largă de trening, Hester a ajuns la biroul meu în stare de agitaţie.

Problemele prezentate de ea au fost de trei feluri. Era nemulţumită de viaţa ei de broker imobiliar de succes, deoarece era prea materialistă şi nu-i aducea împliniri. Hester mai simţea şi că îi lipsea sexualitatea feminină. Mi-a spus că avea un şifonier plin de rochii frumoase pe care „ura să le poarte". Apoi această clientă mi-a spus cum îi manipulase cu uşurinţă pe bărbaţi toată viaţa ei, pentru că „am un fel de agresivitate masculină care mă face să mă simt incompletă ca femeie". Ca fată tânără, ca evita păpuşile şi să se îmbrace cu rochiţe, deoarece o interesau mai mult întrecerile sportive cu băieţii.

Sentimentele ei masculine nu se schimbaseră cu vârsta, cu toate că găsise un bărbat care a devenit soţul ei, întrucât el i-a acceptat dominaţia în cadrul relaţiei lor. Hester mi-a povestit că i-a plăcut să facă sex cu el atâta vreme cât ea deţinea controlul fizic şi că găsea acest lucru ca fiind foarte atrăgător. În plus, clienta mea se plângea de dureri de cap în partea dreaptă deasupra urechii care, după controale medicale mai serioase, acestea fiind atribuite de către medici stresului.

În timpul şedinței noastre, am aflat că acest subiect avusese recent experiențele unor serii de vieți ca bărbat, culminând cu o viață scurtă ca procuror, când se numea Ross Feldon, în statul Oklahoma, în anii 1880. Când era Ross, clienta mea se sinucisese la vârsta de 33 de ani într-o cameră de hotel, împuşcându-se în cap. Ross era disperat din cauza direcției în care apucase viața lui ca procuror în tribunal.

Pe măsură ce dialogul avansează, cititorul va observa manifestări de emoție intensă. Terapeuții ce folosesc regresia numesc acest lucru „răspuns mărit” aflându-se într-o stare de revitalizare, la celălalt pol al stării de transă în care subiecții sunt participanți-observatori.

Cazul 13

Dr.N: Acum că ai ieşit de la duşul vindecător, încotro te îndrepți?

S: (cu grabă) Să-mi întâlnesc consilierul.

Dr.N: Şi cine este acela?

S: (pauză)... Dees... nu... numele lui este Clodees.

Dr.N: Ai vorbit cu Clodees când ai intrat în lumea spiritelor?

S: Nu eram gata încă. Voiam doar să-mi văd părinții.

Dr.N: Şi acum de ce te duci să-l vezi pe Clodees?

S: Trebuie să... fac un fel de... raport... despre mine. Trecem prin această fază după fiecare din viețile trecute, dar de data aceasta am probleme.

Dr.N: De ce?

S: Pentru că m-am sinucis.

Dr.N: Când o persoană se sinucide pe Pământ înseamnă că va primi un fel de pedeapsă ca spirit?

S: Nu, nu, aici nu există nimic de felul pedepsei, ci doar pe Pământ. Clodees va fi dezamăgit că am plecat atât de repede şi nu am avut curajul să-mi înfrunt greutățile. Alegând să mor aşa cum am făcut-o eu, înseamnă că trebuie să mă întorc mai târziu şi să mă confrunt cu aceeaşi problemă din nou, într-o viață diferită. Tocmai mi-am irosit o grămadă de timp plecând atât de curând.

Dr.N: Deci, nimeni n-o să te condamne pentru că te-ai sinucis?

S: (reflectă un moment) Bine, nici prietenii mei n-or să mă mai bată pe umăr - mă întristează ceea ce am făcut.

Notă: Acesta este atitudinea spirituală obişnuită față de suicid, dar vreau să adaug că aceia care scapă de durerea fizică cronică sau de incapacitate fizică aproape totală pe Pământ prin sinucidere, nu simt nici o remuşcare ca suflete. Ghizii şi prietenii lor au şi ei o atitudine de acceptare a motivelor de sinucidere.

Dr.N: În regulă, să începem şedința ta cu Clodees. Mai întâi descrie-mi ce observi când intri în acest spațiu ca să-ți vezi consilierul.

S: Intru într-o cameră cu pereți.... (râde) Oh, este Buckhorn!

Dr.N: Ce este asta?

S: Este un bar mare de văcari din Oklahoma. Am fost fericit ca patron acolo - era o atmosferă prietenească, pereții superb placați cu lemn, scaunele îmbrăcate în piele, (pauză) îl văd pe Clodees stând la una din mese aşteptându-mă. Acum o să stăm de vorbă.

Dr.N: Şi cum dai socoteală pentru ce ai făcut într-un bar din Oklahoma în lumea spiritelor?

S: Iată unul dintre lucrurile drăguțe pe care le fac pentru tine, pentru a-ți uşura mintea, dar numai atât. (apoi cu un suspin adânc) Această discuție nu va fi ca o petrecere la bar.

Dr.N: Eşti un pic deprimată de perspectiva unei conversații intime cu ghidul tău despre viața ta trecută?

S: (apărându-se) Pentru că am dat-o în bară! Trebuie să-l văd şi să-i explic de ce n-a mers

treaba. Viața e atât de grea! încerc să fac totul cum trebuie... dar...

Dr.N: ce să faci cum trebuie?

S: (chinuit) Am avut o înțelegere cu Clodees să lucrez la stabilirea obiectivelor şi apoi la urmărirea lor. El a avut aşteptări mari de la mine ca fiind Ross. La naiba! Acum trebuie să mă confrunt cu el în problema aceasta...

Dr.N: Simți că n-ai respectat contractul pe care îl aveai cu consilierul tău despre lecțiile pe care trebuia să ți le însuşeşti în pielea lui Ross?

S: (nerăbdătoare) Nu, am fost îngrozitoare. Şi, bineînțeles, o să trebuiască s-o iau de la început. Niciodată nu facem treaba perfect, se pare. (pauză) ştii, dacă Pământul n-ar fi fost atât de frumos - cu păsările, florile şi copacii săi - nu m-aş mai întoarce niciodată. Deranjul e mult prea mare.

Dr.N: Văd că eşti supărată, dar nu crezi că...

S: (începe să se agite) Nici nu poți să scapi de nimic. Toată lumea de aici te cunoaşte foarte bine. Nu pot să ascund nimic de Clodees.

Dr.N: Vreau să inspiri adânc şi să înaintezi în barul Buckhorn şi să-mi spui ce faci.

S: (subiectul înghite în sec şi îşi îndreaptă umerii) Plutesc şi mă aşez vizavi de Clodees la o masă rotundă în partea din față a barului.

Dr.N: Acum că eşti aproape de Clodees, crezi că şi el este la fel supărat pentru această viață trecută ca şi tine?

S: Nu, eu sunt mult mai mâhnită pentru ce am făcut şi ce n-am realizat şi el ştie acest lucru. Consilierii pot fi nemulțumiți, dar nu ne umilesc, sunt mult prea buni pentru a proceda astfel.

Informațiile şi sfaturile pe care le dau consilierii oferă procesului de vindecare a sufletului nostru un avânt pe perioada orientării, dar acest lucru nu înseamnă că barierele defensive față de progres sunt înlăturate complet. Amintirile emoționale dureroase din trecut nu mor la fel de uşor ca trupurile noastre. Hester trebuie să-şi vadă scenariul vieții negative trecute în pielea lui Ross, în mod clar, fără percepții deformate.

Reînvierea scenelor de orientare spirituală în timpul hipnozei mă ajută pe mine ca terapeut. Am descoperit că tehnicile psihodramei sunt folositoare în dezvăluirea sentimentelor şi a credințelor vechi legate de comportamentul curent. Cazul 13 a avut o perioadă de orientare destul de lungă pe care am condensat-o. În acest moment critic al şedinței, mi-am schimbat întrebările în aşa fel, încât să-l implic şi pe ghidul subiectului.

Pe măsură ce evenimentele se desfăşoară în viața lui Ross Feldon, cu îmi voi asuma rolul unui terț intermediar între Ross şi Clodees. În cadrul acestui rol de consilier mai vreau să inițiez şi un transfer de roluri în care Hester-Ross va exprima gândurile lui Clodees. Integrarea subiectului cu ghidul său este un mijloc de a cere ajutor de la aceste entități superioare şi a de a ne concentra mai mult asupra problemelor. Uneori simt că şi propriul meu ghid mă dirijează în aceste şedințe.

Sunt foarte precaut în invocarea ghizilor fără să am un motiv întemeiat. Facilitarea comunicării directe cu ghidul clientului poate avea întotdeauna un deznodământ nesigur. Dacă intruziunea mea este stângace sau fără utilitate, ghizii vor bloca răspunsul subiectului prin tăcere sau prin folosirea unui limbaj metaforic obscur.

Am avut în trecut ghizi care au vorbit prin corzile vocale ale subiecților pe tonuri aspre care erau atât de discordante încât de-abia am putut să înțeleg răspunsurile la întrebări. Când subiecții vorbesc pentru ghizii lor, în loc să vorbească ghizii prin intermediul subiectului, cadența discursului nu este aşa de spartă. În acest caz, Clodees vine uşor prin Hester-Ross şi îmi oferă latitudinea de a lucra cu clientul *său.*

Dr.N: Ross, amândoi avem nevoie să înțelegem ce ți se întâmplă din punct de vedere psihologic chiar din momentul orientării tale cu Clodees. Aş dori să mă ajuți. Vrei să faci lucrul acesta?

S: Da, vreau.

Dr.N: Bun, acum ai să poți face ceva neobișnuit. Când am să număr până la trei vei avea capacitatea de a-ți asuma un rol dublu: al lui Clodees şi al tău însuți. Această aptitudine îți va permite să-mi vorbeşti mai mult despre gândurile tale şi ale ghidului tău totodată. Va părea că tu vei deveni ghidul tău când îți voi pune întrebări. Eşti gata?

S: (cu ezitare) Da... cred că sunt.

Dr.N: (rapid) *Unu, doi, trei!* (îmi pun palma pe fruntea subiectului pentru a stimula transferul.) *Acum eşti Clodees şi Îi transmiți gândurile prin tine.* Stai la masă vizavi de sufletul lui Ross Feldon. Ce îi spui? *Repede!* (Vreau ca subiectul să reacționeze fără să analizeze greutatea comenzii mele.)

S: (subiectul reacționează încet, vorbind în numele ghidului său) Ştii... ai fi putut să te descurci mai bine...

Dr.N: *Acum repede,* eşti din nou Ross Feldon. Mută-te în partea cealaltă a mesei şi răspunde-i lui Clodees.

S: Am... Încercat... dar am pierdut ținta...

Dr.N: Schimbă locul din nou. Devii vocea gândurilor lui Clodees şi răspunde-i lui Ross. *Repede!*

S: Dacă ai putea schimba ceva în viața ta, ce anume ar fi?

Dr.N: *Răspunde-i, acum eşti Ross.*

S: Să nu fiu... corupt... de putere şi bani.

Dr.N: *Răspunde-i, acum eşti Clodees.*

S: De ce ai lăsat aceste lucruri să te abată de la angajamentul tău inițial?

Dr.N: (cu voce mai scăzută) Te descurci bine. Continuă să schimbi scaunele tot timpul la masă. Acum răspunde întrebărilor ghidului.

S: Voiam să fac parte... să mă simt important în cadrul comunității... să mă ridic deasupra celorlalți şi să fiu admirat... pentru puterea mea.

Dr.N: Acum eşti Clodees.

S: În special față de femei. Am observat că ai încercat să le domini şi sexual, făcând cuceriri fără să te ataşezi.

Dr.N: Acum eşti Ross.

S: Da... este adevărat. (îşi scutură capul) Nu trebuie să explic, oricum ştii totul.

Dr.N: Eşti Clodees. Răspunde.

S: Ba da, trebuie. Trebuie să-ți faci conştiința de sine să suporte aceste lucruri.

Dr.N: Eşti Ross. Răspunde.

S: (sfidător) Dacă nu mi-aş fi exercitat puterea supra acestor Oameni, m-ar fi controlat ei pe mine.

Dr.N: Eşti Clodees.

S: Acest lucru nu are nici o valoare şi a fost nedemn de tine. Ceea ce ai devenit nu seamănă cu ceea ce erai când ai pornit, ți-am ales părinții cu grijă.

Notă: Familia Feldon erau fermieri cu mijloace modeste care afişau sobrietate şi putere de a îndura greutățile şi care au sacrificat mult pentru ca Ross să poată studia dreptul.

Dr.N: Răspunde, eşti Ross.

S: (în grabă) Da, ştiu, m-au crescut să fiu un idealist, să-i ajut pe cei mici, şi am şi vrut să fac întocmai, dar nu a mers. Ai văzut ce s-a întâmplat. Când mi-am început cariera de avocat eram dator... nu produceam... Nu voiam să mai fiu sărac, să apăr oameni care nu mă puteau plăti. Uram ferma, vacile şi porcii. Îmi plăcea să stau în preajma persoanelor influente. Când am intrat în procuratură aveam intenția de a reforma sistemul şi de a-i ajuta pe fermieri. Sistemul era în neregulă.

Dr.N: Acum eşti Clodees.

S: A, ai fost corupt de sistem. Explică-mi lucrul acesta.

Dr.N: Eşti Ross.

S: (înfierbântat) Unii oamenii trebuia să plătească amenzi pe care nu şi le puteau permite, pe alții i-am trimis la închisoare pentru infracțiuni pe care nu au vrut să le comită, iar pe alții i-am spânzurat! (vocea i se întrerupe) Devenisem ucigaş legal.

Dr.N: Eşti Clodees.

S: De ce te-ai simțit răspunzător pentru condamnarea criminalilor care erau vinovați de vătămarea altora?

Dr.N: Eşti Ross.

S: Puțini dintre aceia... cei mai mulți erau... doar oameni obişnuiți ca părinții mei, care au fost prinşi în sistem... le trebuiau bani să supraviețuiască... şi mai erau aceia care... cu mințile bolnave...

Dr.N: Eşti Clodees.

S: Dar victimele oamenilor pe care i-ai condamnat? Nu ți-ai ales tu o viață în justiție pentru a ajuta societatea şi pentru a face oraşele şi fermele să fie mai în siguranță cu ajutorul legii?

Dr.N: Eşti Ross. Răspunde.

S: (tare) *Nu vezi, n-a mers pentru mine; am fost transformat într-un asasin de către o societate primitiv!*

Dr.N: Eşti Clodees.

S: Aşa că te-ai sinucis?

Dr.N: Răspunde, eşti Ross acum.

S: Am pierdut direcția... n-am suportat să mai fiu un nimeni... şi nici nu mai puteam continua.

Dr.N: Eşti Clodees.

S: Ai devenit prea uşor un participant ale cărui motivații erau câştigul şi notorietatea. Aceste lucruri nu te reprezentau. De ce te-ai ascuns de tine însuți?

Dr.N: Eşti Ross.

S: (cu mânie) De ce nu m-ai ajutat mai mult, când mi-am început cariera ca avocat din oficiu?

Dr.N: Eşti Clodees.

S: Şi ce câştigi crezând că ar trebui să te ajut la fiecare cotitură a vieții tale?

Dr.N: (o rog pe Hester să-i răspundă ca fiind Ross, dar când ea tace după ultima întrebare, intervin eu) Ross, dacă îmi dai voie să te întrerup, cred că Clodees vrea să afle care este beneficiul tău atât din durerea pe care o simți acum, cât şi din loviturile pe care le primeşti pentru că dai vina pe el pentru viața ta precedentă.

S: (pauză) Doreşte înțelegere... bănuiesc.

Dr.N: OK, răspunde, eşti Clodees.

S: (foarte încet) Ce ai mai vrea să fac? Nu ai explorat mai adânc în tine însuți. Am pus în mintea ta gânduri de temperanță, moderație, de responsabilitate, țeluri originale, dragostea părinților tăi; ai ignorat aceste gânduri şi te-ai încăpățânat în fața ideii unei acțiuni alternative.

S: (Ross răspunde fără comanda mea) ştiu că am ratat semnele pe care mi le-ai trimis... am irosit nişte şanse... mi-era frică...

Dr.N: Răspunde afirmației tale ca fiind Clodees.

S: Ce prețuieşti mai mult la persoana ta?

Dr.N: Răspunde-i ghidului tău.

S: Faptul că aveam dorința de a schimba lucrurile pe Pământ. Am început prin a-mi dori să fac să fie altfel pentru oamenii de pe Pământ.

Dr.N: Eşti Clodees.

S: Ai abandonat această sarcină devreme şi acum văd că ratezi nişte şanse din nou - îți este frică să îți asumi riscul şi apuci pe căi care îți fac rău - încercând să devii altcineva străin de tine şi eşti din nou trist.

Recrearea etapei de orientare produce treceri abrupte în timpul şedințelor de hipnoză. Când cazul 13 vorbeşte de pe poziția lui Clodees, observați cum răspunsurile sale devin mai lucide şi mai

hotărâte, ceea ce este diferit şi față de clienta mea, Hester, şi de Ross, întruparea ei din viața anterioară. Nu am întotdeauna norocul ca traducerile făcute de clienții mei comentariilor ghizilor lor din orientările spirituale anterioare să fie atât de profunde. Cu toate acestea, amintirile din viețile trecute se revarsă adesea peste problemele contemporane, în orice cadru spiritual ales.

Pentru mine nu contează dacă subiectul meu sau ghidul ei au plasat, de fapt, conversația în decorul de la barul Buckhorn, în timp ce cu mutam cadrul temporal. În fond, Ross Feldon este mort ca persoană. Dar Hester este prinsă în aceeaşi mlaştină şi vreau să fac tot ce-mi stă în putință pentru a rupe acest tipar de comportament. Îmi petrec câteva minute trecând în revistă cu subiectul cele arătate de ghidul ei despre lipsa de imagine proprie, alienare şi valorile pierdute. După ce l-am rugat pe Clodees să ne ajute în continuare, am închis scena orientării şi am luat-o imediat pe Hester într-o etapă spirituală mai târzie, chiar înainte de viața aceasta în care se află acum.

Dr.N: Cu tot ce ştii despre tine ca fiind Ross, şi înțelegând mai adânc identitatea ta spirituală reală după şederea în lumea spiritelor, de ce ți-ai ales acest trup?

S: Am optat să fiu femeie pentru ca oamenii să nu fie intimidați de mine.

Dr.N: Zău? Atunci de ce ai luat trupul unei femei atât de puternice din secolul XX?

S: Nu vor să vadă un procuror îmbrăcat în negru la tribunal - de data asta sunt un colet surpriză!

Dr.N: Colet surpriză? ce înseamnă aceasta?

S: Ca femeie, ştiam că voi intimida bărbații mai puțin. Nu pot să-i prind cu garda jos şi să-i sperii de moarte.

Dr.N: ce fel de bărbați?

S: Tipii puternici - structura de forță din societate - pot fi prinşi când sunt ademeniți de un fals sentiment de siguranță, deoarece sunt femeie.

Dr.N: Să-i prinzi şi să faci ce?

S: (îşi pocneşte pumnul drept în palma stângă) Să-i pun la zid, să-i salvez pe cei amărâți de rechinii care vor să-i mănânce pe toți peştii mici din lume.

Dr.N: (îmi aduc subiectul în prezent, menținându-l în starea de supraconştient) Lasă-mă să înțeleg motivul pentru care tu ai ales să fii femeie în această viață. Ai vrut să acorzi ajutor unor oameni pe care nu erai în stare să-i ajuți ca bărbat în viața anterioară, corect?

S: (cu tristețe) Da, dar nu este cea mai potrivită cale. Nu funcționează aşa cum am crezut. Sunt încă mult prea puternică şi virilă. Energia se revarsă din mine în direcție greşită.

Dr.N: ce direcție greşită?

S: (meditând) O fac din nou. Mă folosesc în mod greşit de oameni. Am ales corpul unei femei care îi intimidează pe bărbați şi nu mă simt ca o femeie.

Dr.N: Dă-mi un exemplu.

S: Din punct de vedere sexual şi în afaceri. Sunt din nou într-un joc al puterii... dând principii la o parte... abătându-mă de la drumul drept ca şi înainte (Ross). De data aceasta fac afaceri cu proprietăți imobiliare. Sunt mult prea interesată să câştig bani. Vreau să am prestigiu.

Dr.N: Şi cum te afectează acest fapt, Hester?

S: Influența banilor şi a poziției sociale este un drog pentru mine aşa cum era şi în viața anterioară. Faptul că sunt femeie acum nu a făcut nimic ca să schimbe dorința mea de a controla oamenii. Atât de... stupid...

Dr.N: Atunci, crezi că motivele tale au fost greşite când ai ales să fii femeie?

S: Da, mă simt mult mai naturală ca bărbat. Dar m-am gândit că de data asta, în pielea unei femei aş fi mai... subtilă. Îmi doream această şansă de a încerca din nou într-un trup de sex diferit şi Clodees m-a lăsat să mi-l asum. (clienta se scufundă adânc în fotoliu) Ce gafă!

Dr.N: Nu crezi că eşti un pic prea aspră cu tine, Hester? Am senzația că ai ales să fii femeie şi pentru că ai vrut ca gândirea şi intuiția unei femei să-ți ofere o perspectivă diferită de abordare a lecțiilor tale. Poți să ai energie masculină, dacă vrei să-i spui aşa, şi totuşi să fii feminină.

Înainte de a termina cu acest caz, ar trebui să ating chestiunea homosexualității. Cei mai mulți dintre subiecții mei îşi aleg trupurile de un anumit gen pentru 75% din timp. Acest tipar se aplică la toată lumea, cu excepția sufletelor avansate, care manifestă mai mult echilibru în alegerea sexului. Preferința față de un gen a unei majorități a sufletelor legate de Pământ nu înseamnă că ele sunt nefericite în timpul de 25% ca bărbați sau femei.

Hester nu este neapărat lesbiană sau bisexuală din cauza felului în care şi-a ales corpul. Homosexualii pot să se simtă sau nu confortabil cu anatomia lor ca ființe umane. Când am clienți homosexuali, cel mai adesea sunt întrebat dacă homosexualitatea lor este rezultatul alegerii „sexului greşit” în această viață. La terminarea şedințelor de terapie, au răspunsul de obicei la această întrebare.

Indiferent de împrejurările care conduc sufletele la alegerea sexului, această hotărâre este făcută înainte de a ajunge pe Pământ. Uneori descopăr că persoanele homosexuale au ales dinainte de viețile lor curente să experimenteze un sex care a fost folosit mai rar în viețile anterioare.

A fi homosexual atrage după sine un stigmat sexual în societatea noastră, ceea ce înseamnă un parcurs mai dificil în viață. Când acest drum este ales de unul din clienții mei, de obicei poate fi urmărit până la nevoia karmică de a accelera înțelegerea personală a diferențelor complexe în cadrul identității sexului în relație cu anumite evenimente din trecutul lor. Cazul 13 a ales să fie femeie în această viață pentru a încerca să depăşească blocajele de care s-a împiedicat în pielea lui Ross Feldon.

Oare Hester ar fi profitat dacă şi-ar fi cunoscut trecutul ca Ross încă de la naştere, decât să fie nevoită să aştepte peste treizeci de ani şi să treacă prin hipnoză? Faptul de a nu avea o amintire conştientă a existențelor noastre trecute se numeşte amnezie. Această condiție umană este uimitoare pentru persoanele atrase de reîncarnare. De ce ar trebui să bâjbâim prin viață încercând să ne dăm seama cine suntem şi ce trebuie să facem şi întrebându-ne dacă vreunei divinități spirituale chiar îi pasă de noi. Mi-am terminat şedința cu această femeie întrebând-o despre, amnezia sa.

Dr.N: De ce crezi că nu ai avut nici o amintire conştientă despre viața ta ca Ross Feldon?

S: Când alegem un trup şi ne facem dinainte un plan înainte de a ne întoarce pe Pământ, există un acord încheiat cu consilierii noştri.

Dr.N: Un acord în legătură cu ce?

S: Suntem de acord... să nu ne amintim... de celelalte vieți.

Dr.N: De ce?

S: E mai bine să înveți de pe o tablă goală decât de a şti dinainte ce ți s-ar putea întâmpla, din cauza a ceea ce ai făcut înainte.

Dr.N: Dar dacă ai cunoaşte greşelile din viețile anterioare, nu ar fi de ajutor în evitarea aceloraşi capcane în această viață?

S: Dacă oamenii ar şti tot despre trecutul lor, mulți ar putea să-i acorde prea mare atenție în loc să încerce noi abordări ale aceleiaşi probleme. Viața nouă trebuie să fie... luată în serios.

Dr.N: Mai există şi alte motive?

S: (pauză) Consilierii noştri spun că, neavând amintiri vechi, există mai puțină preocupare pentru... a încerca să... răzbunăm trecutul... să reglăm socotelile pentru relele care ni s-au făcut.

Dr.N: Bine, mi se pare că până acum aceasta a fost o parte din motivație şi care te-a condus în viață în trupul lui Hester.

S: (cu forță) De asta am venit la tine.

Dr.N: Și încă mai crezi că o amnezie totală asupra vieții noastre spirituale eterne pe Pământ este esențială pentru a progresa?

S: Normal, da, dar nu este o amnezie totală. Primim străfulgerări din vise... În timpul perioadelor de criză... oamenii au o cunoaştere interioară a direcției în care trebuie să o apuce atunci când este necesar. Și uneori prietenii tăi pot să-ți mai strecoare ceva...

Dr.N: Prin prieteni înțelegi entitățile din lumea spiritelor?

S: Da,... Îți strecoară aluzii., prin ideile care te străfulgera - cu am făcut aşa .

Dr.N: Cu toate acestea, a trebuit să vii la mine ca să dai drumul amneziei conştiente.

S: (pauză) Avem... capacitatea de a şti când este necesar. Eram gata de schimbare când am auzit despre tine. Clodees mi-a îngăduit să-mi văd trecutul cu tine, deoarece era spre binele meu.

Dr.N: Altfel, amnezia ta ar fi rămas neatinsă?

S: Da, şi ar fi însemnat că nu trebuia încă să cunosc anumite lucruri.

După părerea mea, când clienții nu pot să intre în starea de hipnoză în orice moment dat sau dacă în transă au numai amintiri schițate, există un motiv pentru acest blocaj. Aceasta nu înseamnă că aceste persoane nu au amintiri trecute, numai că nu sunt gata să le expună.

Clienta mea ştia că ceva îi împiedica creşterea şi voia să dea la iveală acest lucru. Identitatea supraconştientă a sufletului ne găzduieşte memoria permanentă, inclusiv țelurile. Când este timpul potrivit în viața noastră, trebuie să ne armonizăm nevoile materiale umane cu scopul pentru care sufletul nostru se află aici. Încerc să am o abordare de bun simț în alinierea experiențelor trecutului şi ale prezentului.

Identitatea noastră eternă nu ne părăseşte niciodată în trupurile pe care le alegem, în ciuda poziției noastre curente. Când reflectăm, medităm sau ne rugăm, amintirile despre cine suntem în realitate ne sunt filtrate în gânduri selective în fiecare zi. Pe căi mici, intuitive, prin norii amneziei, ni se dau indicii care să justifice existența ființei noastre.

După desensibilizarea sursei durerilor ei de cap, mi-am încheiat şedința cu Hester prin întărirea alegerii ei de a fi femeie din alte motive decât intimidarea bărbaților. I-am dat permisiunea de a-şi coborî garda un pic şi de a fi mai puțin agresivă. Am discutat opțiunile de restructurare şi reorientare a țelurilor ocupaționale către profesiile şi posibilitățile de lucru în cadrul serviciilor de voluntariat. În final, ea a putut să-şi vadă viața astăzi mai degrabă ca pe o mare ocazie de a învăța, decât ca pe o greşeală în alegerea sexului.

După fiecare caz terminat, nu pot să nu admir sinceritatea brutală a sufletelor. Când un suflet a dus o viață productivă în beneficiul personal şi al celor din jurul său, observ că el se întoarce în lumea spiritelor cu entuziasm. Cu toate acestea, când subiecți ca în cazul 13 raportează că au irosit o viață anterioară, în special datorită unei sinucideri în tinerețe, ei descriu această revenire destul de deprimați.

Când orientarea îl deprimă pe subiect, cred că un motiv de bază ar fi modul abrupt în care sufletul este din nou în posesia tuturor cunoştințelor despre trecut. După moartea fizică, neîngreunat de un corp uman, sufletul are un influx brusc de percepție. Lucrurile stupide pe care le-am făcut în viață ne afectează puternic în procesele de orientare. Observ mai multă relaxare şi o mai mare claritate a gândului pe măsură ce-mi mut subiecții mai departe în lumea spiritelor.

Sufletele sunt create într-o matrice pozitivă de o asemenea dragoste şi înțelepciune, încât, atunci când sufletul începe să vină pe o planetă ca Pământul şi să se alăture ființelor fizice care au evoluat dintr-o stare primitivă, violența este un şoc. Emoțiile brute, negative de mânie şi ură ale oamenilor constituie o creştere exagerată a fricii şi a durerii, fapt legat de lupta pentru supraviețuire din epoca de piatră.

Atât emoțiile pozitive, cât şi cele negative sunt amestecate între suflet şi gazdă pentru binele reciproc. Dacă sufletul ar cunoaşte numai dragoste şi pace, acesta nu ar câştiga capacitatea de a înțelege şi nu ar aprecia niciodată cu adevărat valoarea acestor sentimente pozitive. Testul reîncarnării pentru un suflet care vine pe Pământ reprezintă victoria asupra fricii într-un corp uman. Un suflet evoluează încercând să depăşească toate emoțiile legate de frică, prin perseverență de-a lungul mai multor vieți, foarte adesea întorcându-se în lumea spiritelor rănit, aşa cum ne-a arătat cazul 13. O parte din negativitatea sa poate fi păstrată, chiar şi în lumea spiritelor, şi poate să reapară într-o altă viață cu un trup nou. pe de altă parte, există şi un târg-compromis. Adevărata natura umană a sufletului omului este afişată pe Pământ în bucuria şi în plăcerea nestingherită de pe fața unei ființe fericite.

Conferințele de orientare cu ghizii noştri ne permit să ne începem lungul proces de autoevaluare în perioada dintre vieți. Curând după aceasta vom fi chemați la altă conferință, de data

aceasta cu mai multe ființe superioare de față. În ultimul capitol m-am referit la tradiția egipteană antică a sufletelor proaspăt decedate care sunt aduse într-o sală a judecății pentru a da socoteală pentru viața lor anterioară. Într-o formă sau alta, ideea unei săli de judecată chinuitoare care ne aşteaptă imediat după moarte a fost o parte a sistemului de credință religioasă în multe culturi. Ocazional, un individ supus unei situații traumatice va spune că a avut o experiență în afara trupului cu viziuni de coşmar, în care a fost luat de spectre înfricoşătoare într-o viață de apoi a întunericului, unde a fost condamnat în fața a judecătorilor demonici. În aceste cazuri bănuiesc că există un sistem de puternică şi precondiționată credință în existența infernului.

În starea liniştită şi relaxantă de hipnoză cu continuitate la toate nivelurile mentale, subiecții mei îmi povestesc că şedința de orientare inițială cu ghizii lor îi pregăteşte pentru a apărea în fața unui juriu de ființe superioare. Cu toate acestea, cuvintele „sală de judecată” şi „proces” nu sunt folosite pentru a descrie aceste şedințe. O parte din subiecți au denumit aceste ființe înțelepte directori şi chiar judecători, dar cei mai mulți se referă la ei ca la Consiliul Maeştrilor sau Bătrânilor. Acest consiliu de trecere în revistă are în componență, în general, între trei şi şapte membri, şi, de vreme ce sufletele vin în fața lor după ce ajung acasă, voi intra în mai multe detalii ale acestei conferințe la sfârşitul capitolului următor.

Toate întrunirile de evaluare ale sufletelor, fie ele cu ghizii noştri, cu camarazii sau cu un juriu de maeştri, au un lucru în comun. Feedback-ul şi analiza vieților trecute pe care le primim în termeni de judecată se bazează pe intenția originală a alegerilor noastre la fel de mult ca şi pe acțiunile în viață. Motivațiile noastre sunt puse în discuție şi criticate, dar nu sunt condamnate într-un aşa mod, încât să ne facă să suferim. Aşa cum am explicat în capitolul 4, acest lucru nu înseamnă că sufletele sunt exonerate de acțiunile lor care au făcut rău altora doar pentru că regretă. Pedeapsa karmică va veni într-o viață viitoare. Mi s-a spus că maeştrii noştri spirituali ne amintesc în mod constant că, deoarece creierul uman nu are un simț moral înnăscut, conştiința intră în răspunderea sufletului. Cu toate acestea, în lumea spiritelor există o iertare copleşitoare. Această lume nu are vârstă, cum nu au nici sarcinile noastre de învățare. Ni se va da o altă şansă în strădania noastră de a crește.

Când se termină conferința inițială cu ghidul nostru, părăsim locul de orientare şi ne alăturăm unui flux dirijat de activitate, care implică trecerea unui număr enorm de suflete într-un fel de gară centrală de primire.

6
TRANZIȚIA

TOATE sufletele, indiferent de experiența lor, ajung în ultimă instanță la o poartă centrală în lumea spiritelor pe care eu o numesc debarcader. Am spus că există variații în viteza mişcării sufletului imediat după moarte, în funcție de maturitatea lui spirituală. Odată trecuți de stadiul de orientare, se pare ca nu se mai face nici o deviere a călătoriei acelora care intră în acest spațiu al lumii spirituale. Evident, un număr mare de suflete care se întorc sunt transportate într-o formă spirituală de tranzit în masă.

Uneori sufletele sunt escortate de ghizii lor până în această zonă. Consider că această practică este valabilă în special pentru sufletele mai tinere. Altele sunt direcționate de forțe nevăzute înspre debarcader şi apoi, dincolo, spre entitățile care le întâmpină. Din cele observate de mine, compania celorlalte entități depinde de voința ghidului personal. În majoritatea cazurilor graba nu este o problemă, dar sufletele nu-şi pierd vremea în această etapă a călătoriei lor. Sentimentele pe care le avem străbătând acest drum depind de starea noastră de spirit de după fiecare viață.

Adunarea şi transferul sufletelor implică două faze. Debarcaderul nu este un spațiu de şedere.

Spiritele sunt aduse, adunate şi apoi proiectate în afară, spre destinațiile lor finale adecvate. De câte ori mi se relatează despre acest punct central, mă văd pe mine însumi mergând cu un număr mare de călători prin terminalul central al unui aeroport de metropolă, care are capacitatea de a ne duce pe toți în orice direcție. Unul din clienții mei a descris zona de aşteptare ca pe „butucul unei roți uriaşe, de unde suntem toți transportați dinspre centru, de-a lungul spițelor, până la locurile desemnate pentru fiecare”.

Subiecții îmi spun că această zonă li se arată ca având un număr mare de spirite care nu se cunosc şi care intră şi ies din acest butuc în mod eficient şi fără congestionarea traficului. O altă persoană a denumit această zonă „autostrada Los Angeles fără blocaje”. Ar mai putea exista şi alte centre similare gen butuc de roată cu rampe de intrare-ieşire de tip autostradă în lumea spiritelor, dar fiecare client consideră că traseul lui înspre şi dinspre acest spațiu de tranzit este unicul.

Observațiile pe care le aud despre natura lumii spiritelor atunci când se intră în debarcader sunt categoric altele decât acele prime impresii de pături stratificate cețoase. Este ca şi cum sufletul ar călători acum printre limbile întoarse aiurea ale unui ceas galactic atotputernic spre un câmp ceresc mult mai închegat. În timp ce spiritele lor aşteaptă în spațiul deschis al debarcaderului, pregătindu-se pentru transportarea lor mai departe spre locurile desemnate, îmi face plăcere să ascult emoția din vocile subiecților mei. Ei sunt uluiți de această lume eternă ce li se desfăşoară înainte şi cred că undeva înăuntru se află nucleul creației.

Când privesc vasta desfăşurare din jurul lor, subiecții spun că lumea spiritelor arată ca o multitudine variată de lumini. Ei nu amintesc nimic despre întunericul ca de cerneală pe care îl asociem cu adâncul spațiului. Adunările de suflete pe care le văd clienții mei în prim plan în acest amfiteatru apar ca o multitudine de fascicole de lumini de stele mişcându-se în direcții diferite. Unele se deplasează mai repede, în timp ce altele plutesc în derivă. Aglomerările de energie mai îndepărtate au fost descrise ca nişte „insule de ceață vălurită”. Mi se spune că cea mai remarcabilă caracteristică a lumii spiritelor este sentimentul continuu de puternică forță mentală care dirijează totul într-o armonie supranaturală. Oamenii spun că acesta este un lăcaş al gândului pur.

Gândul ia multe forme. Tocmai în acest punct avantajos din călătoria lor de întoarcere încep sufletele să anticipeze întâlnirea cu cei care îi aşteaptă. Câțiva dintre aceşti tovarăşi poate că au fost deja văzuți la poarta de trecere, dar cei mai mulți nu. Fără excepție, sufletele care doresc să intre în legătură unele cu altele, în special atunci când sunt în mişcare, fac acest lucru doar gândindu-se la ce entitate doresc. Brusc, persoana chemată va apărea în mintea sufletului călător. Această comunicare telepatică între energiile tuturor entităților spirituale permite crearea unei afinități non-vizuale, în timp ce două forme de energie care se apropie una de alta asigură o legătură mult mai directă. În relatările subiecților mei există uniformitate în ce priveşte maniera călătoriei lor spirituale, a traseului şi a destinațiilor, cu toate că ceea ce văd ei pe parcurs este diferit pentru fiecare persoană.

Am căutat prin fişele cazurilor mele un subiect ale cărui experiențe pe acest traseu, până la o destinație spirituală finală, au fost atât descriptive, cât şi, totuşi, reprezentative pentru ceea ce mi-au relatat mulți alții. Am ales un grafician de 41 de ani, profund şi cu suflet matur. Sufletul acestui bărbat călătorise de multe ori între un lung şir de vieți.

Cazul 14

Dr.N: Acum eşti gata să începi partea finală a călătoriei tale spre casă şi te îndrepți spre locul din lumea spiritelor căruia îi aparține sufletul tău. Când număr până la trei, toate detaliile acestei ultime părți a călătoriilor tale îți vor fi clare. Îți va fi uşor să povesteşti despre tot ceea ce vezi deoarece eşti familiarizat cu traseul. Eşti gata?

S:Da.

Dr.N: (ridicându-mi vocea pe ton de comandă) *Unu* - pornim. *Doi* - sufletul tău a ieşit acum din zona de orientare. *Trei!* Repede, care este prima impresie?

S: Distanțele sunt... nelimitate... spațiu nesfârşit... totdeauna...
Dr.N: Vrei să-mi spui că lumea spiritelor este nesfârşită?
S: (pauză lungă) Să fiu sincer, de unde plutesc eu, aşa pare. Dar când chiar încep să mă mişc, se schimbă.
Dr.N: Cum se schimbă?
S: Păi... totul rămâne... inform... dar când... alunec mai repede... văd că mă mişc de jur împrejur înăuntrul unui bol gigantic întors cu susul în jos. Nu ştiu unde sunt marginile bolului sau dacă ele chiar există.
Dr.N: Atunci mişcarea îți dă senzația unei lumi sferice a spiritelor?
S: Da, dar este numai un sentiment de... uniformitate închisă ... când mă mişc repede.
Dr.N: De ce îți dă mişcarea rapidă, viteza, senzația că eşti într-un bol?
S: (pauză lungă) Este straniu. Cu toate că totul pare să meargă în direcție dreaptă în timp ce sufletul este în derivă – acest lucru se schimbă într-un sentiment... sferic atunci când mă deplasez în viteză pe o linie de contact.
Dr.N: Ce vrei să spui, ce înseamnă o linie de contact?
S: Este drumul spre o anumită destinație.
Dr.N: Cum îți schimbă această mişcare în viteză, pe o linie prestabilită a călătoriei tale, percepțiile bazate pe observație a lumii spirituale în sentimentul că este rotundă?
S: Din cauza vitezei liniile par să se... îndoaie. Se curbează într-o direcție clară pentru mine şi-mi dau mai puțină libertate de mişcare.

Notă: Ceilalți subiecți, care sunt şi ei orientați către descrieri liniare, vorbesc despre călătorii de-a lungul liniilor de forță direcțională care au proprietățile spațiale ale unui sistem de rețele. O persoană le-a numit „corzi vibraționale".

Dr.N: Prin mai puțină libertate vrei să spui mai puțin control personal?
S: Da.
Dr.N: Poți să descrii mai precis deplasarea sufletului tău de-a lungul acestor linii curbe de contact?
S: O percep mai mult orientată către un scop - când sufletul meu este direcționat spre un loc pe un traseu. Am o senzație ca şi cum aş fi într-un curent de apă albă, numai că nu este aşa de densă ca apa deoarece curentul este mai uşor ca aerul.
Dr.N: Atunci, în această atmosferă spirituală, nu ai senzația densității ca şi în apă?
S: Nu, dar ceea ce încerc să spun este că sunt purtat ca şi cum aş fi într-un curent subacvatic.
Dr.N: De ce ai impresia aceasta?
S: Păi este ca şi cum am înota duşi de un curent rapid pe care nu-l putem controla... fiind direcționați de cineva... când în sus, când în jos unul față de celălalt... cu nimic solid în jurul nostru.
Dr.N: Vezi şi alte suflete călătorind cu o țintă deasupra şi dedesubtul tău?
S: Da, este ca şi cum am porni într-un râu şi apoi, întorcându-ne din moarte suntem traşi împreună într-un râu foarte mare.
Dr.N: Când ți se pare că numărul de suflete care revin este cel mai mare?
S: Atunci când râurile converg în... nu pot să descriu...
Dr.N: Te rog să încerci.
S: (pauză) Suntem adunați într-o... mare... unde formăm toți un vârtej... În mişcare lentă. Apoi simt de parcă aş fi tras de acolo din nou, într-un afluent mic şi este şi mai multă linişte... mai departe de gândurile atâtor minți... şi mă îndrept către cei pe care îi cunosc.
Dr.N: Mai încolo, în călătoriile tale normale ca suflet, se întâmplă la fel ca atunci când eşti aruncat într-un râu, aşa cum ai descris mai devreme?
S: Nu, nicidecum. Este diferit. Suntem ca somonii care înoată În amonte să-şi depună icrele - ne întoarcem acasă. Odată ce ajungem acolo nu mai suntem împinşi pe calea aceasta. Atunci putem să plutim în derivă.

Dr.N: Cine vă împinge când mergeți spre casă?

S: Entități mai înalte. Cele care răspund de mişcările care ne duc spre casă.

Dr.N: Entități cum ar fi ghidul vostru?

S: Cineva superior lui, cred.

Dr.N: Ce altceva mai simți acum?

S: Pace. Este aşa o pace, că nu mai vrei să pleci.

Dr.N: Altceva?

S: Aaa, şi un sentiment de anticipație în timp ce mă mişc încet cu acest curent de energie.

Dr.N: Bine, acum aş vrea să avansezi o dată cu acest curent de energie mai aproape de zona în care trebuie să ajungi. Priveşte atent în jurul tău şi spune-mi ce vezi.

S: Văd... o varietate de lumini... În pete... separate una de alta prin... galerii...

Dr.N: Prin galerii înțelegi o serie de îngrădituri?

S: Mai degrabă... ca un coridor lung... cu umflături din loc în loc... Întinzându-se departe de mine.

Dr.N: Și luminile?

S: Sunt oameni. Sufletele oamenilor dinăuntrul galeriilor care se umflă şi care reflectă lumină înspre mine. Asta văd, petice de lumină săltând în jurul meu.

Dr.N: Aceşti ciorchini de oameni sunt separați structural unul de altul în umflăturile care se află de-a lungul coridorului?

S: Nu, aici nu există pereți. Nimic nu este structurat, cu unghiuri şi colțuri. Îmi este greu să descriu exact...

Dr.N: Te descurci bine. Acum aş vrea să-mi spui ce anume separă ciorchinii de lumină unul de altul de-a lungul acelui coridor pe care îl descrii.

S: Oamenii... sunt împărțiți de nişte... filamente subțiri, ca nişte şuvițe... făcând lumina lăptoasă, de transparența unui geam înghețat. Și emană o strălucire incandescentă când trec pe lângă ele.

Dr.N: Cum vezi sufletele individuale în cadrul acestor ciorchini?

S: (pauză) Ca pe nişte puncte de lumină. Văd mase de puncte atârnând în grămezi precum strugurii, toate aprinse.

Dr.N: Aceste aglomerări reprezintă diverse grupuri de mase de energie a sufletului cu spațiu între ele?

S: Da... sunt separate în grupuri mici... mă îndrept către grămada mea.

Dr.N: Ce altceva mai simți când treci pe lângă ele în drumul către grămada ta?

S: Le simt gândurile ieşind... atât de variate... dar împreună... aşa o armonie... dar... (se opreşte)

Dr.N: Continuă.

S: Nu le cunosc pe cele pe lângă care trec acum... nu contează.

Dr.N: OK, să trecem de aceste grămezi care par că se înghesuie înspre afară pe coridor. Dă-mi un exemplu de cum îți pare întreaga scenă privită de la distanță.

S: (râde) Ca un vierme lung şi luminos, cu părțile laterale umflându-se... mişcarea este... ritmică.

Dr.N: Vrei să spui că însuşi coridorul se mişcă?

S: Da, părți din el... legănându-se ca o panglică în adierea vântului în timp ce eu avansez.

Dr.N: Continuă să pluteşti şi spune-mi ce ți se mai întâmplă.

S: (pauză) Mă aflu la marginea unui alt coridor... şi încetinesc.

Dr.N: De ce?

S: (se entuziasmează) Deoarece... oh, foarte bine! Intru prin partea prin care sunt legați prietenii mei.

Dr.N: Și cum te simți în acest moment?

S: Fantastic! Această prindere familiară a minților ca într-un joc cu zmeul... care ajunge la mine., prind coada zmeului... mă alătur lor în gândire... sunt *acasă!*

Dr.N: Grămada ta de prieteni este izolată de alte grămezi de suflete care stau pe alte coridoare?
S: Nimeni nu este, de fapt, izolat, cu toate că unii din cei mai tineri ar putea crede acest lucru. Am stat pe-aici destul de mult şi am multe legături (spus cu încredere modestă).
Dr.N: Deci, ai simțit legăturile cu celelalte coridoare, şi chiar cu spiritele de acolo, pe care s-ar putea să nu le cunoşti din experiența anterioară?
S: Ba da, datorită legăturilor pe care le-am avut. Aici există un fel de întreg, unul în toți şi toate într-unul.
Dr.N: Când te mişti ca spirit, care este diferența majoră în interacțiunea ta cu alte suflete, comparată cu forma omenească de pe Pământ?
S: Aici, nimeni nu este străin. Nu există nici un fel de ostilitate față de nimeni.
Dr.N: Vrei să spui că fiecare spirit este prietenos cu celelalte spirite, indiferent de asocierile anterioare în alte poziții?
S: Exact, este vorba de mai mult decât o atitudine prietenoasă.
Dr.N: În ce fel?
S: Noi recunoaştem legătura universală dintre noi care ne face pe toți la fel. Nu există suspiciuni între noi.
Dr.N: Cum se manifestă această atitudine între sufletele care s-au Întâlnit pentru prima oară?
S: Printr-o deschidere totală şi prin acceptare.
Dr.N: Viața pe Pământ trebuie să fie grea pentru suflete, nu?
S: Este, în special pentru cele noi, pentru că acestea merg pe Pământ aşteptând să fie tratate corect. Şi atunci când nu sunt, este un şoc pentru ele Unora le trebuie câteva vieți pentru a se obişnui cu trupul Pământesc
Dr.N: Şi dacă sufletele noi se luptă cu aceste condiții de pe Pământ, sunt ele mai puțin eficiente în munca cu mintea omenească?
S: Trebuie să spun da, deoarece creierul aduce destulă frică şi violență în sufletele noastre. Este greu pentru noi, dar de aceea venim pe Pământ... pentru a învinge...
Dr.N: După părerea ta, s-ar putea ca sufletele nou venite să tindă să fie mai fragile şi să aibă nevoie de sprijinul grupului la întoarcerea în grămada lor?
S: Este absolut adevărat. Toți vrem să ne întoarcem acasă. Te rog, aş vrea să nu mai vorbesc acum, ca să mă pot întâlni cu prietenii mei.

Am apelat la caracteristicile comune ale unor cuvinte din uzul diverşilor clienți pentru a descrie fenomenele spirituale. Cazul 14 mi-a mai oferit câteva astfel de exemple. Ceea ce „viermii luminoşi care formează umflături din loc în loc" reprezintă pentru o persoană, pentru alta acelaşi lucru va fi „o cale plutitoare de baloane". Descrierea unor „grămezi de becuri translucide, uriaşe" este reprezentată în alt caz de „buchete gigantice de bule transparente", comparație făcută de cineva care se întoarce în lumea spiritelor. Mereu aud cuvinte legate de apă, cum ar fi curenți şi derivă, folosite pentru a explica o acțiune de curgere, în care cuvântul legat de cer, cum ar fi nor, denotă libertatea de mişcare asociată cu plutirea în derivă. Imaginile vizuale care folosesc expresii de energie în masă şi aglomerări de grupuri pentru a indica înseşi sufletele sunt deosebit de des întâlnite. Eu însumi am adoptat o parte din acest limbaj spiritual.
În zona ultimei debarcări a sufletului care urmează să sosească, aglomerările de grupuri de entități familiare care îl aşteaptă pot fi mari sau mici, în funcție de nivelul de dezvoltare a sufletului şi de alți factori pe care îi voi arăta pe măsură ce avansăm. Prin comparație cu cazul 14, următorul caz demonstrează existența unei perceperi mai înguste a lumii spiritelor de către un suflet mai puțin matur.
În cazul 15, tranziția acestui suflet din zona de aşteptare spre grupul său este destul de rapidă în mintea sa. Cazul este informativ, deoarece prezintă atributele bunei-cuviințe manifestate de acest suflet într-un spațiu desemnat, ca şi respectul față de cei care conduc sistemul. Întrucât acest subiect este mai puțin experimentat şi un pic iritat de ceea ce consideră a fi o nevoie de conformare, ni se dă o altă interpretare a ghidării spirituale de plasare în grup.

Cazul 15

Dr.N: Vreau să vorbim despre călătoria ta în locul în care stai de obicei în lumea spiritelor. Sufletul tău se mişcă acum spre această destinaţie. Explică-mi ce vezi şi ce simţi.

S: (cu nervozitate) Mă îndrept... cumva ... spre înafară ...

Dr.N: Spre înafară?

S: (încurcată) Plutesc ... Într-un fel de lanţ. E ca şi cum aş ţese printr-o serie de ... conexiuni... ca un labirint înceţoşat... apoi se deschide ... ooo!

Dr.N: Ce este?

S: (cu uimire) Am ajuns într-o ... arenă uriaşă ... şi-i văd pe ceilalţi trecând de colo-colo prin jurul meu (subiectul devine stânjenit).

Dr.N: Relaxează-te, eşti în debarcader. Îl mai vezi pe ghidul tău?

S: (cu ezitare) Da ... În apropiere ... altfel aş fi pierdută .. este atât de vast...

Dr.N: (îmi pun mâna pe fruntea subiectului) Continuă să te relaxezi şi aminteşte-ţi că ai mai fost aici înainte, cu toate că totul îţi poate părea nou. Ce faci acum?

S: Sunt dusă mai departe ... rapid ... drept peste ceilalţi... şi sunt într-un .. spaţiu gol... deschis ...

Dr.N: Acest gol înseamnă că totul este negru în jurul tău?

S: Aici niciodată nu este negru .. lumina .. doar se schimbă în nuanţe mai închise datorită vitezei mele. Când încetinesc, lucrurile devin mai luminoase, (şi alţii au confirmat această observaţie)

Dr.N: Continuă să-mi spui ce vezi mai încolo.

S: După o vreme văd ... cuiburi de oameni...

Dr.N: Vrei să spui grupuri de oameni?

S: Da, cum sunt stupii, ii văd ca pe nişte fascicule de lumină ... ca pe nişte licurici...

Dr.N: Bine, continuă să te mişti şi spune-mi, ce simţi?

S: Căldură... prietenie... empatic... este ca de vis... hmmm...

Dr.N: Ce se întâmplă?

S: Am încetinit mult... lucrurile apar diferite.

Dr.N: În ce mod?

S: Sunt definite mult mai clar (pauză), cunosc locul acesta.

Dr.N: Ai ajuns la stupul (grupul) tău?

S: (pauză lungă) Nu încă ..

Dr.N: Priveşte în jurul tău şi spune-mi exact ce vezi şi simţi.

S: (subiectul începe să tremure) Sunt... grupuri de oameni... Împreună ... În depărtare ... dar ... *acolo!*

Dr.N: Ce vezi?

S: (cu teamă) Oameni pe care îi cunosc... unii sunt din familia mea... acolo, în depărtare... dar... (chinuindu-se) *se pare că nu pot să ajung la ei!*

Dr.N: De ce?

S: (cu uimire plină de spaimă) Nu ştiu! Dumnezeule, ei nu îşi dau seama că sunt aici? (subiectul începe să se lupte în scaunul său şi apoi îşi întinde braţul şi-şi deschide mâna spre peretele biroului meu) *nu pot ajunge la tata!*

Notă. Îmi opresc repede întrebările. Tatăl acestei cliente a avut o mare influenţă asupra ci în ultima ei viaţă şi ca are nevoie de tehnici suplimentare de calmare. Mă hotărăsc să-i întăresc scutul protector înainte de a continua.

Dr.N: Care crezi că este motivul pentru care tatăl tău este la o aşa distanţă, încât nu-l poţi

ajunge?

S: (face o pauză lungă în care usuc fața pacientei, care este udă de lacrimi şi de transpirație) Nu ştiu ...

Dr.N: (îmi pun mâna pe fruntea subiectului şi îi comand) Conectează-te cu tatăl tău - acum!

S: (după o pauză subiectul se relaxează) Este în regulă ... tata îmi spune să am răbdare şi totul mi se va lămuri... vreau să merg acolo şi să stau lângă el.

Dr.N: Şi ce îți spune despre asta?

S: (cu tristețe) Spune că ... el va fi totdeauna în mintea mea dacă am nevoie de el și că ... voi învăța să fac acest lucru mai bine (să se gândească telepatic adică), dar trebuie să stea acolo unde se află acum...

Dr.N: Care crezi că este motivul principal pentru care tatăl tău trebuie să rămână în locul acela?

S: (plângând) Nu face parte din stupul meu.

Dr.N: Altceva?

S: Îndrumătorii... nu ... (plângând din nou) nu sunt sigură ...

*Notă. Î*n mod normal, încerc să evit o intervenție prea marc când subiecții îşi descriu tranzițiile spirituale. În acest caz, clienta mea este confuză şi dezorientată, aşa că o ghidez eu însumi un pic.

Dr.N: Hai să analizăm de ce nu poți să ajungi chiar acum în locul în care se află tatăl tău. Ar fi, oare, posibil ca această separare să fie rezultatul faptului că unele entități cred că este timpul pentru ca tu să reflectezi singură şi să te asociezi numai cu sufletele de la nivelul tău de evoluție?

S: (subiectul este mult mai calm) Da, îmi parvin aceste mesaje, trebuie să-mi rezolv singură problemele acestea ... Împreună **CU** alții ca mine. Îndrumătorii ne încurajează .... şi tatăl meu mă ajută şi el să înțeleg.

Dr.N: Eşti mulțumită cu felul în care decurg lucrurile?

S: (pauză) Da.

Dr.N: Bine, atunci te rog să continui cu trecerea de la momentul când îți vezi o parte din familie în depărtare. ce se întâmplă apoi?

S: Încetinesc ... mă mişc treptat... sunt purtată pe un traseu pe care am mai fost. Trec de nişte grupuri de oameni. Apoi mă opresc.

Notă: Trecerea finală înspre interior este deosebit de importantă pentru sufletele tinere. Unul din clienți când s-a trezit mi-a descris această scenă: era ca şi cum s-ar fi întors acasă pe înserat după o lungă călătorie şi cineva i-ar fi arătat drumul. Trecând din mediul rural în oraşul său el a găsit, în sfârşit, strada pe care trebuia să ajungă. Geamurile de la stradă ale casei vecinului său erau deschise şi el a putut să vadă oameni în interiorul ei în timp ce conducea încet prin dreptul acesteia înainte de a ajunge la el acasă. Cu toate că persoanele aflate în transă ar putea folosi cuvinte ca „grămezi” sau „stupi” pentru a descrie cum arată de la distanță spațiile în care locuiesc, această perspectivă devine mai individualizată odată ce intră în fiecare dintre aceste grămezi. Apoi mediul spiritual al subiecților este asociat cu oraşe, şcoli şi alte zone locuite identificate cu semnele Pământeşti ale siguranței şi ale plăcerii.

Dr.N: Acum că staționezi, care sunt impresiile tale?

S: Este ... mare ... activitate ... sunt o mulțime de oameni în apropiere. Unii îmi sunt cunoscuți, alții nu.

Dr.N: Putem să ne apropiem un pic de aceştia?

S: (subiectul meu ridică vocea brusc, cu indignare) Nu Înțelegi! Nu mă duc *acolo,* (arată cu degetul spre peretele biroului meu)

Dr.N: De ce?

S: Nu am voie. Nu poți să te duci aşa, oriunde.

Dr.N: Dar tu ai ajuns la destinația ta?

S: Nu contează. Nu mă duc *acolo,* (arată din nou cu degetul spre imaginea din mintea ei)

Dr.N: Acest lucru se leagă de mesajele pe care le-ai primit despre tatăl tău?

S: Da.

Dr.N: Vrei să-mi spui că energia sufletului tău nu poate să plutească oriunde vrea, cum ar fi în afara grupului de care aparții?

S: (arătând în afară) Cei de *acolo* nu fac parte din grupul meu.

Dr.N: Spune-mi ce înțelegi prin acolo?

S: (pe un ton grav) Cei de acolo, din apropiere - acela este locul *lor.* (arată spre podea) Acesta este locul *nostru.* Noi stăm aici. (dă din cap afirmativ pentru a confirma cele spuse)

Dr.N: Cine sunt ei?

S: Ceilalți, bineînțeles, oamenii din grupul meu. (izbucnind într-un râs nervos) Ah, uite!... oamenii mei, ce minunat este să-i văd din nou. Uite că vin spre mine!

Dr.N: (reacționez ca şi cum aş fi auzit informația aceasta pentru prima dată, pentru a încuraja răspunsurile spontane)

Da? Minunat. Sunt aceleaşi persoane implicate în viața ta trecută?

S: Mai mult de o singură viață, (cu mândrie) Aceştia sunt oamenii mei!

Dr.N: Aceste persoane sunt entități membre ale grupului tău?

S: Desigur, suntem împreună de multă vreme. Ce plăcere să-i văd din nou. (subiectul este foarte încântat şi îi las câteva momente în acest cadru)

Dr.N: Observ o schimbare destul de mare în procesul tău de înțelegere în timpul scurt care a trecut de când am venit aici. Priveşte în depărtare la ceilalți din spațiul acesta. Cum este locul în care trăiesc?

S: *Nu* doresc să aflu. Asta e treaba lor. Nu înțelegi? Nu am nici o legătură cu ei. Sunt prea ocupată cu cei cu care trebuie să stau aici. Oameni pe care îi cunosc şi îi iubesc.

Dr.N: Îmi dau seama, dar în urmă cu câteva minute erai destul de supărată pentru că nu puteai să te apropii de tatăl tău.

S: Acum ştiu că are propriul său loc unde se adună cu oamenii.

Dr.N: De ce nu ştiai asta când când ai ajuns aici?

S: Nu sunt sigură. Recunosc că a fost un şoc la început. Acum ştiu cum stau lucrurile. Acum îmi amintesc tot.

Dr.N: De ce nu a fost cu tine ghidul tău să-ți explice lucrurile acestea înainte să-l vezi pe tatăl tău?

S: (pauză lungă) Nu ştiu.

Dr.N: Probabil că mai sunt şi alte persoane în aceste grupuri, în afară de tatăl tău, pe care le-ai iubit. Vrei să spui că nu ai nici un contact cu ele acum că te afli la locul tău potrivit în lumea spiritelor?

S: (supărată pe mine) Nu, am contact cu mintea mea. De ce eşti atât de dificil? Trebuie să *stau aici.*

Dr.N: (îmi mai stimulez subiectul încă o dată pentru a căpăta informații în plus) şi nu trebuie doar să pluteşti către celelalte grupuri pentru a le vizita?

S: *Nu!* nu face asta! Nu poți să mergi în grupurile lor şi să te interferezi cu energia lor.

Dr.N: Dar contactul mental nu interferează cu energia lor?

S: La momentul potrivit. Atunci când au libertatea să facă acest lucru cu mine ...

Dr.N: Deci, ceea ce-mi spui este că fiecare de aici este amplasat în spațiul propriului său grup şi că nu te plimbi în vizită şi nici nu stabileşti prea mult contact mental în momentele nepotrivite.

S: (calmându-se) Da, ei se află în spațiile lor şi primesc tot timpul instrucțiuni. Îndrumătorii sunt cei care se mişcă cel mai mult...

Dr.N: Mulțumesc că m-ai lămurit. Vrei să-mi arăți că tu şi prietenii tăi din grup sunteți deosebit de atenți în ceea ce priveşte încălcarea spațiului celuilalt?

S: Exact. Cel puțin aşa stau lucrurile în spațiul meu.

Dr.N: Şi nu te simți constrânsă de acest obicei?

S: O, nu, aici sunt mari întinderi de spațiu şi este aşa o mare libertate, atâta timp cât suntem atenți la reguli.

Dr.N: Şi ce se întâmplă în caz contrar? Cine hotărăşte care este locul potrivit pentru fiecare grup de suflete?

S: (pauză) Ne ajută profesorii, altfel am fi pierduți.

Dr.N: Mi se pare că erai pierdută când am ajuns aici prima dată.

S: (cu nesiguranță) Nu m-am conectat... mental nu eram pe aceeaşi frecvență. Am încurcat lucrurile ... nu cred că-ți dai seama cât de mare este locul aici.

Dr.N: Uită-te în jurul tău la toate locurile ocupate. Lumea spiritelor nu este înțesată cu suflete?

S: (râde) Uneori ne pierdem, din vina noastră, locul acesta este mare! De aceea nu se aglomerează niciodată.

Cele două cazuri din acest capitol reprezintă reacții diferite, de la suflete începătoare la cele mai avansate care îşi amintesc ultima etapă a întoarcerilor lor la lumea spiritelor. Fiecare participant are interpretarea sa proprie a panoramei, pornind de la debarcader până la punctul terminus care este grupul lor. Unii dintre subiecții mei consideră că etapa de tranziție de la poarta de plecare şi până la plasarea în grup este atât de rapidă, încât este nevoie de un timp de adaptare la sosire.

Atunci când îşi amintesc de perioada dintre sosirea şi plasarea lor, subiecții mei sunt uneori îngrijorați că o persoană importantă nu a fost prezentă sub formă de lumină sau nu a comunicat cu ei telepatic. Adesea aceasta este un părinte sau un soț din viața care tocmai s-a încheiat. Până la sfârşitul etapei de tranziție motivul devine evident, adesea el fiind legat de întrupare.

Am văzut cum un suflet de nivel mediu care se întoarce este copleşit de plăcere. Ființele familiare sunt adunate împreună în mase ondulatorii de lumină strălucitoare. Uneori, călătorul este călăuzit de sunete muzicale în acorduri specifice. Unul din subiecți relatează: „În timp ce mă apropii de locul meu, un cor de glasuri intonează sunetul A, cam aşa, Aaaaaa, pentru a le putea recunoaşte, şi văd cum vibrează toate rapid, ca o energie caldă şi strălucitoare şi ştiu că acestea sunt decorporalizate în prezent”.

Acest lucru înseamnă că este posibil ca acele suflete care în mod curent sunt încarnate într-unui sau mai multe trupuri să nu fie angajate activ în nici o acțiune de întâmpinare în momentul de față. Un alt subiect a explicat că „este ca şi cum sufletele ar dormi pe pilot automat - întotdeauna ştim cine este afară şi cine înăuntru”. Acele suflete care nu sunt în totalitate dezîncarnate radiază o lumină slabă, cu energie cu vibrații joase şi care nu par să comunice mult cu nimeni. Chiar aşa stând lucrurile, în cadrul grupului aceste suflete pot să salute în tăcere un suflet care se întoarce.

Sentimentul existenței unei bariere între diferitele grupuri, precum cel trăit de cazul 15, este descris în diverse moduri de subiecții mei, în funcție de vârsta sufletului. Voi prezenta o nouă perspectivă asupra mobilității în următorul caz. Sufletul de nivel mediu care are mult de lucrat la bază, descrie separarea sa de grup ca pe o repartizare în clase diferite în aceeaşi şcoală. De asemenea, am mai avut clienți care se simțeau complet separați în propria şcoală. Analogia cu şcolile spirituale conduse de profesori-ghizi este folosită atât de des de persoane în stare de hipnoză, încât folosirea aceloraşi termeni a devenit un obicei pentru mine.

Aşa cum am menționat mai devreme, după ce sufletele ajung înapoi la grupul lor, ele sunt chemate înaintea Consiliului Bătrânilor. Deoarece acesta nu este un Consiliu de acuzare, se face totuşi examinarea directă a activităților sufletelor înainte ca acestea să se întoarcă în grupul lor. Nu este neobişnuit ca subiecții mei să întâmpine greutăți în a-mi furniza toate detaliile care transpiră pe la aceste audiențe şi sunt sigur că aceste blocaje sunt intenționate.

Iată o relatare a unui caz: „După ce m-am întâlnit cu prietenii mei, ghidul meu, Veronica (profesoara mai tânără a subiectului meu) mă duce într-un alt loc pentru a mă întâlni cu grupul meu de Bătrâni. Ea stă lângă mine ca interpret al meu pentru ceea ce nu înțeleg şi să-mi asigure sprijinul în explicarea comportamentului meu din ultima mea viață. Uneori vorbeşte în numele meu ca un

fel de avocat al apărării, dar Quazal (ghidul mai vârstnic al subiectului care a sosit înaintea Veronicăi) duce greul în cadrul consiliului. Îi am în permanenţă în faţa mea pe aceiaşi şase Bătrâni care poartă robe albe lungi. Feţele lor sunt amabile şi ei îmi evaluează modul în care am înţeles viaţa pe care am trăit-o şi cum aş fi putut să fac mai bine ţinând cont de talentele mele şi ce anume din ceea ce am realizat a fost bun. Mi se permite să-mi exprim liber frustrările şi dorinţele. Toţi bătrânii îmi sunt cunoscuţi, în special doi dintre ei care vorbesc mai mult cu mine decât ceilalţi şi care par mai tineri decât restul. Cred că pot distinge care dintre ei sunt bărbaţi şi care femei. Fiecare din ei are un fel special în care îmi pune întrebările, dar toţi sunt cinstiţi şi de încredere şi mă simt întotdeauna tratată corect. Nu le pot ascunde nimic, dar uneori mă pierd atunci când gândurile lor sunt transmise de la unul la altul în comunicarea atât de rapidă dintre ei. Atunci când nu mă mai pot descurca, Veronica îmi traduce ce spun despre mine, cu toate că am sentimentul că nu-mi spune tot. Înainte de a mă întoarce pe Pământ ei vor voi să mă mai vadă o dată.”

Sufletele se consideră ca ajungând, în sfârşit, acasă atunci când se alătură colegilor cunoscuţi din grupul lor. Prezenţa lor aici, alături de alte suflete, seamănă cu un sistem educaţional de plasament ca formă şi ca funcţionalitate. Criteriile de admitere în grup se bazează pe cunoştinţe şi pe un nivel de dezvoltare dat. Ca în oricare clasă, unii elevi stabilesc legătura cu profesorii mai bine, alţii mai puţin bine. În următorul capitol vom studia procesul de sortare pentru grupele de suflete şi cum se văd sufletele pe ele însele în spaţiile spirituale respective.

7
PLASAREA

PĂREREA mea despre oamenii care consideră că avem un suflet este aceea că îşi imaginează că toate sufletele sunt amestecate probabil într-un spaţiu foarte mare. Mulţi dintre subiecţii mei cred acest lucru înainte de începerea şedinţei. După ce se trezesc, nu este de mirare că îşi exprimă surpriza aflând că fiecare din noi are un loc desemnat în lumea spiritelor. Când am început să studiez viaţa în lumea spiritelor cu subiecţi în stare de hipnoză, nu eram pregătit să aud despre existenţa grupurilor organizate de sprijin al sufletelor. Îmi imaginasem că spiritele doar pluteau de unele singure, fără ţel, după ce părăseau Pământul.

Plasarea în grup este determinată de nivelul sufletului. După moartea fizică, călătoria sufletului înapoi spre casă ia sfârşit odată cu debarcarea în spaţiul rezervat coloniei acestuia, atât timp cât nu este un suflet prea tânăr sau izolat din alte motive, aşa cum am menţionat în capitolul 4. Sufletele reprezentate în aceste grupuri sunt prieteni intimi care au aproape acelaşi nivel de conştiinţă.

Când oamenii aflaţi în transă spun că fac parte dintr-un grup de suflete ei se referă la o grupare primară mică de entităţi care au contact direct şi frecvent, aşa cum se întâmplă în familii. Membrii apropiaţi manifestă o sensibilitate unul faţă de celălalt, care este dincolo de ceea ce ne putem imagina noi pe Pământ.

Grupurile secundare de suflete sunt aranjate în genul unui grup comunitar de sprijin mult mai puţin intim unul faţă de celălalt. Grupurile de entităţi secundare mai mari sunt formate din întinderi uriaşe de grupuri primare asemănătoare frunzelor de nuferi pe lac. Lacurile spirituale par nesfârşite. Nu am auzit niciodată de vreun grup secundar cu mai puţin de o mie de suflete, în cadrul acestor lacuri spirituale. Numeroasele grupuri primare care formează un grup secundar se pare că au legături sporadice sau nici un fel de contact între grupuri. Este o raritate pentru mine să găsesc suflete legate într-o relaţie semnificativă şi care să fie membri în două grupuri secundare diferite, deoarece numărul de suflete este atât de mare, încât nu este necesar acest lucru.

Grupurile primare mai mici variază în număr, conţinând undeva între trei până la douăzeci şi cinci de suflete. Am aflat că numărul mediu este de cincisprezece, ceea ce se numeşte Cercul

Interior. Orice contact funcțional între membrii diferitelor grupuri este guvernat de lecțiile care vor fi învățate pe durata unei reîncarnări. Acest lucru se poate datora unei legături dintr-o viață anterioară sau unei trăsături particulare de identitate ale sufletelor implicate. Legăturile care se stabilesc între membrii diferitelor grupuri joacă, de obicei, roluri periferice în viața pe Pământ. Un exemplu ar fi un coleg de şcoală care ne-a fost cândva prieten bun, dar pe care acum îl vedem numai la reuniunile de clasă.

Membrii aceluiaşi grup sunt strâns uniți pentru eternitate. Aceste grupuri strâns unite sunt adesea formate din suflete cu acelaşi fel de minți, cu obiective comune pe care le exersează continuu unul cu celălalt. De obicei, ei îşi aleg viețile împreună, ca rude şi prieteni apropiați în timpul reîncarnării lor pe Pământ.

Mi se întâmplă mult mai frecvent să-i găsesc pe cei care i-au fost frate sau soră unui subiect în viața anterioară, în cadrul aceluiaşi grup, decât pe sufletele care i-au fost părinți. Părinții pot să ne întâlnească la poarta către lumea spiritelor după moartea noastră pe Pământ, dar nu le putem vedea sufletele prea mult în lumea spiritelor. Acest lucru nu se întâmplă din motive de maturitate, atât timp cât un suflet părinte poate fi mai puțin dezvoltat decât acela al urmaşilor săi, ci mai degrabă el constituind mai degrabă o problemă de învățare socială a rudelor de sânge care îi sunt contemporane într-un anumit cadru temporal. Cu toate că pentru copil părinții reprezintă figurile primare de identificare ale efectelor karmice atât bune, cât şi rele, cel mai adesea creşterea personală este influențată de relațiile noastre pe durata unei vieți întregi cu soții, soțiile, frații, surorile şi prietenii cei mai apropiați. Acest lucru nu diminuează din importanța pe care o au părinții, mătuşile, unchii şi bunicii care ne ajută în diverse moduri din cadrul altei generații.

Figurile 1 şi 2 reprezintă o structură spirituală a sufletelor luată la întâmplare. În figura 1 un suflet din grupul primar 1, aşezat în grupul secundar mai mare A, va colabora strâns cu toate celelalte suflete din grupul 1. Totuşi, unele suflete din grupurile primare 9 şi 10 (detaliate în figura 2) ar putea, de asemenea, să colaboreze. Sufletele mai tinere din cadrul grupurilor secundare A, B şi e probabil că vor avea puțin contact sau deloc pe Pământ. Asocierea strânsă a sufletelor depinde de apropierea stabilită între acestea în cadrul grupurilor, acolo unde există o similitudine de cunoştințe şi afinități evidențiate de experiența dobândită pe Pământ. Legăturile strânse între suflete ne oferă o imagine a ceea ce reprezintă întoarcerea la grupul fiecăruia după moartea fizică.

Cazul 16

Dr.N: După ce părăseşti debarcaderul şi ai ajuns în spațiul spiritual căruia îi aparții, ce faci apoi?

S: Merg la şcoală cu prietenii mei.

Dr.N: Vrei să spui că eşti într-un fel de clasă spirituală?

S: Da, unde studiem.

Dr.N: Vreau să mă porți prin această şcoală din momentul sosirii tale, pentru a-mi putea da seama ce se întâmplă cu tine. Te rog să începi prin a-mi spune ce vezi din afară.

S: (cu ezitare) Văd un templu grecesc perfect pătrat cu coloane mari, sculptate... este foarte frumos. Îl recunosc, deoarece aici mă întorc după fiecare ciclu (viață).

Dr.N: Ce caută un templu clasic grecesc în lumea spiritelor?

S: (ridică din umeri) Nu ştiu de ce îmi apare în acest fel, în afara faptului că este foarte normal... ținând cont de viețile mele trăite în Grecia.

Dr.N: Bine, să continuăm. Vine cineva să te întâmpine?

S: (subiectul zâmbeşte larg) Karla, profesoara mea.

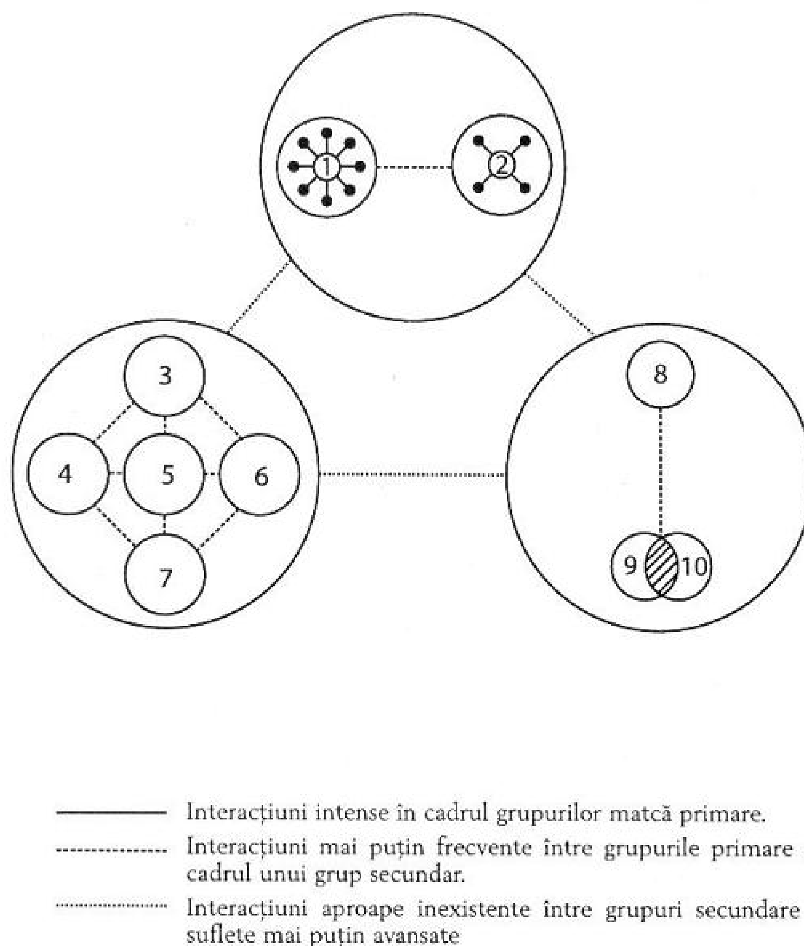

Figura 1 - Interacțiunea socială intre grupuri de suflete primare şi secundare

Aceasta diagramă ilustrează relațiile dintre sufletele din grupurile matcă primare (1-10) şi grupurile secundare (A, B, C). Numărul total al grupurilor şi al sufletelor membre în acestea este unul ipotetic, de vreme ce schema variază în funcție de localizarea în lumea spiritelor a fiecărui subiect.

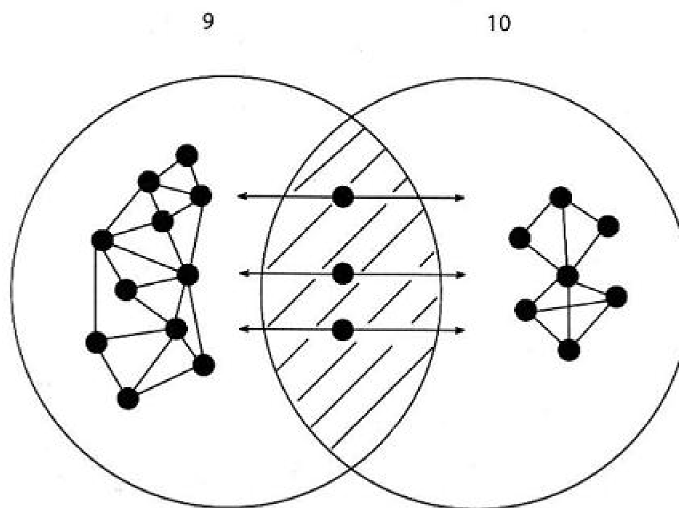

Figura 2 - Interacțiunea socială în cadrul unui grup primar de suflete

Această sociogramă arată lărgirea grupurilor 9 şi 10 (din figura 1) ca un exemplu al unei suprapuneri mai puțin obişnuite a două grupuri matcă. Aici există contact reciproc intre anumite suflete (din zona haşurată) ce lucrează selectiv cu suflete din amândouă grupurile.

Dr.N: Şi cum îți apare?

S: (cu încredere) O văd venind dinspre intrarea în templu spre mine... ca o zeiță... Înaltă... purtând o robă lungă care flutură... cu un umăr gol... părul ei adunat strâns în vârf cu o clamă de aur... a ajuns la mine.

Dr.N: Uită-te la tine. Eşti îmbrăcat în aceleaşi veşminte?

S: Noi... părem a fi îmbrăcați la fel... pâlpâim ca o lumină... şi putem să ne schimbăm... Karla ştie că-mi place cum arată.

Dr.N: Unde sunt ceilalți?

S: Karla m-a luat în templul şcoală. Văd o bibliotecă mare. Grupuri mici de oameni vorbesc pe un ton scăzut... la mese. Atmosferă... liniştită... caldă... sentimentul de siguranță care-mi este atât de cunoscut.

Dr.N: Aceşti oameni sunt bărbați şi femei, toți adulți?

S: Da, dar din grupul meu fac parte mai multe femei.

Dr.N: De ce?

S: Pentru că aceasta este valența cu care ei se simt cel mai confortabil acum.

Notă. Cuvântul valență folosit de acest subiect pentru a indica genul persoanei este o alegere destul de ciudată, dar se potriveşte. Valențele în chimic sunt proprietățile pozitive sau negative care, atunci când sunt combinate cu alte elemente, dau proporțiile. Sufletele aflate în grupuri pot fi înclinate către personaje de sex masculin sau feminin, ori în combinație.

Dr.N: OK, ce faci după aceea?

S: Karla mă conduce până la cea mai apropiată masă şi prietenii mei mă întâmpină imediat. O, este aşa de bine să te întorci.

Dr.N: De ce sunt aceşti oameni şi nu alții cu tine în acest templu?

S: Pentru că ne aflăm cu toții în acelaşi grup de studiu. Nici nu pot să-ți spun cât sunt de fericită să fiu cu ei încă o dată (subiectului îi este distrasă atenția de această scenă şi durează mai mult de un minut să o aduc din nou la mine).

Dr.N: Spune-mi, câți oameni sunt în această bibliotecă alături de tine?
S: (face o pauză în timp ce numără în minte) Cam douăzeci.
Dr.N: Toți îți sunt prieteni apropiați?
S: Da, îi cunosc de mult. Dar cinci din ei sunt prietenii mei cei mai dragi.
Dr.N: Şi fiecare din cei douăzeci este la aproximativ acelaşi nivel de studiu?
S: Aproape. Unii sunt mai avansați decât alții.
Dr.N: Unde te-ai plasa în acest grup ca nivel de cunoştințe?
S: Cam pe la mijloc.
Dr.N: În ceea ce priveşte învățarea lecțiilor, unde te afli în comparație cu cei cinci prieteni ai tăi?
S: O, suntem cam la acelaşi nivel, lucrăm împreună foarte mult.
Dr.N: Cum li te adresezi?
S: (chicoteşte) Avem nume de alint pentru fiecare.
Dr.N: De ce aveți pseudonime?
S: Hmmm ... pentru a ne defini esența. Noi ne privim ca reprezentând lucruri Pământeşti.
Dr.N: Care este pseudonimul tău?
S: Ciulin.
Dr.N: Şi reprezintă un atribut personal?
S: (pauză) Eu ... sunt cunoscută pentru ... reacțiile tăioase în situații noi, în timpul rotațiilor mele (cicluri de viață).
Dr.N: Care este entitatea de care te simți cel mai mult atrasă şi de ce?
S: (râde uşor) Spray. El merge drept în rotațiile lui... Împrăştiindu-şi energia atât de rapid, încât o stropeşte în toate direcțiile, întocmai ca apa pe care o iubeşte atât de mult pe Pământ.
Dr.N: Grupul familiei tale sună foarte distinctiv. Ai putea să-mi explici ce faceți, de fapt, tu şi prietenii tăi în acest cadru al bibliotecii?
S: Merg la masa mea şi ne uităm toți peste cărți.
Dr.N: Cărți? Ce fel de cărți?
S: Cărțile vieții.
Dr.N: Descrie-mi-le cât poți de bine.
S: Sunt cărți cu poze, cu margini albe şi groase, de vreo cinci centimetri, destul de mari...
Dr.N: Deschide una din cărțile vieții pentru mine şi explică-mi ce vedeți tu şi prietenii tăi de la masa aceea.
S: (pauză, în timp ce mâinile subiectului se apropie şi se depărtează ca şi cum ar deschide o carte) Nu scrie nimic. Tot ceea ce vedem este în fotografii vii.
Dr.N: Par diferite de fotografiile obişnuite?
S: Da, sunt multidimensionale. se mişcă ... Îşi mută poziția dintr-un centru de... cristal... care se schimbă în lumină reflectată.
Dr.N: Deci, fotografiile nu au o formă plată, valurile de lumină mişcătoare au adâncime?
S: Exact, sunt vii.
Dr.N: Spune-mi cum folosiți, tu şi prietenii tăi, cărțile.
S: La început, când deschidem cartea, nu putem să ne concentrăm niciodată din primul moment. Apoi ne gândim la ceea ce dorim,cristalul se schimbă din întuneric în lumină şi... se aliniază. Apoi putem vedea, în miniatură, viețile noastre trecute şi alternativele.
Dr.N: Cum este tratat timpul în aceste cărți?
S: În cadre... pagini... timpul este condensat de cărțile vieții.
Dr.N: Nu vreau să zăbovesc mult asupra trecutului tău chiar acum, dar uită-te, te rog, la carte şi spune-mi care este primul lucru pe care-l vezi.
S: O lipsă de auto-disciplină în ultima mea viață, deoarece aceasta este în mintea mea. Mă văd murind tânăr, într-o ceartă între iubiți şi sfârşitul meu este inutil.
Dr.N: Vezi şi vieți viitoare în cartea vieții?
S: Putem să vedem care sunt posibilitățile viitorului... numai pe bucățele... sub forma unor

lecții... aceste opțiuni mai ales vin mai târziu cu ajutorul altora. Aceste cărți au menirea de a pune accentul pe acțiunile noastre trecute.

Dr.N: Ai putea să-mi spui care este impresia ta asupra intenției care se află în spatele acestei atmosfere de bibliotecă în cadrul grupului tău?

S: O, ne ajutăm să trecem peste greşelile făcute în cadrul acestui ciclu. Profesorul vine şi pleacă şi studiem mult împreună discutând valoarea alegerilor pe care le facem.

Dr.N: Există în această clădire şi alte camere unde oamenii studiază?

S: Nu, aceasta este pentru grupul nostru. Există clădiri diferite, lângă a noastră, unde studiază diverse grupuri.

Notă: Cititorul poate vedea în Figura 1 cercul B, un exemplu despre ce vreau să arăt. În grafic, grupurile 3-7 reprezintă interacțiunea rară între grupuri, cu toate că acestea se află aproape unul față de altul în lumea spiritelor.

Dr.N: Grupurile de persoane care studiază în aceste clădiri sunt mai avansate sau nu față de cele din grupul tău?

S: Ambele.

Dr.N: Ai voie să vizitezi alte clădiri în care studiază sufletele?

S: (pauză lungă) Există una unde mergem în mod regulat.

Dr.N: Care?

S: Un loc pentru noii veniți. Îi ajutăm când profesorul lor nu este acolo. Este frumos să aibă cineva nevoie de tine.

Dr.N: Cum să-i ajutați?

S: (râde) La teme.

Dr.N: Dar sarcina aceasta nu este a profesorilor-ghizi?

S: Vezi, profesorii sunt... atât de departe (în dezvoltarea lor) ... acest grup apreciază ajutorul nostru deoarece noi putem să ne raportăm uşor la ei.

Dr.N: A, deci voi faceți un pic de predare cu acest grup?

S: Da, însă numai aici şi nicăieri altundeva.

Dr.N: De ce nu? De ce nu pot şi grupurile mai avansate să vină în biblioteca voastră să asiste din când în când?

S: Nu pot, fiindcă noi suntem mai avansați decât cei mai noi. Şi nici nu ne băgăm în treburile lor. Dacă vreau să iau contact cu cineva, o fac în afara centrului de studiu.

Dr.N: Poți să te plimbi peste tot atâta vreme cât nu deranjezi alte suflete din zonele lor de studiu?

S: (răspunde cumva evaziv) îmi place să stau aproape de templul meu, dar pot să merg oriunde.

Dr.N: Am impresia că energia sufletului tău este limitată la acest spațiu spiritual chiar dacă la nivel mental poți să ajungi mai departe.

S: Nu mă simt restricționat... avem destul spațiu în care să ne mişcăm ... dar nu mă atrage toată lumea.

Afirmația despre nerestricționare, citată în cazul 16, pare să fie contrară acelor granițe ale spațiului spiritual văzute de subiectul din ultimul caz. Când îmi aduc pentru prima dată subiecții în lumea spiritelor, viziunile lor sunt spontane, în special cele legate de ordinea spirituală şi de locul lor într-o comunitate a vieții ca suflet. În timp ce subiectul obişnuit poate vorbi despre un spațiu al său, privat, de muncă şi viață, nimeni nu priveşte lumea spiritelor ca pe o dimensiune restrictivă. O dată ce amintirea lor supraconştientă începe să se desfăşoare, cele mai multe persoane pot să-mi povestească despre libertatea lor de mişcare şi despre călătoria lor în spații deschise, unde sufletele aflate la multe niveluri de învățare se adună într-o atmosferă destinsă, de recreare.

În aceste spații comune, sufletele plutitoare se angajează social în multe activități. Unele sunt

forme de jocuri, ca atunci când aud că sufletele mai bătrâne le tachinează pe cele mai tinere cu privire la ce le aşteaptă. Un subiect a spus astfel: „Ne facem tot felul de feste unul altuia, ca nişte copii. Când jucăm v-aţi ascunselea unele suflete mai tinere se rătăcesc şi le ajutăm să se regăsească”. Mi s-a relatat, de asemenea, că în grupurile de suflete pot apărea uneori „oaspeţi” pentru a spune poveşti şi a menţine buna dispoziţie, asemănători cu trubadurii medievali. O altă clientă a menţionat că grupului ei îi plăcea în mod deosebit un personaj ce arăta ciudat, cunoscut drept „Humor” care îi făcea pe toţi să râdă cu bufoneriile sale.

În mod frecvent, oamenilor aflaţi sub hipnoză le vine greu să explice clar înţelesurile stranii din spatele modului în care se întrepătrund ca suflete. O afirmaţie pe care o aud destul de des e aceea că sufletele formează un cere pentru a unifica şi proteja mai complet energia gândurilor lor. Întotdeauna în acest punct mi se relatează despre o conexiune cu o putere superioară. Unii oameni mi-au spus: „Ritmurile gândurilor sunt atât de armonizate, încât aduc cu un fel de cântec”. Pot avea loc, de asemenea şi forme subtile de dans atunci când sufletele se învârtesc unele în jurul altora, amestecându-şi şi separându-şi energia în modele exotice de lumină şi de culoare. Lucrurile fizice ca altare, bărci, animale, copaci sau plajele oceanului pot fi evocate în centrul acestor dansuri. Aceste imagini au o însemnătate specială pentru grupurile de suflete, ca simboluri planetare ce consolidează amintirile pozitive ale vieţilor anterioare petrecute împreună. Aceste replici materiale nu par a reprezenta tristeţea spiritelor care tânjesc să fie din nou în forme fizice, ci, mai degrabă o comuniune fericită cu evenimentele care le-au ajutat să-şi formeze propria identitate. Pentru mine, aceste exprimări mitice ale sufletelor au o natură ceremonială şi totuşi transcend cu mult ritualurile primare.

Deşi anumite locuri din lumea spiritelor sunt descrise de subiecţii mei ca având aceeaşi utilitate, imaginile pe care le văd aceştia în respectivele regiuni pot varia. Astfel, un loc de studiu descris de subiectul acestui caz ca un templu grec poate reprezenta clădirea unei şcoli moderne pentru altă persoană. Alte afirmaţii pot părea şi mai contradictorii. De exemplu, mulţi subiecţi care călătoresc mental dintr-un loc în altul în lumea spiritelor îmi vor spune că spaţiul din jurul lor se aseamănă cu o sferă, după cum am văzut în capitolul precedent, dar tot ei vor adăuga că lumea spiritelor este „nelimitată”.

Cred că ar trebui să reţinem că oamenii manifestă tendinţa de a îmbina cadrul lor de referinţă din timpul transei cu ceea ce au experimentat pe Pământ. Puţini oameni îmi spun după ce au ieşit din transă că există multe aspecte ale lumii spiritelor imposibil de explicat în termeni Pământeni. Fiecare persoană traduce condiţiile abstracte ale experienţei spirituale în simboluri şi termeni ce au un înţeles pentru ea. Uneori, câte un subiect intrat pentru prima oară într-un loc spiritual manifestă chiar neîncredere faţă de propriile sale viziuni. Acest lucru se petrece pentru că zona criticii din mintea lor conştientă nu a încetat să transmită mesaje. Oamenii aflaţi în transă se adaptează curând la ceea ce înregistrează mintea lor inconştientă.

Când am început să adun informaţii despre grupurile de suflete, mi-am bazat raţionamentul pe locul de care aparţineau aceste suflete, corespunzător nivelului cunoştinţelor lor. Folosind numai acest criteriu de identificare, mi-a fost greu să plasez exact un client. Subiectul cazului 16 a venit la mine pe când eram la început cu studiile mele referitoare la lumea spiritelor. A fost un caz important, pentru că în timpul şedinţei noastre aveam să aflu despre recunoaşterea sufletelor cu ajutorul culorilor.

Înaintea acestui caz ascultam relatările subiecţilor mei referitoare la culorile pe care le vedeau în lumea spiritelor, fără să realizez importanţa acestui aspect pentru suflete. Clienţii mi-au vorbit despre nuanţele masei de energie a sufletelor, dar nu am corelat observaţiile lor. Nu puneam întrebările potrivite.

Eram familiarizat cu tehnica fotografică Kirlian şi cu studiile de parapsihologic de la U.C.L.A. unde cercetările indicaseră că fiecare fiinţă vie proiectează propria sa aură. În formă umană, se pare că avem un câmp de energie ionizată ce se revarsă în jurul trupurilor noastre, fiind legată într-o reţea de puncte vitale numite chakre. De vreme ce energia spirituală mi-a fost descrisă ca o forţă vie, mişcătoare, nivelul energiei electromagnetice necesare pentru a ţine sufletul în planul nostru

fizic ar putea fi un alt factor al producerii diferitelor culori.

S-a spus, de asemenea, că aura umană reflectă gândurile şi emoțiile combinate cu starea de sănătate fizică a unui individ. M-am întrebat dacă aceste meridiane personale proiectate de oameni au o legătură directă cu ce-mi fusese relatat despre lumina emanată de suflete în lumea spiritelor.

Am înțeles cu ajutorul cazului 16 că lumina radiată de suflete pe care o vizualizează spiritele nu este complet albă. În mintea subiecților mei, fiecare suflet generează o anumită culoare a aurei. Sunt recunoscător subiectului acestui caz, pentru că m-a ajutat să descifrez înțelesul acestor manifestări ale energiei.

Dr. N: Bine, hai să ieşim din templul tău. ce vezi în jurul tău?

S: Oameni - grupuri mari de oameni.

Dr. N: Câte estimezi că ar fi?

S: Hmmm... la distanță... nu pot număra... sute şi sute... sunt atât de multe.

Dr. N: Şi te identifici cu toate aceste suflete - eşti asociat cu ele?

S: Nu chiar - nici măcar nu le pot vedea pe toate - e destul de neclar... dar echipa mea e lângă mine.

Dr. N: Dacă aş putea numi echipa ta de circa 20 de suflete, grupul tău primar matcă, eşti oare asociat cu corpul secundar mai mare de suflete care sunt acum în jurul tău?

S: Suntem cu toții asociați - dar nu în mod direct. Nu-i cunosc pe toți aceştia...

Dr. N: Vezi trăsăturile fizice ale acestor suflete în acelaşi fel în care le-ai văzut pe cele ale sufletelor din propriul tău grup în templu?

S: Nu, nu e obligatoriu. E mai... firesc aici în câmp deschis. Le văd ca spirite.

Dr. N: Priveşte la distanță de unde eşti acum. Cum vezi toate acele spirite? Cu ce seamănă?

S: Diferite lumini - zumzăind ca nişte muşte în jurul unei lămpi.

Dr. N: Poți să-mi spui dacă sufletele care lucrează împreună, ca elevii cu profesorii, stau întotdeauna împreună?

S: Cele din echipa mea da, dar profesorii înclină să stea între ei atunci când nu asistă la lecțiile noastre.

Dr. N: Vezi vreun ghid-profesor de unde eşti acum?

S: (pauză) Câțiva... da... Sunt mult mai puțini decât noi, fireşte. O văd pe Karla cu doi prieteni ai ei.

Dr. N: Şi ai convingerea că sunt ghizi chiar dacă nu distingi nici o trăsătură fizică? Poți privi la toate acele lumini de un alb strălucitor şi să ştii mental că e vorba de ghizi?

S: Desigur, putem face acest lucru, dar nu sunt chiar toți alb..

Dr. N: Vrei să spui că sufletele nu sunt complet albe?

S: E parțial adevărat ceea ce ai spus - intensitatea energiei noastre ne poate face mai puțin strălucitori.

Dr. N: Aşadar Karla şi prietenii săi au diferite nuanțe de alb?

S: Nu, ei nu sunt deloc albi.

Dr. N: Nu te înțeleg.

S: Ea şi cei doi prieteni ai ei sunt profesori.

Dr. N: Şi care e diferența? Vrei să spui că ghizii radiază o energie care nu e albă?

S: Aşa e.

Dr. N: Bine, și atunci ce culoare au?

S: Galben, bineînțeles.

Dr. N: Oh, aşadar toți ghizii radiază o energie galbenă?

S: Nu, nu toți.

Dr. N: Cum?

S: Profesorul lui Karla e Valairs. El e albastru. Îl vedem uneori
pe aici. Un tip drăguț. Foarte inteligent.

Dr. N: Albastru? Cum de-am ajuns la albastru?

S: Nuanța lui Valairs este de un albastru deschis.

Dr. N: Sunt confuz. N-ai pomenit nimic de existența unui alt profesor, pe nume Valairs, în grupul vostru.

S: Nici nu m-ai întrebat. Oricum, el nu e din grupul meu. Nici Karla nu e. Ei au propriile lor grupuri.

Dr. N: Şi aceşti ghizi au aure de culoare galbenă, respectiv albastră?

S:Da.

Dr. N: Câte alte culori ale energiei mai vezi plutind pe aici?

S: Nici una.

Dr. N: De ce nu lumini de energie de culoare roşie sau verde?

S: Unele sunt, într-adevăr, roşiatice, dar nici una nu e verde.

Dr. N: De ce nu?

S: Nu ştiu, dar uneori, când mă uit în jur, locul e luminat ca un brad de Crăciun.

Dr. N: Sunt curios în legătură cu Valairs. Are fiecare grup spiritual doi profesori?

S: Hmmm...depinde. Karla se pregăteşte sub îndrumarea lui Valairs, aşa că noi avem doi. Dar nu îl vedem prea des. El lucrează şi cu alte grupuri, pe lângă noi.

Dr. N: Aşadar, Karla însăşi e la rândul ei studentă, fiind un ghid mai puțin avansat?

S: (puțin indignat) E suficient de avansată pentru mine!

Dr. N: Bine, dar mă ajuți să mă lămuresc în legătură cu aceste culori? De ce radiază energia Karlei o nuanță galbenă, iar cea a lui Valairs una albastră?

S: E simplu. Valairs e... cel mai înțelept dintre noi şi energia sa are o intensitate mai întunecată.

Dr. N: Face cumva o diferență între suflete nuanța albastră, comparativ cu galbenul sau cu albul?

S: Tocmai încerc să-ți spun. Albastrul e mai adânc decât galbenul, iar galbenul e mai intens decât albul. Aceste nuanțe depind de cât de avansat eşti.

Dr. N: Oh, atunci luminozitatea lui Valairs e mai puțin strălucitoare decât cea a Karlei şi Karla e mai puțin strălucitoare decât tine, pentru că tu eşti mai jos în ceea ce priveşte nivelul de dezvoltare?

S: (râde) Mult mai jos. Ei amândoi au o lumină mai abundentă şi mai constantă decât mine.

Dr. N: Şi cum variază culoarea galbenă a Karlei față de albul tău, în funcție de gradul tău anticipat de avansare?

S: (mândru) Nuanța mea se îndreaptă spre alb-roşiatic. În cele din urmă, va fi de un galben deschis. Am observat recent că nuanța Karlei a devenit puțin mai închisă. Mă aşteptam la asta. E atât de înțeleaptă şi de bună.

Dr. N: Chiar aşa, şi atunci energia sa va deveni apoi o nuanță de albastru închis?

S: Nu, întâi albastru deschis. Întotdeauna transformarea se petrece gradual, pe măsură ce energia noastră devine mai abundentă.

Dr. N: Aşadar, aceste trei lumini primare de alb, galben şi albastru reprezintă stadiile de dezvoltare ale sufletelor şi sunt vizibile pentru toate spiritele?

S: Aşa e, şi schimbările sunt foarte lente.

Dr. N: Mai uită-te odată în jur. Sunt, oare, culorile energiei reprezentate în mod egal?

S: O, nu. Cele mai multe sunt albe, câteva galbene şi puține albastre.

Dr. N: Îți mulțumesc pentru faptul că mi-ai explicat aceste lucruri.

Îi întreb pe toți subiecții mei despre culorile aurei lor, atunci când se află în transă. Pe lângă albul general al lumii spiritelor înseşi, subiecții mei relatează că văd majoritatea celorlalte suflete având o nuanță de alb. Se pare că albul neutru sau griul reprezintă punctul de plecare al dezvoltării. Aurele spirituale primesc apoi culorile primare de roşu, galben şi albastru, pe o bază albă. Puțini oameni văd nuanțe verzui amestecate cu galben sau cu albastru. Echivalarea celor auzite despre energia sufletelor cu legile fizicii ce guvernează spectrul culorilor pe care le vedem în ceruri e doar

o supoziție. Cu toate acestea, am găsit unele asemănări. Energia luminii radiate de stelele reci este roşu-portocalie, în vreme ce aceea a stelelor calde e de la galben la albastru-alb. Temperatura influențează undele luminoase care sunt, de asemenea, vibrații vizibile ale diferitelor frecvențe ale spectrului. Ochiul uman înregistrează aceste unde ca pe un spectru de culori, de la cele mai deschise la cele mai închise.

Culorile energiei sufletelor nu au probabil prea mult de-a face cu elemente ca heliul sau hidrogenul, dar poate că există o legătură cu un câmp electromagnetic ridicat. Bănuiesc că lumina tuturor sufletelor este influențată de mişcarea vibrațională, aflată pe aceeaşi lungime de undă cu o unitate spirituală armonioasă de înțelepciune. Unele aspecte ale fizicii cuantice sugerează că universul este format din unde vibraționale ce influențează masele obiectelor fizice printr-o interacțiune a unor frecvențe diferite. Lumina, mişcarea, sunetul şi timpul sunt în spațiul fizic. Am auzit de la subiecții cazurilor mele despre aceleaşi corelații, aplicate domeniului spiritual.

Am ajuns, în cele din urmă, la concluzia că atât conştiința noastră fizică, cât şi cea spirituală, proiectează şi primeşte energie luminoasă. Cred că modelele undelor vibraționale individuale reprezintă aura fiecărui suflet. Densitatea, culoarea şi forma luminii radiate de noi ca suflete e proporțională cu puterea cunoaşterii şi a percepției noastre, reprezentate de concentrația crescută a materiei luminoase pe măsură ce evoluăm. Modelele individuale ale energiei nu arată numai cine anume suntem, ci indică şi gradul de capacitate pe care-l avem de a-i vindeca pe alții şi de a ne regenera pe noi înşine.

Oamenii aflați sub hipnoză se referă la culori pentru a descrie cum arată sufletele, mai ales văzute de la distanță, atunci când acestea nu au formă. Am aflat de la subiecții cazurilor mele că sufletele mai avansate proiectează mase de energie ale cărei particule se mişcă mai repede - despre care se relatează că sunt albastre, cele cu concentrația cea mai mare fiind violet. În spectrul vizibil pe Pământ, albastrul-violet are cea mai scurtă lungime de undă, energia tinzând spre invizibilul ultraviolet. Dacă densitatea culorii e o reflexie a înțelepciunii, atunci lungimile de undă inferioare ale albului şi ale galbenului emanate de suflete trebuie că reprezintă concentrații mai scăzute de energie vibrațională.

Figura 3 este o schemă pe care am schițat-o pentru clasificarea sufletelor în funcție de culoarea acestora, după cum mi-a fost relatat de către subiecții mei. Prima coloană redă starea spirituală a sufletului sau clasa de pregătire în care se află acesta. Ultima coloană indică starea ghidului nostru şi denotă abilitatea noastră de a îndeplini această funcție pentru alții, fapt care va fi explicat mai pe larg în capitolul următor, învățarea începe cu creația noastră ca suflete şi se accelerează apoi odată cu prima noastră viață fizică. Cu fiecare încarnare creştem în înțelegere, deşi putem aluneca înapoi în anumite vieți, înainte de a ne recâştiga ritmul şi a avansa din nou. Totuşi, cel puțin din câte pot să-mi dau seama, odată ce un suflet atinge un nivel spiritual, nu mai regresează.

În figura 3 înfățişez şase nivele ale sufletelor încarnate. Deşi îmi plasez în mod obişnuit subiecții în categoriile generale de începători, medii şi avansați, există unele diferențe subtile între acestea, la nivelele II şi IV. De exemplu, pentru a determina dacă un suflet începe să treacă din nivelul de începător I în nivelul II, nu este suficient să ştiu numai cât de multă energie albă a rămas, ci şi să analizez răspunsurile subiectului la întrebările care demonstrează că şi-a însuşit cunoştințele necesare. Genealogia succeselor din viețile trecute, aşteptările viitoare, legăturile de grup şi discuțiile dintre subiecții mei şi ghizii lor - toate acestea formează profilul dezvoltării.

Unii dintre subiecții mei au obiectat când am caracterizat lumea spiritelor ca pe un loc guvernat de structura socială şi managementul organizațional simbolizate în figura 3. Pe de altă parte, aud aceiaşi subiecți descriindu-mi un proces ordonat şi planificat al dezvoltării de sine, influențat de colegi şi de profesori. Dacă lumea spiritelor se aseamănă cu o şcoală mare, cu o mulțime de clase, coordonate de suflete-profesori ce monitorizează progresul nostru - atunci are o structură. Figura 3 reprezintă un model de lucru, pe care îl folosesc, al plasărilor primare ale sufletelor. Ştiu că are şi imperfecțiuni. Sper că în anii ce urmează să fie adăugate considerațiilor mele referitoare la măsurarea maturității sufletului şi cercetările altor regresionişti spirituali.

Clasificarea nivelelor de dezvoltare ale sufletului

NIVELUL DE PREGĂTIRE	GAMA CULORILOR CINETICE	STATUTUL GHIDULUI
Nivelul I: Începător	Albă (luminoasă și omogenă)	Nici unul
Nivelul II: Mediu inferior	Alb stins (nuanțe roșietice, transformându-se, în cele din urmă, în galben)	Nici unul
Nivelul III: Mediu	Galben (fără nuanțe de alb)	Nici unul
Nivelul IV: Mediu superior	Galben închis (auriu închis, transformându-se, în cele din urmă, într-o nuanță de albastru)	Junior
Nivelul V: Avansat	Albastru deschis (fără urme de galben, transformându-se, în cele din urmă, într-o nuanță de violet)	Senior
Nivelul VI: Foarte avansat	Albastru-violet închis (înconjurat de o lumină radiantă)	Maestru

Figura 3

Acest capitol poate da cititorului impresia că sufletele sunt segregate de nivelul luminii în lumea spiritelor în aceeaşi măsură în care sunt oamenii separați de clase în comunitățile de pe Pământ. Condițiile sociale de pe Pământ nu pot fi comparate cu lumea spiritelor. Diferențele între frecvențele luminii ce măsoară cunoaşterea sufletelor provin din aceeaşi sursă de energie. Sufletele sunt complet integrate prin gând. Dacă toate nivelele de dezvoltare din lumea spiritelor ar fi incluse în aceeaşi clasă, atunci sufletele ar avea un sistem educațional nefericit. Conceptul învechit al unei singure clase în care învață elevi de diferite vârste limitează posibilitățile de dezvoltare ale acestora. În clasele spirituale, sufletele lucrează la propriul lor nivel de dezvoltare alături de alte suflete asemenea lor. Ghizi-profesori maturi pregătesc generații succesive de suflete să-şi ocupe locul ce le-a fost desemnat.

Şi astfel, există rațiuni practice pentru care în lumea spiritelor sunt condiții pentru un sistem conceput să măsoare cunoştințele şi dezvoltarea. Sistemul stimulează iluminarea şi, într-un final, perfecțiunea sufletelor. E important să înțelegem că, deşi putem suferi consecințele alegerilor noastre greşite, suntem întotdeauna protejați, ajutați şi călăuziți în cadrul sistemului de suflete maestre. Văd acest aspect ca pe un management spiritual al sufletelor.

Ideea unei ierarhii a sufletelor a făcut parte multe secole deopotrivă din culturile orientală şi occidentală. Platon vorbea despre transformarea sufletelor, din copilărie spre maturitate, trecând prin multe stadii pe criterii morale. Grecii credeau că umanitatea trece, de-a lungul multor vieți, de la stadiul unor ființe amorale, imature şi violente, la cel al unora ce se comportă una față de cealaltă în cele din urmă cu milă, răbdare, cinste, iertare şi iubire. În secolul II d.Hr., noua teologie creştină a fost puternic influențată de Plotinus, a cărui cosmologie neoplatoniciană implica suflete aşezate pe o ierarhie a gradelor ființei. Ființa supremă era un Unul transcendent sau Dumnezeu creatorul, din care au fost născute sufletele ce urmau să se alăture oamenilor. În cele din urmă, aceste suflete mai puțin evoluate se vor întoarce, pentru a se reuni cu acest suprasuflet universal divin.

Clasificarea pe care am făcut-o dezvoltării sufletelor nu intenționează să fie una elitistă, nici din punct de vedere social şi nici intelectual. Sufletele din nivelele superioare de dezvoltare pot fi adesea întâlnite pe Pământ în împrejurări modeste. Pe firul aceluiaşi raționament, oamenii influenți din societatea umană nu sunt în mod necesar nişte suflete mature. Adesea lucrurile stau tocmai invers.

În ceea ce priveşte plasarea sufletelor în funcție de nivelul lor de dezvoltare, nu pot să nu

subliniez importanța grupurilor noastre spirituale. Capitolul nouă, dedicat sufletelor începătoare (nivelele I şi II), va examina mai îndeaproape cum funcționează un grup de suflete. Înainte de a merge mai departe, vreau să rezum ce am aflat despre principiile de bază ale formării grupurilor de suflete.

• Indiferent de timpul relativ al creației, după ce s-a încheiat perioada de început, toate sufletele începătoare sunt repartizate unui nou grup de suflete, aflat la nivelul lor de înțelegere.

• Odată ce s-a format un nou grup de sprijin, nu mai sunt adăugați noi membri în viitor.

• Se pare că există o procedură sistematică de alegere, pentru a asigura omogenitatea grupului de suflete. Sunt luate în considerare similaritățile egoului, conştiența cognitivă, expresia şi dorința.

• Indiferent de mărime, grupurile matcă nu-şi amestecă energia, dar sufletele pot comunica dincolo de granițele grupurilor primar şi secundar.

• Grupurile matcă primare de nivel I şi II se pot sparge în subgrupuri mai mici menite studiului, dar nu se separă de întregul grupului matcă.

• Ritmul de învățare variază între colegii de grup. Unele suflete avansează mai repede decât altele, deşi nu e neapărat necesar ca acestea să dea dovadă de aceleaşi capacități şi în celelalte domenii ale curriculumului spiritual. În preajma nivelului III de dezvoltare, sufletele ce dau dovadă de talente speciale (tămăduire, predare, creație etc), pot lua parte la grupuri specializate, pentru a lucra mai aprofundat, dar rămân totuşi cu grupul lor matcă.

• Când se consideră că nevoile, motivele şi capacitățile unui suflet sunt acelea ale unui suflet de nivel III în toate domeniile curriculumului spiritual, atunci sunt formate „grupuri independente de studiu”. De obicei, vechii lor ghizi continuă să-i monitorizeze, prin intermediul unui profesor maestru. Astfel, un nou lot de entități ce trec în nivelul III poate fi adus din mai multe grupuri matcă, din cadrul unuia sau mai multor grupuri secundare.

• Când se apropie de nivelul IV, sufletelor li se dă mai multă independență în afara activităților grupului. Deşi mărimea grupului se micşorează pe măsură ce sufletele avansează, legăturile apropiate dintre membrii grupului inițial nu se sting niciodată.

• Ghizii spirituali au o mare varietate de metode de predare, în funcție de componența grupului.

8
GHIZII NOŞTRI

NU am lucrat niciodată cu un subiect aflat în stare de transă care să nu fi avut un ghid personal. În timpul şedințelor de hipnoză, unii dintre ghizi sunt mai vizibili decât alții. Obiceiul meu este să întreb subiecții dacă simt sau văd vreo prezență discarnată în încăpere. Dacă da, această a treia parte este, de obicei, un ghid protector. Adesea, un client va simți prezența unei ființe discarnate înainte de a vizualiza o figură sau de a auzi o voce. Oamenii care meditează mai mult sunt în mod firesc mai familiarizați cu aceste viziuni decât cineva care nu şi-a invocat ghidul.

Recunoaşterea acestor profesori spirituali îi aduce pe oameni în compania unei puteri calde, iubitoare şi creative. Prin intermediul ghizilor noştri devenim conştienți într-un mod mai profund de continuitatea vieții şi de identitatea noastră ca suflete. Ghizii sunt ființe care ne înfrumusețează existența, pentru că ei reprezintă o parte a împlinirii propriului nostru destin.

Ghizii sunt entități complexe mai ales atunci când e vorba de ghizi maeştri. Nivelul de

conştienţă al sufletului determină într-o anumită măsură gradul de avansare al ghidului ce este desemnat acestuia. În fapt, gradul de maturitate al unui anume ghid ţine şi de următorul aspect: dacă aceşti profesori se ocupă de un singur suflet-elev sau de mai mulţi. Ghizii aflaţi la un nivel superior al abilităţilor lucrează, de obicei, cu un întreg grup de suflete, atât în lumea spiritelor, cât şi pe Pământ. Aceşti ghizi sunt ajutaţi şi de alte entităţi. Din câte am înţeles, fiecare grup de suflete are pe lângă el unul sau mai multe suflete ce se pregătesc să devină ghizi şi care fac un fel de practică. Astfel, unii oameni pot avea mai mult de un singur ghid care să-i ajute.

Numele pe care le dau clienţii mei ghizilor lor variază de la cele mai obişnuite până la cele mai ciudate, fiind uneori cuvinte ce sună amuzant sau demodat. În mod frecvent, aceste nume pot fi indicii ale unei anumite vieţi trecute pe care profesorul a petrecut-o alături de elevul său. Unii clienţi nu pot pronunţa numele ghidului lor pentru că sunetul acestuia nu poate fi redat, chiar şi atunci când clienţii mei înţeleg perfect respectivele nume în timpul hipnozei. Acestor oameni le spun că este mai important să înţeleagă scopul pentru care le sunt desemnaţi anumiţi ghizi decât să le cunoască şi să le poată rosti numele. Un subiect poate foarte bine să folosească un termen general ca sfătuitor, instructor sau prietenul meu când se referă la ghidul său.

Trebuie să fim atenţi la cum anume interpretăm termenul *prieten. Î*n general, atunci când o persoană aflată în stare de transă vorbeşte despre un prieten spiritual, ea se referă mai degrabă la un suflet pereche sau la un suflet asociat decât la un ghid. Entităţile care ne sunt prietene există la un nivel apropiat de acela la care ne aflăm noi. Aceşti prieteni sunt în măsură să ne ofere încurajare mentală din lumea spiritelor atunci când noi ne aflăm pe Pământ, şi, de asemenea, ne pot însoţi pe drumurile vieţii Pământeşti în calitate de companioni încarnaţi.

Unul dintre cele mai importante aspecte ale muncii mele terapeutice cu clienţii este acela de a-i ajuta să înţeleagă la nivel conştient rolul pe care-l joacă în viaţa lor ghizii. Aceste entităţi-profesor ne edifică asupra tehnicilor lor dibace de instruire. Unele idei care considerăm că ne aparţin pot fi generate de un ghid. De asemenea, ghizii ne alină în perioadele de încercări ale vieţii, mai ales atunci când, copii fiind, avem nevoie de mângâiere. Îmi amintesc de o remarcă încântătoare făcută de o clientă după ce am întrebat-o când anume a început să-şi vadă ghidul în această viaţă. „Oh, atunci când visam cu ochii deschişi. Îmi amintesc că ghidul meu a fost alături de mine în prima mea zi de şcoală, când eram foarte speriată. S-a aşezat pe banca mea, pentru a-mi ţine companie şi tot ea mi-a arătat drumul spre baie, eu fiind prea speriată pentru a-l întreba despre aceasta pe profesor”.

Conceptul fiinţelor spirituale personalizate provine din antichitate, încă de la cele mai timpurii origini ale noastre ca fiinţe umane înzestrate cu facultatea gândirii. Studiile antropologice asupra aşezărilor popoarelor preistorice sugerează că simbolurile totemice evocau protecţie individuală. Mai târziu, după vreo 5000 de ani, când au început să se ridice oraşele-stat, zeităţile oficiale s-au identificat cu religiile de stat. Aceşti zei erau mai îndepărtaţi şi generau chiar teamă. Astfel, zeităţile personale şi cele protectoare ale familiei au devenit mult mai importante în viaţa de zi cu zi a oamenilor. Fiecare persoană şi familie aveau un înger păzitor care putea fi invocat în vederea obţinerii ajutorului divin în timpul unei crize. Această tradiţie a fost preluată până în culturile de astăzi.

Pot prezenta două exemple în acest sens, în două colţuri opuse ale Statelor Unite. Aumakua este un zeu personal al locuitorilor din Hawaii. Polinezienii cred că strămoşii cuiva pot iniţia o relaţie personală divină (ca oameni, animale sau peşti) cu membrii familiei aflaţi în viaţă. În viziuni şi vise, Aumakua poate chiar ajuta sau mustra un anumit individ. În nord-estul Americii, populaţiile Iroquois cred că puterea interioară spirituală a unui om este numită Orenda şi că aceasta se află în legătură cu un spirit personal Orenda mai înalt. Acest gardian este în măsură să reziste puterilor răului ce s-ar năpusti asupra unui individ. Conceptul referitor la aceşti păzitori ai sufletului ce funcţionează ca ghizi face parte din sistemele de credinţă ale multor culturi tradiţionale ale Americii. În sud-vest, triburile Zuni au în mitologia lor anumite tradiţii orale ce fac referire la fiinţe divine înzestrate cu existenţe personale. Acestea sunt numite „creatorii şi păstrătorii drumurilor vieţii” şi sunt considerate drept cele ce au grijă de suflete. Există şi alte culturi în lume care cred că

şi altcineva în afară de Dumnezeu are grijă de oameni şi intervine personal în favoarea acestora.

Am convingerea că ființele umane au avut întotdeauna nevoie de figuri antropomorfice, situate la un nivel inferior ființei supreme, Dumnezeu, pentru a ilustra forțele spirituale din jurul lor. Atunci când oamenii se roagă sau meditează, ei vor să ajungă la o entitate pe care o cunosc şi care-i inspiră. E mai uşor să ceri ajutor de la o ființă ce poate fi identificată în mod clar de mintea umană. Există prea puține reprezentări ale unui Dumnezeu atotputernic, ceea ce, în cazul multor oameni, împiedică o legătură directă cu acesta. Dincolo de marea diversitate a preferințelor religioase, cât şi a diferitelor grade de trăire a credinței, oamenii simt că dacă există un Dumnezeu atotputernic, această divinitate este mult prea ocupată pentru a-şi bate capul şi cu problemele lor personale. Adesea, oamenii se consideră prea puțin vrednici pentru o asociație directă cu Dumnezeu. În acest sens, toate religiile majore ale lumii au folosit profeții ce au trăit cândva pe Pământ, ca intermediari ai noştri în relația cu Dumnezeu.

Probabil şi datorită faptului că unii dintre aceşti profeți s-au ridicat ei înşişi la un statut divin, ei nu mai sunt suficient de personali. Spun acest lucru fără intenția de a minimaliza influența spirituală vitală pe care toți marii profeți au avut-o asupra celor ce i-au urmat. Milioane de oameni au folosit învățăturile acestor suflete puternice ce s-au încarnat pe Pământ ca profeți în trecutul nostru. Şi, mai mult, oamenii ştiu în cugetul lor - după cum au ştiut-o întotdeauna - că cineva, o entitate personală, *proprie lor* - e acolo, aşteptându-ne să ajungem la ea.

Teoria mea este aceea că ghizii le apar oamenilor foarte religioşi, în forma unor personaje ale credinței lor. A existat un caz prezentat în cadrul unei emisiuni transmise de o televiziune națională, referitor la copilul unor creştini devotați ce fusese la un pas de moarte. Copilul a declarat ca îl văzuse pe Iisus. Când a fost rugată să deseneze ceea ce a văzut, fetița a desenat un bărbat de culoare albastră, fără forme clar definite, înconjurat de un halou de lumină.

Subiecții mei mi-au arătat cât de mult depind şi se folosesc de ghizii lor spirituali în timpul vieții. Am ajuns la concluzia că soarta noastră constituie responsabilitatea directă a ghizilor şi nu a lui Dumnezeu. Aceşti profesori înțelepți rămân alături de noi de-a lungul a mii de ani, pentru a ne ajuta în cursul încercărilor noastre înaintea, în timpul şi după nenumărate vieți. Am observat că, spre deosebire de oamenii aflați în stare conştientă, subiecții aflați în transă nu dau vina pe Dumnezeu pentru nenorocirile lor din viață. Cel mai adesea, când suntem în stare de suflet, ghidul nostru personal este acela care este învinuit pentru orice insatisfacție.

Sunt întrebat adesea dacă ghizii-profesor se potrivesc cu noi sau ne sunt repartizați la întâmplare. Trebuie să recunosc că e greu de răspuns la această întrebare. se pare totuşi că ghizii ne sunt repartizați în lumea spiritelor în mod ordonat. Am ajuns la concluzia că metodele de predare ale fiecăruia, cât şi tehnicile pe care ei le folosesc vin în sprijinul şi se integrează armonios cu identitatea eternă a sufletului nostru.

De exemplu, am auzit despre ghizi mai tineri, ale căror vieți trecute au implicat depăşirea anumitor trăsături negative de caracter, că au fost desemnați unor suflete ce aveau aceleaşi modele de comportament. Se pare că aceşti ghizi empatici sunt clasați după cât de bine reuşesc să determine schimbări pozitive.

Toți ghizii încearcă sentimente de compasiune față de elevii lor, dar modalitățile în care se apropie de aceştia sunt diferite. Cred că unii dintre ghizi îşi ajută în mod constant elevii pe Pământ, în vreme ce alții îşi stabilesc standardele fără să-i încurajeze prea mult pe aceştia. Gradul de maturitate al sufletului constituie fără doar şi poate un factor de care se ține seama. În mod cert, elevii mai avansați primesc mai puțin ajutor decât începătorii. Pe lângă nivelul de dezvoltare, consider că un alt factor referitor la felul şi forma de ajutor pe care o primeşte un suflet din partea ghidului său în timpul vieții este intensitatea dorinței personale.

În ceea ce priveşte repartizarea ghizilor în funcție de gen, cred că nu există nici un argument valabil în sprijinul ideii că bărbații ar avea ghizi de sex masculin, iar femeile, de sex feminin. Una peste alta, oamenii acceptă genul ghidului lor ca pe ceva normal. S-ar putea argumenta că acest lucru se întâmplă, mai degrabă, pentru că ei s-au obişnuit cu ghizii lor ca fiind femei sau bărbați vreme de eoni ai unui timp relativ, decât conform supoziției că un sex este mai eficient decât

celălalt pentru anumiți elevi şi profesori. Unii dintre ghizi par a aparține în acelaşi timp ambelor sexe, fapt ce e de ajutor sufletelor androgine. Un client mi-a spus: „Ghidul meu este uneori Alexia sau Alex, luând forma ambelor sexe, în funcție de nevoia mea de a primi un sfat de la un bărbat sau de la o femeie”.

Din câte am reuşit să-mi dau seama, procedura de alegere a unui profesor este condusă atent în lumea spiritelor. Fiecare ființă umană are cel puțin un ghid senior sau un ghid aflat la un nivel avansat de dezvoltare, care-i este desemnat încă de pe când sufletul său a fost creat. Mulți dintre noi moştenesc un ghid secundar mai târziu în viață, aşa cum s-a întâmplat cu Karla în capitolul precedent. Pentru aceia care doresc un termen mai bun, i-am numit pe aceşti profesori, ce încă se pregătesc, ghizi-profesor juniori.

Ghizii juniori aspiranți pot anticipa începutul perioadei lor de pregătire spre sfârşitul nivelului III, pe măsură ce se îndreaptă spre nivelele intermediare de dezvoltare. De fapt, ne începem ucenicia, în calitate de ghizi subordonați, cu mult înainte de a atinge nivelul IV. În stadiile inferioare de dezvoltare ne sprijinim unii pe alții în viață ca prieteni, iar în timpul dintre vieți ajutăm cu sfaturile noastre grupul nostru de colegi aflați la acelaşi nivel de dezvoltare. Îndatoririle ghizilor juniori şi seniori se pare că reflectă voința ghizilor maeştri, care formează un fel de corp conducător, asemănător cu un consiliu de administrație, situat deasupra ghizilor mai tineri din lumea spiritelor. Vom avea ocazia de a vedea exemple despre cum anume funcționează procesul de dezvoltare al ghizilor în capitolele 10 şi 11, care fac referire la cazul sufletelor mai avansate.

Au, oare, toți ghizii aceleaşi abilități pedagogice şi acest lucru influențează mărimea grupurilor ce le sunt desemnate în lumea spiritelor? Următorul pasaj face parte din cazul unui suflet experimentat care a dezbătut această întrebare cu mine.

Cazul 17

Dr. N: M-ar interesa să-mi spui câte ceva despre îndatoririle profesorilor în lumea spiritelor, mai ales în ceea ce priveşte abilitățile pe care aceştia le au de a ajuta sufletele mai puțin dezvoltate. Atunci când sufletele progresează ca ghizi, le sunt date câteva suflete cu care să lucreze?

S: Numai celor cu adevărat experimentați.

Dr. N: Îmi imaginez că grupurile mai mari de suflete au nevoie de un ghid mai avansat - chiar ajutat de un asistent.

S: Ei se pot descurca. Mărimea grupului nu contează.

Dr. N: De ce nu?

S: Odată ce ai atins un anumit nivel de competență şi de succes în calitate de profesor, numărul sufletelor care îți sunt repartizate nu mai contează. Anumite secțiuni (grupuri matcă) au mai multe suflete, în vreme ce altele nu.

Dr. N: Aşadar, dacă eşti un senior, înveşmântat în aura de culoare albastru deschis, mărimea clasei nu-ți afectează cu nimic îndatoririle, având în vedere că te poți descurca cu un număr mare de suflete?

S: Nu am spus chiar aşa. Depinde destul de mult de tipurile de suflete dintr-o secțiune şi de experiența liderilor. În cele mai mari ei au un ajutor.

Dr. N: Cine anume are un ajutor?

S: Ghizii pe care-i numeşti seniori.

Dr. N: Bine, şi cine îi ajută?

S: Supraveghetorii. Ei sunt adevărații profesionişti.

Dr. N: Am auzit că mai sunt numiți şi profesori maeştri.

S: E o descriere ce li se potriveşte destul de bine.

Dr. N: Ce culoare are energia pe care o proiectează către tine?

S: E... spre violet.

Notă: După cum se vede în figura 3 a precedentului capitol, gama inferioară a nivelului V radiază o energie de o nuanță apropiată de albastrul cerului. Pe măsură ce maturitatea creşte, această aură devine mai densă, întâi spre o nuanță de albastru închis, pentru ca în cele din urmă să ajungă la o nuanță de violet închis, reprezentând integrarea totală în nivelul VI, cel al maeştrilor superiori.

Dr. N: Din moment ce ghizii par a avea metode diferite de predare, ce anume au în comun?

S: Ei nu ar fi profesori dacă nu ar avea plăcerea de a ne instrui şi dorința de a ne ajuta să ne alăturăm lor.

Dr. N: Explică-mi, atunci, de ce sunt anumite suflete selectate să fie ghizi. Ia exemplul unui ghid tipic şi spune-mi ce calități posedă acest suflet avansat.

S: Trebuie să fie plini de compasiune, fără a fi însă prea indulgenți cu tine. Ei nu sunt judecători. Nu trebuie să faci întocmai ca ei. Nici nu te constrâng, impunându-ți valorile lor.

Dr. N: Bine, înțeleg că acestea sunt lucrurile pe care nu le fac ghizii. Dacă ei nu dirijează sufletele, care sunt lucrurile importante pe care le fac, din câte înțelegi tu?

S: Oh... formează moralul în secțiunile lor şi insuflă încredere - noi ştim că ei înşişi au trecut prin multe. Suntem acceptați pentru ceea ce suntem ca indivizi, ce au dreptul de a face propriile greşeli.

Dr. N: Trebuie să recunosc că am observat că sufletele sunt foarte apropiate şi loiale față de ghizii lor.

S: Tocmai de aceea - pentru că nu renunță niciodată la tine.

Dr.N: Care crezi că e cea mai importantă calitate a unui ghid?

S: (fără să ezite) Capacitatea de a te motiva şi de a-ți insufla curaj.

Cazul următor oferă un exemplu al acțiunilor unui ghid încă încarnat. Numele ghidului este Owa şi reprezintă fidel calitățile unui profesor devotat, în sensul celor spuse de subiectul cazului precedent. În mod clar, îndatoririle sale de ghid începător implicau să vegheze în mod direct la clienta cazului 18 şi se pare că metodele sale nu s-au schimbat. Clienta mea a fost uluită atunci când a recunoscut ultima încarnare a ghidului său.

Owa a apărut pentru prima dată în calitate de ghid în trecutul clientei mele în jurul anului 50 Î.Hr. A fost descris ca un bătrân ce trăia într-un sat din Iudeea, devastat de soldații romani. Subiectul cazului 18 era pe atunci o tânără fată ce rămăsese orfană în urma unei razii făcute de romani împotriva dizidenților locali. În scena de deschidere a acestei vieți trecute, clienta mea a spus că muncea într-o cârciumă ca sclavă. Fiind doar o servitoare, era bătută adesea de patronul localului şi uneori chiar violată de soldații romani. A murit la vârsta de 26 de ani, din cauza extenuării provocate de muncă, tratamentului rău la care fusese supusă şi disperării. Această clientă a făcut următoarea afirmație, provenită din subconştientul ei, referitoare la un bătrân din satul său: „Munceam zi şi noapte şi mă simțeam paralizată de durere şi umilință. Acest om a fost singura persoană care s-a purtat bine cu mine - care m-a învățat să am încredere în mine - să cred în ceva mai înalt şi mai bun decât răutatea oamenilor din jurul meu".

Mai târziu, în stare supraconştientă, această clientă mi-a detaliat fragmente din alte vieți dificile, în care Owa apărea ca prieten de încredere şi, într-un caz, chiar în calitate de frate.

Aflându-se în această stare (supraconştientă), clienta mea a putut vedea că toți aceşti oameni erau, de fapt, aceeaşi entitate şi a putut totodată să numească acel suflet ca fiind Owa, ghidul ei. Au existat şi multe vieți în care Owa nu a apărut, şi uneori, contactul fizic cu el era doar unul lapidar, atunci când venea s-o ajute. Brusc, am întrebat-o dacă Owa ar putea să fie prezent în viața ei actuală. După un moment de ezitare, subiectul meu a început să tremure incontrolabil. Ochii i s-au umplut de lacrimi şi a dat glas viziunii din mintea sa.

Cazul 18

S: O, *doamne - am ştiut eu!* Bănuiam eu că e ceva în legătură cu el.

Dr.N: În legătură cu cine?

S: Cu fiul meu. *Owa e fiul meu, Brandon.*

Dr.N: Fiul tău e, de fapt, Owa?

S: *Da, da* (râzând şi plângând în acelaşi timp), *am ştiut eu!* Am simțit-o încă din ziua în care l-am născut - ceva minunat de familiar şi de deosebit pentru mine - mult mai mult decât un bebeluş neajutorat....oh...

Dr.N: Ce ai ştiut în ziua în care s-a născut?

S: N-am ştiut propriu zis - mai degrabă am simțit - ceva mai mult decât bucuria pe care o simte o mamă când naşte pentru prima dată. Am simțit că el a venit aici ca să mă ajute,

Înțelegi? O, e fantastic - e adevărat - e EL!

Dr.N: (străduindu-mă să-mi calmez clienta, pentru că spasmele şi mişcările ei bruşte amenințau s-o trântească de pe canapeaua din cabinet) De ce crezi că Owa e aici, în persoana fiului tău, Brandon?

S: (mai liniştită acum, dar plângând încă încet) Pentru a mă ajuta să trec peste această perioadă dificilă....cu aceşti oameni duri care nu mă acceptă. Trebuie că el a ştiut că mă aşteaptă o perioadă grea, şi a decis să vină cu mine ca fiu al meu. Nu am vorbit despre acest lucru înainte de a mă naşte... ce surpriză minunată mi-a făcut...

Notă: În această perioadă, clienta mea se lupta să fie recunoscută pe plan profesional, într-o afacere foarte competitivă. Avea, de asemenea, dificultăți în căsnicie, în parte datorate faptului că ea câştiga mai mult. Am aflat apoi că a divorțat.

Dr.N: Ai simțit ceva neobişnuit în legătură cu fiul tău după ce l-ai luat acasă?

S: Da, a început de fapt la spital, şi apoi acest sentiment nu m-a mai părăsit. Mă uitam în ochii lui, asta mă calma. Uneori veneam acasă atât de extenuată, de obosită şi dărâmată, încât atunci când doica pleca eram irascibilă cu el. Dar el e atât de răbdător cu mine. Nici măcar nu trebuie să-l țin în brațe. Felul în care mă priveşte este atât de... Înțelept. Nu am înțeles pe de-a-ntregul ce anume însemna acest lucru până astăzi. Acum *ştiu!* O, ce binecuvântare. Nici măcar nu am fost prea sigură dacă ar fi trebuit să am copilul - acum înțeleg totul.

Dr.N: Ce anume înțelegi?

S: (cu o voce sigură) Pe măsură ce încerc să avansez profesional... oamenii devin... mai duri... nu acceptă ceea ce ştiu şi ceea ce pot face. Am probleme şi cu soțul meu. Mă acuză de faptul că forțez prea mult... dorind să mă realizez. Owa - Brandon este aici pentru a mă ajuta să rămân puternică şi să pot depăşi...

Dr.N: Şi crezi că e bine că am descoperit împreună că ghidul tău este alături de tine în această viață în persoana fiului tău, Brandon?

S: Da, dacă Owa n-ar fi vrut ca cu să aflu că el a hotărât să intervină în viața mea, nu aş mai fi venit să te văd şi să lucrez cu tine - nu m-aş mai fi gândit la asta.

Acest caz excepțional arată euforia emoțională pe care o simte un subiect atunci când ia contact cu ghidul său în timpul vieții. Observați că rolul pe care Owa a decis să-l joace în viața ei nu este acela pe care şi-l asumă, de obicei, un suflet pereche. El nu a ales să fie partenerul ei de viață şi nici în vreuna din viețile trecute nu a fost. În mod sigur, sufletele pereche pot alege şi alte roluri, pe lângă acela de partener de viață, dar un ghid încarnat nu va lua în mod normal un rol ce ar putea influența evoluția a două suflete pereche ce lucrează împreună în viețile lor. Sufletul pereche al clientei mele se întâmplă să fie o veche idilă din liceu.

Bazându-mă pe toate informațiile pe care am putut să le adun, Owa pare să fi devenit ghid junior în ultimii 2000 de ani. E posibil ca el să treacă în nivelul albastru al ghizilor seniori înainte

ca această clientă a mea să se ridice de la nivelul aurei albe la cel al aurei galbene. Owa va rămâne ghidul ei, indiferent câte secole vor trebui să treacă pentru această tranziție şi chiar dacă nu se va mai încarna niciodată în viețile ei.

Se întâmplă, oare, să ne depăşim proprii ghizi din punct de vedere al dezvoltării? Probabil că da, dar trebuie să spun că nu am întâlnit nici o dovadă în acest sens în toate cazurile mele. Sufletele care se dezvoltă repede sunt talentate, dar nu mai puțin sunt şi ghizii care le ajută.

Nu e neobişnuit să întâlnim ghizi care lucrează în perechi cu oamenii de pe Pământ, fiecare cu propriile metode de predare. În aceste cazuri, unul dintre ghizi e cel dominant, deşi ghidul senior, mai experimentat, poate să se implice mai puțin în activitățile de zi cu zi. Motivele acestui aranjament spiritual în tandem sunt acelea că unul dintre ghizii care formează echipa este el însuşi într-o perioadă de pregătire (de exemplu, un ghid junior care se pregăteşte sub supravegherea unui ghid senior) sau că respectiva asociere între cei doi ghizi durează de atât de mult timp (cum se întâmplă între ghidul senior şi ghidul maestru), încât a devenit o relație permanentă. Ghidul senior şi-a dobândit, probabil, propriul său grup matcă de suflete, activitatea sa fiind însă monitorizată de un ghid maestru, ce supraveghează un număr de grupuri de suflete.

Ghizii care lucrează în echipă nu intervin unul în activitatea celuilalt nici în lumea spiritelor şi nici în afara ei. Am un prieten apropiat ai cărui ghizi ilustrează modul în care doi profesori lucrează împreună, completându-se reciproc. Folosirea acestui caz individual este potrivită, pentru că am observat felul în care cei doi ghizi ai acestei persoane interacționează în situații diferite de viață. Ghidul junior al prietenului meu se înfățişează în persoana unei doctorițe amabile, de origine indiană, pe nume Quan. Îmbrăcată simplu, într-o manta din piele de căprioară, cu părul ei negru strâns spre spate, Quan are fața scăldată într-o lumină strălucitoare în timpul aparițiilor sale. Atunci când este chemată, Quan este un vehicul pentru aprofundarea şi înțelegerea evenimentelor care îl tulbură pe prietenul meu şi a indivizilor asociați cu acestea.

Dorința lui Quan de a uşura viața dificilă pe care a ales-o prietenul meu este temperată de un personaj masculin provocator, pe nume Giles, în mod clar un ghid senior, apropiat chiar de gradul de maestru în lumea spiritelor. El nu apare atât de des ca şi Quan. Dar când pătrunde în conştiința superioară a prietenului meu, o face într-un mod foarte abrupt. În cele ce urmează redau o mostră a felului diferit în care acționează un ghid senior comparativ cu un ghid junior.

Cazul 19

Dr.N: Când meditezi asupra unei probleme serioase, în ce fel vine Giles la tine?

S: (râde) într-un fel destul de diferit de cel al lui Quan, te asigur. De obicei, îi place să se.. ascundă. La început... În spatele unei umbre de... aburi albaştri. Înainte de a-l vedea, îl aud cloncănind.

Dr.N: Vrei să spui că îți apare la început în forma unei energii albastre?

S: Da...pentru a se ascunde puțin - îi place să fie secretos, dar nu durează mult.

Dr.N: De ce?

S: Nu ştiu - probabil pentru a se asigura că eu vreau într-adevăr să vorbesc cu el.

Dr.N: Bine, şi atunci când, în cele din urmă se arată, cum ți se înfățişează?

S: Ca un pitic irlandez.

Dr.N: A, deci e un bărbat scund?

S: (râde din nou) Arată ca un elf - are fața, acoperită cu păr încâlcit - arată cel puțin ciudat şi se mişcă întruna în toate direcțiile.

Dr.N: De ce?

S: Giles e un personaj alunecos - mai e şi nerăbdător - se încruntă grozav în timp ce umblă înainte şi înapoi în fața mea, cu mâinile la spate.

Dr.N: Şi cum interpretezi tu comportamentul său?

S: Giles nu este aşa de impunător ca alți ghizi... dar este foarte inteligent, viclean.

Dr.N: Poți fi mai exact în ceea ce priveşte modul în care acest comportament are legătură cu tine?

S: (încordat) Giles m-a făcut să-mi privesc viețile ca pe o partidă de şah, în timp ce Pământul este tabla. Anumite mutări atrag după ele anumite consecințe şi nu există soluții simple. Eu mă gândesc să acționez într-un anumit fel, şi apoi lucrurile încep să meargă rău în timpul jocului din viața mea. Uneori cred că el îmi întinde capcane pentru a mă obliga să le depăşesc.

Dr.N: Şi această tehnică a ghidului tău mai avansat a dat roade? Ți-a fost de ajutor Giles în rezolvarea problemelor din acest joc al vieții?

S: (pauză) Mai mult după aceea... aici (în lumea spiritelor)... dar mă pune serios la muncă pe Pământ.

Dr.N: N-ai putea să renunți la el şi să lucrezi numai cu Quan?

S: (zâmbeşte trist) Nu merge aşa aici. Și apoi, el e sclipitor.

Dr.N: Aşadar, noi nu ne alegem ghizii?

S: Nicidecum. Ei ne aleg pe noi.

Dr.N: Ai cumva vreo idee de ce ai doi ghizi ce abordează atât de diferit modul de a te ajuta?

S: Nu. Dar mă consider foarte norocos. Quan... este tandră. Şi constantă în ajutorul ei.

Notă: Întrupările ca nativi americani ce au trăit cândva în America de Nord produc ghizi spirituali puternici pentru cei ce i-am urmat ca să trăim în această țară. Numărul mare de americani care au declarat că au astfel de ghizi îmi întăreşte convingerea că sufletele sunt atrase de anumite locuri geografice pe care le-au cunoscut în timpul încarnărilor anterioare.

Dr.N: Ce anume îți place cel mai mult cu privire la metodele pedagogice ale lui Giles?

S: (îngândurat) Oh, felul în care el - ei bine, glumeşte cu mine - aproape că îşi bate joc de mine, ca să reuşesc mai bine în timpul jocului şi să încetez să îmi mai plâng de milă. Atunci când lucrurile încep să meargă din ce în ce mai greu, el mă stimulează şi mă face să merg înainte... insistând să-mi folosesc talentele. Nu există nimic tandru la Giles.

Dr.N: Şi tu simți aceste îndrumări pe Pământ, chiar şi atunci când noi nu lucrăm împreună?

S: Da, atunci când meditez şi mă scufund în mine însumi... sau în timpul viselor.

Dr.N: Şi Giles vine atunci când tu ai nevoie de el?

S: (după puțină ezitare) Nu... deşi pare că am fost Întotdeauna cu el. Quan vine la mine mai des. Nu pot avea parte de Giles oricând vreau, în afară de cazul când ceea ce se întâmplă este cu adevărat serios. Este derutant.

Dr. N: Rezumă, te rog, ce sentimente încerci față de Quan, respectiv Giles.

S: O iubesc pe Quan ca pe o mamă, dar n-aş fi ajuns aici fără disciplina lui Giles. Amândoi sunt ingenioşi, pentru că îmi permit să învăț din propriile greşeli.

Aceşti doi ghizi formează o echipă de instructori care cooperează între ci, ceea ce reprezintă procedura standard pentru acei oameni care au doi ghizi. În cazul de mai sus, lui Giles îi place să predea lecțiile karmice uzând de metoda socratică. El nu-i dă elevului său nici un indiciu şi se asigură astfel că rezolvarea problemelor majore ale vieții nu va fi în nici un caz uşoară pentru acesta. Quan, pe de altă parte, îi oferă acestuia alinare şi încurajare.

Când prietenul meu vine la mine pentru o şedință de hipnoză, sunt conştient că Quan rămâne în planul secund, în vreme ce Giles are prim planul şi se dovedeşte foarte activ. Giles este un ghid căruia îi pasă de elevul său, aşa cum sunt, de altfel, toți ghizii, dar fără nici un pic de indulgență. El permite adversitatea, pentru a atinge limitele extreme ale capacității prietenului meu de a face față soluțiilor ce încep să se desfăşoare pe neaşteptate. Ca să fiu sincer, îl văd mai degrabă pe Giles ca pe un supraveghetor răutăcios. Această părere nu este împărtăşită cu adevărat şi de prietenul meu, care-i este recunoscător acestui profesor complex pentru provocările oferite.

Cum poate fi descris, de fapt, ghidul spiritual obişnuit? Din experiența mea, pot spune că nu există doi ghizi identici. Aceste entități superioare dedicate îmi dau impresia că au schimbări de

atitudine faţă de mine de la o şedinţă la alta şi chiar în cadrul aceleiaşi şedinţe cu un client. Ei pot fi cooperanţi sau obstructivi, toleranţi sau refractari, evazivi sau deschişi sau doar indiferenţi faţă de orice aş face cu subiectul. Am un mare respect pentru ghizi pentru că aceste fiinţe puternice joacă un rol atât de important în destinul nostru, dar trebuie să recunosc că pot să pună piedici dialogurilor mele cu subiecţii. Îi găsesc enigmatici pentru că sunt imprevizibili în relaţia cu mine, în calitate de facilitator.

La începutul secolului al XX-lea era un lucru obişnuit ca mediumii ce lucrau cu oameni aflaţi sub hipnoză să numească orice entitate discarnată ce se afla în încăpere „persoană de control”, pentru că acestea acţionau pentru subiect ca nişte regizori ai comunicării din zona spirituală. Era recunoscut că un control spiritual (fie el un ghid sau nu) avea modele de energie ce se aflau pe aceeaşi frecvenţă emoţională, intelectuală şi spirituală cu subiectul. Importanţa unor modele energetice armonice între facilitator şi aceste entităţi era de asemenea cunoscută.

Dacă un control blochează dialogul meu cu un client, caut motivul pentru care se întâmplă acest lucru. Cu unii dintre ghizii care practică un asemenea blocaj trebuie să mă lupt pentru fiecare crâmpei de informaţie, în vreme ce alţii îmi lasă un grad mai mare de libertate în timpul şedinţei. Nu uit niciodată că ghizii au tot dreptul să-mi blocheze accesul spre problemele sufletelor de care se îngrijesc. La urma urmei, aceşti oameni pe care îi au ei în grijă sunt subiecţii mei numai pentru o scurtă perioadă de timp. Sincer, prefer să nu am deloc contact cu ghidul unui client, decât să am de-a face cu unul care mă ajută într-un punct, pentru ca apoi să blocheze ritmul memoriei în partea următoare a şedinţei.

Cred că motivul pentru care un ghid blochează unele informaţii merge mult mai departe de turnura psihologică imediată pe care o iau şedinţele terapeutice. Caut în mod constant noi date despre lumea spiritelor. Un ghid care mă ajută să obţin informaţii despre vieţile trecute ale unui subiect se poate opune la întrebările mele referitoare la viaţa de pe alte planete, structura lumii spiritelor sau a creaţiei însăşi. Iată de ce, tot ceea ce pot face este să adun aceste secrete spirituale pe fragmente, de la o plajă largă de clienţi. Simt, totodată, că sunt ajutat în timpul comunicării cu subiecţii şi cu ghizii acestora de propriul meu ghid.

Ocazional, un subiect îşi va exprima insatisfacţia faţă de ghidul său personal. Aceasta este de obicei o stare temporară. În orice clipă oamenii pot crede că ghizii lor sunt prea dificili şi că nu lucrează în interesul lor sau pur şi simplu că nu le dau destulă atenţie. Un subiect mi-a spus odată că a încercat multă vreme să fie repartizat unui alt ghid. El mi-a precizat în acest sens: „Ghidul meu mă izolează, ea nu se implică suficient”. Acest bărbat mi-a spus că dorinţa sa de a-şi schimba ghidul nu a fost îndeplinită. Am observat că el a petrecut multă vreme singur, fără prea multe legături în timpul ultimelor sale două vieţi, pentru că a refuzat să se confrunte cu problemele sale. El şi-a îndreptat mânia spre ghidul său pentru că acesta nu l-a salvat de situaţiile dificile.

Profesorii noştri nu se lasă afectaţi până la punctul de a fi copleşiţi de noi şi incapacitatea noastră, dar am observat că au un fel de a se face nevăzuţi atunci când elevii nemulţumiţi evită să-şi rezolve cu adevărat problemele. Ghizii vor numai ce este mai bun pentru noi şi uneori acest lucru înseamnă că trebuie să ne privească cum îndurăm multe suferinţe pentru a atinge anumite obiective. Ghizii nu ne pot ajuta să progresăm până când nu suntem gata să facem schimbările necesare pentru a beneficia de toate şansele vieţii.

Avem, oare, motive să ne temem de ghizii noştri? În capitolul 5, la cazul 13 am văzut un suflet tânăr cum a început să tremure când, imediat după moarte, l-a întâlnit pe ghidul său, Clodees. În mod obişnuit, această nelinişte nu durează. Putem să ne întristăm din cauza faptului că trebuie să le explicăm ghizilor de ce nu ne-am atins obiectivele, dar ei înţeleg acest lucru. Ei vor ca noi să ne interpretăm vieţile trecute, astfel încât să avem şansa de a participa la analizarea propriilor noastre greşeli.

Clienţii mei încearcă toate sentimentele posibile faţă de ghizii lor, dar teama nu se află printre acestea. Ba chiar din contră, oamenii sunt mai înspăimântaţi de faptul că ar putea fi abandonaţi de sfătuitorii lor spirituali în timpul perioadelor dificile din vieţile lor. Relaţia noastră cu ghizii este mai degrabă aceea dintre elevi şi profesori decât cea dintre acuzaţi şi judecători. Ghizii noştri ne

ajută să facem faţă izolării pe care fiecare suflet o moşteneşte la naşterea fizică, indiferent de gradul de dragoste oferit de familiile noastre. Ghizii ne dau o afirmare a sinelui într-o lume aglomerată.

Oamenii vor să ştie dacă ghizii lor vin întotdeauna când ei strigă după ajutor. Ghizii nu sunt consecvenți în maniera în care aleg să ne ajute, pentru că evaluează atent cât de mult avem nevoie de ei. Eu însumi sunt adesea întrebat dacă hipnoza este cel mai bun mijloc de a intra în contact cu ghidul personal. În mod firesc, înclin spre hipnoză, pentru că ştiu cât de puternic şi de eficient poate fi acest mijloc pentru a obține informații spirituale detaliate. Cu toate că hipnoza, executată de un facilitator experimentat, nu este indicată ca practică zilnică, rugăciunea, meditația și, probabil, comunicarea cu o altă persoană pot fi. Autohipnoza, ca formă a meditației adânci, constituie o alternativă excelentă şi poate fi preferată de cei ce încearcă un sentiment de teamă față de a fi hipnotizat de altcineva sau nu doresc să implice şi o a doua parte în viața lor spirituală.

Indiferent de metoda utilizată, noi toți avem capacitatea de a trimite la mare distanță unde ale gândurilor din conştiința noastră superioară. Gândurile fiecărei persoane reprezintă o amprentă mentală pentru ghizi, care le indică acestora cine anume şi unde suntem noi. În timpul vieților noastre, mai ales în perioadele mai dificile, cei mai mulți oameni simt prezența cuiva care îi veghează. E posibil ca noi să nu putem descrie această putere, dar aceasta este acolo totuşi.

A ajunge la sufletul nostru înseamnă primul pas pe scara găsirii puterii noastre superioare. Toate liniile de comunicare mentală pe care le folosim pentru a ajunge la divinitate sunt monitorizate în acest punct de ghizii noştri. La rândul lor, aceştia au şi ei proprii lor ghizi, aflați pe aceeaşi treaptă, la un nivel superior. Întreaga scară serveşte ca un conductor continuu spre sursa oricărei energii inteligente, fiecare treaptă fiind o parte a întregului. Este esențial ca oamenii să aibă credința că la rugăciunea lor de ajutor va răspunde *propria* lor putere mai înaltă.

Din acest motiv, ghizii au o importanță atât de mare, atât în viețile noastre spirituale, cât şi în cele temporale. Dacă suntem relaxați şi în stare de concentrare, o voce interioară ne va vorbi. Şi, chiar dacă nu noi suntem aceia care avem inițiativa de a comunica, ar trebui să avem încredere în ceea ce vom auzi.

Studii psihologice efectuate la nivel național indică faptul că o singură persoană din 10 recunoaşte că aude voci, în general de natură pozitivă şi instructivă. Este o alinare pentru mulți oameni să afle că vocile lor interioare nu sunt o halucinație asociată unei boli mintale. Departe de a fi ceva de care să te îngrijorezi, a auzi o voce interioară e ca şi cum ai avea la dispoziție un consilier personal. Cel mai adesea, aceste voci aparțin ghizilor noştri.

Ghizii desemnați unor suflete diferite lucrează împreună transmițându-şi unul altuia mesaje mentale urgente. Oamenii care nu se pot ajuta singuri în situații critice pot descoperi că un consilier, un prieten sau chiar un străin le vine în ajutor chiar la momentul potrivit.

Puterea interioară care ni se alătură în viața noastră cotidiană nu ni se înfăţişează ca o imagine vizuală, în sensul de a-i vedea propriu zis pe ghizii noştri, ci mai degrabă vine din sentimentele şi emoțiile ce ne conving că nu suntem singuri. Oamenii care-şi ascultă şi-şi încurajează vocea interioară prin meditație şi contemplare tăcută spun că simt o legătură personală cu o energie aflată dincolo de ei, care le oferă ajutor şi încurajare. Dacă preferați să numiți acest sistem interior de ghidare inspirație sau intuiție, puteți să o faceți, pentru că sistemul care ne oferă ajutor este un aspect al nostru înşine în măsura în care este şi unul al unor puteri superioare.

În momentele dificile ale vieții suntem înclinați să cerem ajutor în sensul de a ni se rezolva imediat problemele. Atunci când se află în transă, clienții mei înțeleg că ghizii lor nu îi ajută să-şi rezolve toate problemele dintr-o dată, ci, mai curând, le vin în ajutor oferindu-le indicii şi luminându-le astfel căile vieții. Acesta este unul din motivele pentru care sunt prudent față de situația în care clientul se blochează în timpul hipnozei. Introspecția este revelată cel mai bine într-un un ritm controlat şi adecvat fiecărei persoane. Un profesor implicat poate să nu dorească să-i fie dezvăluite elevului său toate aspectele unei probleme la un moment dat. Abilitatea noastră de a trata revelațiile variază.

Atunci când cerem ajutor de la puterea noastră spirituală superioară cred că este cel mai bine să nu aşteptăm schimbări imediate. Succesul nostru în viață este afirmat pe baza unei planificări,

dar avem posibilitatea de a alege şi alte drumuri pentru a ne atinge obiectivele. Atunci când căutăm îndrumare, aş sugera să cerem ajutor numai în ceea ce priveşte pasul imediat următor din drumul vieții noastre. Şi să fim pregătiți pentru unele posibilități neaşteptate. Să avem credința şi smerenia de a ne deschide față de o varietate de căi pentru a găsi soluții.

După moarte, ca suflete, nu vom încerca tristețe în accepția emoțională obişnuită a termenului. Mai mult, după cum am văzut deja, sufletele nu sunt ființe izolate şi lipsite de sentimente. Am aflat că acele puteri care veghează asupra noastră simt ceea ce eu numesc o tristețe spirituală atunci când ne văd făcând o alegere greşită sau suferind. În mod sigur, sufletele noastre pereche şi colegii noştri suferă atunci când noi suntem chinuiți, dar şi ghizii noştri încearcă aceleaşi sentimente. E posibil ca ghizii să nu-şi arate tristețea în şedințele de orientare sau în timpul discuțiilor din grupul de suflete între vieți, dar ei simt acut responsabilitatea față de noi în calitatea lor de profesori ai noştri.

În capitolul 11 vom avea ocazia de a cunoaşte punctul de vedere al unui ghid aflat la nivelul V. Nu am avut niciodată un subiect aflat la nivelul VI sau la nivelul ghizilor maeştri. Mă tem că nu avem prea multe astfel de suflete avansate pe Pământ în orice moment. Cele mai multe suflete aflate la nivelul VI sunt mult prea ocupate cu planificarea şi conducerea în lumea spiritelor pentru a se mai încarna. Din declarațiile sufletelor de nivel V cu care am avut ocazia să discut reiese că sufletele aflate la nivelul VI nu ar mai avea de învățat lecții noi, dar mă tem că un suflet de nivel V încă încarnat nu cunoaşte chiar toate sarcinile esoterice implicate de activitatea entităților aflate la nivelurile superioare.

Uneori, în timpul unei şedințe cu un suflet avansat, aud relatări referitoare la suflete aflate la un nivel superior nivelului VI. Aceste entități, în fața cărora răspund chiar şi maeştrii, au cea mai închisă nuanță violetă a energiei. Aceste ființe superioare sunt cu siguranță aproape de creator. Mi s-a spus că aceste personaje din umbră sunt derutante, dar în acelaşi timp foarte venerate în lumea spiritelor.

Clientul obişnuit nu ştie dacă ghizii spirituali ar trebui aşezați într-o categoric mai puțin divină sau considerați mai puțin divini în funcție de nivelul lor de dezvoltare. Nu e nimic rău în nici o concepție spirituală, atâta vreme cât aceasta oferă alinare, înălțare şi înțeles fiecărei persoane. Deşi unii dintre clienții mei sunt înclinați să-i considere pe ghizi asemănători lui Dumnezeu, ghizii nu sunt Dumnezeu. În opinia mea, ghizii nu sunt nici mai mult şi nici mai puțin divini decât suntem noi înşine, pentru că din acest motiv îi şi percepem ca pe nişte ființe personale. În nici unul dintre cazurile mele nu este văzut Dumnezeu. Oamenii aflați sub hipnoză spun că ei simt prezența unei puteri supreme ce conduce lumea spiritelor, dar se feresc să folosească termenul Dumnezeu pentru a descrie creatorul. Probabil că filosoful Spinoza a spus-o cel mai bine cu următoarele cuvinte: „Dumnezeu nu este cineva care există, ci ceea ce există”.

Fiecare suflet are o putere spirituală superioară legată de existența sa. Toate sufletele sunt parte a aceleiaşi esențe divine provenite dintr-un suflet primordial. Această energie inteligentă este universală în scop şi în acest fel noi toți împărtăşim statutul divin. Dacă un suflet reflectă o mică parte din sufletul primordial pe care-l numim Dumnezeu, atunci ghizii noştri sunt cei ce ne oferă oglinda în care ne putem vedea pe noi înşine în relație cu Creatorul.

9
SUFLETUL ÎNCEPĂTOR

EXISTĂ două tipuri de sufletele începătoare: suflete ce sunt realmente tinere - în sensul duratei expunerii lor la o existență în afara lumii spiritelor, şi suflete ce s-au reîncarnat pe Terra pentru o lungă perioadă de timp relativ, dar au rămas totuşi imature. Întâlnesc suflete începătoare de ambele tipuri în Nivelele I şi II.

Cred că aproape trei sferturi din totalul sufletelor ce trăiesc azi pe Pământ în trupuri umane sunt încă în etapele incipiente ale evoluției. Ştiu că aceasta este o afirmație foarte descurajantă, deoarece înseamnă că majoritatea oamenilor acționează încă la baza scării propriei evoluții. Pe de altă parte, dacă mă gândesc la faptul că populația lumii este copleşită de atâtea neînțelegeri şi de violențe interculturale, nu sunt prea înclinat să-mi schimb opinia în ceea ce priveşte procentul ridicat al sufletelor începătoare de pe Pământ. Totuşi, cred că fiecare secol aduce o îmbunătățire a conştiinței pentru toți oamenii.

Am ținut, vreme de mai mulți ani, o evidență statistică a nivelelor sufletelor clienților mei. Fără îndoială, cifrele cântăresc într-o anumită măsură la nivele scăzute, deoarece aceşti subiecți nu au fost aleşi la întâmplare. Subiecții cazurilor mele ar putea fi supra-reprezentați de suflete din nivelurile incipiente de dezvoltare, pentru că sunt exact acei oameni care, având nevoie de ajutor în viață, ar fi putut veni la mine pentru a obține informații.

Pentru cei care sunt curioşi, reprezentarea procentuală în funcție de nivelul spiritual a subiecților tuturor cazurilor mele e după cum urmează: Nivelul I, 42%; Nivelul II, 31%; Nivelul III, 17%; Nivelul IV, 9%; şi Nivelul V, 1%. Proiectarea acestor cifre la o populație a lumii de cinci miliarde de sufletele ar fi neverosimilă, folosind mica mea mostră. Totuşi, înclin să cred că pe Pământ se află doar câteva sute de mii de oameni de Nivel V.

Subiecții mei afirmă că sufletele îşi încheie încarnările pe Pământ atunci când ajung la maturitatea deplină. Un fapt semnificativ pentru procentul ridicat al sufletelor aliate în etapele incipiente ale dezvoltării este creşterea rapidă a populației lumii şi nevoia stringentă de suflete disponibile a nou-născuților. Populația lumii creşte cu 260.000 de copii zilnic. Acest necesar de suflete al umanității înseamnă că ele trebuie scoase dintr-o rezervă spirituală de entități mai puțin avansate care au nevoie de mai multe reîncarnări pentru a progresa şi, tocmai de aceea, au o anumită disponibilitate să se întoarcă în altă viață.

Sunt sensibil cu sentimentele clienților despre care ştiu că se află în stadiile incipiente de dezvoltare. De nenumărate ori, un client nou a intrat în biroul meu şi a spus: „ştiu că sunt un suflet bătrân, dar se pare că am probleme în viață”. Cu toții dorim să fim suflete avansate, pentru că majoritatea oamenilor urăsc sa fie considerați novici, indiferent despre ce ar fi vorba. Fiecare caz este unic. Există multe variabile în caracterul şi ritmul de evoluție al fiecărui suflet, cât şi în ceea ce priveşte calitățile ghizilor care le-au fost desemnați. Cred că misiunea mea e aceea de a interpreta relatările subiecților despre evoluția sufletelor lor.

Am avut multe cazuri în care un client s-a încarnat chiar şi vreme de 30.000 de ani pe Pământ, dar se află totuşi în nivelurile incipiente I şi II. Reciproca este de asemeni adevărată în cazul unui număr redus de persoane, deşi accelerarea rapidă a dezvoltării spirituale are un ritm neobişnuit. Aşa cum se întâmplă în orice model educațional, unii elevi găsesc anumite lecții mai dificile decât altele. Unul dintre clienții mei n-a putut să-şi învingă invidia timp de 850 de ani, de-a lungul a numeroase vieți, dar n-a avut prea mari probleme în depăşirea bigotismului până la sfârşitul aceleiaşi perioade. Un altul a petrecut aproape 1.700 de ani căutând să exercite o putere autoritară asupra altora. Cu toate acestea, a învățat ce înseamnă compasiunea.

Cazul următor reprezintă un suflet absolut novice. Ea nu arată încă nici o dovadă în sensul apartenenței la un grup spiritual, pentru că a trăit prea puține vieți anterioare. În prima sa viață a fost omorâtă în anul 1260 d.Hr. în Siria de Nord în urma unei invazii mongole. Numele ei era Shabez, şi pe când avea cinci ani aşezarea ei a fost prădată, iar locuitorii au fost masacrați.

Cazul 20

Dr. N: Shabez, spune-mi cum te simți acum că ai murit şi te-ai întors în lumea spiritelor?

S: (strigă) *Înşelată!* Viața aceea a fost atât de crudă! N-am putut rămâne. Eram doar o fetiță ce nu putea ajuta pe nimeni. Ce greşeală!

Dr. N: Cine a comis această greşeală?

S: (pe un ton conspirativ) Conducătorul meu. Am avut încredere în judecata lui, dar a greşit trimiţându-mă să fiu ucisă în acea viaţă crudă, înainte chiar ca viaţa mea să înceapă cu adevărat.

Dr. N: Dar ai fost de acord să intri în trupul lui Shabez?

S: (supărată) Nu ştiam că Pământul va fi un loc aşa de îngrozitor, plin de teroare - nu mi s-au dat toate informaţiile - toată viaţa aceea stupidă a fost o greşeală şi conducătorul meu este responsabil.

Dr. N: Nu ai învăţat nimic din această viaţă?

S: (pauză) începusem să învăţ să iubesc... da, asta a fost minunat... fratele meu... părinţii... dar a fost atât de scurt...

Dr. N: A ieşit ceva bun din această viaţă?

S: Fratele meu, Ahmed... să fiu cu el...

Dr. N: Ahmed e prezent şi în viaţa ta actuală?

S: (deodată clienta se ridică de pe scaun) Nu pot să cred! Ahmed este soţul meu, Bill - aceeaşi persoană - cum e posibil... ?

Dr. N: (după ce am calmat clienta, i-am explicat procesul transferării sufletului într-un nou trup, apoi am continuat) Îl vezi pe Ahmed la întoarcerea ta în lumea spiritelor, după ce ai murit ca Shabez?

S: Da, conducătorul nostru ne aduce împreună aici... unde stăm.

Dr. N: Ahmed are aceeaşi culoare a energiei ca şi tine sau există diferenţe?

S: (pauză) Suntem... cu toţii albi.

Dr. N: Descrie ce faci aici.

S: În timp ce liderul nostru vine şi pleacă, Ahmed şi cu mine... lucrăm împreună.

Dr. N: Ce anume faceţi?

S: Verificăm ce gândim despre noi înşine – despre experienţa noastră pe Pământ. Sunt încă mâhnită că am fost ucişi aşa devreme... dar a existat şi fericire... mersul în soare... respiratul aerului Pământului... dragostea.

Dr. N: Întoarce-te în timp înainte de viaţa ta împreună cu Ahmed, când erai probabil singură. Cum a fost să fii creată?

S: (tulburată) Nu ştiu... am fost aici... cu gândul...

Dr. N: Îţi aminteşti când anume în timpul propriei tale creaţii ai început să gândeşti ca o fiinţă inteligentă?

S: Realizam... existam... dar nu mă cunoşteam pe mine Însămi până să fiu mutată în locul acesta liniştit, numai cu Ahmed.

Dr. N: Vrei să spui că te-ai concentrat mai mult asupra propriei tale identităţi atunci când ai început să interacţionezi şi cu altă entitate sufletească, pe lângă ghidul tău?

S: Da, cu Ahmed.

Dr. N: Rămâi la perioada de dinainte. Cum a fost acest interval de timp pentru tine?

S: Cald... hrănindu-mă... mintea mea se deschidea. Ea era cu mine atunci.

Dr. N: Ea? Am crezut ca liderul tău ţi se înfăţişa în formă masculină.

S: Nu mă refer la el... cineva era în jurul meu ca prezenţa... unei mame şi al unui tată... mai mult mamă...

Dr. N: Ce prezenţă?

S: Nu ştiu... o lumină difuză. Trăsături schimbătoare... nu pot descrie... mesaje pline de iubire... Încurajare...

Dr. N: Acesta a fost momentul creării tale ca suflet?

S: Da... este totul înceţoşat... au mai fost şi alţii... ajutoarele... când m-am născut.

Dr. N: Ce-mi mai poţi spune despre locul creării tale?

S: (pauză lungă) Alţii... ce mă iubesc... Într-o maternitate... apoi am plecat... şi am rămas cu Ahmed şi liderul nostru.

Dr. N: Cine v-a creat, de fapt, pe tine şi pe Ahmed?

S: Cel Unic.

Am aflat că acel loc pare a fi un fel de maternitate a lumii spiritelor, pentru suflete nou-născute. Un client mi-a spus: „Acesta este locul în care lumina infantilă este aşezată ca într-un fagure, ca ouă neclocite, gata de a fi folosite.” În Capitolul Patru, referitor la suflete strămutate, am văzut cum sufletele dislocate pot fi „remodelate”. Convingerea mea e că aceste centre de creație descrise de Shabez au aceeaşi funcție. În capitolul următor, cazul 22 va vorbi mai pe larg despre zonele spirituale ale creației sinelui, unde energia brută, nedefinită, poate fi manipulată într-o geneză a Sinelui.

Cazul 20 are câteva trăsături evidente de suflet imatur. Acest subiect este o femeie în vârstă de şaizeci şi şapte de ani care a avut o viață întreagă de neîmpliniri. Nici nu a demonstrat o generozitate a spiritului față de ceilalți, nici nu a fost prea responsabilă de acțiunile ei. Această clientă a venit la mine căutând răspunsul la întrebarea: de ce „m-a privat viața de fericire”. În şedința noastră am aflat că Ahmed a fost primul ei soț, Bill. Ea l-a părăsit cu mult timp în urmă pentru un alt bărbat, de care a divorțat de asemenea, din cauza incapacității sale de a se angaja în relații cu oamenii. Nu se simte apropiată de nici unul din copiii ei.

Sufletul începător poate trăi un număr de vieți în confuzie şi ineficientă, fiind influențat de un curriculum Pământesc diferit de coerența şi armonia lumii spiritelor. Sufletele mai puțin dezvoltate înclină să-şi plece voința în fața aspectelor ce guvernează societățile umane, cu o structură socio-economică care generează o proporție mare de oameni subordonați altora. Sufletul neexperimentat tinde să fie sufocat de lipsa unei gândiri independente, dar şi să manifeste egocentrism, neacceptându-i cu uşurință pe ceilalți aşa cum sunt.

Nu am intenția de a zugrăvi un tablou sumbru în ceea ce priveşte numărul mare de suflete novice de pe Pământ – dacă estimările mele se dovedesc corecte. Sufletele din nivelurile incipiente sunt, de asemenea, apte să ducă vieți cu multe elemente pozitive. Altfel, nimeni nu ar avansa. Nu trebuie aplicat nici un stigmat acestor suflete, din moment ce fiecare suflet a fost cândva începător.

Dacă devenim nervoşi, nemulțumiți şi confuzi în fața împrejurărilor vieților noastre, nu înseamnă neapărat că posedăm un suflet subdezvoltat. Dezvoltarea sufletelor constituie o problemă complexă, cu toții progresând în anumite grade, în diferite domenii şi într-o manieră inegală. Important este să ne recunoaştem greşelile, să evităm să ne negăm pe noi înşine şi să avem curajul de a face în mod constant adaptări în viețile noastre.

Unul din indiciile clare ale faptului că sufletele depăşesc stadiul de novice îl reprezintă momentul în care ies din izolarea lor relativă. Ele sunt scoase din micii coconi împreună cu alte suflete novice şi plasate într-un grup mai mare de suflete începătoare. În acest stadiu, sunt mai puțin dependente de supravegherea şi de îngrijirea specială a ghizilor lor.

Primul moment în care conştientizează că fac parte dintr-un grup de spirite asemănătoare cu ele este unul de încântare pentru sufletele tinere. Consider că acest eveniment spiritual important se petrece, în general, la sfârşitul celei de-a cincea vieți pe Pământ, indiferent de perioada de timp pe care novicele a petrecut-o în semi-izolare. Unele dintre entitățile acestor noi grupuri spirituale sunt sufletele rudelor şi ale prietenilor cu care tânărul suflet a fost asociat în cele câteva vieți ale sale de pe Pământ. Ce este în mod special semnificativ în ceea ce priveşte formarea noului grup matcă e faptul că şi ceilalți colegi de grup sunt de asemenea suflete tinere, ce se găsesc împreună pentru prima dată.

În capitolul şapte, referitor la plasare, am văzut cum arătă grupul de suflete când subiectul cazului 16 s-a realăturat acestuia, şi felul în care experiențele de viață erau studiate cu ajutorul unor scene picturale, după cum a relatat acest subiect. Cazul 21 va prezenta mai detaliat dinamica dintr-un grup spiritual şi modul în care interacționează unii cu ceilalți membrii grupului. Capacitatea sufletelor de a învăța anumite lecții poate fi mai mare sau mai mică, în funcție de motivații, înclinații şi de experiența din încarnările trecute. Grupurile matcă sunt atent proiectate în aşa fel încât să ofere sprijin tuturor membrilor, având o sensibilitate receptivă față de identitatea trăsăturilor fiecărui membru. Această coeziune este mult mai presus de ceea ce cunoaştem noi pe Pământ.

Deşi cazul următor este prezentat din perspectiva unui membru al grupului, mintea sa supraconştientă oferă obiectivitate relatărilor sale referitoare la ce se petrece în grupuri. Subiectul meu va descrie un grup spiritual grandios, orientat spre roluri masculine. Entitățile cu voci stridente din acest grup sunt legate de un exhibiționism ce ar putea fi etichetat chiar ca narcisist. Abordările pe care aceste suflete le folosesc în descoperirea valorilor personale ne indică de ce lucrează împreună.

Comportamentul extravagant al acestor suflete este compensat, într-o anumită măsură, de premoniția lor spirituală. De vreme ce, într-o lume telepatică, toți membrii grupului cunosc adevărul complet despre ceilalți colegi ai lor, umorul este indispensabil. Unii cititori ar putea găsi că e greu de acceptat faptul că sufletele fac glume unul pe seama altuia cu privire la eşecurile lor, dar umorul e baza prin intermediul căreia sunt scoase la iveală ipocrizia și dezamăgirea de sine.

Apărarea pe care egoul şi-o construieşte este atât de bine înțeleasă de toată lumea în grupurile spirituale, încât dovada perfecționării sinelui constituie un imbold puternic către schimbare pentru toți ceilalți. „Terapia" spirituală are loc prin dialogul cinstit între membrii grupului, încrederea reciprocă şi dorința de a avansa alături de ceilalți de-a lungul timpului. Sufletele pot suferi şi de aceea au nevoie de entități iubitoare în jurul lor. Puterea curativă a interacțiunii din grupul spiritual e remarcabilă.

Membrii grupului de suflete inter-relaționează folosind critica şi aplauzele, fiecare străduindu-se pentru atingerea unor obiective comune. Una din cele mai bune modalități de ajutor pe care o pot oferi clienților mei vine din informațiile pe care le primesc despre grupul lor de suflete. Grupurile spirituale sunt mijloace primare ale instrucției sufletului. Învățătura pare să parvină de la colegii de grup la fel de mult ca de la talentul ghizilor ce monitorizează aceste grupuri.

În cazul care urmează, clientul meu a încheiat retrăirea ultimei sale vieți trecute, în care fusese un artist olandez ce trăia la Amsterdam. El a murit tânăr, de pneumonie, de-abia când începuse să fie cunoscut prin arta sa. Tocmai se realăturase grupului său, când a izbucnit în râs.

Cazul 21

Dr. N: De ce râzi?

S: M-am întors şi prietenii mei glumesc pe seama mea.

Dr. N: De ce?

S: Pentru că sunt îmbrăcat cu pantofii mei moderni şi cu haina de catifea verde pal, cu vipuşcă verde pe margine, cu pălăria mea pleoştită de pictor.

Dr. N: Și ei glumesc pe scama apariției tale învestmântat astfel?

S: Da! Eram aşa de mândru de aceste haine şi de înfățișarea mea într-o societate de cafenea din Amsterdam! îmi plăcea acest rol şi l-am jucat bine. Nu vreau să se sfârşească.

Dr. N: Ce se întâmplă apoi?

S: Vechii mei prieteni sunt lângă mine şi vorbim despre prostia vieții. Ne tachinăm unul pe altul referitor la cât de dramatic e totul pe Pământ şi cât de în serios ne luăm noi viețile acolo.

Dr. N: Nu credeți - tu şi prietenii tăi - că e important să luăm viața Pământească în serios?

S: Vezi - Pământul e o mare scenă - cu toții ştim asta.

Dr. N: Și ceilalți membri ai grupului tău împărtăşesc această opinie?

S: Desigur, ne considerăm nişte actori într-o montare gigantică.

Dr. N: Câte entități sunt în grupul tău matcă din lumea spiritelor?

S: (pauză) Păi, lucrăm cu... alți câțiva... dar cinci dintre noi suntem mai apropiați.

Dr. N: Cum îți spun ei?

S: L... Lemm - nu, nu e corect aşa - ci Allum... acesta sunt eu.

Dr. N: Bine, Allum, vorbeşte-mi despre prietenii tăi apropiați.

S: (râde) Norcross.... mi se pare cel mai amuzant... şi cel mai zgomotos.

Dr. N: Norcross e liderul grupului vostru?

S: Nu, e numai cel mai zgomotos. Toți suntem egali aici, dar ne deosebim totuşi. Norcross e încăpățânat şi sincer.

Dr. N: A, da, atunci cum ai caracteriza comportarea lui pe Pământ?

S: Oh, ca fiind destul de lipsită de scrupule - dar nu periculoasă.

Dr. N: Care e cel mai liniştit şi mai modest membru al grupului vostru?

S: (mirat) Cum de-ai ghicit - e Vilo.

Dr. N: Şi aceste însuşiri îl fac pe Vilo cel mai puțin eficient membru din grupul vostru?

S: Cum de ți-a venit ideea asta? Vilo ne dă multe idei interesante.

Dr. N: Dă-mi un exemplu.

S: În viața mea olandeză - cuplul în vârstă care m-a adoptat după ce au murit părinții mei - avea o grădină frumoasă. Vilo îmi aminteşte de datoria pe care o am față de ei - grădina lor a declanşat dorința mea de a picta - de a vedea viața cu ochii unui artist... şi ce nu am făcut cu talentul meu.

Dr. N: Îți mai spune ceva Vilo despre acest lucru?

S: (trist) Că ar fi trebuit să beau şi să mă distrez mai puțin şi să pictez mai mult. Că arta mea... ajungea la oameni... (subiectul îşi trage umerii înapoi) Dar nu m-am concentrat întotdeauna asupra picturii!

Dr. N: Respecți opiniile lui Vilo?

S: (oftează adânc) Da, ştim cu toții că el este conştiința noastră.

Dr. N: Şi ce-i răspunzi atunci?

S: Îi spun: „Hangiule, gândeşte-te la ale tale - te-ai distrat doar şi tu destul.”

Dr. N: Vilo a fost hangiu?

S: Da, în Olanda. Aş adăuga că a făcut afaceri pentru a obține profit.

Dr. N: Crezi că a greşit făcând astfel?

S: (căindu-se) Nu... nu chiar... Cu toții ştim că a avut pierderi pentru că îi ajuta pe săracii de pe drumuri, care aveau nevoie de hrană şi de adăpost. Viața sa a fost folositoare pentru ceilalți.

Dr. N: Bănuiesc că modul de comunicare telepatică te face să-ți susții cu greu argumentele, atâta vreme cât adevărul pur e cunoscut de toată lumea.

S: Da, ştim cu toții că Vilo progresează în ritm alert.

Dr. N: Te deranjează că Vilo poate avansa mai repede decât voi ceilalți?

S: Da... ne-am distrat atât de bine... (subiectul îşi aminteşte apoi o viață în care călătorise mult prin India cu Vilo, care era fratele său)

Dr. N: Ce se va întâmpla cu Vilo?

S: Ne va părăsi curând - ştim cu toții asta - pentru a se asocia cu cei care au plecat mai devreme.

Dr. N: Câte suflete au părăsit grupul tău inițial, Allum?

S: (pauză lungă şi apoi cu tristețe) Oh... câțiva s-au mutat... În cele din urmă îi vom urma şi noi... Ei n-au dispărut – atât că nu le mai vedem aşa de des energia.

Dr. N: Numeşte-i şi pe ceilalți prieteni ai tăi, în afară de Vilo şi de Norcross.

S: (luminându-se) Dubri şi Trinian - ei, aceştia doi ştiu cu adevărat să se distreze!

Dr. N: Care e trăsătura cea mai evidentă a grupului tău?

S: (satisfăcut) Aventura! Senzațiile tari! Avem câțiva adevărați pionieri aici. (subiectul continuă fericit) Dubri tocmai s-a întors după o viață în care a fost căpitan de vas, pe când Norcross era un comerciant independent. Ne trăim viețile la maximum, pentru că suntem talentați în a primi tot ceea ce ne oferă viața.

Dr. N: Aud parcă o laudă de sine aici, Allum.

S: (defensiv) şi ce e rău în asta? Grupul nostru nu e format din nişte domnişoare!

Dr. N: Care e povestea ultimei vieți a lui Trinian?

S: (reacționează furtunos) A fost episcop! Poți crede aşa ceva? Ce mai ipocrizie!

Dr. N: În ce sens?

S: Ce dezamăgire! Norcross, Dubri şi cu mine i-am spus lui Trinian că această alegere a sa, de

a fi cleric, n-are nimic de-a face cu bunătatea, caritatea sau cu spiritualitatea.

Dr. N: Şi ce a spus Trinian în apărarea sa?

S: Ne-a spus că a oferit mângâiere multor oameni.

Dr. N: Ce i-ați răspuns voi?

S: Că devine duios. Norcross i-a spus că de fapt vrea bani, altfel ar fi ales să fie un simplu preot. Şi eu i-am zis acelaşi lucru. Poți să-ți închipui ce i-a zis Dubri!

Dr. N: Nu, spune-mi tu.

S: Hmm... că Trinian a ales un oraş mare, cu o catedrală bogată, unde buzunarele lui largi aveau din ce să se umple.

Dr. N: Ce anume i-ai spus tu lui Trinian?

S: Oh, cu sunt atras de frumoasele robe pe care le poartă - de un roşu aprins şi din cel mai fin material - de inelul său de episcop şi de toate accesoriile sale de aur şi argint. Menționez, de asemenea, dorința lui de a fi adulat de enoriaşi. Trinian nu poate ascunde nimic de noi - şi-a dorit o viață uşoară în care să aibă parte de un trai bun.

Dr. N: Încearcă să vă explice motivele pentru care a ales acea viață?

S: Da, dar Norcross îi răspunde imediat. Îl confruntă pe Trinian cu scena în care a sedus o fată tânără în sacristie, (jovial) Da, chiar s-a petrecut aşa ceva!... Cam aşa oferea mângâiere credincioşilor. Îl cunoaştem pe Trinian aşa cum e el în realitate - un ştrengar de primă mână!

Dr. N: S-a scuzat în vreun fel Trinian pentru comportamentul său?

S: (încet) Ah, aceeaşi scuză. S-a lăsat dus de faptul că fata avea nevoie de el - ea nu avea familie - el era singur, dată fiind alegerea sa pentru o viață de celibat. Spune ca a încercat să iasă din tiparele vieților pe care le alegem noi, intrând în rândul clericilor, numai că s-a îndrăgostit de fata aceea.

Dr. N: Ce credeți acum voi, Dubri, Norcoss şi cu tine despre Trinian?

S: (sever) Credem că el încearcă să-l urmeze pe Vilo (avansând ca suflet), dar că a dat greş. Intențiile sale pioase nu i-au fost de ajutor.

Dr. N: Allum, pari să fii chiar cinic referitor la intențiile lui Trinian de a avansa şi de a face schimbări. Spune-mi sincer ce sentimente încerci față de Trinian.

S: O, noi doar îl tachinăm... la urma urmei...

Dr. N: Amuzamentul vostru sună de parcă sunteți disprețuitori față de intențiile bune ale lui Trinian.

S: (trist) Ai dreptate... şi noi toți ştim asta... dar vezi... Norcross, Dubri şi eu... n-am vrea să-l pierdem şi pe el din grupul nostru...

Dr. N: Ce spune Vilo despre Trinian?

S: Îl apără pe Trinian pentru intențiile sale inițiale bune şi îi spune că a căzut în capcana mulțumirii de sine în timpul acestei vieți clericale. Trinian are prea multă nevoie de atenție şi de admirație.

Dr. N: Iartă-mă că extind această judecată asupra întregului grup, dar mi se pare că voi toți, cu excepția lui Vilo, probabil, doriți acest lucru.

S: Hei, Vilo poate fi de-a dreptul înfumurat. Lasă-mă să-ți spun, problema sa e îngâmfarea şi Dubri îi şi spune acest lucru în termeni fără echivoc.

Dr. N: Şi Vilo neagă acest lucru?

S: Nu... spune că el cel puțin lucrează la problema sa.

Dr. N: Care dintre voi e cel mai sensibil la critici?

S: (pauză) Oh, cred că Norcross, dar nimănui nu-i place să-şi accepte greşelile.

Dr. N: Allum, vă deranjează că în grupul vostru nu puteți ascunde nimic, că toate greşelile din viețile voastre trecute ies la iveală?

S: (pauză) Suntem sensibili la asta, dar nu la modul morbid. Există o mare înțelegere aici între noi. Eu am vrut să ofer oamenilor o plăcere artistică şi să mă dezvolt prin artă. Şi ce am făcut până la urmă? Am rătăcit pe canalele Amsterdamului nopți de-a rândul şi m-am lăsat prins de distracție şi de jocuri. Scopul meu inițial a fost dat de o parte.

Dr. N: Dacă recunoşti acest lucru în fața grupului, cum reacționează ei la ce le spui? De exemplu, cum vă priviți tu şi Norcross unul pe celălalt?

S: Norcross subliniază adesea că mic nu-mi place să-mi asum responsabilitatea, nici pentru mine însumi, nici pentru alții. Cu Norcross problema e luxul... iubeşte puterea... dar amândoi suntem egoişti, exceptând faptul că eu sunt mai mândru. Niciunul dintre noi n-a primit multe stele de aur.

Dr. N: Cum se potriveşte în grup Dubri, cu greşelile sale?

S: Îi place să-i controleze pe alții, să conducă. E un lider înnăscut, mai mult decât noi ceilalți. A fost căpitan de vas - pirat - un tip dur. N-ai fi vrut să i te pui de-a curmezişul.

Dr. N: Era crud?

S: Nu, doar dur. Era un căpitan respectat. Dubri era nemilos cu duşmanii săi, dar avea grijă de oamenii lui.

Dr. N: Mi-ai spus că Vilo a ajutat oamenii care erau în nevoie, dar n-ai spus prea multe despre aspectele pozitive ale vieților voastre. E cineva din grupul tău care să fi primit vreo stea de aur pentru o faptă altruistă?

S: Mai e ceva în legătură cu Dubri...

Dr. N: Ce anume?

S: A făcut un lucru nemaipomenit. Odată, în timpul unei furtuni pe mare, un marinar a căzut în ocean şi s-ar fi înecat sigur. Dubri şi-a legat o frânghie de mijloc şi a sărit după el. Și-a riscat viața şi a salvat un camarad.

Dr. N: Atunci când ați discutat în grupul vostru despre acest incident, ce i-ați spus lui Dubri?

S: L-am lăudat pentru ce a făcut, plini de admirație. Am ajuns cu toții la aceeaşi concluzie - că niciunul dintre noi n-a făcut în viața sa trecută ceva comparabil cu acest act de curaj.

Dr. N: Înțeleg. Totuşi, viața lui Vilo de la han, hrănind şi adăpostind oameni care nu puteau să-i plătească, poate reprezenta o faptă altruistă chiar şi mai demnă de laudă?

S: Absolut, şi l-am şi lăudat pentru asta. (râde) A primit mai multe stele de aur ca Dubri.

Dr. N: Te-au criticat colegii tăi de grup pentru ultima ta viață?

S: (pauză) A trebuit să mă lupt pentru a supraviețui ca pictor, dar am fost bun cu oamenii... mi-a plăcut să dăruiesc bucurii. Grupul meu recunoaşte că am o inimă bună.

Toți clienții mei au o legătură specială cu grupul lor de suflete, indiferent de caracterul lor. Oamenii înclină să creadă că sufletele libere, neîncarnate, sunt lipsite de deficiențele omeneşti. De fapt, bănuiesc că există multe asemănări între un grup de suflete şi o familie de pe Pământ. De exemplu, îl văd pe Norcross ca pe rebelul țap ispăşitor din acest grup de suflete, atâta vreme cât el şi Allum țin inventarul greşelilor fiecăruia. Allum spunea că Norcross e, de obicei, primul care examinează critic orice raționamente sau scuze ale greşelilor din viețile trecute ale celorlalți. El pare a avea cele mai puține îndoieli față de propria persoană şi cea mai redusă implicare emoțională în ceea ce priveşte standardele de comportament. Acest fapt i-ar putea defini propria nesiguranță, pentru că Norcross e, probabil, cel care se luptă cel mai mult să țină pasul cu grupul care avansează.

Intuiesc că însuşi Allum ar putea fi mascota grupului (după cum cel mai adesea în familiile umane acest rol revine mezinului), cu toate giumbuşlucurile sale prin care face lumină în probleme serioase. Unele suflete din grupurile spirituale mi se par a fi mai fragile şi mai protejate decât ceilalți membri ai grupului. Comportamentul lui Vilo demonstrează că el este acum eroul (sau capul familiei) prin înclinația sa de a excela. Allum mi-a lăsat impresia că Vilo ar fi cel mai puțin provocator membru al grupului, în parte pentru că a obținut cele mai bune rezultate în ultimele sale vieți anterioare. Aşa cum se întâmplă şi în sistemul familiilor umane, rolurile membrilor grupului pot alterna, dar mi s-a spus că energia cinetică a lui Vilo e de o nuanță apropiată de roz, fapt ce indică trecerea sa în nivelul II.

Pun etichete omeneşti spiritelor eterice, pentru că, la urma urmei, sufletele ce vor veni pe Pământ se înfățişează unul altuia în caracteristici umane. Totuşi, n-am întâlnit ură, suspiciune şi

lipsă de respect în grupurile de suflete. În acest climat al compasiunii, nu există lupte pentru putere, membrii grupului neputând să se manipuleze unul pe celălalt sau să păstreze un secret. Sufletele au încredere în ele însele, nu în ceilalți. Văd curaj, dorință şi voința de a continua să încerce în viitoarele lor vieți fizice. Dorind să confirm câteva dintre propriile observații referitoare la dinamica socială dintr-un grup spiritual, i-am mai pus câteva întrebări lui Allum.

Dr.N: Allum, crezi că toate criticile tale aduse celorlalți sunt întotdeauna constructive?
S: Bine, nu le fac din răutate. Ne distrăm unul pe seama altuia - recunosc asta - dar este numai o formă de a recunoaşte cine anume suntem cu adevărat şi încotro ar trebui să ne îndreptăm.
Dr.N: A fost vreodată vreun membru al grupului tău de suflete făcut să simtă ruşine sau vinovăție referitor la o viață trecută?
S: Acestea sunt arme umane insuficiente pentru ceea ce simțim noi.
Dr.N: Bine, dă-mi voie să abordez simțirile tale ca suflet într-un alt mod. Te simți mai în siguranță când asculți părerile unui anumit membru al grupului tău?
S: Nu. Ne respectăm foarte mult între noi. Cea mai aspră critică vine din noi înşine.
Dr.N: Regreți ceva din comportamentul pe care l-ai avut în vreo viață anterioară?
S: (pauză lungă) Da... Îmi pare rău dacă am rănit pe cineva... şi... apoi toți de aici vor şti totul despre greşelile mele. Dar învățăm.
Dr.N: Și ce faci în legătură cu această cunoaştere?
S: Vorbim între noi... şi încercăm să aducem îmbunătățiri... data viitoare.
Dr.N: Din ce mi-ai spus mai devreme, am înțeles că tu, Norcross şi Dubri ați putea să eliberați anumite sentimente mocnite referitoare la propriile greşeli, descărcându-vă asupra celorlalți.
S: (îngândurat) Facem remarci cinice, dar nu mai e chiar ca atunci când suntem oameni. Fără trupurile noastre, interpretăm critica în mod puțin diferit. Ne vedem unul pe altul aşa cum suntem, fără resentimente sau gelozie.
Dr.N: Nu vreau să vorbesc în locul tău, dar mă întreb numai dacă nu cumva toată această efervescență afişată de grupul vostru ar putea indica anumite sentimente de neîncredere în propria voastră valoare?
S: O, în acest caz e iarăşi altceva. Da, ne simțim descurajați ca suflete şi fără valoare în ceea ce priveşte abilitățile noastre... de a îmbunătăți încrederea sădită în noi.
Dr.N: Deci, când aveți îndoieli față de voi înşivă, e potrivit să faceți remarci cinice despre motivațiile fiecăruia?
S: Desigur, dar vrem să fim recunoscuți unul de celălalt ca fiind sinceri în ceea ce priveşte munca la programul nostru. Câteodată mândria ne stă în cale şi ne folosim unii de alții pentru a depăşi acest lucru.

În următorul pasaj de dialog am adus vorba despre un alt fenomen spiritual legat de terapia de grup. Am auzit mai multe variante ale acestei activități, care este susținută de interpretarea cazului 21.

Dr.N: Acum, Allum, de vreme ce discutăm despre modul în care relaționați între voi în cadrul grupului, vreau să-mi descrii energia spirituală care vă ajută pe voi toți în acest proces.
S: (ezitând) Nu sunt sigur că pot să-ți spun....
Dr.N: Gândeşte-te cu atenție. Nu există şi alte mijloace prin care membrii grupului tău sunt armonizați, cu ajutorul energiei inteligente?
S: (pauză lungă) Ah... te referi la conuri?
Dr.N: (cuvântul „con” este nou pentru mine, dar ştiu că sunt pe drumul cel bun) Da, conurile. Explică-mi ce ştii despre ele, referitor la grupul tău.
S: (încet) Bine, conurile ne ajută.
Dr.N: Te rog, continuă, şi spune-mi ce anume fac aceste conuri. Cred că am mai auzit despre asta şi mai înainte, dar vreau şi versiunea ta.

S: Ştii, un con e făcut în aşa fel, pentru a merge în jurul nostru.

Dr.N: Făcut în ce fel? încearcă să fii mai explicit.

S: E de formă cilindrică - foarte strălucitor - e deasupra şi peste tot în jurul nostru. Conul este îngust în partea de sus şi larg în partea de jos, aşa că se potriveşte deasupra fiecăruia dintre noi - ca şi când am intra sub o căciulă mare şi albă. Putem pluti pe sub con pentru a-l folosi.

Dr.N: Eşti sigur că acesta nu este duşul de vindecare pe care l-ai experimentat imediat după întoarcerea în lumea spiritelor?

S: O nu, acela a fost mai mult o formă de purificare individuală - pentru a repara traumele de pe Pământ. Credeam că ştii...

Dr.N: Cunosc procesul în sine. Vreau să-mi explici cum diferă conul de duşul de vindecare.

S: Energia ne înconjoară pe toți ca o cascadă şi ne permite să ne concentrăm cu adevărat asupra asemănării noastre mentale - ca grup.

Dr.N: Şi ce simțiți când sunteți sub con?

S: Simțim toate gândurile noastre dezvoltându-se. Apoi atrase... şi întorcându-se... cu şi mai multe cunoştințe.

Dr.N: Această energie inteligentă vă ajută să vă concentrați mai bine ca grup?

S: Da.

Dr.N: Ca să fiu sincer, Allum, mă întreb dacă nu cumva acest con nu vă spală creierul de gândurile voastre inițiale? La urma urmei, controversele şi neînțelegerile dintre tine şi ceilalți din grup sunt cele care vă definesc ca indivizi.

S: (râde) Nu ni se spală creierul! Chiar nu ştii nimic despre viața de apoi? Conul ne dă o înțelegere colectivă, pentru a lucra împreună.

Dr.N: Conul este disponibil mereu?

S: Se află acolo când avem nevoie de el.

Dr.N: Cine dirijează conul?

S: Cei care ne supraveghează.

Dr.N: Ghidul vostru?

S: (izbucneşte în râs) Shato? Cred că el este prea ocupat cu călătoriile în propriul său circuit.

Dr.N: Ce vrei să spui?

S: Îl considerăm un director de scenă al grupului nostru.

Dr.N: Shato participă activ la discuțiile din grupul vostru?

S: (clatină din cap) Nu chiar - ghizii sunt deasupra acestor lucruri. Suntem puțin lăsați de capul nostru şi e bine aşa.

Dr.N: Crezi că există un motiv anume pentru absențele lui Shato?

S: (pauză) O, probabil că se plictiseşte dată fiind lipsa noastră de progres. Îi place să se arate ca un maestru de ceremonii.

Dr.N: În ce fel?

S: (chicotind) Apărând pe neaşteptate în mijlocul nostru în timpul unei dezbateri încinse - aruncând fulgere albastre - arătând ca un vrăjitor - un moderator atotputernic.

Dr.N: Un vrăjitor?

S: (râzând încă) Shato apare în robe lungi, albastre, cu o pălărie înaltă pe cap. Cu barba sa lungă şi albă arată minunat şi noi îl admirăm.

Dr.N: Îmi imaginez un Merlin spiritual.

S: Un Merlin Oriental, dacă doreşti. Foarte greu de înțeles uneori. Îi place să-şi facă o intrare triumfală, îmbrăcat cu toate accesoriile costumului său, în special atunci când suntem pe cale să alegem o nouă viață. Ştie cât de mult apreciem acest lucru.

Dr.N: Lăsând la o parte toată această coregrafie, sunt curios dacă Shato are multe legături emoționale cu grupul tău, cum îi şade bine unui ghid serios.

S: (înfruntându-mă) Ascultă, el ştie că suntem o gaşcă rebelă şi atunci ni se prezintă la rândul său ca un nonconformist - dar este şi foarte inteligent.

Dr.N: Shato este indulgent cu grupul vostru? Nu pare să vă limiteze prea mult extravaganțele.

S: Shato obține rezultate de la noi pentru că nu este sever sau cicălitor. O atare atitudine nu s-ar fi potrivit cu oamenii noştri. Noi îl respectăm.

Dr.N: Îl vezi pe Shato ca pe un consultant care vine din când în când pentru a vă observa sau ca pe un supraveghetor activ?

S: Va apărea neanunțat pentru a stabili o temă pe care să o discutăm. Apoi dispare şi se întoarce mai târziu ca să asculte cum am putea rezolva anumite lucruri...

Dr.N: Dă-mi un exemplu al unei probleme majore în grupul tău.

S: (pauză) Shato ştie că ne identificăm prea mult cu rolurile pe care le jucăm pe Pământ. El insistă pe... superficialitatea noastră. Încearcă să ne facă să ne interpretăm rolurile din interior.

Dr.N: Deci, instrucțiunile lui Shato sunt serioase, dar el ştie că vouă vă place să vă distrați de-a lungul drumului?

S: Da, cred că tocmai de aceea se ocupă Shato de noi. Ştie că noi irosim anumite oportunități. El ne ajută să interpretăm încurcăturile în care am intrat, pentru a da tot ce e mai bun în noi.

Dr.N: Din ce mi-ai spus am impresia că grupul tău spiritual funcționează ca un fel de atelier condus de ghidul vostru.

S: Da, Shato ne ridică moralul şi ne face să mergem înainte.

Spre deosebire de clasele educaționale sau de grupurile de terapie de pe Pământ, am aflat că profesorii-consilieri din lumea spiritelor nu se limitează numai la a conduce activitatea grupului. Deşi Shato şi elevii săi constituie o familie de suflete plină de culoare, o mare parte din activitățile desfăşurate aici sunt acelea din grupurile de suflete. Metoda de conducere a unui ghid se dovedeşte a fi mai mult părintească decât dictatorială. Shato este atât un consilier, cât şi un conducător, dar nu este nici posesiv, nici amenințător față de membrii grupului. Aceste suflete tinere îl acceptă cu căldură pe ghidul lor, ce pare să se plieze pe înclinațiile lor masculine. Voi încheia acest caz cu câteva întrebări finale referitoare la unitatea spirituală a grupului.

Dr.N: De ce este grupul tău orientat către personaje masculine pe Pământ?

S: Pământul este o planetă activă, fapt ce presupune efort fizic. Suntem înclinați către personaje masculine pentru a stăpâni şi modela evenimentele... ca să dominăm ce ne înconjoară. Pentru a fi recunoscuți.

Dr.N: Şi femeile sunt influente în societate. Cum poate spera grupul tău să progreseze fără mai multă experiență în roluri feminine?

S: Ştim acest lucru, dar avem o dorință pătimaşă de a fi independenți. De fapt, de multe ori consumăm prea multă energie pentru un rezultat prea mic, dar aspectele feminine nu ne interesează prea mult în acest moment.

Dr.N: Dacă nu aveți corespondențe feminine în grupul vostru imediat, unde mergeți pentru a găsi acele entități necesare completării vieților voastre pe Pământ?

S: În apropiere sunt unele suflete ce se potrivesc mai bine cu rolurile feminine. Mă înțeleg cu Josey - ea a fost cu mine în câteva din viețile mele - Trinian este ataşat de Nyala - şi mai sunt şi altele...

Dr.N: Allum, aş vrea să închei discuția noastră despre asocierile spirituale întrebându-te ce ştii despre originea grupului tău.

S: (pauză lungă) Nu pot... să-ți spun... noi doar am ajuns la un moment dat împreună.

Dr.N: Bine, cineva trebuie să vă fi reunit, în special pe cei care aveți aceleaşi calități. Crezi că a fost Dumnezeu?

S: (încurcat) Nu, mai jos de sursă... superiorii...

Dr.N: Shato sau alți ghizi ca el?

S: Nu, mai sus, cred că... planificatorii. Nu ştiu mai mult.

Dr.N: Cu ceva timp în urmă mi-ai spus că unii dintre vechii tăi prieteni şi-au redus activitatea în cadrul grupului, datorită dezvoltării lor Primiți vreodată noi membri?

S: Niciodată.

Dr.N: Din cauză că un nou membru poate avea probleme în a fi acceptat de voi ceilalți?

S: (râde) Nu suntem chiar *atât* de răi. Numai că suntem prea strâns legați din punct de vedere mental pentru un nou venit, şi ei nu au împărtăşit aceleaşi experiențe trecute ca noi.

Dr.N: În timpul discuțiilor despre viețile voastre trecute, aveți credința că ați contribuit la îmbunătățirea societății umane?

S: (pauză) Vrem ca prezența noastră într-o comunitate să fie o provocare pentru convenții. Cred că aducem nerv în viețile noastre fizice - şi bună dispoziție...

Dr.N: Şi atunci când ați terminat de discutat ce trebuie să faceți pentru a vă apropia de scopurile voastre, aşteptați o nouă viață?

S: (ardent) O, da! De fiecare dată când plec într-o nouă viață, îmi iau rămas bun cu următoarele cuvinte „Ne vedem aici după moarte".

Acest caz oferă exemplul unor suflete asemănătoare din punct de vedere mental, cu nevoi ale eului care ajută şi validează sentimentele şi atitudinile fiecăruia dintre suflete. Aceasta e cheia înțelegerii formării grupurilor de suflete. Am aflat că multe grupuri spirituale matcă au subgrupuri compuse din entități asemănătoare din punct de vedere al problemelor ce le blochează evoluția. Chiar şi aşa, aceste suflete prezintă diferite puncte tari sau slabe. Fiecare membru al grupului contribuie cu cele mai bune calități ale sale la atingerea obiectivelor celorlalți din familie.

Nu vreau ca din cazul 21 să rămână impresia că trăsăturile comportamentale ale celor câteva suflete rămase în acest cerc de prieteni apropiați reprezintă trăsăturile comportamentale ale tuturor sufletelor din grupul matcă inițial. Când se formează un grup primar de, să zicem 15 sau 20 de suflete, există unele asemănări în ceea ce priveşte talentul sau interesele. Dar grupurile de ajutor sunt, de asemenea, concepute în aşa fel încât să aibă şi diferențe în ceea ce priveşte sentimentele, reacțiile şi dispoziția. Subiecții mei relatează că în grupurile lor există o structură feminină sau masculină a următoarelor tipuri de caracter: 1) curajos, optimist, tenace. 2) tandru, tăcut, devotat şi mai curând inocent. 3) petrecăreț, cu simțul umorului şi al riscului. 4) serios, demn de încredere, prudent. 5) entuziast, ardent, franc. 6) răbdător, constant, perceptiv. 7) chibzuit, calculat, hotărât. 8) inovator, adaptabil, descurcăreț. Aceste diferențe dau echilibrul grupului. Cu toate acestea, dacă întregul grup are o tendință puternică spre sclipire şi cutezanță, chiar şi cel mai prudent membru al acestuia va părea mai puțin prudent pentru sufletele din alt grup.

Fără îndoială că sufletele din cazul 21 sunt în cursul unei lungi perioade de dezvoltare. Totuşi, ele contribuie la vitalitatea Pământului. Alte întrebări au arătat că drumurile acestor suflete continuă să se intersecteze şi în secolul XX. De exemplu, Allum este proiectant şi, în timpul liber, chitarist, alături de Josey, care este cântăreață. Faptul că aceste suflete sunt orientate spre roluri masculine în viețile lor nu le ştirbeşte abilitatea de a se asocia cu suflete tinere ce au preferințe predominant feminine. Grupurile matcă sau în componență suflete cu preferințe atât masculine, cât şi feminine. După cum am menționat deja, sufletele cu adevărat avansate îşi alternează preferințele referitoare la gen în alegerile vieților lor fizice.

Dorința de a-şi exprima identitatea de sine este un important factor motivant pentru sufletele ce aleg să se încarneze pe Pământ pentru a învăța anumite lecții practice. Uneori, sufletele aflate la nivelele inferioare de dezvoltare încearcă un disconfort ca urmare a faptului că există o discrepanță între percepția de sine în stare liberă, discarnată şi cea într-un trup uman. Ele pot deveni confuze cu privire la cine anume sunt în viață. Subiectul cazului 21 nu pare să fi arătat vreun conflict în acest sens, dar mă întreb la ce nivel de dezvoltare a ajuns Allum în viețile sale anterioare mai recente. Totuşi, pura experiență de a fi trăit o viață poate compensa, într-o anumită măsură, faptul de a nu fi înțeles prea multe din aceasta.

Neajunsurile şi conflictele noastre morale sunt considerate greşeli în lumea spiritelor mai mult decât pe Pământ. Am văzut cum sunt disecate şi analizate în grupurile spirituale nuanțele unei decizii. Membrii grupului au lucrat împreună de-a lungul atâtor ani Pământeni, încât entitățile devin răspunzătoare atât una față de cealaltă, cât şi față de grup ca întreg. Acest aspect stimulează un sentiment de apartenență la un anume grup în toate grupurile spirituale şi poate da aparența

existenței unor bariere mentale între grupuri, mai ales în cazul celor compuse din suflete începătoare. Totuşi, dacă în formă umană fiecare dintre noi are de-a face cu respingerea şi cu singurătatea, în lumea spiritelor identitatea individuală a eului nostru este înălțată constant de socializarea şi căldura din grupurile de suflete.

Structura socială a grupurilor de suflete nu e identică aceleia existente în grupurile umane. Deşi există unele dovezi ale prieteniei, nu aud despre clici, staruri sau suflete izolate în cadrul grupului. Mi s-a spus că sufletele petrec un timp în linişte şi reflexie, chiar dacă sunt legate de un grup. Sufletele sunt entități intime în cadrul relațiilor de familie pe Pământ și angajate în viața de comunitate a grupului din care fac parte în lumea spiritelor. Și sufletele învață mult din singurătate.

Am înțeles de la subiecții mei că sufletele aflate în stadiile incipiente sunt separate frecvent de grupurile lor, pentru a lucra independent la proiecte energetice simple. Un suflet tânăr şi-a amintit că era singur într-o încăpere, încercând să pună la un loc „un puzzle mişcător" format din forme geometrice dezmembrate - cilindri, sfere, cuburi şi dreptunghiuri - cu ajutorul propriei energii. A fost descris ca fiind „multidimensional, colorat şi holografic". El mi-a spus: „Trebuie să învățăm să ne intensificăm energia pentru a concentra partea difuză, dându-i forma sa inițială". Un alt subiect a adăugat: „Aceste teste îi informează pe supraveghetori despre imaginația, creativitatea şi ingenuitatea noastră, iar nouă ne oferă încurajare."

Sufletele din toate nivelele de dezvoltare se angajează şi în altă activitate importantă atunci când sunt singure. Ele trebuie să-şi petreacă timpul concentrându-se mental pentru a-i ajuta pe cei de pe Pământ (sau din alte lumi fizice) pe care i-au cunoscut şi iubit. Din câte am înțeles, aceste entități se duc într-un loc pe care unii îl numesc locul proiecțiilor. În acea zonă intră într-un „câmp interdimensional de energie plutitoare albastră-argintie" şi se proiectează asupra spațiului geografic ales. Mi s-a spus că acesta este un exercițiu mental de a „păstra şi elibera energie vibrațională pozitivă pentru a crea un teritoriu." Acest lucru înseamnă că sufletele călătoresc pe undele gândurilor lor spre anumiți oameni, anumite clădiri sau zone ale Pământului în încercarea de a oferi alinare sau de a efectua anumite schimbări.

10
SUFLETUL AFLAT LA UN NIVEL MEDIU DE DEZVOLTARE

ODATĂ ce sufletele noastre depăşesc nivelul II şi intră în stadiile intermediare de dezvoltare, activitatea din grupul matcă se reduce considerabil. Acest lucru nu înseamnă că ne întoarcem la tipul de izolare pe care l-am remarcat în cazul sufletelor novice. Sufletele ce evoluează în nivelele intermediare de dezvoltare au mai puține legături cu grupurile primare, deoarece au atins maturitatea şi experiența necesare pentru a acționa cu mai multă independență. Aceste suflete îşi reduc de asemenea şi numărul încarnărilor.

În cadrul nivelelor III şi IV suntem în cele din urmă pregătiți pentru mai multe responsabilități serioase. Relația pe care o avem cu ghizii noştri se schimbă, de la o relație profesor-elev la una de colegi ce lucrează împreună. De vreme ce vechii noştri ghizi au primit noi grupuri de elevi, e rândul nostru să dezvoltăm aptitudini pedagogice care ne vor autoriza, în cele din urmă, să devenim noi înşine ghidul altcuiva

Am spus că stadiile de tranziție la nivelele II şi IV sunt în mod special dificile pentru mine în ceea ce priveşte ilustrarea dezvoltării unui suflet. De exemplu, unele suflete de nivel IV încep să-şi fixeze ca obiectiv să ajungă în clasele de pregătire pentru a deveni ghizi-profesor, încă de pe când se mai află la nivelul III, în vreme ce alți subiecți, care sunt în mod evident de nivel IV, consideră că nu sunt potriviți pentru a fi ghizi eficienți.

În ciuda standardelor lor înalte de moralitate şi de comportament, entitățile care au atins nivelele intermediare de maturitate dau dovadă de modestie în ceea ce priveşte realizările lor.

Fireşte că fiecare caz este diferit, dar observ mai multă stăpânire de sine la clienții de la acest stadiu sau de la cele superioare. Văd mai degrabă încredere decât suspiciune față de motivele celorlalți, atât la nivel conştient, cât şi subconştient. Aceşti oameni demonstrează o atitudine plină de încredere față de viitorul umanității, încurajându-i astfel şi pe cei din jurul lor.

Întrebările pe care le pun sufletelor mai mature se îndreaptă spre ideile esoterice de scop şi de creație. Recunosc că profit de cunoştințele pe care le posedă aceste suflete pentru a compensa informațiile spirituale care le lipsesc celorlalte. Am avut clienți care mi-au spus că am făcut puțin exces de zel când le-am cerut să-mi vorbească despre amintirile lor spirituale şi ştiu că au dreptate. Sufletele mai avansate din această lume posedă o înțelegere remarcabilă a planului universal al vieții. Vreau să învăț cât mai mult cu putință de la ele.

Următorul caz este al unui suflet ce face parte din zona superioară a nivelului III de dezvoltare, radiind o energie galbenă, lipsită de orice nuanță roşiatică. Acest client era un bărbat scund, de vreo 50 de ani, pe care mi-e destul de greu să-l descriu. Când ne-am întâlnit, comportamentul său față de mine era foarte curtenitor şi l-am considerat a fi o persoană uşor solemnă. Simțeam că detaşarea şi rezerva sa indicau ceva studiat, chiar o fațadă ce masca emoții puternice. Cea mai izbitoare trăsătură a sa erau ochii întunecați şi posomorâți, care se făceau tot mai intenşi pe măsură ce începea să vorbească într-un mod direct şi convingător despre sine însuşi.

Mi-a spus că lucra la o organizație caritabilă, distribuind hrană pentru cei fără adăpost şi că fusese cândva ziarist. Acest om bătuse o bună bucată de drum pentru a discuta cu mine despre îngrijorarea pe care i-o provoca lipsa de entuziasm care începuse să-l cuprindă față de munca sa. Spunea că este obosit şi că vrea să trăiască, cât i-a mai rămas, în linişte şi singurătate. Prima şedință a implicat o trecere în revistă a momentelor celor mai importante din multe din viețile sale trecute, pentru a putea evalua cât mai bine un curs adecvat pentru restul vieții sale actuale.

Am început prin a regresiona rapid subiectul printr-o serie de vieți îndepărtate, începând cu prima sa viață, de om Cro-Magnon, în Epoca de Piatră, cu circa 30.000 de ani în urmă. Pe măsură ce înaintam în timp, am observat o constanță a unui comportament de lup singuratic, opusă dorinței normale de integrare tribală. Cam din anii 3000 Î.Hr. până în anii 500 Î.Hr., clientul meu a trăit un număr de vieți în Orientul Mijlociu, în timpul ridicării oraşelor-state timpurii, în culturile sumeriană, babiloniană şi egipteană. Totuşi, chiar şi în viețile în care a fost femeie, acest subiect a evitat adesea legăturile de familie, neavând nici copii. Ca bărbat a arătat o preferință pentru viața nomadă.

Când am ajuns la o viață în Europa, în timpul Evului Mediu, mă obişnuisem deja cu un suflet rebel, ce opunea rezistență societăților tiranice. În timpul vieților sale, subiectul meu s-a străduit să elibereze oamenii de teamă, deşi evita să se implice din punct de vedere politic. Suferind multe greutăți şi neajunsuri, el a continuat să fie un călător nomad, dovedind o adevărată obsesie pentru libertatea de mişcare.

Unele vieți nu erau prea productive, dar în timpul secolului al XII-lea l-am găsit în America Centrală, în trupul unui aztec, organizând o bandă de indieni împotriva opresiunii unui mare preot. A fost ucis în acest loc, ca un adevărat proscris. În timp ce promova relațiile non-violente între două triburi tradițional duşmane.

În secolul al XIV-lea acest suflet a fost un cronicar european ce a călătorit pe drumul mătăsii până la Cathay pentru a înțelege popoarele Asiei. Mereu deschis față de limbile străine (după cum este şi astăzi), clientul meu a murit în Asia, ca un bătrân ce trăia fericit într-un sat. În Japonia secolului al XVII-lea era un membru al clanului Cocorul însângerat. Aceşti oameni erau nişte Samurai mercenari, independenți şi respectați. La sfârşitul acestei vieți clientul meu trăia izolat, regim impus de shogunii Tokugawa, pentru că îi prevenise pe oponenții mai slabi ai acestora asupra strategici de luptă.

Frecvent un outsider, mereu un explorator ce căuta adevărul peste mări şi țări, acest suflet a continuat să caute un înțeles rațional al vieții în timp ce îi ajuta pe cei ce-i întâlnea în drumul său. Am fost surprins când a apărut ca soția unui fermier american de la graniță, în secolul al XIX-lea. Fermierul a murit la scurt timp după căsătoria lor. Am aflat că subiectul meu a ales în mod

deliberat să se încarneze în trupul unei văduve cu copii, legată de o palmă de Pământ, această ipostază reprezentând un exercițiu de pierdere a mobilității.

Când această parte a ședinței s-a încheiat, am știut că lucram cu un suflet avansat, bătrân, având în vedere că mai avea o serie de vieți importante, pe care nu le-am revăzut. Din moment ce acest suflet se apropia de nivelul IV, n-aş fi fost surprins să aflu că prima sa apariție pe Pământ a avut loc cu 70.000 de ani în urmă. Cu toate că, după cum am menționat, nu e o condiție obligatorie ca sufletele să aibă sute de vieți fizice pentru a avansa. Am avut odată un client care a ajuns la nivelul III după numai 4.000 de ani - o performanță excepțională.

Am discutat cu clientul meu despre viața sa actuală şi despre metodele sale obişnuite de învățare în viețile trecute. El mi-a explicat că nu a fost niciodată căsătorit şi că nealinierea socială i se potrivea cel mai bine. I-am sugerat câteva alternative, spre a reflecta asupra lor. În primul rând, cred că lipsa de intimitate față de oameni, care l-a caracterizat în atât de multe vieți, i-a împiedicat progresul. După încheierea ședinței era îngrijorat de faptul că, într-o ședință viitoare, îi voi explora din nou memoria pentru a afla mai multe informații despre lumea spiritelor. Când a venit, a doua zi, l-am transpus în stare supraconștientă şi ne-am reapucat de treabă.

Cazul 22

Dr. N: Cum ți se spune în lumea spiritelor?

S: Mi se spune Nenthum.

Dr. N: Nenthum, ai vreun spirit în jurul tău acum sau ești singur?

S: (pauză) Sunt cu doi dintre vechii mei tovarăşi.

Dr. N: Cum îi cheamă?

S: Raoul şi Senji.

Dr. N: Și voi trei faceți parte dintr-un grup mai mare, în care sufletele lucrează împreună?

S: Făceam....dar acum lucrăm... mai mult singuri.

Dr. N: Ce anume faceți în acest moment?

S: Discutăm despre cel mai bun mod de a ne ajuta unul pe altul în timpul încarnărilor noastre.

Dr. N: Spune-mi ce anume faceți unul pentru celălalt.

S: O ajut pe Senji să se ierte pe ea însăşi pentru greşeli şi să se aprecieze la adevărata ei valoare. Are nevoie să nu mai fie doar o figură maternă pe Pământ.

Dr. N: Cum anume te ajută ea?

S: Să...înțeleg lipsa mea de apartenență.

Dr. N: Dă-mi un exemplu de cum anume te ajută acțiunile lui Senji în această problemă.

S: Păi, ea a fost soția mea în Japonia, după ce fusesem războinic, (ceva îl tulbură pe Nenthum şi, după o pauză, adaugă următoarele) Lui Raoul îi place să fie partenerul lui

Senji, iar eu, de obicei, sunt singur.

Dr. N: Cum vă ajutați, tu şi cu Raoul?

S: Eu îl ajut în problema răbdării, iar el în tendința mea de a evita viața de comunitate.

Dr. N: Sunteți întotdeauna doi bărbați şi o femeie în încarnările voastre pe Pământ?

S: Nu, putem schimba asta - şi o şi facem - dar aşa este mai confortabil pentru noi.

Dr. N: De ce lucrați voi trei independent de restul grupului?

S: (pauză) Oh, îi vedem aici... unii nu au avansat, ca noi... alții sunt înaintea noastră cu sarcinile lor.

Dr. N: Aveți un ghid sau un profesor?

S: (încet) Ea e Idis.

Dr. N: Mi se pare că ai un mare respect pentru ea. Comunici bine cu Idis?

S: Da - asta nu înseamnă că nu avem şi noi neînțelegeri.

Dr. N: Care e principalul motiv de conflict dintre voi?

S: Ea nu se încarnează prea mult şi eu îi spun că ar trebui să aibă un contact mai direct cu

condițiile de pe Pământ.

Dr. N: Eşti pe aceeaşi frecvență mentală cu Idis într-o asemenea măsură, încât să ştii tot trecutul ei în calitate de ghid?

S: (îşi clatină capul în timp ce reflectează) Nu e vorba că nu putem pune întrebări... dar putem întreba numai ceea ce ştim. Idis îmi arată doar ceea ce consideră că e important pentru propria mea experiență.

Dr. N: Pot, oare, ghizii să-şi protejeze gândurile, astfel încât să-ți fie imposibil să citeşti tot ce este în mintea lor?

S: Da, cei mai bătrâni sunt chiar experți în acest domeniu - noi nu trebuie să ştim cum anume se pot filtra gândurile, pentru că acest lucru ne-ar tulbura.

Dr. N: Vei învăța să filtrezi imagini?

S: Chiar am învățat... puțin.

Dr. N: Din acest motiv trebuie că mulți oameni mi-au spus că ghizii lor nu le răspund complet la toate întrebările.

S: Da, şi intenția întrebării este importantă... Când anume a fost pusă şi de ce. Probabil că nu s-a dovedit a fi cel mai bun lucru pentru ei să li se fi oferit anumite informații care i-ar fi putut dezbina.

Dr. N: Pe lângă metodele ei pedagogice, eşti mulțumit de Idis în ceea ce priveşte identitatea ei?

S: Da... Aş vrea doar să fie de acord să vină cu mine... cândva.

Dr. N: Oh, ai dori să te încarnezi pe Pământ alături de ea?

S: (rânjeşte poznaş) I-am spus că am putea avea o relație mai bună aici dacă ar accepta să vină pe Pământ cândva şi să se căsătorească cu mine.

Dr. N: Şi ce a răspuns Idis la această sugestie?

S: A râs şi a spus că se va gândi la propunerea mea, dacă pot să-i dovedesc că ar fi productiv.

În acest punct l-am întrebat pe Nenthum de câtă vreme lucrează cu Idis şi am aflat că ea a fost desemnată acestor trei entități atunci când acestea au intrat în nivelul III. Nenthum, Raoul şi Senji sunt, de asemenea, tutelați şi de un ghid maestru mai bătrân şi foarte iubit care a fost alături de ei încă de la începutul existenței lor. Ar fi incorect să presupunem că spiritele mai avansate trăiesc în singurătate. Acest subiect mi-a spus că avea legături cu multe alte suflete. Raoul şi Senji erau însă prietenii săi cei mai apropiați.

Nivelele III şi IV sunt stadii importante pentru dezvoltarea sufletelor pentru că, ajunse în acest punct, ele primesc responsabilități mai mari față de sufletele mai tinere. Totuşi, statutul de ghid nu ne este dat tuturor în acelaşi moment. Ca şi în multe alte aspecte ale vieții noastre ca suflete, suntem atent testați. Nivelele intermediare constituie perioade de probă pentru potențialii profesori. În timp ce aura noastră este încă galbenă, mentorii noştri ne repartizează un suflet de care să avem grijă, pentru a evalua după aceea performanțele atinse de acesta sub conducerea noastră, atât în cadrul încarnărilor fizice, cât şi în afara lor.

Ne este permis să acționăm la nivelul de ghid junior doar dacă acest stagiu preliminar este încununat de succes. Nu i se potriveşte oricui să fie profesor, dar acest lucru nu ne opreşte să devenim un suflet avansat în cadrul secțiunii albastre. Ghizii, ca oricine altcineva, au diferite talente şi aptitudini, după cum au şi defecte. Când atingem nivelul V, aptitudinile de care dă dovadă sufletul nostru sunt binecunoscute în lumea spiritelor. Ni se dau sarcini pe măsura aptitudinilor noastre, dar despre acest aspect voi avea ocazia să vorbesc mai târziu, tot în acest capitol. Drumurile diferite pe care le străbatem în cursul instruirii noastre ne duc în cele din urmă la acelaşi punct terminus al însuşirii integrității spirituale. Bogăția şi diversitatea experienței acumulate fac parte din planul gândit de maeştri pentru dezvoltarea fiecărui suflet şi, în acest sens, sunt interesat să aflu cum progresează subiectul cazului 22 în cadrul nivelului III.

Dr. N: Nenthum, poți să-mi spui dacă Idis te pregăteşte să devii ghid, presupunând că această

activitate te interesează?

S: (răspunde repede) Mă interesează.

Dr. N: Oh, atunci înseamnă că vei deveni tu însuți ghid?

S: (modest) Să nu exagerăm. Nu sunt mai mult decât un Îngrijitor... Care o ajută pe Idis şi primeşte la rândul său îndrumare.

Dr. N: Încerci să-i imiți metodele de predare?

S: Nu, suntem diferiți. Oricum, ca ucenic-îngrijitor, n-aş putea face ceea ce face ea.

Dr. N: Când anume ai știut că eşti pregătit să devii îngrijitor şi ai început să-i ajuți pe alții din punct de vedere spiritual?

S: Este... o conştiență pe care o capeți după un număr mare de vieți... Că eşti mai echilibrat cu tine însuți decât înainte şi poți să ajuți oamenii atât ca spirit, cât şi atunci când eşti încarnat.

Dr. N: Acționezi în acest moment în interiorul sau în afara lumii spiritelor, în calitatea ta de îngrijitor?

S: (formulează cu greu un răspuns) Sunt în afara lumii spiritelor... În două vieți.

Dr. N: Trăieşti două vieți paralele în acest moment?

S: Da.

Dr. N: Unde trăieşti în cealaltă viață?

S: În Canada.

Dr. N: Este aşezarea geografică un factor important în această a doua viață a ta?

S: Da, am ales o familie săracă dintr-o comunitate rurală, unde aş fi fost indispensabil. Sunt într-un mic orăşel montan.

Dr. N: Dă-mi mai multe detalii despre viața ta din Canada şi despre responsabilitățile tale.

S: (încet) Eu... am grijă de fratele meu Billy. Fața şi mâinile sale au fost arse groaznic într-un incendiu provocat de o plită de bucătărie, când avea 4 ani. Când s-a întâmplat accidentul, eu aveam 10 ani.

Dr. N: Ai aceeaşi vârstă în viața ta din Canada ca şi în această viață din Statele Unite?

S: Cam aceeaşi.

Dr. N: Care e principala ta sarcină în viața ta canadiană?

S: Să am grijă de Billy. Să-l ajut să privească lumea dincolo de durerea sa. El este aproape orb şi, din cauza desfigurării provocate de arsuri, a fost respins de comunitate. Încerc să-l fac să se deschidă şi să accepte viața, să ştie cine este el cu adevărat. Îi citesc şi merg cu el la plimbare prin pădure ținându-l de braț. Nu-l țin de mână, pentru că mâinile lui sunt foarte afectate de arsuri.

Dr. N: Ce poți să-mi spui despre părinții voştri din Canada?

S: (fără să se laude) Eu sunt părintele. Tata a plecat după incendiu şi nu s-a mai întors niciodată. Era un om slab care nu se purta prea bine cu familia sa nici înainte de incendiu. Sufletul mamei mele nu este prea... capabil în trupul ei. Ei au nevoie de cineva matur.

Dr. N: Cineva puternic din punct de vedere fizic?

S: (râzând) Nu, cu sunt femeie în Canada, sunt sora lui Billy. Mama şi fratele meu au nevoie de cineva puternic din punct de vedere mental pentru a ține familia unită şi a le da o cale de urmat.

Dr. N: Cum îți întreții familia?

S: Sunt brutăriță şi nu mă voi căsători niciodată pentru că nu pot să-i părăsesc.

Dr. N: Care este lecția majoră a fratelui tău?

S: Să-şi însuşească umilința fără să se lase strivit de o viață în care are puțină mulțumire de sine.

Dr. N: De ce nu ai luat tu rolul fratelui tău afectat de incendiu? Nu ți s-a părut aceasta cea mai dificilă provocare?

S: (strâmbându-se) Hmm - am mai trecut prin asta.

Notă: Acest subiect a fost rănit fizic într-un număr de vieți trecute.

Dr. N: Da, cred că da. Mă întreb dacă sufletul lui Billy a fost implicat în rănirea ta fizică în

vreuna din viețile tale trecute?

S: Da, într-una dintre existențe. Pe când sufeream, un alt personaj a fost alături de mine, eu primind cu bucurie atenția sa. Acum e rândul lui Billy şi eu sunt aici pentru a-l ajuta.

Dr. N: Ai ştiut dinainte de a veni în această viață canadiană că fratele tău va suferi un accident care-l va incapacita?

S: Desigur, am discutat cu Idis întreaga situație. Ea mi-a spus că sufletul lui Billy va avea nevoie de un îngrijitor şi, de vreme ce am avut contacte negative cu acest suflet în altă viață, am primit cu bucurie să-l ajut.

Dr. N: Pe lângă lecțiile karmice menite sufletului lui Billy, mai sunt şi unele care ți se adresează ție, mă refer la faptul de a fi în rolul unei femei legate de casa sa. Nu mai poți să dispari şi să te plimbi de colo-colo, cum făceai adesea în viețile tale.

S: E adevărat. Gradul de dificultate al unei vieți se măsoară după cât de provocatoare este situația pentru tine, nu pentru alții. Pentru mine, a fi îngrijitorul lui Billy este mai dificil decât atunci când mă aflam în cealaltă ipostază, aceea de a primi ajutorul altui suflet.

Dr. N: Spune-mi care este cel mai problematic aspect al însărcinării tale de a fi îngrijitorul lui Billy.

S: De a sprijini un copil... Dincolo de neajutorarea sa... De a-l creşte... De a învăța copilul să facă față suferinței cu curaj.

Dr. N: Viața lui Billy este un exemplu extrem, dar se pare că, oricum, copiii de pe Pământ trebuie să treacă prin destul de multe suferințe fizice şi emoționale.

S: Fără să cunoşti şi să depăşeşti suferința, nu vei putea niciodată să înțelegi cu adevărat cine eşti şi să mergi mai departe. Trebuie să-ți spun, cu cât te confrunți cu mai multă suferință şi adversitate în copilărie, cu atât mai mult îți poți lărgi potențialul.

Dr. N: Şi cum te descurci, în calitate de îngrijitor, în viața ta canadiană?

S: În familia mea canadiană mă confrunt cu nişte alegeri mai dificil de făcut, spre deosebire de cele din viața americană. Dar am încredere în mine însumi... de a-mi folosi înțelegerea în mod practic.

Dr. N: Te-a încurajat sau nu Idis în decizia ta de a-ți accelera dezvoltarea trăind două vieți paralele?

S: Ea e întotdeauna deschisă față de acest lucru... pe care eu nu l-am făcut prea des în trecut.

Dr. N: De ce?

S: Amestecul vieților poate fi obositor şi disipant. Efortul poate deveni contraproductiv, diminuând bilanțul ambelor vieți.

Dr. N: Bine, văd că tu îi ajuți pe oameni în amândouă existențele tale actuale. Ai trăit vreodată vieți contrastante în acelaşi timp, adică să nu fi reuşit prea multe în una, dar să fi reuşit, în schimb, în cealaltă?

S: Da, deşi acest fapt s-a petrecut cu mult timp în urmă. Acesta este unul din avantajele acestui procedeu al combinării vieților. Una dintre vieți o poate compensa pe cealaltă. Totuşi, acest lucru poate merge greu.

Dr. N: Atunci, de ce permit ghizii viețile paralele?

S: (încruntându-se) Sufletele nu trăiesc în medii rigide şi birocratice. Ni se permite să facem greşeli şi să învățăm din acestea.

Dr. N: Am impresia că eşti de părere că este mai bine pentru un suflet obişnuit să trăiască o singură viață, şi nu vieți paralele în acelaşi timp.

S: Aş spune că da, în majoritatea cazurilor, dar mai sunt şi alte motive care ne fac să accelerăm ritmul încarnărilor.

Dr.N: Cum ar fi...?

S: (amuzat) Răsplata pentru trăirea unor vieți paralele poate consta într-o perioadă mai mare de reflexie şi de meditație în lumea spiritelor.

Dr. N: Te referi la faptul că perioadele de odihnă de dintre vieți pot fi mai lungi după trăirea unor vieți paralele?

S: (zâmbeşte) Desigur, durează mai mult să reflectezi asupra a două vieți, decât asupra uneia singure.

Dr. N: Nenthum, mai am câteva întrebări referitoare la mecanica divizării vieților. Cum vezi felul în care-ți împărți energia sufletului tău în mai multe părți?

S: Noi suntem... ca nişte particule de energie. Am provenit din aceeaşi unitate.

Dr. N: Ce era această unitate originară?

S: Creatorul.

Dr. N: Fiecare parte a sufletului tău rămâne intactă şi completă în sine?

S: Da.

Dr. N: Şi întreaga energie a sufletului nostru părăseşte lumea spiritelor atunci când ne încarnăm?

S: Numai o parte, de vreme ce nu ne separăm niciodată total de creator.

Dr. N: Ce anume face acea parte a sufletului care rămâne în lumea spiritelor, în timp ce noi suntem pe Pământ, într-unul sau mai multe trupuri?

S: Este... adormită... aşteptând să se alăture restului energiei noastre.

Cei mai mulți dintre colegii mei care lucrează cu viețile trecute ale clienților au auzit despre cronologii temporale suprapuse de la oameni ce trăiau pe Pământ în două locuri deodată. Uneori, există trei sau chiar mai multe vieți paralele. Sufletele din aproape toate stadiile de dezvoltare sunt capabile să trăiască mai multe vieți paralele, dar nu am întâlnit multe situații de acest gen între cazurile mele.

Mulți oameni simt că ideea unor suflete înzestrate cu capacitatea de a se diviza în lumea spiritelor şi de a se încarna apoi în două sau mai multe trupuri umane se opune tuturor ideilor lor preconcepute despre un spirit singular şi individualizat. Recunosc că nici eu nu m-am simțit prea confortabil prima dată când un client mi-a spus că trăieşte vieți paralele. Pot înțelege de ce unii oameni consideră acest concept al dualității sufletului ca fiind şocant, mai ales când ne confruntăm cu următoarea afirmație, şi anume aceea că un suflet poate fi chiar capabil de a trăi în dimensiuni diferite în acelaşi timp relativ. Ceea ce trebuie să notăm este că, dacă sufletele noastre sunt o parte a unei mari forțe de energie care se divide sau se extinde pentru a crea sufletele noastre, atunci de ce n-ar putea avea aceeaşi capacitate de a se desprinde şi apoi de a se reuni şi vlăstarele acestei energii sufleteşti inteligente?

Uneori este frustrant să aduni informații despre activitatea spirituală de la suflete aflate în stadii avansate de dezvoltare. Acest lucru se întâmplă pentru că natura complexă a memoriei şi a cunoştințelor unui suflet aflat la aceste nivele face mai dificilă distingerea între ceea ce aceşti oameni ştiu, dar nu vor să-mi spună. De ce? Chiar nu ştiu. Subiectul cazului 22, un suflet inteligent şi bine informat, a manifestat deschidere față de întrebările mele. Acest caz este compatibil şi cu alte relatări cuprinse în dosarele mele referitoare la diversitatea pregătirii sufletelor în lumea spiritelor.

Dr. N: Nenthum, aş vrea să ne întoarcem la activitățile tale din lumea spiritelor, atunci când nu eşti prea ocupat cu încarnările tale Pământeşti, cu activitățile din grupurile de suflete şi cu pregătirea ta de a deveni ghid. Poți să-mi vorbeşti şi de alte zone spirituale în care îți petreci timpul?

S: (pauză lungă) Da, există şi alte locuri... le ştiu...

Dr. N: Câte?

S: (atent) Mă pot gândi la patru.

Dr. N: Cum le-ai denumi?

S: Lumea Fără Ego, Lumea Atotcunoaşterii, Lumea Creației şi a Non-creației şi Lumea Timpului Modificat.

Dr. N: Aceste lumi există în universul nostru fizic?

S: Numai una, celelalte sunt sfere nondimensionale.

Dr. N: Bine, hai să începem cu sferele nondimensionale. Aceste trei sfere din lumea spiritelor există spre a fi folosite de suflete?

S: Da.

Dr. N: De ce foloseşti pentru toate aceste zone spirituale termenul de lumi?

S: Le văd ca pe nişte... habitate pentru viața spirituală.

Dr. N: Aşadar, trei dintre ele sunt lumi mentale?

S: Da.

Dr. N: Ce este Lumea Fără Ego?

S: Locul în care înveți să fii.

Dr. N: Am auzit de acest lucru, exprimat în diferite feluri. Nu e cumva vorba în acest caz şi de începători?

S: Ba da, sufletele nou create sunt aici pentru a învăța cine sunt ele. Este locul originar.

Dr. N: Identitatea este oferită aleator sau aceste suflete începătoare au posibilitatea de a alege?

S: Sufletul nou creat nu are capacitatea de a alege. Îți dobândeşti caracterul în funcție de cum îți este... combinată energia.

Dr. N: Există vreun inventar spiritual al caracteristicilor desemnate sufletelor - primeşti atât dintr-una, atât din alta?

S: (pauză lungă) Cred că în cadrul acestui proces în care ne sunt alocate trăsăturile care ne fac să fim ceea ce suntem se au în vedere mai mulți factori. Ceea ce ştiu este că odată primit, Eul devine o convenție între noi înşine şi cei care ni l-au dat.

Dr. N: Ce înseamnă acest lucru?

S: Să folosesc cât de bine pot ceea ce sunt.

Dr. N: Aşadar, scopul acestei lumi constă în distribuirea de către nişte ființe avansate a identității sufletelor?

S: Da, noul suflet este energie pură, lipsită de o adevărată personalitate. Lumea Fără Ego te înzestrează cu o semnătură.

Dr. N: Atunci, de ce o numeşti Lumea *Fără* Ego?

S: Pentru că sufletele nou create ajung aici fără ego. Ideea conştiinței de sine nu există în noile suflete. Acesta este locul în care sufletul primeşte un sens al existenței sale.

Dr. N: Şi această geneză a sufletelor cu personalitate e una continuă?

S: Din câte ştiu, da.

Dr. N: Vreau să-mi răspunzi atent la următoarea întrebare. Când ai primit identitatea ta ca suflet, acest lucru a Însemnat că ai fost desemnat în mod automat încarnărilor pe Pământ în formă umană?

S: Nu în mod explicit. Planetele nu sunt eterne.

Dr. N: Mă întreb dacă anumite tipuri de suflete au o afinitate față de anumite forme ale vieții fizice în univers?

S: (pauză) N-aş contrazice acest lucru.

Dr. N: Nenthum, ți s-a dat posibilitatea la început să alegi şi alte gazde planetare, în afara oamenilor de pe Pământ?

S: Ah... ca suflet tânăr... ghizii sunt cei care te ajută în aceste alegeri. Eu am fost îndreptat spre ființele umane.

Dr. N: Ți s-au dat şi alte opțiuni?

S: (pauză lungă) Da... dar nu este foarte clar pentru moment. De obicei te lasă să începi într-una sau două lumi uşoare, fără să ai prea multe de făcut. Apoi mi s-a oferit posibilitatea de a lucra pe această planetă dificilă.

Dr. N: Pământul este considerat dificil?

S: Da. În unele lumi trebuie să depăşeşti stări de disconfort fizic - chiar să suferi. Altele înclină mai degrabă spre provocări mentale. Pământul le are pe amândouă. Primim aprecieri pline de respect dacă ne descurcăm bine în aceste lumi dificile, (zâmbind) Cei care nu călătoresc prea mult spun că suntem aventurieri.

Dr. N: Ce anume te atrage cu adevărat la Pământ?

S: Relația pe care o au oamenii atunci când se luptă între ei... fiind competitori, dar colaborând în acelaşi timp.

Dr. N: Nu e o contradicție?

S: (râde) Tocmai acest lucru e şi ceea ce mă atrage: să mediez neînțelegerile unei rase failibile care are în acelaşi timp atâta mândrie şi atâta nevoie de respect de sine. Creierul uman este unic, după cum ştii şi tu.

Dr. N: În ce fel?

S: Oamenii sunt egocentrici, dar şi vulnerabili. Ei pot avea un caracter meschin, dar şi o mare capacitate de a fi amabili. Există un comportament slab şi curajos în acelaşi timp pe Pământ. Are loc un continuu război în jurul valorilor umane. Această diversitate se potriveşte cu sufletul meu.

Dr. N: Mai spune-mi câteva caracteristici ale gazdelor umane ce pot părea atractive sufletelor trimise pe Pământ.

S: Hmm... Aceia dintre noi care ne-am dezvoltat pe Pământ avem... permisiunea de a ajuta oamenii să afle despre infinitul de dincolo de viața lor şi să-şi exprime adevărata bunăvoință prin intermediul afectivității lor. A avea pasiunea de a lupta pentru viață - iată ce e cu adevărat valoros la ființele umane.

Dr. N: Ființele umane dau dovadă, de asemenea, şi de o mare capacitate de rea-voință.

S: Aceasta este o parte a pasiunii. Dar evoluează la rândul său, şi atunci când oamenii se confruntă cu probleme, pot da tot ce e mai bun în ei şi sunt absolut nobili.

Dr. N: Probabil că sufletul este cel care alimentează trăsăturile pozitive de care vorbeşti.

S: Noi încercăm să sporim ceea ce există deja.

Dr. N: Se întoarce vreodată un suflet în Lumea Fără Ego, după ce a primit deja o identitate?

S: (stingherit) Da... dar nu aş vrea să vorbesc despre aceasta.

Dr. N: Bine, atunci nu vom discuta, dar mi s-a spus că unele suflete se întorc totuşi dacă în timpul însărcinărilor fizice comportamentul lor este în mod constant defectuos. Am impresia că ele sunt considerate deficiente şi revin aici pentru a suferi un soi de lobotomie spirituală?

S: (subiectul clatină din cap supărat) Sunt ofensat de această descriere. De unde ai auzit de aşa ceva? Sufletele care au creat obstacole serioase în calea evoluției lor sunt corectate, fiind recondiționate cu ajutorul energiei pozitive.

Dr. N: Această procedură este menită numai sufletelor de pe Pământ?

S: Nu, sufletele tinere de oriunde pot avea nevoie de restaurare, ca o măsură ultimă.

Dr. N: Le este permis acestor spirite restaurate să se întoarcă apoi în grupurile lor şi în cele din urmă să se încarneze din nou în lumi fizice?

S: (suspină adânc) Da.

Dr. N: Cum ai compara Lumea Fără Ego cu Lumea Atotcunoaşterii?

S: Ele sunt opuse. Această lume a Atotcunoaşterii nu este pentru sufletele tinere.

Dr. N: Ai fost în Lumea Atotcunoaşterii?

S: Nu sunt încă pregătit. Sunt conştient de ea numai ca de un loc în care ne străduim să ajungem.

Dr. N: Ce anume ştii despre această zonă spirituală?

S: (pauză lungă) Este un loc al contemplației... lumea mentală supremă a planificării şi proiectării. Nu-ți pot spune prea multe despre această sferă, cu excepția faptului că este destinația finală a tuturor gândurilor. Sensurile tuturor lucrurilor vii sunt coordonate aici.

Dr. N: Aşadar Lumea Atotcunoaşterii este abstractă în cel mai înalt grad?

S: Da, e vorba, de fapt, de a amesteca forma şi conținutul-rațional cu idealul. Este o dimensiune în care e posibilă realizarea tuturor viselor şi speranțelor noastre.

Dr. N: Bine, şi dacă nu poți merge acolo deocamdată, cum de ştii despre acest loc?

S: Noi primim... străfulgerări, întrezărim... ca un stimulent care să ne încurajeze să facem efortul final de a ne termina munca şi de a ne alătura maeştrilor.

Fundamentul lumii spiritelor este un loc al cunoaşterii la care clienții mei au făcut aluzie sub

diferite denumiri. Mi se dau doar referințe foarte vagi despre acest absolut universal, pentru că nici cei mai avansați clienți ai mei nu au o experiență directă în această dimensiune. Toate sufletele sunt nerăbdătoare să ajungă aici şi să fie absorbite de acest nucleu, mai ales pe măsură ce se apropie şi sunt ademenite de ceea ce văd. Mi-e teamă însă că Lumea Atotcunoaşterii poate fi înțeleasă complet doar de un suflet neîncarnat, aflat mai sus de nivelul V.

Dr. N: Dacă Lumea Fără Ego şi Lumea Atotcunoaşterii sunt la capetele opuse ale experienței unui suflet, unde anume se situează Lumea Timpului Modificat?

S: Aceasta sferă se află la îndemâna tuturor sufletelor, pentru că ea reprezintă propria lor lume fizică. În cazul meu, este Pământul.

Dr. N: Ah, trebuie să fie acea lume fizică de care îmi vorbeai.

S: Nu, sfera Pământului este simulată numai pentru uzul meu.

Dr. N: Atunci, nu studiază toate sufletele din lumea spiritelor aceeaşi lume simulată?

S: Nu, fiecare dintre noi studiază propria sa planetă geografică, unde se încarnează. Ele sunt reale din punct de vedere fizic... temporar.

Dr. N: Şi voi nu trăiți propriu zis fizic în această lume simulată asemănătoare Pământului - ci doar o folosiți?

S: Da, aşa e - pentru a ne antrena.

Dr. N: De ce numeşti această a treia sferă Lumea Timpului Modificat?

S: Deoarece putem schimba secvențele temporale pentru a studia anumite evenimente.

Dr. N: Care e scopul principal pentru care faceți acest lucru?

S: Pentru a ne îmbunătăți deciziile din viață. Acest studiu mă face mai judicios şi mă pregăteşte pentru Lumea Atotcunoaşterii.

Notă: Subiectul foloseşte frecvent termenul lume pentru a descrie zone non-fizice menite lucrului şi studiului. Aceste regiuni pot fi foarte mici sau indescriptibil de mari în raport cu sufletul şi pot include diferite dimensiuni. Cred că există realități separate pentru diferite experiențe de învățare situate în afara restricțiilor temporale. Coexistența trecutului, prezentului şi a viitorului în aşezările spirituale pe care le-a sugerat subiectul acestui caz va fi explorată mai departe în următoarele capitole, la cazurile 23 şi 25.

Dr. N: Nu am vorbit despre Lumea Creației şi Non creației. Aceasta trebuie să fie lumea fizică tridimensională de care ai vorbit mai devreme.

S: Da, şi ne place să o folosim şi pe aceasta.

Dr. N: Este această lume menită să fie folosită de toate sufletele?

S: Nu. Tocmai încep să mă adaptez aici. Sunt considerat un nou venit.

Dr. N: Înainte de a vorbi despre acest fapt, aş vrea să te întreb dacă această lume este identică cu Pământul?

S: Nu, este puțin diferită. Are o dimensiune mai mare şi o climă puțin mai rece. Acolo există mai puțină apă, mai puține oceane, dar e asemănătoare.

Dr. N: Este cumva o planetă mai îndepărtată de soarele său decât este Pământul de Soarele nostru?

S: Da.

Dr. N: Dacă aş putea numi această lume fizică Pământul II, de vreme ce pare a fi asemănătoare din punct de vedere geografic cu Pământul pe care-l cunoaştem, ar fi lângă Pământul I pe bolta cerească?

S: Nu.

Dr. N: Unde anume se situează Pământul II în raport cu Pământul I?

S: (pauză) Nu pot să-ți spun.

Dr. N: Dar Pământul II se află în galaxia noastră, Calea Lactee?

S: (pauză lungă) Nu, cred că e mai departe.

Dr. N: Aş putea vedea unde anume se găseşte galaxia din care face parte Pământul II cu ajutorul unui telescop?

S: Cred... că da.

Dr. N: Galaxia care conține această lume fizică este în formă de spirală, ca galaxia noastră, sau eliptică? Cum ar arăta prin telescop, văzută de la mare distanță?

S:... ca un lanț mare... alungit ...(cu o expresie tulburată) nu pot să-ți spun mai multe.

Notă: Fiind cu însumi astronom amator (folosesc un telescop puternic, special pentru observarea obiectelor îndepărtate de pe bolta cerului), devin întotdeauna curios atunci când şedința ia o turnură spre astronomie. Răspunsurile clienților la acest gen de întrebări sunt departe de aşteptările mele. Nu am niciodată convingerea că acest lucru se întâmplă din cauza blocajelor exercitate de ghizi sau a faptului că subiectului meu îi lipseşte un sistem fizic de referință între Pământ şi restul universului nostru.

Dr. N: (arunc o întrebare sugestivă) Presupun că te duci pe Pământul II pentru a te reîncarna în vreo ființă inteligentă?

S: (tare) Nu! Este exact ceea ce nu vrem să facem acolo.

Dr. N: Atunci, când anume mergi pe Pământul II?

S: Între viețile mele de pe acest Pământ.

Dr. N: De ce mergeți pe Pământul II?

S: Mergem acolo ca spirite libere, pentru a crea şi, pur şi simplu, pentru a ne simți bine.

Dr. N: Şi nu-i tulburați pe locuitorii de pe Pământul II?

S: (entuziasmat) Acolo nu există oameni... este atâta pace... umblăm prin păduri, deşerturi şi peste oceane, fără să avem vreo responsabilitate.

Dr. N: Care e forma cea mai avansată de viață pe Pământul II?

S: (evaziv) Oh... nişte animale mici... fără prea multă inteligență.

Dr. N: Animalele au suflet?

S: Da, toate lucrurile vii au - dar ele au doar fragmente simple de energie mentală.

Dr. N: Au evoluat sufletul tău şi sufletele prietenilor tăi prin folosirea unor forme inferioare de viață pe Pământul I, după ce ați fost creați?

S: Nu ştim cu siguranță, dar nici unul dintre noi nu crede acest lucru.

Dr. N: De ce nu?

S: Pentru că energia inteligentă este reglementată de... o ierarhie a vieții. Plante, insecte, reptile - fiecare face parte dintr-o familie de suflete.

Dr. N: Şi toate categoriile de ființe vii sunt separate una de alta?

S: Nu. Energia creatorului se alătură unităților fiecărui lucru viu în cursul existenței.

Dr. N: Eşti implicat în acest element al creației?

S: (uluit) O, nu!

Dr. N: Bine, atunci cine este selectat să viziteze Pământul II?

S: Vin aici aceia dintre noi care suntem legați de Pământ. Este un colț de vacanță în comparație cu Pământul.

Dr. N: De ce?

S: Acolo nu există războaie, certuri sau lupte pentru supremație. Atmosfera este patriarhală şi viața este... liniştită. Acest loc ne stimulează să revenim pe Pământ şi să-l facem şi pe acesta mai paşnic.

Dr. N: Bine, înțeleg acum cum vă puteți odihni în această grădină a Edenului în care sunteți cu totul lipsiți de griji, dar ai spus că veniți aici şi pentru a crea.

S: Da, aşa facem.

Dr. N: Nu e o întâmplare deci, că sufletele de pe Pământ vin într-o lume atât de asemănătoare din punct de vedere geografic?

S: Ai dreptate.

Dr. N: Şi alte suflete, ce nu sunt legate de Pământ, merg, la rândul lor, în lumi fizice asemănătoare acelor planete unde s-au încarnat?

S: Da, lumi mai tinere cu organisme mai simple... pentru a învăța să creeze fără vreo formă de viață inteligentă în jurul lor.

Dr. N: Continuă.

S: Putem experimenta, creând şi văzând cum se dezvoltă aici ceea ce am creat. E ca şi cum ai fi într-un laborator unde poți forma lucruri fizice din energia ta.

Dr. N: Se aseamănă aceste lucruri fizice cu ceea ce poți vedea pe Pământul I?

S: Da, numai cu ce este pe Pământ. De aceea sunt aici.

Dr. N: Începe prin a-mi vorbi despre momentul în care ai ajuns pe Pământul II şi explică-mi ce a făcut sufletul tău mai întâi.

S: (se opune întrebării mele, dar în cele din urmă spune) Nu sunt... foarte bun.

Notă: Din moment ce subiectul îmi opune rezistență, mă opresc câteva momente pentru a-l linişti, încheind cu următoarele: „Când ajung la trei te vei simți mai relaxat şi-mi vei spune ceea ce tu şi Idis considerați potrivit că pot afla. *Unu, doi, trei!*”. Apoi am repetat întrebarea.

S: Mă uit să văd ce anume trebuie să fac. Apoi modelez obiectul în mintea mea şi încerc să creez acelaşi lucru cu doze mici de energie. Profesorii ne ajută controlându-ne. Se aşteaptă ca eu să-mi sesizez greşelile şi să le corectez singur.

Dr. N: Cine sunt profesorii?

S: Idis şi Mulcafgil (ghidul senior al subiectului)... şi se mai află şi alți instructori prin preajmă... nu-i cunosc foarte bine.

Dr. N: Încearcă să fii cât se poate de clar. Ce anume faci exact?

S: Formăm... lucruri...

Dr. N: Lucruri vii?

S: Nu sunt încă pregătit pentru asta. Experimentez cu elementele primare - ştii, oxigen şi hidrogen - pentru a crea substanțe planetare... pietre, aer, apă... păstrând totul la o scară foarte redusă.

Dr. N: Creezi, de fapt, elementele de bază ale universului nostru?

S: Nu, le folosesc doar pe cele disponibile.

Dr. N: În ce fel?

S: Iau elementele primare şi le încarc cu impulsuri generate
de energia mea... şi astfel ele se pot schimba.

Dr. N: Se pot schimba în ce?

S: (natural) Mă pricep bine la pietre...

Dr. N: Cum anume formezi pietre cu ajutorul energiei tale?

S: Oh... Învățând să încălzesc şi să răcesc... praful... pentru a-l întări.

Dr. N: Faci minerale din praf?

S: Ei fac asta... profesorii ne dau materialele... vapori de gaze pentru a crea apa... şi tot aşa...

Dr. N: Vreau să înțeleg clar acest aspect. Munca ta constă în a învăța să creezi provocând căldură, presiune şi răcire prin fluxul tău energetic?

S: Cam aşa - alternând curenții radiației de energie.

Dr. N: Aşadar, nu produci, de fapt, substanța pietrei şi a apei într-un mod chimic?

S: Nu, după cum ți-am spus, munca mea este aceea de a transforma lucruri... amestecând ceea ce mi se dă. Mă joc cu frecvențele şi dozajele energiei mele. Pare complicat, dar nu din cale afară.

Dr. N: Nu prea complicat! Credeam că natura a făcut toate acestea.

S: (râde) şi cine crezi că este natura?

Dr. N: Bine, şi cine crează atunci elementele primare pe care le foloseşti în experimentele tale - substanțele primare ale materiei fizice?

S: Creatorul... şi aceia care crează la o scară mai mare decât mine.

Dr. N: Bine, într-un fel tu creezi obiecte neînsuflețite, cum ar fi pietrele.

S: Este mai mult încercarea noastră de a copia ceea ce vedem în fața noastră. Ceea ce ştim. (după un moment de gândire) Am început să mă ocup de plante, dar nu le pot crea încă.

Dr. N: Şi începi prin a lucra la scară mică, experimentând până ce vei reuşi mai bine?

S: Da, despre asta este vorba. Noi copiem lucruri şi le comparăm apoi cu originalul, pentru a putea face şi modele mai mari.

Dr. N: Toate acestea sună ca şi cum sufletele se joacă asemeni copiilor, cu forme şi cu nisip.

S: (zâmbeşte) Noi *suntem* copii. Direcționarea unui flux de energie seamănă cu sculptarea lutului.

Dr. N: Ceilalți membri ai acestui curs de creație provin din grupul tău matcă inițial?

S: Unii dintre ei da. Mulți însă vin de aiurea (din lumea spiritelor), dar toți s-au încarnat pe Pământ.

Dr. N: Face cineva aceleaşi lucruri ca tine?

S: Păi, desigur, unii dintre noi se pricep mai bine la anumite lucruri, dar ne ajutăm. Profesorii vin lângă noi şi ne dau idei şi sfaturi despre cum să ne îmbunătățim... dar...(se opreşte)

Dr. N: Dar ce?

S: (sfios) Dacă sunt stângaci şi fac o treabă proastă, dezmembrez unele creații fără să i le mai arăt lui Idis.

Dr. N: Dă-mi un exemplu.

S: Plantele... nu-mi aplic destul de delicat energia pentru a produce schimbările chimice potrivite.

Dr. N: Nu te pricepi prea bine la crearea vieții vegetale?

S: Nu, aşa că-mi desființez creațiile cele mai dezgustătoare.

Dr. N: Asta înțelegi prin non-creație? Poți distruge energia?

S: Energia nu poate fi distrusă. O reaşezăm şi o luăm de la început, folosind diferite combinații.

Dr. N: Nu văd de ce ar avea nevoie creatorul de ajutorul vostru.

S: Pentru propriul nostru folos. Luăm parte la aceste exerciții astfel încât, atunci când munca noastră va fi considerată a fi una de calitate, să sperăm ca vom putea aduce contribuții reale vieții.

Dr. N: Nenthum, dacă noi toți lucrăm, ca suflete, pe scara dezvoltării, am impresia că lumea spiritelor este o organizație uriaşă de tip piramidal, ce are în vârf o autoritate supremă a puterii.

S: (suspină) Nu, te înşeli. Nu este o piramidă. Cu toții lucrăm la aceeaşi bucată lungă de material. Suntem țesuți cu toții în aceasta.

Dr. N: Mi-e greu să-mi închipui materialul, de vreme ce există atâtea nivele de competență a sufletelor.

S: Gândeşte-te la el mai degrabă ca la o continuă mişcare, decât la suflete care sunt situate în granițe bine determinate.

Dr. N: Mă gândesc întotdeauna că sufletele avansează în cursul existenței lor.

S: Ştiu, dar gândeşte că ne mişcăm de-a lungul.

Dr. N: Dă-mi un exemplu pe care să-l pot ilustra în minte.

S: E ca şi cum am fi cu toții parte a unui tren universal pe un traseu al existenței. Majoritatea sufletelor de pe Pământ sunt într-un vagon ce se mişcă de-a lungul liniei.

Dr. N: Şi toate celelalte suflete sunt în alte vagoane?

S: Da, dar pe aceeaşi linie ferată.

Dr. N: Unde sunt conductorii, cum este Idis?

S: Ei se mişcă înainte şi înapoi între vagoanele legate, dar stau aproape de locomotivă.

Dr. N: Unde este locomotiva?

S: Creatorul? În față, fireşte.

Dr. N: Poți vedea locomotiva din vagonul tău?

S: (râde de mine) Nu, dar pot simți fumul. Pot simți locomotiva huruind în timp ce înaintează şi pot auzi motorul.

Dr. N: Ar fi frumos dacă am fi cu toții aproape de locomotivă.
S: Vom fi, în cele din urmă.

Am descoperit că nu este obligatoriu ca sufletele să meargă în lumi fizice atunci când încep să-şi folosească energia la exercițiile de creare a vieții. Aparent, aceste exerciții încep în grupuri, sufletelor fiindu-le mai uşor astfel să-şi pună laolaltă energia atât unul cu celălalt, cât şi cu instructorul lor. Un subiect mi-a explicat procedeul astfel: „Atunci când am început, grupul meu a format un cerc în jurul lui Senwa (ghidul). Trebuie să exersăm intens să ne armonizăm gândurile şi să ne reglăm capacitatea de a ne concentra cu toții, cu aceeaşi intensitate, asupra aceluiaşi lucru. Odată, lucram asupra unei frunze, după ce Senwa ne-a demonstrat cum ar trebui să ne iasă. Pe când ne direcționam razele de energie pentru structură, culoare, şi formă ne-am încurcat. Nu eram unificați, aşa că o mică parte a frunzei nu avea nervurile şi pigmentarea potrivite. Eu sunt foarte serios şi înclin spre perfecționism în ceea ce priveşte studiul, dar Nemi (glumețul grupului) îşi schimba intenționat energia într-un mod impropriu, încurcând experimentul spre hazul nostru, dar şi pentru că lecția îl obosise. În cele din urmă am reuşit să-l aducem la ordine şi astfel, am putut încheia sarcina ce ne fusese dată."

Din câte pot constata, e de aşteptat ca sufletele să lucreze individual cu forțele creației din momentul în care s-au stabilit la nivelul III. Expunerea despre fotosinteza plantelor are loc înainte ca sufletele-elevi să învețe despre scala organică a vieții. Mi s-a spus că lecțiile de început în domeniul creației constau în însuşirea de către suflete a relațiilor dintre substanțe, pentru a li se dezvolta abilitatea de a-şi unifica energia cu diferitele proprietăți ale elementelor. Trecerea de la formarea obiectelor neînsuflețite la cea a celor însuflețite, de la simplu la complex, este un proces lent şi de lungă durată. Elevii sunt încurajați să creeze microhabitate planetare în miniatură pentru un set de organisme date, ce se pot adapta unor anumite condiții de mediu. Odată cu exercițiul vine şi perfecționarea, dar clienții mei încep să simtă că pot contribui cu adevărat la dezvoltarea ființelor vii abia când se apropie de nivelul V de dezvoltare. Vom avea ocazia să aflăm mai multe despre aceste lucruri în cazul 23.

Unele suflete par a avea un talent natural de a lucra cu energia la cursurile de creație. Cazurile mele indică faptul că abilitatea în rezolvarea sarcinilor de creație nu înseamnă că sufletul se află la acelaşi nivel de dezvoltare şi în celelalte domenii ale curriculumului spiritual. Un suflet poate să fie un bun tehnician în ceea ce priveşte folosirea forțelor creației, dar să-i lipsească tehnicile şi aptitudinile rafinate ale unui ghid competent. Probabil acesta este motivul pentru care mi-a fost lăsată impresia că şi sufletelor cu adevărat avansate le este permis să se specializeze.

În capitolul precedent am explicat câteva beneficii ale solitudinii sufletului şi ultimul caz ne-a oferit încă un exemplu în acest sens. Experiența spirituală nu e uşor de tradus în limbaj uman. Subiectul cazului 22 vorbeşte despre Lumea Timpului Modificat ca despre un mijloc al studiului planetar. Pentru cineva aflat în stare de transă, adevărata realitate este lumea mentală situată în afara granițelor timpului, toate celelalte fiind o iluzie creată în vederea obținerii anumitor beneficii. Alți subiecți, aflați aproximativ la acelaşi nivel, numesc această sferă „spațiul transformărilor" sau, pur şi simplu, „camerele de recreare". Mi s-a spus că aici sufletele au posibilitatea de a-şi modela energia în obiecte însuflețite sau neînsuflețite, create atât în scopuri didactice, cât şi de plăcere. Un subiect mi-a relatat: „Mă gândesc la ceea ce vreau şi acel lucru se întâmplă. Ştiu că sunt ajutat. Putem fi orice ne este familiar din experiențele noastre trecute."

De exemplu, sufletele pot deveni pietre, pentru a capta esența densității, copaci pentru calm, apă pentru coeziune şi uşurință, fluturi pentru libertate şi frumusețe şi balene pentru putere şi imensitate. Oamenii neagă că aceste activități ar reprezenta transmigrații Pământeşti trecute. Am aflat, de asemenea, că sufletele pot deveni amorfe, fără substanță sau structură şi că se pot integra total într-un anumit sentiment, cum ar fi compasiunea, spre a-şi ascuți sensibilitatea.

Unii subiecți vorbesc despre faptul că pot fi spirite mistice ale naturii, inclusiv personaje asociate folclorului, ca elfii, giganții şi sirenele. De asemenea, este menționată existența unei relații personale cu animale stranii, mitologice. Aceste relatări sunt atât de vii, încât îmi este greu să le

etichetez pur şi simplu ca metaforice. Sunt oare vechile povestiri folclorice ale multor rase pure superstiții sau sunt manifestări ale experiențelor sufletului? Am senzația că multe dintre legendele noastre sunt amintiri ale sufletelor ce au venit pe Pământ din alte locuri, cu multă vreme în urmă.

11
SUFLETUL AFLAT LA UN NIVEL AVANSAT DE DEZVOLTARE

EXISTĂ puțini oameni care posedă suflete deopotrivă foarte avansate şi bătrâne. Cu toate că nu am avut şansa de a hipnotiza prin regresie prea multe suflete de nivel V („albaştri”), a lucra cu ele este întotdeauna stimulant datorită marii capacități de înțelegere şi a conştienței lor spirituale avansate. Realitatea este că o persoană cu o maturitate atât de înaltă nu apelează la serviciile unui regresionist pentru a-şi rezolva conflictele din planul vieții. De cele mai multe ori, cei din nivelul V se încarnează în calitate de ghizi. Dat fiind faptul că problemele fundamentale cu care mulți dintre noi se confruntă în viața de zi cu zi au fost deja depăşite de aceste suflete avansate, ele sunt mai degrabă interesate de a aduce mici rafinamente unor sarcini specifice.

Le putem recunoaşte atunci când apar ca persoane publice, precum Maica Tereza; totuşi, e mai obişnuit ca aceste suflete avansate să îşi desfăşoare lucrarea în linişte şi modestie. Fără să-şi neglijeze totuşi propriile obiective, împlinirea lor vine din îmbunătățirea vieților altor oameni. Aceste entități se axează mai puțin pe chestiuni instituționale şi mai mult pe sporirea valorilor individual umane. Totuşi, ghizii din nivelul V pot fi şi practici, putând fi întâlniți astfel activând în diferite curente culturale, fapt care le permite să influențeze oamenii şi evenimentele.

Am fost întrebat dacă majoritatea persoanelor sensibile, dăruite cu simț estetic şi la care predomină activitatea emisferei cerebrale drepte, au suflete avansate, din moment ce indivizii înzestrați cu aceste trăsături par să fie adesea în contradicție cu imperfecțiunile acestei lumi. Nu văd nici o corelație aici. A fi sensibil, a aprecia frumusețea sau a avea impresii extrasenzoriale - incluzând şi talentul fizic - nu indică în mod necesar prezența unui suflet avansat.

Un spirit avansat poate fi recunoscut prin faptul că manifestă răbdare față de societate şi dă dovadă de aptitudini extraordinare de cooperare. Calitatea cea mai evidentă este excepționala lor pătrundere şi înțelegere. Aceasta nu înseamnă că viața nu le rezervă nici o capcană karmică, pentru că dacă ar fi aşa, probabil că sufletele din nivelul V nu s-ar mai încarna deloc.

Pot fi găsite pretutindeni pe drumurile vieții, dar mai cu seamă în profesiile în care îşi pot ajuta semenii sau în care au posibilitatea de a combate injustiția socială. Sufletele avansate radiază spre ceilalți calm, bunătate şi înțelegere. Nefiind motivate de interese personale, îşi pot neglija propriile nevoi fizice trăind în condiții modeste.

Persoana pe care am ales-o ca reprezentant al nivelului V este o femeie în vârstă de vreo 35 de ani, care lucrează într-un centru medical specializat în tratarea abuzului de droguri. Am fost prezentat acestei femei de un coleg, care mi-a vorbit despre priceperea de care dă dovadă în recuperarea persoanelor dependente de droguri, ajutându-şi pacienții să-şi înalțe conştiința de sine.

La prima întâlnire, m-a impresionat expresia calmă a acestei femei, deşi la locul ei de muncă se confrunta cu cazuri extreme. Era înaltă şi foarte slabă, cu un păr roşu aprins a cărui culoare radia în toate direcțiile. Deşi era caldă şi prietenoasă, avea un aer de impenetrabilitate. Ochii ei de un gri luminos şi clar erau ochii cuiva care vedea amănunte pe care oamenii obişnuiți nu le observă. Am simțit că privea mai degrabă în mine decât spre mine.

Colegul meu a propus să luăm prânzul împreună, pentru că această femeie era interesată de studiile mele asupra lumii spiritelor. Ea mi-a spus că nu a fost niciodată supusă unei regresii hipnotice, dar că, în urma meditațiilor ci, avea presimțirea unei îndelungate genealogii spirituale. Credea că întâlnirea noastră nu era o întâmplare pe drumul propriei ei deveniri şi am căzut de acord să explorăm cunoştințele ei spirituale. Câteva săptămâni mai târziu a venit în biroul meu. În mod

clar această femeie nu şi-a dorit nicidecum să aibă o cronologie atât de lungă de vieți trecute. Am hotărât să fac un scurt rezumat al celor mai timpurii vieți ale sale pe Pământ, pentru a-l folosi ca o trambulină spre amintirile ei supraconştiente. Ea a intrat rapid într-o transă profundă şi şi-a contactat imediat sinele interior.

Am descoperit imediat că istoria încarnărilor acestei femei era uluitoare, coborând până în trecutul foarte îndepărtat al vieții ființelor umane pe Pământ. Atingându-i amintirile cele mai timpurii, am ajuns la concluzia că primele ei vieți au avut loc la începutul ultimei perioade interglaciare calde, care s-a întins într-un interval cuprins între 130.000 şi 70.000 de ani în urmă, înainte de ultima mare Eră Glaciară. Clienta mea a spus că în timpul climatului mai cald din mijlocul Paleoliticului a trăit în savanele subtropicale umede, în zone propice vânătorii, pescuitului şi cultivării plantelor. Mai târziu, cu vreo 50.000 de ani în urmă, când calotele glaciare continentale au schimbat din nou clima Pământului, trăise în peşteri, îndurând frigul.

Trecând repede peste perioade mari de timp, am mai descoperit că înfățişarea ei fizică s-a schimbat, de la o postură uşor aplecată la una mai dreaptă. Pe măsură ce avansam în timp, am îndrumat-o să privească în suprafețele de apă şi să îşi conştientizeze corpul în timp ce îmi povesteşte. Fruntea ei teşită a devenit verticală de-a lungul a mii de ani în corpuri diferite. Marginile supraorbitale de deasupra ochilor au căpătat un aspect mai puțin pronunțat, aşa cum şi părul de pe corp s-a rărit, iar masivele maxilare ale omului arhaic au devenit mai fine. Numeroasele sale vieți, trăite atât ca femeie, cât şi ca bărbat, mi-au dat multe informații despre habitat, folosirea focului, despre unelte, haine, alimente şi despre practicile tribale rituale din antropologia îndepărtată.

Paleontologii au estimat că *Homo erectus,* un om-maimuță, strămoş al omului modem, a apărut cu cel puțin 1,7 milioane de ani în urmă. S-au încarnat, oare, sufletele pe Pământ încă de pe atunci, folosind corpurile acestor bipede primitive, pe care noi le numim hominide? Câțiva dintre clienții mei mai avansați au declarat că sufletele foarte avansate, specializate în căutarea gazdelor potrivite pentru sufletele tinere, au estimat că există viață pe Pământ de peste 1 milion de ani. Impresia mea este că aceste suflete examinatoare au considerat că atât cavitatea creierului hominizilor timpurii, cât şi cutia vocală redusă sunt inadecvate pentru dezvoltarea sufletului până cu vreo 200.000 de ani în urmă.

Arhaicii *Homo sapiens,* aşa numiții umanoizi, au evoluat cu câteva sute de mii de ani în urmă. De-a lungul ultimilor 100.000 de ani am găsit două semne evidente de conştiință spirituală şi de comunicare. E vorba de obiceiurile de înmormântare şi de arta rituală, ilustrate de totemurile sculptate şi de desenele de pe stânci. Nu există nici o dovadă antropologică că aceste practici au fost utilizate pe Pământ înainte de omul din Neanderthal. Iată că sufletele ne-au făcut pe noi umani şi nu invers.

Unul dintre subiecții mei mai avansați remarca: „Sufletele au însămânțat Pământul în diferite cicluri.” O serie de informații adunate de la o gamă largă de clienți îmi sugerează că suprafețele de Pământ pe care le cunoaştem astăzi au provenit din continentele timpurii care s-au scufundat, probabil în urma unui cataclism vulcanic sau a unei schimbări magnetice. S-a spus, de exemplu, că Insulele Azore din Oceanul Atlantic reprezintă vârfurile munților din Atlantida scufundată. Într-adevăr, am avut subiecți care au relatat că au trăit în locuri străvechi de pe Pământ, pe care nu le pot identifica cu ajutorul geografiei moderne.

Astfel, este posibil ca sufletele să fi existat în corpuri mai avansate decât *Homo erectus,* care a dispărut cu aproape un sfert de milion de ani în urmă, dovezile fosile fiind ascunse în urma schimbărilor geologice. Oricum, această ipoteză susține că evoluția fizică a oamenilor a avut suişuri şi coborâşuri, ceea ce cred că este puțin probabil.

Am mutat acum subiectul într-o viață africană, cu vreo 9.000 de ani în urmă, despre care mi-a spus că a fost un moment important în evoluția ei. E vorba de ultima viață pe care a petrecut-o cu ghida sa, Kumara, ea însăşi un suflet avansat în acel moment, fiind în acea viață soția unui binevoitor şef de trib, pe care-l sfătuia în problemele cotidiene. Am localizat provizoriu ținutul lor în munții Etiopiei. Aparent, clienta mea o cunoscuse pe Kumara într-un număr de vieți anterioare,

acoperind mii de ani de-a lungul încarnărilor finale ale ghidei sale pe Pământ. Asocierea lor în forme umane a luat sfârşit când clienta mea a murit salvând viața Kumarei, aruncându-se în fața unei sulițe inamice.

Plină de iubire, Kumara îi mai apare încă acestei cliente ca o femeie solidă, cu pielea de culoarea mahonului şi cu o claie de păr alb acoperită de o căciulă cu pene. Ea este practic dezbrăcată, cu excepția unei bucăți de piele de animal care îi ascunde mijlocul amplu. La gâtul Kumarei atârnă un şirag de pietre multicolore, pe care uneori le face să sune în urechea clientei mele, pentru a-i atrage acesteia atenția în timpul viselor.

Kumara predă printr-o tehnică de iluminare a amintirilor simbolice din lecțiile deja învățate în viețile trecute. Soluțiile vechi ale problemelor sunt amestecate cu noi alegeri ipotetice în forma unui puzzle metaforic. Cu aceste mijloace, Kumara testează cunoştințele studenților săi în timpul meditațiilor şi al viselor.

Mi-am privit ceasul. Nu mai aveam timp pentru informații auxiliare, pentru că intenționam să explorez experiențele acestei femei în viața de după moarte. Am adus-o rapid în stare supraconştientă, anticipând unele dezvăluiri spirituale interesante. Nu avea să-mi înşele aşteptările.

Cazul 23

Dr. N: Care este numele tău spiritual?

S: Thece.

Dr. N: Şi ghidul tău spiritual şi-a păstrat numele african de Kumara?

S: Pentru mine, da.

Dr. N: Cum arăți în lumea spiritelor?

S: Ca un fragment strălucitor de lumină.

Dr. N: Ce culoare are energia ta?

S: Albastră.

Dr. N: Albastru pur sau ai şi alte nuanțe?

S: (pauză) Puțin auriu nu prea mult.

Dr. N: Ce culoare are energia lui Kumara?

S: Violet.

Dr. N: Cum anume putem aprecia nivelul de dezvoltare spirituală a unui suflet, pe baza culorii şi strălucirii energiei acestuia?

S: Nuanțele mai închise semnifică o intensitate mai mare a puterii mentale.

Dr. N: De unde provine cea mai înaltă intensitate a energiei luminoase inteligente?

S: Sursa e aceea care ne transmite cunoaşterea grație căreia energia noastră capătă o nuanță mai închisă. Lumina noastră este legată de sursă.

Dr. N: Când spui sursă te referi la Dumnezeu?

S: Acest cuvânt a fost folosit în mod abuziv.

Dr. N: Cum?

S: Fiind personificat prea mult, ceea ce face sursa mai puțin decât este ea în realitate.

Dr. N: Unde anume greşim, aşadar, dacă personalizăm termenul?

S: ... Umanizăm prea mult sursa, deşi noi înşine suntem cu toții parte a acestui Tot care este Unul.

Dr. N: Thece, aş vrea să reflectezi asupra sursei în timp ce vorbim despre alte aspecte ale vieții sufletului şi ale lumii spiritelor. Mai târziu te voi întreba mai multe despre acest Unu. Propun să ne întoarcem la manifestările energiei sufletelor. De ce au spiritele două cavități negre în locul în care ar trebui să fie ochii, dacă nu se înfățişează în forme umane? Mi se pare foarte bizar.

S: (râde, fiind mai relaxată) Din aceste amintiri provin legendele Pământene despre stafii. Masa noastră energetică nu este uniformă. Ochii de care vorbeşti reprezintă o intensitate mai concentrată a gândurilor.

Dr. N: Păi, dacă la urma urmei miturile referitoare la stafii nu par chiar atât de ireale, atunci orbitele acestea întunecate trebuie să fie nişte extensii folositoare ale energiei lor.

S: Aş spune că, mai degrabă decât ochii... acestea sunt ferestre spre vechile trupuri... şi spre toate extensiile fizice ale fostelor persoane. Această negreală este o...concentrare a prezenței noastre. Noi comunicăm absorbindu-ne unul altuia prezența energetică.

Dr. N: Atunci când te întorci în lumea spiritelor ai contacte energetice cu alte suflete ce seamănă cu fantomele?

S: Da, iar felul în care arătăm reprezintă, de asemenea, o alegere personală. Desigur, întotdeauna există o multitudine de unde ale gândurilor în jurul meu - amestecându-se cu energia mea care se întoarce, dar evit să am prea multe contacte cu acestea.

Dr. N: De ce ?

S: Nu este obligatoriu să îmi fac prea multe legături aici. Voi fi singură o vreme pentru a medita şi a-mi identifica greşelile din ultima încarnare, înainte să discut cu Kumara.

Notă: Această afirmație este tipică sufletelor avansate ce se întorc în lumea spiritelor, după cum am menționat mai devreme, la cazul 9, cu toate că acest suflet se află la un nivel atât de avansat, încât nu va discuta cu ghidul său decât mult mai târziu, şi atunci la propria sa cerere.

Dr. N: Probabil că ar trebui să vorbim puțin şi despre sufletele mai bătrâne. Kumara se mai încarnează pe Pământ?

S:Nu.

Dr. N: Mai cunoşti şi alte suflete care, asemenea Kumarei, au fost aici de la începuturile vieții pe Pământ şi care acum nu se mai întorc?

S: (atentă) Câteva..da...multe şi-au început încarnările Pământ devreme şi le-au încheiat înainte de a veni eu.

Dr. N: A rămas vreunul?

S: Ce vrei să spui?

Dr. N: Mă refer la sufletele avansate care, deşi ar putea sta în lumea spiritelor, continuă să vină şi să se încarneze pe Pământ.

S: Oh, te referi la înțelepți?

Dr. N: Da, la înțelepți - vorbeşte-mi despre ei. (acesta este un termen nou pentru mine, dar, adesea, când am de-a face cu suflete avansate, mă prefac că ştiu mai multe decât cunosc în realitate, pentru a obține informații).

S: (admirativ) Ei sunt adevărații păzitori ai Pământului, ştii... sunt aici şi veghează la tot ceea ce se întâmplă.

Dr. N: În calitate de suflete foarte avansate care continuă să se încarneze?

S: Da.

Dr. N: Şi nu obosesc, oare, înțelepții să se tot perinde în jurul Pământului?

S: Aleg să rămână şi să-i ajute pe oameni în mod direct, pentru că sunt dedicați Pământului.

Dr. N: Unde sunt aceşti înțelepți?

S: (visătoare) Ei trăiesc vieți simple. Am cunoscut câțiva dintre ei pentru prima oară cu mii de ani în urmă. În ziua de azi e mai greu să îi vedem... nu le plac prea mult oraşele.

Dr. N: Sunt mulți?

S: Nu, ei trăiesc în comunități mici sau... În deşerturi şi munți... În locuințe simple. De asemenea, rătăcesc din loc în loc...

Dr. N: Cum pot fi recunoscuți?

S: (suspină) Cei mai mulți oameni nu îi pot recunoaşte. În vechime erau cunoscuți drept oracolele adevărului.

Dr. N: Ştiu că sună pragmatic, dar nu ar fi, oare, mai folositoare aceste suflete bătrâne şi foarte dezvoltate dacă ar ajuta umanitatea de pe poziția unor lideri internaționali decât ca pustnici?

S: Cine a spus că sunt pustnici? Ei preferă să fie alături de oamenii obişnuiți, care sunt şi cei

mai afectați de mişcările şi tulburările sociale.

Dr. N: Ce sentiment încearcă cineva când întâlneşte un înțelept pe Pământ?

S: Ah... simți o prezență specială. Puterea lor de înțelegere şi sfaturile pe care ți le dau sunt atât de înțelepte. Ei trăiesc simplu. Lucrurile materiale nu înseamnă nimic pentru ei.

Dr. N: Te-ar interesa un astfel de serviciu, Thece?

S: Nu... Ei sunt sfinți. Eu aştept emoționată timpul când voi putea să nu mă mai încarnez.

Dr. N: Probabil că termenul *înțelepți* ar putea fi folosit şi în cazul sufletelor ca acela al Kumarei sau chiar pentru entitățile spre care se îndreaptă ea pentru a creşte în înțelepciune?

S: (pauză) Nu, ei sunt altfel... sunt mai presus de înțelepți. Îi numim Cei Bătrâni.

Notă: Aş plasa aceste ființe deasupra nivelului VI.

Dr. N: Există mulți astfel de Bătrâni ce lucrează cu sufletele de nivelul Kumarei şi mai avansate?

S: Nu cred... În comparație cu noi ceilalți... dar le simțim influența.

Dr. N: Ce simți în prezența lor?

S: (gânditoare) O putere concentrată de iluminare... şi îndrumare...

Dr. N: Ar putea fi Cei Bătrâni întrupări ale Sursei?

S: Nu sunt eu cea mai în măsură să o spun, dar nu cred. Trebuie că ei sunt aproape de Sursă. Bătrânii reprezintă cele mai pure elemente ale gândirii... angajate în planificarea şi stabilirea substanțelor.

Dr. N: Ai putea să clarifici puțin ce ai vrut să spui despre aceste suflete avansate aflate aproape de Sursă?

S: (vag) Poate numai că se află aproape de conjuncție.

Dr. N: Ți-a vorbit vreodată Kumara despre aceste entități care o ajută ?

S: Puțin. Ea aspiră să fie printre ele, ca noi toți de altfel.

Dr. N: Se apropie ea de Bătrâni în ceea ce priveşte cunoaşterea?

S: (încet) Da, în măsura în care mă apropii şi eu de ea. Este o asimilare lentă cu Sursa, pentru că nu suntem desăvârşiți.

Odată ce sufletelor avansate le sunt clar stabilite îndatoririle în calitate de ghizi, aceste ființe trebuie să acționeze pe două planuri. Pe lângă rezolvarea propriilor treburi rămase neterminate, continuând, aşadar, să se încarneze (chiar dacă mai rar), ele trebuie, de asemenea, să-i ajute şi pe alții în timp ce se află în stare discarnată. Thece discută cu mine despre acest aspect al vieții ei ca suflet.

Dr. N: Atunci când te-ai reîntors în lumea spiritelor şi ieşi din izolarea ta autoimpusă, ce anume faci în mod normal?

S: Mă alătur membrilor companiei mele

Dr. N: Câte suflete sunt în compania ta?

S: Nouă.

Dr. N: (sărind prea repede la următoarea concluzie) Oh, aşadar, voi zece formați un grup de suflete conduse de Kumara ?

S: Nu, cu răspund de ele.

Dr. N: Atunci aceste nouă entități îți sunt elevi?

S: Hmmm... ai putea spune şi aşa...

Dr.N: Şi ei toții fac parte dintr-un grup (matcă) - care presupun că este compania ta?

S: Nu, compania mea este formată din două grupuri diferite.

Dr.N: De ce?

S: Ei sunt la... nivele diferite de dezvoltare.

Dr. N: Şi cu toate acestea tu eşti profesorul spiritual al acestor nouă suflete?

S: Prefer să-mi spun supraveghetor. Trei suflete din compania mea sunt de asemenea supraveghetori.

Dr. N: Bine, atunci ce sunt ceilalţi şase?

S: (pur şi simplu) Oameni care nu supraveghează.

Dr. N: Aş vrea să clarific acest lucru folosind termenii mei, dacă eşti de acord, Thece. Dacă tu eşti un supraveghetor senior, cei trei din compania ta trebuie să fie ceea ce aş numi ghizi juniori?

S: Da, dar termenii junior şi senior ne descriu ca pe nişte autoritarişti, ceea ce nu suntem!

Dr. N: Intenţia mea nu este de a indica un rang sau altul, ci de a identifica, măcar în linii generale, responsabilităţile. Consideră că termenul senior înseamnă profesor avansat. Aş numi-o pe Kumara un atare profesor maestru sau chiar un director educativ.

S: (ridică din umeri) Cred că aşa e bine, atâta vreme cât director nu înseamnă dictator.

Dr. N: Nu înseamnă asta. Acum, Thece, poziţionează-ţi memoria într-un loc în care poţi vedea culorile energiei tuturor sufletelor din compania ta. Cum arată cele şase suflete care nu sunt supraveghetori?

S: (zâmbeşte) Ca nişte bulgări murdari de zăpadă.

Dr. N: Bine, deci aceştia au o nuanţă albă, cum arată atunci ceilalţi?

S: (pauză) Păi... doi sunt mai degrabă gălbui.

Dr. N: Ce-mi poţi spune despre cel de-al nouălea membru?

S: Acela este An-ras. se descurcă foarte bine

Dr. N: Descrie culoarea energiei sale.

S: Are o nuanţă apropiată de albastru... e un supraveghetor excelent... mă va părăsi în curând...

Dr. N: Hai să ne îndreptăm spre celălalt capăt al companiei tale. Care membru te îngrijorează cel mai mult şi de ce?

S: Ojanowin. Ea are de multe vieţi convingerea că iubirea şi încrederea aduc numai suferinţă. (contemplativ) Are calităţi deosebite pe care aş vrea să le aduc la suprafaţă, dar atitudinea ei o trage în jos.

Dr. N: Ojanowin se dezvoltă mai încet decât ceilalţi?

S: (protector) Nu mă înţelege greşit, sunt mândră de efortul ei. Ea are o mare sensibilitate şi integritate, care îmi plac. Pur şi simplu are nevoie de mai multă atenţie din partea mea.

Dr. N: În calitate de supraveghetor-profesor, ce calitate a dobândit An-ras pe care vrei să o vezi şi la Ojanowin?

S: (fără ezitare) Adaptabilitatea faţă de schimbări.

Dr. N: Sunt curios dacă toţi cei nouă membri ai grupului tău avansează în mod uniform, sub îndrumarea ta.

S: Afirmaţia ta este cu totul ruptă de realitate.

Dr. N: De ce?

S: Pentru că există diferenţe în ceea ce priveşte caracterul şi integritatea.

Dr. N: Bine, dacă sufletele au ritmuri diferite de învăţare în funcţie de caracterul şi de integritatea lor, cum se potriveşte acest lucru cu capacităţile mentale ale creierului omenesc pe care îl alege un suflet?

S: Nu se potriveşte în nici un fel. Eu mă refeream la motivaţie. pe Pământ folosim multe variaţii ale creierului fizic, în cursul dezvoltării noastre. Cu toate acestea, fiecare suflet este condus de integritatea sa.

Dr. N: Asta vrei să spui când vorbeşti despre caracterul sufletelor?”

S: Da, iar intensitatea dorinţei este o parte a caracterului.

Dr. N: Dacă acest caracter este identitatea unui suflet, unde intervine dorinţa?

S: Impulsul de a se autodepăşi este unul interior al fiecărui suflet, dar şi acesta poate fluctua între vieţi.

Dr. N: Atunci cum se potriveşte identitatea sufletului cu acest lucru?

S: E o extensie a dorinţei. Integritatea este dorinţa de a fi sinceri cu privire la Sine şi la motivaţii într-o asemenea măsură, încât să fie posibilă o conştienţă totală a drumului ce duce la

sursă.

Dr. N: Dacă energia primară inteligentă este aceeaşi, de ce sufletele diferă în ceea ce priveşte caracterul şi integritatea?

S: Pentru că experiențele lor cu viața fizică le schimbă şi aceasta se şi intenționează. Prin aceste schimbări sunt adăugate componente noi inteligenței colective a fiecărui suflet.

Dr. N: Şi la asta se rezumă încarnarea pe Pământ?

S: Da, încarnarea este un element important. Unele suflete sunt înclinate mai mult decât altele să se dezvolte şi să-şi realizeze potențialul, dar cu toții vom face acest lucru într-un final. Trăind în multe trupuri fizice şi în diferite aşezări, ne dezvoltăm natura adevăratului nostru sine.

Dr. N: Și acest fel de autoactualizare a identității sufletului reprezintă scopul vieții în lumea noastră?

S: În orice lume.

Dr. N: Păi, dacă fiecare suflet se preocupă de Sine, atunci cred că aceasta explică de ce avem o lume în care oamenii sunt egoişti.

S: Nu, ai interpretat greşit. A ne realiza nu înseamnă să ne cultivăm sinele în scopuri egoiste, ci să-i permitem să se integreze cu ceilalți în viață. Acest lucru arată deopotrivă caracter şi integritate. E comportamentul etic.

Dr. N: Ojanowin are mai puțină onestitate decât An-ras?

S: (pauză) Mă tem că se înşeală pe ca însăşi.

Dr. N: Mă întreb cum de poți funcționa efectiv ca ghid spiritual pentru cei nouă membri ai companiei tale şi să te încarnezi în acelaşi timp pe Pământ ca să-ți finalizezi propriile lecții.

S: În trecut acest lucru îmi afecta într-o anumită măsură capacitatea de concentrare, dar acum am depăşit acest neajuns.

Dr. N: Trebuie să-ți separi energia sufletului pentru a putea realiza acest lucru?

S: Da, această capacitate (a sufletelor) permite să mă ocup de amândouă. Faptul că sunt pe Pământ îmi permite să ajut în mod direct un membru sau altul al companiei mele şi în acelaşi timp să mă ajut pe mine însămi.

Dr. N: Această idee a sufletelor care se pot divide nu e un lucru pe care să-l pot conceptualiza prea uşor.

S: Felul în care foloseşti termenul „divide" nu e cel mai corect. Fiecare parte a noastră este întreagă încă. Eu nu spun decât că la început ai nevoie de puțin timp pentru a te obişnui, având în vedere că trebuie să coordonezi două programe în acelaşi timp.

Dr. N: Aşadar, eficiența ta pedagogică nu e diminuată cu nimic de faptul că ai mai multe activități.

S: Până la urmă, nu.

Dr. N: Care consideri că este principala ta menire: ca profesor, aceea de a fi pe Pământ, într-un trup omenesc sau de a fi în Lumea Spiritelor ca entitate liberă?

S: E vorba de două setări diferite. Modalitățile în care îmi instruiesc elevii sunt diverse, dar deopotrivă de eficiente.

Dr. N: Însă modul în care te apropii de un membru al companiei tale e diferit în funcție de locul în care te afli?

S: Da.

Dr. N: Sugerezi cumva că lumea spiritelor este principalul centru de învățare?

S: Este locul evaluărilor şi al analizei, dar sufletele se odihnesc aici.

Dr. N: Atunci când elevii tăi trăiesc pe Pământ, ei ştiu că tu eşti ghidul lor şi că eşti întotdeauna alături de ei?

S: (râde) Unii mai mult, alții mai puțin, dar cu toții îmi simt influența într-un moment sau altul.

Dr. N: Thece, tu te afli în acest moment pe Pământ, în trupul unei femei. Poți intra totuşi în contact cu membrii companiei tale?

S: Ți-am spus deja că da.

Dr. N: Vreau să ajung, de fapt, la următorul lucru. Nu e greu să-i îndrumi pe elevii tăi prin

propriul tău exemplu, având în vedere că vizitele tale pe Pământ sunt foarte rare?

S: Dacă aş veni prea des şi aş lucra cu ei în mod direct, aşa cum lucrează, de exemplu, doi oameni, mă tem că aş interveni în dezvoltarea lor normală.

Dr. N: Ai aceleaşi rezerve în a interveni şi când acționezi ca profesor în lumea spiritelor, în stare discarnată?

S: Da... deşi tehnicile sunt diferite.

Dr. N: Aş vrea să ştiu mai multe despre capacitatea profesorilor spirituali de a-şi contacta studenții. Ce anume faci exact din lumea spiritelor pentru a-l alina sau sfătui pe unul dintre elevii tăi care se află pe Pământ?

S: (nu răspunde)

Dr. N: (încercând s-o conving) înțelegi ce te întreb? Cum le induci idei?

S: (într-un final) Nu-ți pot spune.

Notă: Presupun că clienta mea s-a blocat în acest punct, dar nu mă pot plânge. Până acum, atât Thece, cât şi ghida ei au fost generoase cu informațiile. Am hotărât să opresc şedința pentru puțin timp, pentru a apela direct la Kumara.

Dr. N: Kumara, dă-mi voie să discut cu tine prin intermediul lui Thece. Intențiile mele sunt bune. Punând întrebări discipolei tale intenționez să-mi îmbogățesc cunoştințele tămăduitoare şi să-i apropii pe oameni de puterile superioare aflate în ei înşişi. Misiunea mea principală e de a combate teama pe care o încearcă oamenii în fața morții, ajutându-i să înțeleagă natura sufletelor lor şi căminul lor spiritual. Mă vei ajuta în această strădanie?

S: (îmi răspunde Thece, pe un ton ciudat) ştim cine eşti.

Dr. N: Atunci, mă veți ajuta amândouă?

S: Vom discuta cu tine... atât cât vom considera....

Notă: Acest lucru înseamnă că dacă depăşesc granițele nedefinite ale acestor doi ghizi printr-o întrebare inoportună, nu voi primi răspuns.

Dr. N: Ok, Thece, atunci când voi ajunge la trei îți va fi mai uşor să-mi vorbeşti despre cum anume funcționează sufletele ca ghizi. Începe prin a-mi spune în ce fel îți poate atrage atenția un membru al companiei tale aflat pe Pământ. *1, 2, 3* (Pocnesc din degete pentru a accentua efectul)

S: (după o scurtă pauză) înainte de toate ei trebuie să-şi calmeze mintea şi să-şi concentreze atenția dincolo de ceea ce îi înconjoară.

Dr. N: Cum vor proceda?

S: Prin tăcere... Întorcându-se spre ei înşişi. Racordându-se la vocea lor interioară.

Dr. N: În acest fel strigă după ajutor spiritual?

S: Da, cel puțin când mi se adresează. Ei trebuie să îşi depăşească conştiința interioară, pentru a mă implica într-un gând central.

Dr. N: Pe tine sau problema care-i preocupă?

S: Ghizii trebuie să treacă dincolo de ceea ce îi frământă, pentru a putea fi receptivi față de mine. Acest lucru e dificil dacă nu rămân calmi.

Dr. N: Au, oare, toți cei nouă membri ai companiei tale aceleași capacități de a te chema în ajutor?

S: Nu.

Dr. N: Probabil că Ojanowin întâmpină cele mai multe probleme.

S: Da, ea este dintre cei care au probleme.

Dr. N: De ce?

S: Pentru mine e uşor să recepționez semnalul. E mai dificil pentru oamenii de pe Pământ. Energia gândului direcționat trebuie să depăşească emoția umană.

Dr. N: În cadrul unei rețele a lumii spiritelor, cum preiei exact mesajele membrilor companiei

tale din miliardele de suflete care trimit semnale spre ghizii lor?

S: Ştiu imediat. Toţi supraveghetorii ştiu, pentru că oamenii îşi trimit propriile lor modele ale gândurilor.

Dr. N: Ca un fel de cod vibraţional într-un câmp de particule ale gândurilor?

S: (râzând) Cred că poţi descrie şi astfel un model energetic.

Dr. N: Bine, şi atunci cum răspunzi cuiva care are nevoie de îndrumare?

S: (se încruntă) şoptindu-le răspunsurile la ureche!

Dr. N: (încet) Aşa face un spirit prietenos cu o minte tulburată de pe Pământ?

S: Depinde...

Dr. N: De ce anume? Sunt, oare, spiritele-profesor indiferente faţă de problemele de zi cu zi ale oamenilor?

S: Nu indiferente, pentru că dacă ar fi, n-am mai comunica. Noi cântărim fiecare situaţie. Ştim că viaţa e trecătoare. Suntem mai... detaşaţi, pentru că, lipsiţi de trupurile umane, nu mai suntem împovăraţi de imediatul emoţiilor omeneşti.

Dr. N: Dar ce faceţi în cazul în care respectiva situaţie reclamă îndrumare şi ajutor spiritual?

S: (cu gravitate) în calitate de supraveghetori... recunoaştem gradul de... turbulenţă... din unda gândului tulburat. Apoi ne amestecăm atent cu aceasta şi atingem mintea cu blândeţe.

Dr. N: Descrie-mi, te rog, acest proces mai departe.

S: (pauză) E un curent alunecos de gânduri, de obicei mai curând turbulent decât lin, trimis de cineva aflat în suferinţă. La început eram neîndemânatică şi nici azi nu am încă talentul Kumarei. Trebuie să intri subtil... să aştepţi cea mai bună receptivitate.

Dr. N: Cum poate să fie neîndemânatic un supraveghetor, având în vedere că ai mii de ani de experienţă la activ?

S: Comunicatorii nu sunt cu toţii la fel. De asemenea, supraveghetorii au abilităţi diferite. Dacă unul din membrii companiei mele este într-o criză - rănire fizică, tristeţe, teamă, revoltă - ei trimit doze mari de energie negativă necontrolată, care pe mine mă alarmează, dar pe ei îi epuizează. În aceasta constă provocarea unui supraveghetor. Să ştie când şi cum anume să comunice. Atunci când oamenii vor să fie ajutaţi imediat, e posibil ca ei să nu se afle în cea mai potrivită stare pentru a reflecta.

Dr. N: Bine, atunci poţi să-mi spui în ce fel erai neîndemânatică, când nu aveai încă experienţă ca ghid?

S: Mă grăbeam prea tare să-i ajut, fără să-mi coordonez modelele gândurilor despre care ţi-am vorbit. Oamenii se pot bloca. Nu poţi, de exemplu să ajungi la ei când sunt foarte îndureraţi. Când atenţia este distrasă şi energia gândurilor e risipită în toate direcţiile nu poţi ajunge la o minte agitată pentru că eşti izolat de aceasta.

Dr. N: Cei nouă membri ai grupului tău simt că intervii după ce ei te cheamă în ajutor?

S: Supraveghetorii nu ar trebui să intervină. E mai mult o... cuplare uşoară. Eu le induc idei pe care ei le cred a fi propria lor inspiraţie pentru a-i linişti.

Dr. N: Ce anume îţi creează cele mai mari probleme atunci când comunici cu oamenii de pe Pământ?

S: Teama.

Dr. N: N-ai vrea să detaliezi puţin acest aspect?

S: Trebuie să fiu atentă să nu-mi răsfăţ oamenii, făcându-le vieţile prea uşoare... să-i las să se lupte cu greutăţile lor, fără să intervin direct. Atunci când un supraveghetor intervine prea repede, înainte ca ei să facă asta, oamenii suferă mai mult. Kumara este expertă în asta...

Dr. N: Este oare ca, în cele din urmă, responsabilă de tine şi de compania ta?

S: Păi da, noi suntem cu toţii sub influenţa ei.

Dr. N: Îi vezi vreodată pe colegii tăi pe aici? Mă gândesc la asociaţii tăi, aflaţi la nivelul tău de dezvoltare, cu care poţi discuta despre metodele pedagogice.

S: O, te referi cumva la cei cu care am crescut împreună?

Dr N: Da.

S: Da... mai ales pe trei dintre ei.
Dr N: Şi ei conduc la rândul lor grupuri de suflete?
S: Da.
Dr. N: Şi sunt responsabili de un număr de suflete apropiat de al acelora de care te ocupi tu?
S: Uh, da, cu excepția lui Wa-roo. Compania sa este de cel puțin două ori mai mare decât a mea. E adevărat că se şi pricepe. Sarcinile sale au crescut, fiindu-i adăugată încă o companie.
Dr. N: Câtor entități superioare le cereți sfatul şi îndrumarea tu şi prietenii tăi ce conduc companii?
S: Doar uneia singure. Cu toții mergem la Kumara pentru a schimba observații şi a căuta modalități de a ne îmbunătăți activitatea.
Dr. N: Câte suflete ca tine şi ca Wa-roo supraveghează Kumara?
S: Oh... n-aş putea preciza.
Dr N: Încearcă să-mi dai măcar o cifră estimativă.
S: (după ce reflectează) Cel puțin 50, poate chiar mai multe.

Celelalte întrebări referitoare la activitățile spirituale ale Kumarei au fost nefructuoase, aşa că mi-am îndreptat atenția spre pregătirea lui Thece în domeniul creației. Experiențele ei (pe care le-am condensat) ne-au dus mai departe decât cele descrise de Nenthum în capitolul precedent. Pentru cititorii cu înclinații ştiințifice, vreau să subliniez că atunci când un subiect îmi relatează despre creație, sistemul lor de referință nu se bazează neapărat pe ştiința Pământească. Trebuie să interpretez cât de bine pot informațiile pe care le primesc.

Dr. N: Curriculumul ce se adresează sufletelor pare să fie foarte variat, Thece. Aş vrea să abordez un alt aspect al instruirii tale. Energia ta foloseşte proprietățile luminii, căldurii şi ale mişcării în crearea vieții?
S: (uluit) Ah...ştii despre asta....
Dr. N: Ce poți să-mi mai spui totuşi despre acest aspect?
S: Doar că sunt familiarizată cu acest lucru.
Dr. N: N-aş vrea să discut despre ceva care te-ar face să te simți stingherită, dar aş aprecia dacă mi-ai confirma unele efecte biologice rezultate în urma acțiunii sufletelor.
S: (ezita) Oh..nu cred...
Dr. N: (intervin repede) A fost mândră de tine Kumara referitor la un lucru pe care l-ai creat în ultima vreme?
S: (fără să opună rezistență) Reuşesc bine peştii.
Dr. N: (exagerez în mod intenționat pentru a o face să continue) Aşadar, poți crea un peşte întreg cu ajutorul energiei tale mentale?
S: (vexată)...Glumeşti?
Dr. N: Atunci, cu ce anume începi?
S: Cu embrionii, fireşte. Credeam că ştii...
Dr. N: Verificam doar. Când crezi că vei fi pregătită pentru mamifere?
S: (nu răspunde)
Dr. N: Uite, Thece, dacă vei încerca să cooperezi cu mine pentru câteva minute, promit că nu voi insista prea mult asupra acestui subiect. Eşti de acord?
S: (pauză) O să vedem...
Dr. N: Ok, atunci, ca o clarificare inițială, spune-mi ce faci de fapt cu energia ta pentru a dezvolta viața până la nivelul peştilor?
S: (împotrivindu-se) Dăm instrucțiuni organismelor... În funcție de condițiile înconjurătoare...
Dr. N: Faci acest lucru într-o singură lume sau în mai multe, în cadrul pregătirii tale?
S: În mai multe, (nu mi-a spus prea multe în acest sens, decât că aceste planete sunt asemănătoare cu Pământul)
Dr. N: În ce fel de mediu lucrezi acum?

S: În oceane.

Dr. N: Cu forme primare de viață marină, cum sunt algele şi planctonul?

S: Când am început, da.

Dr. N: Vrei să spui înainte de a te ocupa de embrionii peştilor.

S: Da.

Dr. N: Atunci când sufletele încep să creeze forme de viață, încep cu microorganismele?

S:... cu mici celule, da, şi acest lucru e foarte greu.

Dr. N: De ce?

S: Celulele vieții... energia noastră nu poate deveni eficientă până ce nu o putem direcționa pentru... a modifica moleculele.

Dr. N: Atunci, tu de fapt produci noi compuşi chimici, amestecând moleculele elementelor primare ale vieții prin fluxul tău energetic?

S: (încuviințează din cap)

Dr. N: Poți fi mai explicită?

S: Nu.

Dr. N: Lasă-mă să încerc să sintetizez, iar dacă greşesc, te rog să-mi spui. Un suflet ce devine expert în crearea vieții trebuie să poată sparge celulele şi să dea instrucțiuni ADN, iar tu realizezi acest lucru trimițând particule de energie în protoplasma?

S: Da, trebuie să învățăm să facem acest lucru - coordonându-l cu energia solară.

Dr. N: De ce?

S: Pentru că fiecare soare are efecte energetice diferite asupra lumilor din jurul lui.

Dr. N: Atunci de ce ai interveni în ceea ce un soare ar face oricum cu ajutorul energiei sale?

S: Nu e vorba de o interferență. Examinăm noi structuri... mutații... observăm şi vedem ce este funcțional. Aranjăm substanțele pentru ca ele să aibă cea mai mare eficacitate în raport cu diferiți sori.

Dr. N: Când o specie de viață evoluează pe o planetă, oare condițiile de mediu pentru selecție şi adaptare sunt naturale sau sunt încropite de mințile inteligente ale sufletelor?

S: (evaziv) De obicei, o planetă ale cărei condiții sunt prielnice vieții este supravegheată de suflete şi tot ceea ce facem este natural.

Dr. N: Cum pot sufletele să supravegheze şi să influențeze proprietățile biologice ale creşterii şi evoluției, de-a lungul a milioane de ani într-o lume primordială?

S: Timpul nu se măsoară în ani Pământeni pentru noi. Îl folosim pentru a realiza experimentele noastre.

Dr. N: Tu personal creezi sori în universul nostru?

S: Un soare în mărime naturală? O, nu, aşa ceva îmi depăşeşte cu mult puterile... necesită puterile reunite ale multora. Lucrez numai la scară redusă.

Dr. N: Ce anume poți crea?

S: Ah... mici mănunchiuri de materie foarte concentrată, încălzită.

Dr. N: Dar ce reprezintă ceea ce ai lucrat, atunci când isprăveşti?

S: Mici sisteme solare.

Dr. N: Sorii şi planetele tale miniaturale sunt de mărimea unor pietre, a unor blocuri sau a lunii ?

S: (râde) Sorii mei sunt de mărimea unei mingi de baschet, iar planetele... ca nişte bile... e tot ce pot face.

Dr. N: De ce faci toate acestea la o scară atât de mică?

S: Pentru a exersa, astfel încât să pot crea şi sori mai mari. După ce sunt comprimați suficient, atomii explodează şi se condensează, dar nu pot face ceva cu adevărat mare singură.

Dr. N: Ce vrei să spui?

S: Trebuie să învățăm să lucrăm împreună, să ne combinăm energia, pentru a putea obține rezultate optime.

Dr. N: Rine, şi atunci cine produce exploziile termonucleare care creează universurile fizice şi

chiar spațiul?

S: Sursa... energia concentrată a Celor Bătrâni.

Dr. N: O, aşadar sursa are ajutoare?

S: Aşa cred...

Dr. N: De ce se străduieşte energia ta să creeze materia universului şi forme mai complexe de viață, atâta vreme cât Kumara şi entitățile de deasupra ei sunt deja experte în asta?

S: se aşteaptă de la noi să ne alăturăm lor, tot aşa cum şi ei îşi doresc să-şi unească energia perfecționată cu Cei Bătrâni.

Întrebările referitoare la creație evocă întotdeauna problema Cauzei Prime. Oare explozia masei interstelare ce a cauzat naşterea stelelor şi planetelor a fost un accident al naturii sau a fost pusă la cale de o forță inteligentă? Când ascult relatările unor subiecți, de exemplu Thece, mă întreb de ce ar exersa sufletele reacții în lanț în energia materiei pe nişte modele la scară redusă, dacă nu intenționează să facă şi corpuri cereşti mai mari. N-am avut subiecți de nivel VI sau mai avansați care să-mi arate în ce fel pot duce ei mai departe forțele creației. Dacă sufletele progresează, atunci este de aşteptat ca entitățile aflate la nivelele menționate mai sus să fie implicate în naşterea planetelor şi în dezvoltarea formelor de viață capabile de inteligență superioară, potrivite pentru a fi folosite de suflete.

După ce m-am gândit la motivele pentru care sufletele imperfecte sunt totuşi asociate cu creația, am ajuns la următoarea concluzie: tuturor sufletelor le este dată oportunitatea de a participa la dezvoltarea formelor inferioare de viață inteligentă pentru a se perfecționa ele însele. Acest principiu poate fi aplicat, de asemenea, şi întrebării referitoare la motivul pentru care sufletele se încarnează în formă fizică. Thece a sugerat că inteligența supremă, pe care a numit-o sursa, este formată dintr-o combinație de creatori (Cei Bătrâni), care-şi fuzionează energia pentru a naşte universuri. Acelaşi lucru mi-a fost comunicat şi de către alți subiecți atunci când aceştia mi-au descris puterea combinată a sufletelor bătrâne care nu se mai încarnează.

Acest concept nu este unul nou. De exemplu ideea conform căreia nu avem o singură divinitate aparține filozofici sectelor Jainiste din India. Jainiştii cred că sufletele ce au ajuns la perfecțiune, numite Siddhas, sunt un grup de creatori universali. Aceste suflete sunt eliberate complet de transmigrații viitoare. Mai jos de acestea se află sufletele Arhat, iluminații avansați, care se mai incarnează încă, alături de încă trei nivele de evoluție a sufletelor. Pentru jainişti, realitatea este eternă şi necreată. Astfel, sufletele Siddhas nu au nevoie de creator. Majoritatea filozofiilor orientale neagă această dogmă a jainismului, în favoarea unui consiliu de administrație divin, creat de un preşedinte. Această concluzie e mai potrivită cu modul de gândire occidental. Cu anumiți subiecți e posibil să abordez o gamă largă de subiecte în perioade scurte de timp. Mai devreme, pe când vorbea despre pregătirea cosmică a sufletelor, Thece a făcut aluzie la viața inteligentă care există în alte lumi. Acest lucru aduce în discuție un aspect referitor la viața sufletelor ce va fi cu greu acceptat de unii dintre noi. Doar puțini dintre subiecții mei, de obicei sufletele mai bătrâne şi mai experimentate, îşi pot aminti că au trăit cândva în alte lumi, în forme de viață inteligente, non-umane, chiar ciudate.

Amintirile lor sunt mai curând efemere şi încețoşate în ceea ce priveşte împrejurările acelor vieți, detaliile fizice şi locațiile planetare față de universul nostru. Mă întrebam dacă Thece a trăit o atare experiență cu mult timp în urmă, aşa că am deschis discuția despre acest subiect.

Dr. N: Puțin mai devreme ai spus că mai există şi alte lumi fizice în afara Pământului, care stau la dispoziția sufletelor.

S: (ezitând) Da...

Dr. N: Şi, presupun, pe unele dintre aceste planete există viață inteligentă ce poate fi de folos sufletelor ce doresc să se încarneze?

S: Aşa este, există multe şcoli.

Dr. N: Vorbeşti vreodată cu alte suflete despre şcolile de pe planeta lor?

S: (pauză lungă) Nu prea sunt tentată să fac asta - nu sunt atrasă de celelalte şcoli.
Dr. N: Ai putea să mă ajuți să-mi fac o idee despre acestea?
S: Oh, unele sunt... şcoli analitice. Altele sunt lumi mentale... locuri subtile...
Dr. N: Ce crezi despre şcoala Pământului - prin comparație?
S: Şcoala Pământului este nesigură. E plină de resentimentele multor oameni față de faptul că sunt conduşi şi de antagonismul liderilor, unul față de celălalt. Există multă teamă de a veni aici. Este o lume conflictuală din cauza faptului că există prea multă diversitate între prea mulți oameni. Alte lumi au populații mai mici şi sunt mai armonioase. Populația Pământului a luat-o înaintea dezvoltării sale mentale.
Dr. N: Ai prefera să te pregăteşti pe o altă planetă?
S: Nu, în ciuda discordiei şi a cruzimii de pe Pământ, aici există și pasiune şi curaj. Îmi place să lucrez în situații de criză. Să aduc ordine în dezordine. Ştim cu toții că Pământul este o şcoală dificilă.
Dr. N: Aşadar, trupul omenesc nu este o gazdă facilă pentru suflete?
S: ... Există şi forme mai uşoare de viață. Care se află mai puțin în conflict cu ele însele...
Dr. N: Bine, dar cum poți să ştii acest lucru, poate doar dacă sufletul tău a fost şi în altă formă de viață?

După ce am făcut această introducere, Thece a început să-mi spună că fusese o mică ființă zburătoare, într-o lume străină, ce era pe punctul de a muri şi în care se respira cu greutate.
Din descrierile ei, se părea că soarele acelei planete intra în stadiul nova. Cuvintele ei erau şovăitoare, fiind pronunțate în respirații scurte, sacadate.
Thece a relatat ca trăise în acea lume într-o junglă umedă şi că cerul nopții era atât de dens acoperit de stele, încât nu existau spații întunecate între ele. Acest fapt mi-a lăsat impresia că respectiva planetă era poziționată în apropierea centrului unei galaxii, probabil chiar galaxia noastră. Ea a mai spus că petrecuse foarte puțin timp în acea lume, pe vremea când era încă un suflet tânăr, iar Kumara era mentorul ei. După ce condițiile de mediu n-au mai permis existența vieții, ele au venit pe Pământ pentru a continua să lucreze împreună. Mi-a spus că exista o legătură între evoluția mentală a vieții pe Pământ şi ceea ce experimentase înainte. Indivizii acelei rase de oameni zburători au început să fie temători, izolându-se şi devenind chiar periculoşi unul față de celălalt. De asemenea, ca şi pe Pământ, legăturile de familie erau importante, reprezentând expresii ale loialității şi ale devoțiunii. Pe când tocmai încheiam şirul întrebărilor referitoare la acest subiect, discuția a continuat într-un mod neaşteptat.

Dr. N: Crezi că mai sunt şi alte suflete pe Pământ care să fi trăit, de asemenea, vieți fizice în această lume dispărută astăzi?
S: (pauză, apoi fără să se poată abține) De fapt, am întâlnit unul.
Dr. N: În ce împrejurări?
S: (râde) Am întâlnit un bărbat la o petrecere cu ceva timp în urmă. El m-a recunoscut, nu din punct de vedere fizic, ci mental. A fost o întâlnire ciudată. Mi-am pierdut echilibrul când s-a apropiat şi m-a luat de mână. Am crezut că e cam insistent când mi-a spus că mă cunoaşte.
Dr. N: Ce s-a întâmplat apoi?
S: Eram stupefiată, ceea ce nu e un lucru obişnuit pentru mine. Am ştiut că existase o legătură între noi. Credeam că era vorba de ceva de natură sexuală. Acum îmi dau seama clar. Era... Ikak. (acest nume se pronunță cu un sunet clămpănitor, din fundul gâtului ei) Mi-a spus că am fost cândva împreună într-un loc îndepărtat şi că mai erau şi alți câțiva aici...
Dr. N: Ți-a mai spus şi altceva despre ei?
S: (încet) Nu... mă întreb... ar trebui să-i cunosc...
Dr. N: Ți-a spus Ikak şi altceva despre relația voastră fizică din acea lume?
S: Nu. A văzut că eram confuză. Oricum, în acel moment nu ştiam despre ce vorbea.
Dr. N: Cum de el putea să-şi amintească despre acea planetă fiind conştient, iar tu n-ai reuşit?

S: (încurcată) El este... Înaintea mea... o cunoaşte pe Kumara (apoi, vorbind mai mult cu ea însăşi decât cu mine). Ce face el oare aici?

Dr. N: De ce nu-mi povesteşti ce s-a mai întâmplat la petrecerea aceea?

S: (râde din nou) Am crezut că vrea doar să mă agațe. Era o situație Penibilă, pentru că eram atrasă de el. Mi-a spus că sunt foarte atrăgătoare, lucru pe care bărbații nu mi-l spun de obicei. Aveam nişte străfulgerări mentale..că fusesem cândva împreună ca fragmentele unui vis.

Dr. N: Cum s-a terminat discuția ta cu acest bărbat?

S: El a remarcat disconfortul meu. Cred că s-a gândit că era mai bine să nu mai avem şi alte contacte, pentru că nu l-am mai văzut de atunci. M-am gândit la el totuşi, şi poate că ne vom mai vedea cândva...

Cred că sufletele traversează timpul şi spațiul pentru a se întâlni. Am avut recent doi subiecți, foarte buni prieteni, care au venit la mine în acelaşi timp pentru regresie. pe lângă faptul că au fost suflete pereche în multe vieți anterioare pe Pământ, fuseseră parteneri într-o minunată lume acvatică, în care trăiseră ca ființe acvatice inteligente. Amândoi își aminteau plăcerea cu care se jucau sub apă şi ieşeau la suprafață pentru „a iscodi". Nici unul dintre subiecți nu a putut să-şi amintească prea multe despre această planetă sau ce s-a întâmplat cu rasa lor de creaturi marine. Poate că făcuseră parte dintr-un experiment Pământean eşuat, cu mult timp înainte ca un mamifer terestru să devină cea mai promițătoare specie de pe Pământ pentru suflete. Bănuiesc că nu era vorba totuşi despre Pământ, pentru că am mai avut şi alți subiecți care mi-au spus că au trăit într-un mediu acvatic despre care ştiau că nu este Pământean. Unul dintre aceşti subiecți mi-a spus „Lumea mea acvatică era foarte caldă şi limpede, întrucât aveam trei sori deasupra noastră. Absența totală a întunericului de sub apă era confortabilă şi făcea construcția locuințelor noastre mult mai uşoară". M-am întrebat adesea dacă visele noastre care implică zborul, respirația subacvatică şi alte isprăvi fizice neomeneşti au vreo legătură cu experiențele noastre fizice anterioare în alte medii.

La începutul studiilor mele despre suflete, mă aşteptam într-o anumită măsură ca acei subiecți care îşi pot aminti alte lumi să spună că au trăit în galaxia noastră în vecinătatea soarelui nostru. Avea să fie o presupunere naivă. Pământul se află într-o zonă rarefiată a Căii Lactee, cu numai opt stele, situate la 10 ani lumină de Soare. Ştim că galaxia noastră cuprinde mai mult de 200 de miliarde de stele şi că se află în cadrul unui Univers despre care se speculează că ar conține 100 de miliarde de galaxii. Numărul lumilor (din jurul sorilor) care ar permite existența vieții depăşesc imaginația. Gândiți-vă, dacă admitem că numai o mică parte din doar 1% din totalul stelelor din galaxia noastră au planete pe care există o formă de viață inteligentă, ce poate fi folositoare pentru suflete, numărul acestora va fi, totuşi, de ordinul milioanelor.

Din informațiile pe care le-am adunat de la subiecții mei, deopotrivă dispuşi şi capabili să discute despre repartițiile lor anterioare, rezultă că sufletele sunt trimise în orice lume în care există forme potrivite de viață inteligentă. Dintre toate stelele pe care le cunoaştem numai 4% sunt asemănătoare soarelui nostru. Acest lucru nu pare să aibă importanță pentru suflete. Încarnările lor planetare nu sunt legate de lumile de tip Pământesc sau de bipezi inteligenți care merg pe sol. Sufletele care au fost în alte lumi spun că încearcă un anumit ataşament față de unele dintre acestea, întorcându-se acolo (de exemplu pe Pământ) periodic, pentru o succesiune de vieți. Nu am avut mulți subiecți care să-şi poată aminti detalii concrete despre viața pe care au trăit-o în alte lumi. Acest lucru se poate datora lipsei de experiență, slăbirii memoriei sau blocajelor impuse de ghizii maeştri spre a evita orice disconfort cauzat de întoarcerea în trupurile nePământene.

Acei subiecți care sunt capabili să discute despre experiențele lor din alte lumi afirmă că, înainte de a veni pe Pământ, sufletele sunt frecvent aşezate în corpurile unor creaturi cu inteligență inferioară celei a ființelor umane (acest lucru nu a fost valabil în cazul lui Thece). Cu toate acestea, odată ajunse în trupul uman, sufletele nu sunt trimise înapoi pe o treaptă inferioară a evoluției mentale. Totuşi, contrastele fizice pot fi puternice, călătoriile în afara Pământului nefiind neapărat plăcute. Unul dintre clienții mei de nivel mediu vorbea despre acest fapt astfel: „După o lungă serie de vieți trăite în trupuri umane i-am spus ghidului meu că am nevoie de o pauză şi că aş vrea să

merg pentru o vreme într-un alt tip de mediu. El m-a avertizat: „S-ar putea să nu îți placă schimbarea aceasta chiar acum, pentru că te-ai obişnuit foarte mult cu atributele minții şi ale corpului uman”. Clientul meu a insistat şi i s-a dat o viață în ceea ce a fost descris a fi „O lume plină de culoare în care exista o specie de ființe mici şi dense. Erau nişte ființe profunde, dar posomorâte, cu fețe albe ca ceara, care nu zâmbeau niciodată. Lipsit de râsul omenesc şi de flexibilitatea fizică nu mă puteam sincroniza şi am progresat prea puțin.” Această sarcină a fost cu adevărat dificilă pentru acest individ, dacă ținem cont de faptul că umorul şi râsul sunt caracteristici esențiale ale vieții sufletelor în lumea spiritelor.

Mă apropiam de faza finală a şedinței mele cu protagonista Cazului 23. A trebuit să aplic unele tehnici adiționale de adâncire, deoarece voiam ca Thece să ajungă la cele mai adânci ascunzişuri ale minții sale supraconştiente, pentru a putea vorbi cu mine despre spațiu şi timp, cât şi despre sursă.

Dr. N: Thece, ne apropiem de sfârşitul şedinței noastre. Aş vrea să ne întoarcem încă o dată la discuția despre sursă şi creator, (pauză) Vrei să faci asta pentru mine?

S: Da.

Dr. N: Ai spus că obiectivul final al sufletelor este să caute să se unifice cu sursa supremă a energiei creative - îți aminteşti?

S: ...conjuncția... da.

Dr. N: Spune-mi, sursa se află cumva într-un spațiu central, special al lumii spiritelor?

S: Sursa *este* lumea spiritelor.

Dr. N: Atunci, de ce vorbesc sufletele despre a atinge miezul vieții spirituale?

S: Pe când suntem spirite tinere, noi simțim putere peste tot în jurul nostru şi avem sentimentul că ne aflăm ... la marginea acestei puteri. pe măsură ce creştem, există o conştiență a unei puteri concentrate, dar sentimentul este acelaşi.

Dr. N: Chiar dacă ai numit acest lucru locul Celor Bătrâni?

S: Da, ei sunt parte a puterii concentrate a sursei care ne susține ca suflete.

Dr. N: Bine, concentrând această putere laolaltă, ca pe o sursă de energie, poți descrie creatorul în termeni mai omeneşti?

S: Ca pe ființa lipsită cu totul de individualitate (fără un eu individual), şi aceasta este ceea ce ne străduim să devenim.

Dr. N: Dacă sursa reprezintă întreaga lume a spiritelor, în ce fel diferă acest loc mental de universurile fizice cu stele, planete şi lucruri vii?

S: Universurile sunt create - să trăiască şi să moară - pentru a fi folosite de sursă. Locul spiritelor este sursa.

Dr. N: Se pare că trăim într-un univers care se extinde, se poate contracta din nou şi, în cele din urmă, moare. Din moment ce trăim într-un spațiu ce cunoaşte limite de timp, cum ar putea fi lumea spiritelor în afara timpului?

S: Pentru că noi trăim aici într-un non-spațiu în care nu există timp... cu excepția anumitor zone.

Dr. N: Explică-mi, te rog ce sunt aceste zone.

S: Sunt... uşi de legătură. Deschideri prin care să putem intra într-un univers fizic în care există timp.

Dr. N: Cum pot exista aceste uşi în non-spațiu?

S: Deschiderile există ca nişte praguri între realități.

Dr. N: Bine, dacă lumea spiritelor este non-dimensională, ce fel de realitate este aceasta?

S: O stare constantă a realității, opusă realităților lumilor dimensionale care sunt materiale şi schimbătoare.

Dr. N: Are, oare, trecutul, prezentul sau viitorul vreo relevanță pentru sufletele care trăiesc în lumea spiritelor?

S: Numai ca mijloc de a înțelege succesiunea din formă fizică. Viața aici... este o

neschimbare... pentru aceia dintre noi care nu trec pragul într-un univers al substanței şi timpului.

Notă: O aplicație majoră a pragurilor temporale folosite de suflete va fi examinată în capitolul următor dedicat alegerii vieții.

Dr. N: Atunci când vorbeşti despre universuri foloseşti pluralul. Sunt oare celelalte universuri fizice altele decât cel care conține Pământul?

S: (vag) Sunt... realități diferite... pentru a se potrivi cu sursa.

Dr. N: Vrei să spui că sufletele pot intra în camerele diferitelor realități fizice prin uşi spirituale?

S: (încuviințează) Da, pot să o facă - şi chiar o fac.

Înainte de a încheia şedința cu această clientă foarte avansată, ar trebui să adaug că majoritatea persoanelor care se află în hipnoză adâncă sunt capabile să vadă dincolo de o realitate Pământeană a spațiului tridimensional, în realități alternative nelimitate de timp. În stare subconştientă, subiecții mei experimentează un timp cronologic cu viețile lor trecute *şi* prezente care se aseamănă cu ceea ce ei percep în timp ce sunt conştienți. Se petrece, însă, o schimbare când îi conduc în lumea spiritelor şi în stare supraconştientă. Aici ei percep timpul *acum* ca o unitate omogenă a trecutului, prezentului şi viitorului. Secundele în lumea spiritelor par a reprezenta ani pe Pământ. Când şedințele lor se sfârşesc, clienții vor fi adesea surprinşi de cât de unificat este timpul în lumea spiritelor.

Mecanica cuantică este o ramură modernă a fizicii care investighează toate mişcările subatomice din punct de vedere al nivelurilor energetice electromagnetice, unde toate lucrurile din viață sunt considerate a fi în cele din urmă non-solide şi existând într-un câmp unificat. Mergând dincolo de legile gravitații ale lui Newton, elementele acțiunii succesive în timp sunt de asemenea considerate a fi unificate de frecvența undelor de lumină şi de energia cinetică. Odată ce arăt că sufletele experimentează sentimentul trecerii timpului în mod cronologic în lumea spiritelor, oare nu contrazice acest fapt conceptul de unitate a trecutului, prezentului şi viitorului? Nu, nu îl contrazice. Cercetările mele îmi indică faptul că iluzia progresiei timpului este creată şi susținută pentru acele suflete ce vin spre şi din dimensiuni fizice (care sunt obișnuite cu astfel de răspunsuri biologice, cum ar fi vârsta), astfel încât ele să-şi poată aprecia mai uşor evoluția. Ca atare, mi se pare coerent că adepții fizicii cuantice au lansat ipoteza că timpul, mai degrabă decât un absolut cu trei faze, este doar o expresie a schimbării.

Când subiecții mei spun că se deplasează ca suflete pe linii care se curbează, mă gândesc la teoriile despre spațiu şi timp ale astrofizicienilor care consideră că lumina şi mişcarea sunt o uniune a timpului şi a spațiului care se curbează înspre el însuşi. Ei spun că dacă spațiul se curbează suficient de mult, timpul se opreşte, într-adevăr, când îmi ascult clienții vorbind despre zone temporale şi tunelele de trecere în alte dimensiuni, mă gândesc la similaritățile cu teoriile astronomice actuale, conform cărora spațiul fizic este înfăşurat sau încercuit în bucle cosmice ce crează „guri” de hiperspațiu şi găuri negre care ne pot conduce în afara universului nostru tridimensional. Probabil, conceptele despre spațiu şi timp ale astrofizicii şi metafizicii sunt apropiate.

Le-am sugerat subiecților mei că, dacă lumea spiritelor le pare a fi rotundă şi să se curbeze când ei călătoresc rapid ca suflete, acest lucru ar putea reprezenta o sferă finită, închisă. Ei neagă ideea oricăror bariere dimensionale, dar totuşi nu-mi oferă prea multe informații în sprijinul părerii lor, exceptând formulările metaforice. Protagonista cazului 23 spune că lumea spiritelor însăşi este sursa creației. Unii au numit acest loc inima sau respirația lui Dumnezeu. Subiectul cazul 22 a definit spațiul sufletelor ca pe un „material” şi am avut chiar subiecți care dădeau lumii spiritelor calitatea „pliurilor unei rochii nefinisate, fâșâind înainte şi înapoi”. Ei simt uneori efectele unei mişcări ondulatorii, suave, din energia luminii, descrise ca „valuri (sau inele) care ies dintr-o apă tulburată.” În mod normal, geografia spațiilor sufletelor are o consistență moale şi deschisă pentru persoanele aflate în stare supraconştientă, fără să prezinte proprietățile gravitației, temperaturii,

presiunii sau ale timpului terestru asociat unui univers fizic haotic. Oricum, când am încercat să caracterizez întreaga lume a spiritelor ca pe un spațiu gol, vid, oamenii aflați în transă au refuzat acest termen.

Deşi subiecții cazurilor mele nu pot explica pe deplin locul în care locuiesc sufletele lor, afirmă cu toții că acesta reprezintă realitatea lor ultimă. Un subiect în transă nu vede lumea spiritelor nici ca fiind departe, nici aproape de universul nostru fizic. Totuşi, în mod curios, ei descriu *substanța* spirituală ca fiind uşoară sau grea, densă sau rarefiată, mare sau mică, atunci când compară experiențele lor ca suflete cu viața de pe Pământ.

În vreme ce realitatea absolută din lumea spiritelor pare să rămână constantă în mintea oamenilor în timpul hipnozei, referirile lor la alte dimensiuni fizice nu sunt constante. Cred că celelalte universuri, altele decât al nostru, sunt create în scopul de a furniza medii propice pentru dezvoltarea sufletelor în ființe pe care noi nici măcar nu putem să ni le imaginăm. Un subiect avansat mi-a spus că a trăit într-un număr de lumi în lunga sa existență, nedivizându-şi niciodată sufletul de mai mult de două ori în acelaşi timp. Unele dintre viețile sale adulte au durat numai câteva luni în timp Pământean, din cauza condițiilor planetare locale şi a duratei de viață foarte mici a formei dominante de viață. Vorbind despre o „planetă edenică”, ideală, cu puțini oameni şi despre o versiune simplă şi liniştită a Pământului, el a adăugat că această lume nu este departe de Pământ. „O, l-am întrerupt, nu putea să fie la numai câțiva ani lumină de Pământ?” El mi-a explicat cu răbdare că respectiva planetă nu se află în universul nostru, dar că era mai aproape de Pământ decât multe planete din propria noastră galaxie.

Este important pentru cititor să înțeleagă că atunci când oamenii îşi amintesc viețile trăite în alte lumi, ei par să nu fie limitați de constrângerile dimensionale ale universului nostru. Când sufletele efectuează călătorii intergalactice sau interdimensionale, măsoară durata călătoriei raportându-se la timpul de care au nevoie pentru a-şi atinge destinațiile prin efectul de tunel din lumea spiritelor. Mărimea regiunilor spațiale implicate şi poziția relativă a lumilor una față de alta sunt de asemenea importante. După ce am ascultat relatările câtorva subiecți cu privire la realități dimensionale multiple, am rămas cu impresia că ei cred că există o confluență a tuturor acestor curenți dimensionali într-un mare fluviu al lumii spiritelor. Dacă aş putea să mă detaşez şi să îndepărtez toate aceste realități alternative din mințile subiecților mei, ar fi ca şi cum aş decoji un fruct de anghinare de toate învelişurile sale pentru a ajunge la miez.

Am mai intervievat-o pe Thece pentru un timp şi am observat că obosise. Puțini subiecți pot păstra acest nivel de receptivitate spirituală o perioadă mai mare de timp. M-am decis să închei şedința cu câteva întrebări referitoare la geneza întregii creații.

Dr. N: Thece, aş vrea să închei şedința punându-ți alte câteva întrebări referitoare la sursă. Eşti de multă vreme un suflet, aşadar cum te raportezi tu însăți la unicitatea creației despre care îmi vorbeai mai devreme?

S: (pauză lungă) Prin senzații de mişcare. La început există o migrație exterioară a energiei sufletului, dinspre sursă. După aceea, viețile noastre se petrec mişcându-ne spre interior....spre coeziune şi unitate....

Dr. N: Felul în care descrii acest proces mă face să mă gândesc la un organism viu ce se extinde şi se contractă.

S:...există o descărcare explozivă.... apoi o revenire... da, sursa pulsează.

Dr. N: Şi tu te îndrepți spre centrul acestei surse de energie?

S: Nu există, de fapt, nici un centru. Sursa e peste tot în jurul nostru, ca şi cum am fi... Înăuntrul unei inimi care bate.

Dr. N: Dar ai spus că, pe măsură ce sufletul tău avansează în cunoaştere, te reîntorci spre un punct originar.

S: Da, atunci când am fost împins afară eram copil. Acum, când adolescența mea se sfârşeşte, sunt atras înapoi...

Dr. N: Înapoi unde?

S: Spre interiorul sursei.
Dr. N: Poate că ai putea să-mi descrii această sursă de energie folosindu-te de culori, explicând cu ajutorul lor mişcarea sufletului şi scopul creației.
S: (suspină) E ca şi cum sufletele sunt parte a unei explozii electrice masive care produce un efect de halou. În acest... halou circular este o lumină de un roşu închis care pâlpâie... luminând marginea cu o nuanță albicioasă. Conştienţa noastră începe la aceste margini de lumină strălucitoare şi, pe măsură ce creştem... ne scufundăm tot mai mult în lumina mai închisă la culoare.
Dr. N: Îmi vine greu să vizualizez o divinitate a creației ca pe o lumină rece şi întunecată.
S: Din cauză că eu nu sunt suficient de aproape de conjuncție pentru a-ți putea explica bine. Lumina mai închisă este ea însăşi un... acoperământ, dincolo de care simțim o căldură intensă... plină cu o prezență cunoscătoare, ce se află peste tot... şi care trăieşte!
Dr. N: Cum poți descrie momentul când ai conştientizat pentru prima dată identitatea ta ca suflet, după ce ai fost împinsă afară din acest halou?
S: A fi... este acelaşi lucru cu a privi cum se deschide prima floare a primăverii... şi această floare eşti tu. Şi, pe măsură ce floarea se deschide mai mult, devii conştient şi de alte flori şi... că există... o bucurie nemărginită.
Dr. N: Dacă această sursă energetică explozivă şi multicoloră se prăbuşeşte în ea însăşi, vor muri, în cele din urmă toate florile?
S: Nimic nu se prăbuşeşte... sursa este eternă. Noi nu vom muri niciodată ca suflete - ştim asta cumva. Fuzionând cu ea, înțelepciunea noastră mai mare face ca şi sursa să fie mai puternică.
Dr. N: Acesta este motivul pentru care sursa doreşte să facă acest exercițiu?
S: Da, să ne dea viață, astfel încât noi să putem ajunge la perfecțiune.
Dr. N: De ce ar avea nevoie o sursă, care este în aparență deja perfectă să creeze o inteligență ce nu este încă perfectă?
S: Pentru a ajuta creatorul să creeze. În acest fel, prin autotransformare şi înălțare la nivele superioare de realizare, noi adăugăm ceva la construcția vieții.
Dr. N: Sunt forțate sufletele să se desprindă de sursă şi să vină în locuri cum este Pământul, din cauza unui păcat originar sau a vreunei căderi în dizgrație în lumea spiritelor?
S: Asta e o prostie. Noi venim... pentru a fi amplificați... în frumoasa diversitate a creației.
Dr. N: Thece, aş vrea să mă asculți cu atenție. Dacă sursa are nevoie să devină mai puternică, ori mai înțeleaptă, folosind o diviziune a energiei sale divine şi creând inteligențe mai mici, despre care speră că se vor amplifica - nu e cumva acest lucru dovada faptului că nici sursa însăşi nu e cu totul perfectă?
S: (pauză) Sursa crează pentru propria sa împlinire.
Dr. N: Aici e aici. Cum ar putea ceva ce este absolut să devină mai absolut, în afara cazului în care totuşi îi lipseşte ceva?
S: (ezitând) Ceea ce înțelegem ca fiind... sursa noastră... e tot ce putem şti şi ne gândim că dorința creatorului este de a se exprima pe sine prin... naşterea noastră.
Dr. N: Şi crezi că sursa a devenit mai puternică prin existența noastră ca suflete?
S: (pauză lungă) Cred că perfecțiunea creatorului este... Întreținută şi îmbogățită de faptul că-şi împarte cu noi... posibilitatea de a ajunge la perfecțiune şi că aceasta reprezintă extensia maximă a sa însăşi.
Dr. N: Aşadar, sursa se apucă să creeze în mod deliberat suflete imperfecte şi forme de viață imperfecte pentru acestea, supraveghind ce se întâmplă, spre a se extinde ea însăşi?
S: Da, şi noi avem încredere în această decizie şi în procesul de revenire la originea vieții. Trebuie să mori de foame pentru a aprecia cu adevărat hrana, să-ți fie frig pentru a înțelege binefacerea căldurii şi să fii copil pentru a înțelege valoarea părinților. Transformarea ne dă scop.
Dr. N: Ai vrea să fii părintele unor suflete?
S:... Să particip la propria noastră concepție este... unul dintre visurile mele.
Dr. N: Dacă spiritele noastre nu ar trăi experiența vieții fizice, am putea cunoaşte vreodată

aceste lucruri despre care îmi vorbeşti?

S: Am şti că există, dar nu le-am cunoaşte. Ar fi ca şi când energia ta spirituală ar cânta game la pian cu o singură notă.

Dr. N: Şi crezi că dacă sursa nu ar crea suflete pentru a creşte şi a se dezvolta, energia sa sublimă s-ar micşora din lipsă de expresie?

S: (suspină) Probabil că acesta e scopul.

Am încheiat şedința cu această ultimă afirmație profetică a Thecei. Pe când o scoteam din transa adâncă era ca şi cum s-ar fi întors la mine de dincolo de timp şi de spațiu.

Mi-am exprimat recunoştința pentru oportunitatea pe care mi-a oferit-o, şi anume de a lucra cu ea la un nivel atât de avansat. Zâmbind, doamna mi-a spus că dacă ar fi avut idee de ce zăcea în ea, ar fi putut refuza să lucreze cu mine.

Pe când ne luam rămas bun, m-am gândit la ultimele ei afirmații, referitoare la sursa vieții. În Persia Antică, misticii sufiți aveau un proverb - creatorul fiind binele absolut şi, prin urmare, frumosul absolut, natura frumosului e de a dori să se manifeste.

12
ALEGEREA VIEȚII

VINE vremea când sufletul trebuie să părăsească iarăşi sanctuarul lumii spiritelor pentru o nouă călătorie pe Pământ. Această decizie nu este una uşoară. Sufletele trebuie să se pregătească să lase în urmă o lume a înțelepciunii absolute, în care conviețuiesc în libertate şi fericire, pentru a întâlni cerințele fizice şi mentale ale trupului omenesc.

Am văzut cât de obosite pot fi sufletele atunci când se reîntorc în lumea spiritelor. Multe dintre ele nici nu vor să se mai gândească la o nouă întoarcere pe Pământ. Acest lucru este mai cu seamă adevărat când nu ne-am apropiat prea mult de obiectivele noastre la sfârşitul unei vieți fizice. Odată revenite în lumea spiritelor, sufletele au rețineri chiar şi față de părăsirea temporară a unei lumi a înțelegerii de sine, camaraderiei şi a compasiunii, pentru a merge într-un mediu terestru plin de incertitudini şi temeri generate de oameni agresivi şi competitori, în ciuda faptului că au o familie şi prieteni pe Pământ, multe suflete încarnate se simt singure şi anonime în mijlocul unei populații impersonale. Sper ca prin intermediul cazurilor mele să demonstrez că în lumea spiritelor se întâmplă contrariul, sufletele noastre fiind implicate acolo în cele mai adânci şi mai intime relații de dăruire nesfârşită şi eternă. Identitatea noastră spirituală este cunoscută şi apreciată de o multitudine de alte entități, de al căror sprijin nu încetăm să ne bucurăm niciodată.

Întinerirea energiei noastre şi propria evaluare a sinelui durează mai mult la unele suflete decât la altele, dar, în cele din urmă, sufletul este motivat să înceapă procesul de încarnare. Dacă mediul nostru spiritual e greu de lăsat în urmă, ca suflete ne amintim, de asemenea, cu afecțiune şi chiar cu nostalgie de plăcerile fizice ale vieții de pe Pământ. Când rănile unei vieți anterioare s-au vindecat şi ne-am refăcut în întregime, simțim chemarea unei manifestări fizice a identității proprii. Sesiunile de pregătire cu consilierii şi colegii noştri ne-au sprijinit în efortul spiritual de a ne pregăti pentru următoarea viață. Karma şi acțiunile noastre trecute, cât şi greşelile şi realizările noastre au fost toate evaluate spre a putea fi stabilit un traseu optim al încercărilor viitoare. Sufletul trebuie acum să asimileze toate aceste informații şi să treacă la acțiune, pe baza următoarelor trei decizii esențiale:

- Sunt pregătit, oare, pentru o nouă viață fizică?
- Ce lecții vreau să urmez în mod special pentru a avansa în cunoaştere şi dezvoltare?
- Unde ar trebui să merg şi cine ar trebui să fiu în viața viitoare, pentru a avea condiții optime

de a lucra la obiectivele mele?

Sufletele mai bătrâne se încarnează mai puțin, indiferent de cererile demografice de pe planetele pe care au fost repartizate. Când o lume moare, acele entități care nu şi-au terminat treburile se mută în alta, care are o formă de viață potrivită cu sarcinile pe care le aveau de îndeplinit. Pentru un suflet etern, ciclul încarnărilor pare a fi reglat mai mult de dorința interioară a acestuia decât de nevoia trupurilor gazdă ce evoluează într-un univers planetar.

Totuşi, Pământul are cu siguranță o nevoie crescândă de suflete. Astăzi avem peste cinci miliarde de oameni. Estimările demografilor cu privire la câți oameni au trăit pe Pământ în ultimii 200.000 de ani variază. Media estimată este de circa 50 de miliarde de oameni. Această cifră, pe care eu o consider totuşi mică, nu semnifică numărul vizitelor făcute de diferite suflete. Rețineți că aceleaşi suflete continuă să se reîncarneze şi că mai sunt şi cele care ocupă mai multe trupuri în acelaşi timp. Există specialişti în reîncarnare care consideră că numărul oamenilor ce trăiesc astăzi pe Pământ se apropie de numărul total al sufletelor care au trăit aici vreodată. Frecvența încarnării sufletelor pe Pământ este inegală. Este evident că astăzi Pământul are mai multă nevoie de suflete decât avea în trecut. S-a estimat că în anul 1 populația lumii era în jur de 200 milioane de oameni. În 1800 populația lumii crescuse deja de patru ori, pentru ca după numai 170 de ani să crească din nou, tot de patru ori. Estimările indică faptul ca în intervalul 1970 - 2010 e de aşteptat ca populația lumii să se dubleze.

Când studiez cronologia încarnărilor clienților mei, observ că, de regulă, există o pauză de sute, chiar mii de ani între viețile lor în culturile nomade din Paleolitic. Odată cu apariția agriculturii şi a domesticirii animalelor din Epoca Neolitică, în urmă cu 7000 - 5000 ani, subiecții mei raportează că au trăit vieți mai dese. Totuşi, viețile lor sunt adesea despărțite de perioade de 500 ani. Odată cu ridicarea oraşelor, dezvoltarea comerțului, şi cu accesul mai uşor la hrană, văd că încarnările sufletelor se măresc proporțional cu creşterea demografică. Între anii 1000 şi 1500 d.Hr., clienții mei au o medie de o viață la două secole. După 1700, aceasta medie s-a schimbat la o viață într-un secol. Din jurul anului 1900, majoritatea subiecților au mai trăit cel puțin o viață într-un secol.

Această creştere a numărului încarnărilor sufletelor a fost contestată pe motiv că amintirile vieților trecute sunt cu atât mai proaspete, cu cât oamenii aflați sub hipnoză se apropie de viața lor actuală. Acest lucru poate fi adevărat într-o anumită măsură, dar dacă o viață este importantă, ea va fi păstrată întotdeauna vie în memorie. Fără îndoială, enorma explozie demografică pe Pământ constituie principalul motiv pentru care sufletele vin aici mai des.

Când i-am întrebat pe clienții mei despre inventarul sufletelor disponibile, mi-au răspuns că ar trebui să-mi fac griji mai curând pentru că planeta noastră va muri din cauza suprapopulării decât că s-ar epuiza rezervele de suflete. Există convingerea că există întotdeauna noi suflete disponibile pentru a umple orice nevoi ale creşterii demografice. Dacă planeta noastră este doar un exemplu între toate celelalte populații inteligente existente în univers, atunci inventarul sufletelor trebuie să fie cu adevărat astronomic.

Am spus că sufletele au libertatea de a alege când, unde şi cine anume vor să fie în viețile lor fizice. Anumite suflete petrec mai puțin timp în lumea spiritelor, pentru a-şi accelera dezvoltarea, în timp ce altele se opun vehement ideii de a o părăsi. Nu există nici o îndoială că ghizii noştri au o mare influență în această privință. Aşa cum avem parte de o discuție, în faza de orientare ce urmează imediat după moarte, tot astfel există nişte discuții pregătitoare cu sfătuitorii noştri spirituali înainte de a părăsi lumea spiritelor, având ca scop determinarea măsurii în care suntem pregătiți să ne naştem din nou în forma fizică. Cazul ce urmează ilustrează o scenă spirituală tipică, implicând un suflet aflat la un nivel inferior de dezvoltare.

Cazul 24

Dr.N: Când ai realizat prima oară că ai putea să te întorci pe Pământ?

S: O voce blândă mi-a apărut în minte şi mi-a spus: „Ar fi timpul, nu crezi?”

Dr.N: Cine este această voce?

S: Instructorul meu. Unora dintre noi le trebuie un impuls atunci când se consideră că suntem din nou pregătiți.

Dr.N: Crezi că eşti pregătit să te întorci pe Pământ?

S: Da, cred că da... M-am pregătit pentru asta. Dar va trebui să studiez foarte mulți ani Pământeni, până voi termina. E copleşitor.

Dr.N: Crezi că vei merge tot pe Pământ şi când te vei apropia de sfârşitul încarnărilor tale?

S: (pauză lungă) Ah... poate nu... mai există şi o altă lume, pe lângă Pământ..dar tot cu oameni...

Dr.N: Ce înseamnă acest lucru?

S: Pământul va avea mai puțini oameni..va fi mai puțin aglomerat... nu-mi este prea clar.

Dr.N: Unde crezi că ai putea fi atunci?

S: Am impresia că se face o colonizare în altă parte - n-am înțeles exact.

Notă: Opusul regresiei într-o viață trecută este progresia într-o viață viitoare, procedeu ce permite anumitor subiecți să vadă frânturi ale viitorului ca pe nişte scene incomplete. De exemplu, unii mi-au spus că populația Pământului va fi redusă considerabil până la sfârşitul secolului al XXII-lea, în parte din cauza deteriorării solului şi a schimbărilor atmosferice. Ei văd, de asemenea, oameni trăind în clădiri ciudate în formă de cupolă.

Detaliile referitoare la viitor sunt întotdeauna limitate, datorită, presupun, amneziei ce se instalează din motive karmice. Voi avea mai multe de spus despre aceste lucruri în cazul următor.

Dr.N: Să ne întoarcem la ce spuneai despre impulsul pe care-l dau instructorii oamenilor pentru a părăsi lumea spiritelor. Ai prefera să nu facă acest lucru?

S: Oh... Mi-ar plăcea să rămân... dar instructorii nu vor să ne învârtim prea mult pe aici, dacă nu vrem să ne plafonăm.

Dr.N: Poți insista să rămâi?

S: Păi... da... instructorii nu te forțează să pleci, pentru că sunt foarte manierați, (râde) Dar au ei metodele lor de a te... Încuraja atunci când este timpul.

Dr.N: Cunoşti pe cineva care nu a vrut să revină pe Pământ dintr-un motiv sau altul?

S: Da, prietenul meu, Mark. A spus ca nu-şi mai poate aduce nici o contribuție. Era atât de sătul de viața de pe Pământ, încât nu dorea să se mai întoarcă.

Dr.N: A trăit multe vieți?

S: Nu, nu chiar. Dar nu se adapta bine.

Dr.N: Ce au făcut profesorii cu el? I s-a permis să rămână în lumea spiritelor?

S: (reflectând) Alegem să ne naştem din nou atunci când se hotărăşte că suntem pregătiți pentru acest lucru. Ei nu te forțează în nici un fel. Lui Mark i-a fost arătat că îi ajutase pe cei din jurul lui.

Dr.N: Ce s-a întâmplat cu Mark până la urmă?

S: După încă o serie de... Îndoctrinări... Mark şi-a dat seama că s-a înşelat în privința abilităților sale şi s-a întors, în cele din urmă, pe Pământ.

Dr.N: Îndoctrinări! Acest lucru mă duce cu gândul la constrângere.

S: (deranjat de remarca mea) Nu este deloc aşa! Mark era doar descurajat şi avea nevoie de încredere pentru a continua să încerce.

Notă: În capitolul patru, referitor la sufletele dislocate, subiectul cazului 10 ne vorbeşte despre felul în care sunt „remodelate” sufletele care au acumulat prea multă energie negativă pe Pământ.

Cazul 22 menționa, de asemenea, nevoia restaurării sufletelor afectate. Acestea sunt modificări mai serioase decât refacerea primară ce se pare că a fost folosită în cazul sufletului obosit al lui Mark.

Dr.N: Dacă ghizii nu vă forțează, poate, oare, un suflet să refuze categoric să se nască din nou?
S: (pauză) Da... Cred că poți să stai aici şi să nu te mai naşti niciodată în formă fizică dacă urăşti atât de mult acest lucru. Dar instructorii i-au spus lui Mark că dacă nu trăieşte într-un trup, studiile sale vor dura mai mult. Dacă ratezi ocazia unei experiențe directe, pierzi mult.
Dr.N: Ce poți să-mi spui despre situația inversă, când un suflet insistă să se întoarcă imediat pe Pământ, să zicem după o moarte prematură?
S: Am văzut şi astfel de cazuri. Este o reacție impulsivă, care dispare după o vreme. Instructorii te ajută să înțelegi că graba de a te întoarce undeva ca nou-născut nu schimbă circumstanțele morții tale. Acest lucru ar putea să se întâmple doar dacă ai putea renaşte imediat, ca adult, şi în aceeaşi situație. În cele din urmă, toți îşi dau seama că trebuie să se odihnească şi să reflecteze.
Dr.N: Bine, spune-mi atunci ce părere ai despre perspectiva unei noi vieți.
S: Sunt emoționat. Nu aş avea nici o satisfacție fără viețile mele fizice.
Dr.N: Ce faci atunci când eşti pregătit pentru o nouă încarnare?
S: Merg într-un loc special.

Odată ce un suflet a decis să se reîncarneze, următoarea etapă în procesul de întoarcere este aceea de a fi îndrumat către locul de alegere, a vieții. Înainte de a se decide cine vor fi în noua viață, sufletele se gândesc când şi unde anume doresc să meargă pe Pământ. Având în vedere această practică spirituală, am împărțit selecția vieții şi alegerea finală a unui trup în două capitole, pentru o mai bună înțelegere a acestui proces.

Alegerea, pe de o parte a timpului şi a locului încarnării şi, pe de alta, a cui anume vrem să fim, nu reprezintă două decizii complet separate. Cu toate Acestea, începem având posibilitatea de a vedea cum ne-am putem integra în anumite medii, în viitor. Apoi atenția ne este îndreptată asupra oamenilor care trăiesc în aceste locuri. Am fost puțin intrigat de această procedură până când am realizat că un suflet este puternic influențat de condițiile culturale, de evenimente şi de participanții la acestea, într-o anumită perioadă de timp.

Am început să cred că lumea spiritelor, ca întreg, nu funcționează uniform. Toate regiunile spirituale sunt văzute de sufletele care călătoresc având aceleaşi proprietăți eterice, dar cu aplicații diferite. Ca o ilustrare în acest sens, spațiul orientărilor menit sufletelor care se întorc poate contrasta cu spațiul de alegere a vieții, menit sufletelor ce pleacă. Amândouă implică evaluări ale vieților pentru suflete aflate în tranzit, evaluări ce includ scene de pe Pământ, dar asemănările se opresc aici. Spațiile de orientare sunt descrise ca nişte locuri mici, potrivite pentru discuții intime, create anume pentru ca sufletul proaspăt întors să se simtă bine, însă atitudinea noastră mentală în acest loc poate fi oarecum defensivă. Aceasta deoarece avem sentimentul că ne-am fi putut descurca mai bine în viață, întotdeauna există un ghid care interacționează direct cu noi.

Pe de altă parte, când intrăm în spațiul de alegere a vieții, suntem plini de speranțe, promisiuni şi aşteptări mărețe. Aici, în timp ce evaluează opțiunile noilor vieți, sufletele sunt realmente singure, fără ghizii lor. Acest loc agitat şi stimulator este descris a fi mult mai mare decât alte zone de studiu spiritual. Subiectul cazului 22 îl consideră ca fiind o lume în sine, în care energia transcendentă modifică timpul pentru a permite studiul planetar.

Dacă subiecților mei le vine greu să descrie anumite locuri spirituale, cei mai mulți vorbesc cu plăcere despre zona de alegere a vieții, folosind descrieri deosebit de asemănătoare. Mi s-a spus că acest spațiu seamănă cu o sală de cinema, în care sufletele au posibilitatea de a se vedea în viitor, jucând diferite roluri în diverse locuri. Înainte de a pleca, sufletele îşi vor alege un scenariu. Imaginați-vă că faceți o repetiție cu costume înainte de a intra, propriu-zis, în noua viață. Pentru a ne vorbi despre acest lucru, am ales un subiect de sex masculin, bine informat despre felul în care sufletul lui este ajutat să ia deciziile potrivite.

Cazul 25

Dr.N: Ce se întâmplă după ce ai decis că vrei să te întorci pe Pământ?

S: Păi, atunci când eu şi instructorul meu cădem de acord că este timpul potrivit, transmit gânduri...

Dr.N: Continuă.

S: Mesajul meu este primit de coordonatori.

Dr.N: Cine sunt aceştia? Nu se ocupă ghidul tău de toate aranjamentele pentru încarnare?

S: Nu chiar. El vorbeşte cu coordonatorii, care chiar ne ajută să vedem posibilitățile vieților noastre în Inel.

Dr.N: Ce este Inelul?

S: Este locul unde mă duc acum. Noi îi spunem Inelul Destinului.

Dr.N: Există un singur loc de genul acesta în Lumea Spiritelor?

S: (pauză) Oh, cred că trebuie să fie mai multe, dar nu le pot vedea.

Dr.N: Bine, hai să mergem împreună în Inel, când voi ajunge la trei. Când voi termina de numărat, vei avea capacitatea de a-ți aminti toate detaliile acestei experiențe. Eşti pregătit să mergem?

S: Da.

Dr.N: *Unu, doi, trei!* Sufletul tău se îndreaptă acum către spațiul de selecție a vieții. Explică-mi ceea ce vezi.

S: (pauză lungă)... Plutesc deasupra Inelului... este circular... un balon uriaş ...

Dr.N: Continuă. Ce-mi mai poți spune?

S: Este o... forță concentrată de energie... lumina este atât de intensă. Sunt tras spre interior... printr-o pâlnie... este un pic mai întunecat.

Dr.N: Îți este frică?

S: Hmm... nu, la urma urmei am mai fost aici. Va fi interesant. Sunt emoționat gândindu-mă la ce mă aşteaptă.

Dr.N: Bine, odată intrat în interiorul Inelului, care sunt primele tale impresii?

S: (vocea îi scade)Sunt... puțin neliniştit... dar energia mă relaxează. Conştientizez ceva ce se îngrijeşte de mine... ceva căruia îi pasă... Nu mă simt singur... prezența îndrumătorului meu mă însoțeşte de asemenea.

Dr.N: Continuă să îmi relatezi totul. Ce vezi mai departe?

S: Inelul este înconjurat de ecrane - Mă uit la ele.

Dr.N: Ecrane aşezate de-a lungul pereților?

S: Par a fi chiar pereții, dar nimic nu este cu adevărat solid... totul este... elastic... ecranele se curbează în jurul meu... mişcându-se.

Dr.N: Spune-mi mai multe despre aceste ecrane.

S: Sunt goale... deocamdată nu reflectă nimic... licăresc ca nişte bucăți de sticlă... oglinzi.

Dr.N: ce se întâmplă mai departe?

S: (emoționat) Simt un moment de linişte - mereu este aşa - apoi este ca şi cum cineva a pornit proiectorul într-o sală de cinema. Ecranele prind viață... cu imagini şi sunt culori... acțiune... plină de lumină şi sunet.

Dr.N: Continuă să-mi relatezi. Unde se află sufletul tău față de ecrane?

S: Plutesc în mijloc, privind panorama vieții peste tot în jurul meu... locuri... oameni... (vesel). *Cunosc* acest oraş.

Dr.N: Ce vezi?

S: New York-ul.

Dr.N: Ai cerut tu să vezi New York-ul?

S: Am discutat despre întoarcerea mea acolo... (absorbit) Aaa - s-a schimbat - mai multe

clădiri...şi maşinile...este mai zgomotos ca niciodată.

Dr.N: Voi reveni la New York în câteva minute. Acum vreau să-mi spui ce ar trebui să faci în Inel ?

S: Voi acționa mental panoul de comandă.

Dr.N: Ce-i acesta?

S: Un dispozitiv de scanare în fața ecranelor. Îl văd ca pe o aglomerare de lumini şi butoane. Este ca şi când m-aş afla în carlinga unui avion.

Dr.N: Și tu vezi aceste obiecte mecanice într-o locație spirituală?

S: Știu că pare o nebunie, dar asta e tot ce îmi vine în minte pentru a-ți explica ceea ce fac.

Dr.N: Nu-i nimic, nu-ți face griji din pricina asta. Spune-mi numai ce trebuie să faci cu panoul de comandă.

S: Îi voi ajuta pe coordonatori să schimbe imaginile de pe ecran acționând mental asupra scanerului.

Dr.N: A, vei acționa proiectorul ca şi cum ai lucra într-o sală de cinematograf?

S: (râde) Nu proiectorul, scanerul. Oricum, nu sunt filme adevărate. Privesc exact viața ce se desfăşoară în New York. Mintea mea se conectează cu scanerul pentru a controla mişcările scenelor pe care le urmăresc.

Dr.N: Ai zice că acest dispozitiv se aseamănă cu un computer?

S: Un fel de... Funcționează ca un sistem de urmărire care... transformă...

Dr.N: Ce transformă?

S: Comenzile mele... sunt înregistrate pe panou, astfel încât să pot urmări acțiunea.

Dr.N: Poziționează-te la pupitru şi fii tu operatorul, în timp ce vei continua să-mi explici totul.

S: (pauză) Am preluat controlul. Văd linii ce converg în diferite puncte într-o serie de scene... călătoresc în timp acum de-a lungul liniilor privind imaginile de pe ecran schimbându-se.

Dr.N: Și aceste scene se mişcă constant în jurul tău?

S: Da, apoi punctele se aprind pe linii când vreau ca scena să se oprească.

Notă: Liniile de călătorie sunt un termen de care am mai auzit vorbindu-se şi mai înainte, în alte regiuni spirituale, pentru a descrie tranziția sufletului, (vezi Cazul 14).

Dr.N: De ce faci toate acestea?

S: Scanez. Opririle sunt răscruci cruciale ale drumurilor vieții, implicând decizii importante...posibilități... evenimente care fac necesară luarea în considerare şi a altor posibilități de alegere.

Dr.N: Aşadar, liniile marchează drumurile printr-o serie de evenimente în timp şi spațiu?

S: Da, pista este controlată în inel şi transmisă mie.

Dr.N: Creezi scene de viață în acest timp?

S: O, nu! Eu doar controlez mişcările lor în timp pe linii.

Dr.N: ce altceva îmi mai poți spune despre aceste linii?

S: Liniile de energie sunt... drumuri cu puncte de lumină colorată ca nişte borne pe care le pot mişca înainte, înapoi sau opri.

Dr.N: Ca şi când ai pune o casetă video cu butoane de start, stop, derulare înainte şi înapoi?

S: (râde) Aceasta este ideea.

Dr.N: Bine, te mişti de-a lungul pistei, scanezi imaginile şi te hotărăşti să te opreşti. Spune-mi, ce faci apoi?

S: Îngheț scena pe ecran pentru a putea intra în ea.

Dr.N: Ce? Vrei să spui că devii tu însuți parte din scenă?

S: Da, acum am acces direct la acțiune.

Dr.N: În ce fel? Devii un personaj din acea scenă sau sufletul tău pluteşte pe deasupra, în timp ce oamenii se mişcă de jur împrejur?

S: Amândouă. Pot experimenta cum este viața cu oricine din scenă sau doar să-i privesc pe ei

din orice punct.

Dr.N: Cum de poți să părăseşti pupitrul şi să intri într-o scenă de pe Pământ în timp ce încă monitorizezi acțiunea în Inel?

S: Știu că e posibil să nu înțelegi acest lucru, dar o parte din mine rămâne la pupitru, astfel încât să pot porni sau opri scena oricând.

Dr.N: Poate că înțeleg. Îți poți împărți energia?

S: Da, şi pot trimite gânduri înapoi la mine însumi. Bineînțeles că mă ajută şi controlorii, când intru şi ies din ecrane.

Dr.N: Deci, în esență, poți derula timpul înainte şi înapoi sau îl poți opri?

S: Da ... În Inel.

Dr.N: În afara Inelului, timpul co-există pentru tine în lumea spiritelor sau este progresiv?

S: Co-există aici, dar îl putem vedea totuşi cum trece pe Pământ.

Dr.N: Mi se pare că atunci când sufletele sunt în Inelul Destinului se folosesc de timp ca de un instrument.

S: Ca suflete, noi folosim timpul... În mod subiectiv. Lucrurile şi evenimentele se mişcă... şi devin obiecte în timp... dar pentru noi timpul este uniform.

Dr.N: Ceea ce mi se pare paradoxal la călătoriile în timp este că ceea ce urmează să se întâmple s-a întâmplat deja, aşa că îți poți întâlni propriul suflet într-o anumită ființă umană, atunci când intri în scenele viitoare de viață.

S: (zâmbeşte enigmatic) Când avem un atare contact, sufletul încarnat este suspendat pentru un moment. Este relativ scurt. Noi nu tulburăm ciclurile vieții când călătorim în timp.

Dr.N: Bine, dacă trecutul, prezentul şi viitorul nu sunt cu adevărat separate în timp ce călătoreşti, de ce anume opreşti scenele pentru a reflecta asupra alegerilor, dacă tot poți vedea în viitor?

S: Mă tem că tu nu înțelegi adevăratul scop în care controlorii inelului folosesc timpul. Viața este condiționată. Timpul progresiv este creat pentru a ne testa. Nu ni se arată toate deznodămintele posibile ale unei scene. Unele părți ale vieților ne sunt ascunse.

Dr.N: Deci timpul este folosit ca un catalizator pentru învățare, vizualizând viețile, deşi nu poți vedea tot ce se va întâmpla?

S: Da, pentru a ne testa abilitatea de a găsi soluții. Ne măsurăm abilitățile în funcție de dificultatea evenimentelor. Inelul ne prezintă diferite experimente spre a alege câteva.

Pe Pământ vom încerca să le rezolvăm.

Dr.N: În Inel poți vedea şi viețile de pe alte planete decât Pământul?

S: Nu, pentru că sunt programat să urmăresc timpul de pe Pământ.

Dr.N: Felul în care poți sări prin timp în ecrane mă face să mă gândesc la o minge!

S: (rânjeşte) O, este stimulant - asta e sigur - dar nu putem să ne zbenguim prea mult, pentru că avem de luat decizii importante pentru viața următoare. Va trebui să îmi asum consecințele pentru orice alegere greşită... dacă nu mă voi descurca prea bine într-o viață.

Dr.N: Tot nu înțeleg cum de poți face multe greşeli serioase în ceea ce priveşte alegerile tale, când tu experimentezi de fapt părți ale vieții în care ai de gând să trăieşti.

S: Posibilitățile mele de a alege mediul de viață nu sunt nelimitate. Aşa cum am mai spus, este posibil să nu pot vedea în întregime anumite scene într-un segment de timp. Având în vedere că nu ți se arată niciodată totul, fiecare varianta de trup implică un anumit risc.

Dr.N: Dacă destinul viitor nu este în întregime prestabilit, după cum spui, de ce numeşti acest loc Inelul Destinului?

S: O, aşa e, există destin. Ciclurile vieții sunt la locul lor. Numai că sunt foarte multe alternative neclare.

Când îmi duc subiecții în locul de alegere a vieții, ei văd un cerc al trecutului, prezentului şi al viitorului - cum se întâmplă şi în Inel. Simțind că părăsesc timpul spiritual Acum, din cadrul cercului, sufletele par că se învârt înapoi şi înainte în timp ce-şi fac turele de recunoaştere, pe unde

rezonante. Toate aspectele timpului le sunt prezentate ca realități regăsite, retrăgându-se şi revenind împreună, ca fluxul şi refluxul. Deoarece realitățile paralele sunt suprapuse una peste cealaltă, acestea pot fi văzute, de asemenea, ca posibilități ale vieților fizice, mai ales de către sufletele mai experimentate.

Faptul că subiecții mei nu văd în întregime viitorul în aceste condiții, ca parte a unui plan spiritual atotcunoscător, m-a pus pe gânduri. Încercând să clarific acest lucru, am ajuns, în cele din urmă, la concluzia că lumea spiritelor este proiectată pentru a proteja interesele fiecărui suflet. În general, oamenii cu care lucrez sunt suflete tinere, încă încarnate. E posibil ca ei să nu vadă prea clar în viitor anumite evenimente semnificative, deoarece cu cât ajung mai departe de probabilitățile prezente, cu atât cresc şansele de a întâlni realități alternative, care le tulbură imaginea. Deşi aceleaşi proprietăți se aplică şi timpului din trecutul îndepărtat, există o excepție. Propriile vieți trecute ale unui suflet sunt mult mai uşor identificate. Acest lucru se petrece deoarece o singură realitate, cu un curs al acțiunii definit, a fost deja stabilită pentru a pregăti acest suflet, şi este astfel imprimată adânc în memoria lui.

În capitolul cinci, cazul 13 a demonstrat cum ni se instalează amnezia atunci când intrăm în viața actuală, astfel încât experiențele vieților trecute nu vor inhiba descoperirea de sine în prezent. Acelaşi lucru este valabil şi pentru sufletele ce examinează viețile viitoare. Fără a şti de ce, mulți oameni cred că viața lor urmează un plan. Bineînțeles că au dreptate. Cu toate că amnezia previne cunoaşterea acestui plan în stare conştientă, memoria inconştientă păstrează cheia către amintirile spirituale ale unei amprente generale a fiecărei vieți. Vehiculul de alegere a vieților furnizează un fel de maşină a timpului pentru suflete, unde ele văd anumite drumuri alternative ale drumului principal. Deşi aceste cărări nu ne sunt dezvăluite în întregime când suntem în stare de suflete, aducem totuşi ceva din harta lor pe Pământ. Odată, un client mi-a spus: „Ori de câte ori am nelămuriri față de ceea ce am de făcut în viață, mă aşez liniştit şi mă gândesc la locurile în care am fost şi le compar cu locurile în care aş vrea să merg în viitor. Răspunsul la următorul pas îmi vine din interior".

Acceptând ceea ce ne este sortit pe drumul vieții drept „voia lui Dumnezeu", nu înseamnă că existența noastră trebuie închisă într-un determinism spiritual în care să ne supunem unui destin inefabil. Dacă totul ar fi fost predestinat, n-ar mai exista nici scop şi nici dreptate pentru strădania noastră. Când suntem loviți de adversități, nu se aşteaptă de la noi să ne dăm în lături, abordând o atitudine fatalistă şi să nu luptăm să îmbunătățim respectiva situație, făcând schimbări la fața locului. De-a lungul vieților noastre, fiecare dintre noi va trece prin situații în care avem şansa unor schimbări care implică riscuri. Aceste ocazii pot veni în momente care nu ne convin. E posibil să nu acționăm, dar provocarea şi şansa sunt acolo şi ne aşteaptă. Scopul reîncarnării este exercițiul liberului arbitru. Fără această facultate, am fi cu adevărat nişte creaturi neputincioase.

Astfel, destinul karmic înseamnă că nu suntem chiar blocați în evenimente pe care nu le putem controla. Semnifică, de asemenea, că avem lecții karmice şi responsabilități. Legea cauzei şi efectului acțiunilor noastre există întotdeauna, acesta fiind motivul pentru care subiectul acestui caz nu a vrut să facă o greşeală alegând o viață nepotrivită pentru el. Dar, orice ni s-ar întâmpla în viață, este important să înțelegem că fericirea sau suferința noastră nu reflectă nici o binecuvântare, nici o trădare din partea lui Dumnezeu-suprasufletul, a ghizilor noştri sau a celor ce coordonează alegerea vieții. Noi suntem stăpânii destinului nostru.

În timp ce închei conversația cu Cazul 25, este posibil să apară evident cititorului faptul că obiectivele muzicale ale acestui individ pentru următoarea sa viață sunt mai curând egoiste. Cu siguranță, dorința lui de a fi un talent muzical admirat are unele elemente de compensație personală, care ar fi mai puțin evidente la un suflet mai avansat. Cu toate acestea, se va observa, de asemenea, că acest suflet vrea să se dăruiască într-o măsură importantă.

Dr.N: Acum aş vrea să vorbim mai mult despre imaginile pe care le vezi în New York. Ți s-a vorbit cumva, înainte de a veni în Inel, despre selecția bazată pe criterii geografice?

S: Oh, într-o anumită măsură. Am discutat cu instructorul meu despre faptul că în viața trecută am murit de tânăr la New York. Am vrut să mă întorc în acest oraş dinamic ca să studiez muzica.

Dr.N: Ai vorbit cu instructorul tău şi despre alte suflete - prietenii tăi, care ar putea dori să se încarneze o dată cu tine?

S: Sigur, asta face parte din pregătiri. Unii dintre noi încep o nouă viață cercetând din umbră, hotărând care ar fi cele mai bune medii pentru toți cei implicați. Eu le-am făcut cunoscut că voiam să reîncep în acelaşi loc în care fusesem ucis. Instructorul şi prietenii mei mi-au oferit sugestii în acest sens.

Notă: Acest subiect a venit în America ca emigrant rus în viața lui anterioară. A fost omorât într-un accident, în timpul construcției unei căi ferate în New York, la vârsta de douăzeci şi doi de ani, în anul 1898. Re-naşterea lui în acelaşi oraş a avut loc în 1937.

Dr.N: ce sugestii?

S: Am vorbit despre dorința mea de a ajunge pianist de muzică clasică. Am cântat la acordeon pentru a câştiga un ban în plus - ştii, la petreceri, nunți, lucruri de genul acesta.

Dr.N: Şi această experiență îți motivează interesul pentru pian?

S: Da. Pe când eram distribuitor de gheață pe străzile New York- ului, treceam pe lângă sala de concerte. Îmi fixasem un obiectiv - ca într-o zi să studiez muzica şi să mă fac cunoscut în marele oraş. Începusem chiar înainte de a muri.

Dr.N: Ți-ai vizualizat moartea, ca tânăr la New York, în timpul ultimei tale vizite în Inel?

S: (cu tristețe) Da... şi am acceptat-o... ca pe o condiție a vieții. A fost o viață bună - dar scurtă. Acum vreau să mă întorc, cu un start mai bun şi să-mi fac un nume în muzică.

Dr.N: Poți cere să mergi oriunde pe Pământ?

S: Hmm... e destulă libertate în privința asta. Dacă avem anumite preferințe, acestea sunt cântărite în funcție de ceea ce este disponibil.

Dr.N: Vrei să spui - în funcție de ce trupuri sunt disponibile?

S: Da, în anumite locuri.

Dr.N: Când ai spus că vrei un început mai bun în muzică, presupun că acesta este un alt motiv pentru care vrei să te întorci la New York.

S: Acest oraş îmi va oferi cele mai mari şanse de a-mi împlini dorința de a studia pianul. Am vrut un oraş mare, cosmopolit, cu şcoli de muzică recunoscute.

Dr.N: De ce nu la Paris?

S: Nu mi s-a oferit un trup în Paris.

Dr.N: Vreau ca lucrurile să fie limpezi în ceea ce priveşte opțiunile tale de a alege. Când începi să vizualizezi scene din viața în Inel, te uiți mai întâi la oameni sau la locații?

S: Începem cu locațiile.

Dr.N: Bine, deci acum te uiți la străzile New York-ului?

S: Da, şi este minunat, pentru că fac mai mult decât să le privesc. Plutesc de jur împrejur, adulmecând mâncarea din restaurante... aud claxonatul maşinilor... urmăresc oamenii care se plimbă prin magazinele de pe Fifth Avenue... reintru în atmosfera locului.

Dr.N: În acest punct, chiar ai pătruns în mintea oamenilor care se plimbă pe străzi?

S: Nu, nu încă.

Dr.N: ce faci mai departe?

S: Merg în alte oraşe.

Dr.N: Oh, cred că tocmai îmi spuneai că trebuie să te stabileşti la New York.

S: Eu n-am spus asta. Aş putea să mă duc şi în Los Angeles, Buenos Aires sau Oslo.

Dr.N: Voi număra până la cinci şi când voi ajunge la cinci vei scana aceste oraşe în timp ce vei continua să vorbeşti... unu... doi... trei... patru... cinci! Relatează-mi ce anume faci.

S: Mă duc în sălile de concerte şi la facultățile de muzică şi privesc studenții repetând.

Dr.N: În timp ce pluteşti în jurul acestor studenți nu faci decât să observi atmosfera generală?

S: Ba mai mult decât atât. Intru în mintea unora dintre ei pentru a vedea cum... traduc muzica.

Dr.N: Trebuie să fii într-un loc special precum Inelul pentru a examina procesul mental al

oamenilor?

S: Dacă e vorba de evenimente trecute şi viitoare, da. A lua legătura cu cineva care se află în prezent pe Pământ e posibil de oriunde (din lumea spiritelor).

Dr.N: Poți să descrii modul în care sufletul tău ia contact cu cineva?

S: (pauză) ... Ca o periere uşoară.

Notă: Sufletele sunt capabile să trimită şi să recepționeze mesaje între lumi spirituale şi temporale, după cum au experimentat mulți dintre noi. Totuşi, aceste legături temporare sunt realizate şi se pot destrăma cu repeziciune. Unirea unui suflet cu un trup neînsuflețit, pentru durata unei vieți, este mult mai dificilă, şi va fi descrisă în continuare în Cazul 29.

Dr.N: În ce an se petrec cele văzute de tine în aceste vieți prospective?

S: (ezită) ...1956, şi cele mai multe dintre proiectele mele au vârsta adolescenței. Îi voi verifica atât înainte, cât şi după acest an ...în măsura în care Inelul îmi va îngădui.

Dr.N: Deci, Inelul îți dă posibilitatea de *a fi efectiv în pielea* mai multor persoane care nu s-au născut încă, în timpul relativ de pe Pământ?

S: Oh, pentru a vedea dacă m-aş potrivi bine cu ei - pentru a le verifica talentul şi părinții - genul ăsta de lucruri, (decis) Vreau la New York.

Dr.N: Crezi că te-ai uitat destul de atent la celelalte oraşe?

S: (nerăbdător) Da, am făcut-o, dar nu le doresc.

Dr.N: Aşteaptă un minut. Dacă ți-ar fi plăcut o studentă de la conservatorul din Oslo, ai fi vrut să trăieşti în New York?

S: (râde) Ca fapt divers, există o fată foarte promițătoare la Los Angeles, dar tot la New York vreau.

Dr.N: Bine, treci mai departe. Având în vedere că timpul tău În Inel se apropie de sfârşit, dă-mi câteva amănunte despre viața pe care probabil o vei alege.

S: Mă duc la New York pentru a deveni muzician. Încă încerc să mă decid între câteva persoane, dar cred că voi alege (se opreşte şi râde) un copil grăsuț cu mult talent. Corpul lui nu va avea vigoarea celui precedent, dar voi beneficia de avantajul unor părinți cu ceva bani, care mă vor încuraja să exersez, exersez, exersez.

Dr.N: Banii sunt importanți?

S: Ştiu că par... avar,egoist, dar în viața anterioară nu am avut bani. Dacă vreau să exprim frumusețea muzicii şi să mă bucur şi eu, şi ceilalți, am nevoie de o pregătire adecvată şi de nişte părinți care să mă sprijine, altfel mă voi abate de la țelul propus... mă cunosc doar.

Dr.N: Dacă nu-ți place nici una dintre opțiunile prezentate în Inel, poți cere să ți se arate alte locuri şi alți oameni?

S: Nu e nevoie, cel puțin pentru mine. Mi s-a oferit destul.

Dr.N: Dă-mi voie să fiu mai direct. Dacă trebuie să-ți alegi viața strict dintre cele ce-ți sunt arătate în Inel, de unde ştii că aceia care coordonează selecția nu aranjează cărțile împotriva ta? Poate că ei te programează să faci anumite alegeri?

S: (pauză) Nu cred, având în vedere cum s-au petrecut lucrurile întotdeauna când am venit în Inel. Nu mergem acolo decât dacă în mintea noastră s-a conturat deja ce fel de viață am vrea să trăim, şi eu întotdeauna am avut la dispoziție alegeri interesante, bazate pe propriile idei.

Dr.N: Bine, ce se întâmplă după ce termini de analizat viețile în Inel?

S: Controlorii... intră în mintea mea pentru a vedea dacă sunt mulțumit de ceea ce mi s-a arătat.

Dr.N: E vorba întotdeauna de aceleaşi entități?

S: Cred că da... cel puțin din câte îmi pot aminti.

Dr.N: Înainte de a părăsi Inelul, te constrâng ei în vreun fel săi ei o decizie?

S: Nicidecum. *Plutesc* afară şi mă duc să vorbesc cu colegii mei înainte de a mă hotărî.

Bineînțeles că aceste teatre asemănătoare Inelului nu se limitează numai la vizualizarea planetei noastre. Am arătat că unora dintre sufletele ce vin pe Pământ le face plăcere să se încarneze şi în alte lumi. În capitolul zece am explicat că în spațiul transformărilor din lumea spiritelor sufletele au posibilitatea de a experimenta orice forme şi înfățişări, atât în scopul propriei lor deveniri, cât şi, pentru perioade scurte, de a se recrea. Subiecții mei mi-au spus că, în vederea încarnărilor lor în universul nostru sau în alte dimensiuni, le stau la dispoziție, în apropierea centrelor grupurilor din care fac parte, tunele sau canale spațiale şi temporale. (Mai târziu, Cazul 29 va descrie cum anume este să te deplasezi pe unul dintre acestea atunci când te naşti din nou).

Oamenii spun că aceste intrări sunt simbolizate printr-o linie a unui imens pasaj arcuit asemănător unei gări de mari dimensiuni. O femeie a explicat în felul următor: „Noi vedem aceste deschideri ca pe nişte găuri în spațiu mai luminate sau mai întunecate. Pentru mine, tunelul mai luminat indică o comunitate de ființe mai interactive. Câmpurile mai întunecate duc la nişte colonii mentale mai puțin dense, în care voi fi singură mai mult timp". Când am rugat-o să-mi dea un exemplu al unei astfel de colonii, ea a spus: „în lumea lui Arnth suntem asemeni mingilor de vată de zahăr, mişcându-ne pe valuri de gaz, nefiind nimic solid. Rotirea unul în jurul altuia este extaziantă". Un alt subiect, descriind intrarea sa într-o deschidere luminată, a precizat: „Uneori, între încarnările umane, merg împreună cu grupuri de suflete în lumea focului din Jesta. În această atmosferă vulcanică putem experimenta stimularea fizică şi emoțională de a deveni molecule inteligente de foc. Acum ştiu de ce îmi place să stau în temperaturi de peste 100 de grade (Farenheit) pe Pământ."

Ancorarea fizică a unui suflet este importantă. Cazul 25 ne-a spus că alegerile lui în privința locației erau limitate la patru oraşe. Numărul scenelor pe care sufletele le văd înaintea unei noi vieți este, de bună seamă, diferit de la o vizită la alta. Ofertele vieților personale sunt selective, ceea ce îmi indică faptul că alte entități spirituale au lucrat în mod activ în folosul nostru, pregătindu-ne imagini ale locurilor înainte ca noi să ajungem. Numărul spiritelor specialiste care asistă sufletele în spațiul de alegere al vieții nu pare să fie niciodată mare. Ele sunt mai degrabă ca nişte apariții vagi pentru subiecții mei, deși cei mai mulți consideră că sunt implicați membrii Consiliului Bătrânilor şi ghizii lor personali.

La începutul istoriei omenirii, când lumea era subpopulată, clienții mei îşi amintesc de vieți în care s-au născut întotdeauna în aşezări umane răzlețite. În timp, odată cu întemeierea satelor şi apoi a marilor centre ale civilizației antice, subiecții cazurilor mele spun că se întorc în aceleaşi zone. Alegerile vieților au fost din nou împrăştiate din punct de vedere geografic de marile migrații ale popoarelor ce colonizau Pământuri noi, mai ales în ultimii patru sute de ani. În acest secol al suprapopulării, multe suflete aleg să trăiască în locuri în care au mai fost înainte.

Să însemne, oare, această tendință că sufletele doresc să se întoarcă în aceleaşi țări din motive rasiale? Sufletele nu au o înclinație către o selecție a vieților bazată pe etnicitate şi naționalism. Aceste produse ale separatismului uman sunt învățate în copilărie. Pe lângă faptul că e mai confortabil pentru un suflet să aleagă o cultură cunoscută deja (ceea ce nu e acelaşi lucru cu înclinația spre o rasă sau alta), trebuie să luăm în considerare şi afinitățile pe care multe spirite le au pentru deşerturi, munți sau mări. Sufletele pot avea, de asemenea, preferințe pentru un mediu rural sau urban.

Să fie, oare, atrase sufletele noastre de aceleaşi zone geografice, deoarece doresc o nouă viață în aceeaşi familie pe care au avut-o în viața trecută? Tradiția anumitor culturi, cum ar fi cea a indienilor americani, spune că sufletele aleg să stea în cadrul aceleiaşi descendențe genetice. Un om care moare e aşteptat să se întoarcă ca propriul său nepot nenăscut. În experiența mea am văzut rareori ca sufletele să repete aceleaşi alegeri genetice în mai multe vieți anterioare, deoarece acest lucru le-ar inhiba dezvoltarea şi le-ar reduce oportunitățile.

Din când în când aud despre un suflet care se întoarce în trupul unei rude dintr-o viață anterioară în circumstanțe karmice neobişnuite. De exemplu, dacă un frate şi o soră au unul pentru celălalt o afinitate deosebită şi unul va muri subit încă de tânăr, e posibil ca sufletul celui mort să dorească să revină în trupul copilului fratelui care trăieşte, reînnodând legătura lor întreruptă spre a

finaliza o sarcină importantă.

O situație mai obişnuită pe care o întâlnesc în experiența mea e ilustrată de sufletele copiilor morți la puțin timp după naştere care se întorc la aceiaşi părinți ca suflete ale următorilor copii ai acestora. Aceste planuri sunt făcute dinainte de către sufletele participante la evenimentele tragice ale familiei şi implică un întreg labirint de probleme karmice. Nu cu mult timp în urmă am avut un caz în care clientul meu a murit prematur, din cauza unei boli din naştere, în ultima sa viață. L-am întrebat: „Care a fost scopul pentru care ai murit la numai câteva zile de la naştere? El mi-a răspuns: „Lecția era pentru părinții mei, nu pentru mine, de aceea am ales să mă întorc pentru ei ca intermezzo". Când sufletele revin pentru o viață scurtă, mai degrabă ca să ajute pe altcineva decât să lucreze la propriile probleme, deoarece nu este timp suficient, unii numesc aceasta „viață de intermezzo". În acest caz, părinții au abuzat, provocând, în cele din urmă, moartea unui alt copil, pe când erau împreună într-o viață trecută. Deşi erau un cuplu de tineri adorabili în ultima viață a clientului meu, aceşti părinți aveau nevoie în mod evident să experimenteze durerea ca un copil pe care şi l-au dorit foarte mult să fie luat de lângă ei. Experimentarea suferinței cauzate de această pierdere teribilă a dat sufletelor acestor părinți o mai adâncă înțelegere a efectelor tăierii legăturilor de sânge. Voi prezenta un exemplu pe această temă în Cazul 27.

Sufletele nu-şi vizualizează cu regularitate moartea în viețile următoare. Dacă sufletele aleg o viață în care vor muri prematur, de multe ori văd acest lucru în spațiul de alegere a vieții. Am descoperit că sufletele se oferă voluntar în mod special pentru trupuri care vor suferi de boli incurabile, vor fi ucise sau îşi vor sfârşi viața împreună cu alții din cauza unei catastrofe. Sufletele ce ajung să fie implicate în asemenea tragedii nu se află într-un loc şi moment nepotrivit, în timp ce un Dumnezeu capricios se uită în altă parte. Fiecare suflet este motivat în alegerea unui eveniment la care vrea să participe. Un client mi-a spus că viața lui anterioară a fost dinainte planificată să se încheie pe când era un băiețel indian-american în vârstă de numai şapte ani. El a relatat: „Eram în căutarea unei lecții dure şi prescurtate despre umilință şi această viață de suferință de foame a unei corcituri cu care toată lumea se purta urât a fost de ajuns". Un alt exemplu şi mai sugestiv al unui suflet ce s-a oferit voluntar pentru o sarcină terifiantă a fost cel al unui subiect al meu ce a ales ca în ultima sa viață să se alăture (împreună cu încă trei spirite din grupul său) trupurilor unor femei evreice deportate din München şi duse în lagărul morții de la Dachau în 1941. Toate au fost cazate în aceeaşi baracă (fapt de asemenea stabilit dinainte) în care clienta mea a şi murit în 1943, la vârsta de 18 ani, îmbărbătând copiii şi încercând să-i ajute să supraviețuiască. Misiunea ei a fost îndeplinită cu mult curaj.

Deşi evenimentele, rasa, cultura şi locația geografică par a fi de multe ori prioritare în procesul de selecție, acestea nu sunt cele mai importante alegeri ale sufletului pentru viața viitoare. Pe lângă toate celelalte considerente, încarnarea se reduce pentru suflete la a lua toate deciziile importante privitoare la un anumit trup şi la tot ce poate fi învățat utilizând creierul unei anumite ființe umane. Următorul capitol analizează motivele biologice şi psihologice ce stau la baza alegerii trupurilor de către suflete.

13
ALEGEREA UNUI TRUP NOU

ÎN locul unde îşi aleg viața, sufletele noastre nu văd avanpremiera vieții unei singure ființe umane în cadrul aceluiaşi ciclu temporal. Părăsind această zonă, majoritatea sufletelor sunt înclinate spre un candidat principal ce ne-a fost prezentat pentru a fi ocupat de sufletul nostru. Oricum, sfătuitorii noştri spirituali ne dau multe ocazii de a reflecta asupra a tot ceea ce am văzut în viitor, înainte de a lua decizia finală. Acest capitol este dedicat numeroaselor elemente care influențează această decizie.

De fapt, începem să deliberăm în privința trupurilor ce ne sunt prezentate spre alegere încă înainte de a merge în locul de selecție a vieții. Sufletele fac acest lucru în scopul de a se pregăti corespunzător pentru vizualizarea anumitor persoane în medii culturale diferite pe Pământ. Cred că sufletele care se ocupă de camera ecranelor ştiu dinainte ce să ne arate, tocmai datorită acestor gânduri din mintea noastră. Trebuie să procedăm cu multă atenție la alegerea trupului potrivit, de care ne vom folosi în viața care va veni. După cum am spus, ghizii şi membrii grupului nostru participă la acest proces de evaluare atât înainte, cât şi după vizita noastră la locul de alegere a vieții.

Când îi ascult pe subiecții mei descriind toate pregătirile necesare pentru alegerea unui nou corp fizic, mă gândesc la fluiditatea timpului spiritual. Profesorii noştri folosesc viitorul relativ în locul de alegere a vieții pentru a permite sufletelor să măsoare utilitatea umană în vederea lucrului la planurile lecțiilor neterminate. Planul pentru următoarea viață variază în privința gradului de dificultate, stabilit chiar de mintea sufletului. Dacă tocmai ne-am întors dintr-o viață uşoară, în care n-am făcut progrese prea mari, sufletul nostru ar putea dori să aleagă pentru următorul ciclu temporal o persoană care să se confrunte cu suferințe sau tragedii. Nu e ceva ieşit din comun să văd că cineva care a „alunecat” printr-o viață lipsită de provocări, îşi supradozează tumultul de evenimente în următoarea existență pentru a recupera timpul pierdut în atingerea obiectivelor sale de învățare.

Mintea sufletului este departe de a fi infailibilă când lucrează împreună cu creierul biologic. Indiferent de nivelul sufletului nostru, a fi oameni înseamnă că vom face cu toții greşeli şi trebuie să ne corectăm erorile pe parcurs, în timpul vieții. Acest fapt se va aplica în cazul oricărui trup pe care l-am alege.

Înainte de a aborda factorii mentali mai complecşi ce influențează decizia unui suflet de a se uni cu creierul unui copil, voi începe cu aspectele fizice ale alegerii unui trup. În ciuda faptului că sufletele noastre ştiu dinainte cum vor arăta, un sondaj național din Statele Unite indică faptul că 90% dintre bărbați şi femei nu sunt mulțumiți de caracteristicile fizice ale corpurilor lor. Aceasta este puterea amneziei conştiente. Societatea creează la rândul său destulă nemulțumire în acest sens, propunând stereotipuri şi modele ideale ale înfățişării fizice. Totuşi, şi acest aspect face parte din planul lecției sufletului.

De câte ori nu ne-am uitat în oglindă şi am zis: „Oare sunt acesta eu? De ce arăt aşa? Mă aflu, oare, în corpul meu?” Aceste întrebări apar mai ales atunci când tipul de corp pe care îl avem ne împiedică să facem acele lucruri pe care credem că ar trebui să le putem realiza. Am avut câțiva clienți care au venit la mine convinşi că trupurile lor îi împiedică să trăiască o viață mulțumitoare.

Mulți oameni handicapați cred că dacă n-ar fi fost victimele unei erori genetice sau ale unui accident care le-a mutilat corpul, viețile lor ar fi mult mai împlinite. Oricât de crud ar putea suna acest lucru, cazurile mele arată că numai puține accidente ce implică mutilări ale corpului n-au fost alese de bunăvoie de către suflete. A trăi într-un corp afectat de boală nu implică în mod necesar plata unei datorii karmice cauzate de faptul că am fi rănit pe cineva într-o viață trecută. Aşa cum va demonstra următorul meu caz, când un suflet se află într-un trup afectat, alegerea sa poate implica o cale spre însuşirea unei lecții diferite.

E greu să-i spui unei persoane ce tocmai s-a îmbolnăvit şi care încearcă să se descurce cu un handicap fizic că acest lucru este, de fapt, o oportunitate pentru a avansa într-un ritm mai rapid decât aceia dintre noi cu minți şi corpuri sănătoase. Această înțelegere trebuie să vină din interior. Cazurile clienților mei m-au convins că efortul necesar depăşirii deficiențelor fizice accelerează evoluția. Aceia dintre noi ce sunt considerați de societate ca fiind imperfecți suferă discriminări, care fac şi mai grea povara lor. Depăşirea obstacolelor ridicate de neputințele fizice şi suferințele noastre ne face mai puternici în fața încercărilor vieții.

Corpurile noastre sunt o parte importantă a încercării pe care ne-o stabilim noi înşine pentru viață. Libertatea noastră de alegere față de aceste trupuri se referă mai mult la elementele psihologice, decât la cele 100.000 de gene pe care le moşteneşte fiecare ființă umană. Totuşi, vreau să arăt în cazul de la începutul acestui capitol de ce doresc sufletele anumite corpuri, bazându-se, în

special, pe considerente fizice şi nu pe implicații psihologice. Acest caz expune planul implicat în decizia unui suflet de a fi în corpuri fizice contrastante în vieți diferite. După acest caz, vom examina de ce îşi aleg sufletele trupurile şi din alte motive.

Clienta cazului 26 era o femeie înaltă şi bine proporționată, căreia îi plăcea să facă sport, cu toate că suferise toată viața de dureri la picioare. În timpul interviului preliminar, am aflat că încerca o durere confuză în ambele picioare, localizată în jumătatea inferioară a şoldului. De-a lungul anilor, a mers la mai mulți doctori care nu au găsit nici o cauză medicală pentru simptomele ei. În mod evident se simțea epuizată şi dorea să încerce orice pentru ameliorare.

Când am auzit că doctorii au ajuns la concluzia că disconfortul femeii era, probabil, de natură psihosomatică, am bănuit că originea durerilor ei s-ar putea afla într-o viață anterioară. Înainte de a merge la sursa problemei sale, am hotărât să o trec pe clienta mea prin câteva vieți anterioare pentru a stabili care erau motivele care au determinat-o să aleagă acele corpuri. Când am rugat-o să îmi vorbească despre o viață în care s-a simțit deosebit de bine într-un trup omenesc, mi-a povestit despre una trăită în corpul unui viking numit Leth, în jurul anilor 800. Ea mi-a spus că Leth era „un fiu al naturii" care a călătorit de-a lungul Mării Baltice, până în vestul Rusiei.

Leth a fost descris purtând o mantie lungă din blană moale, pantaloni mulați din piele de animal, cizme legate în partea superioară şi un coif metalic. Era înarmat cu un topor şi cu o sabie ascuțită, pe care le manevra cu uşurință în luptă. Clienta mea a fost intrigată de imaginea ei mentală de a fi din nou în trupul acestui războinic bine legat, având „şuvițe murdare de păr blond-roşcat împrăştiate pe umerii mei". Cu o înălțime mai mare de 6 picioare (cca 1.90 m.), era, cu siguranță, un gigant al timpului său, înzestrat cu o putere enormă, avea un piept imens şi membre puternice. Un bărbat foarte rezistent, Leth a călătorit cu alți nordici pe distanțe mari, navigând pe râuri şi traversând păduri virgine şi dese, prădând aşezările din calea sa. Leth a fost omorât în timp ce jefuia un sat.

Cazul 26

Dr.N: Care a fost cel mai important lucru pentru tine în viața pe care tocmai ți-ai reamintit-o - ca Leth vikingul?

S: Experiența acelui trup extraordinar şi sentimentul forței fizice brute. N-am mai avut niciodată un asemenea corp în nici o viață Pământească. Nu mă temeam de nimeni, pentru că trupul meu nu reacționa la durere nici când era rănit. Era fără cusur. Nu m-am îmbolnăvit niciodată.

Dr.N: Leth a fost vreodată tulburat din punct de vedere mental? A existat vreo sensibilitate emoțională în acea viață?

S: (izbucneşte în râs) Glumeşti? Niciodată! Nu mă interesa decât ziua de azi. Mă îngrijoram doar că nu am parte de suficiente lupte, prăzi, mâncare, băutură şi sex. Toate sentimentele mele erau canalizate în scopuri fizice. Ce mai trup!

Dr.N: Bine, hai să analizăm decizia ta de a alege acest corp extraordinar, înainte de viața ca Leth. Atunci când ai făcut alegerea în lumea spiritelor, ai solicitat tu acest trup bine înzestrat genetic sau pur şi simplu a ales pentru tine ghidul tău?

S: Consilierii nu fac acest lucru.

Dr.N: Atunci, explică-mi cum a ajuns acest corp să fie ales de tine?

S: Doream unul din cele mai reuşite exemplare de pe Pământ, şi Leth mi-a fost prezentat ca o posibilitate.

Dr.N: Ai avut o singură alternativă?

S: Nu, am avut de ales între doi oameni ce trăiau pe atunci.

Dr.N: Ce se întâmplă dacă nu-ți place nici unul dintre trupurile care-ți sunt prezentate pentru respectivul segment temporal?

S: (meditativ) Posibilitățile mele de alegere par întotdeauna să se potrivească cu ceea ce vreau să experimentez în viețile mele.

Dr.N: Oare consilierii tăi ştiu dinainte ce corp ți se potriveşte sau sunt atât de grăbiți, încât aceasta devine doar o alegere la întâmplare?

S: Nimic nu se face aici cu neglijență. Consilierii se ocupă de tot.

Dr.N: M-am întrebat dacă aceşti consilieri s-ar putea încurca uneori. Cu toți aceşti copii care se nasc, n-ar putea repartiza, să zicem, două suflete unui singur copil sau, dimpotrivă, să lase un copil fără suflet un timp?

S: (râzând) Nu suntem pe bandă rulantă. Ți-am spus doar că ei ştiu ce fac. Nu greşesc în felul acesta.

Dr.N: Te cred. Acum, în ceea ce priveşte alegerile tale, sunt curios dacă au fost suficiente cele două trupuri în locul alegerii vieții?

S: Nu avem nevoie de prea multe posibilități de alegere, de vreme ce consilierii s-au gândit deja la dorințele noastre. Aveam deja o idee despre mărimea, forma şi sexul corpului pe care-l doream încă înainte de a mi se prezenta cele două variante.

Dr.N: Cum ți s-a părut celălalt trup, pe care l-ai refuzat alegându-l pe Leth?

S: (pauză) Era un soldat roman... Avea şi el un trup foarte puternic... aşa cum îmi doream pentru viața aceea.

Dr.N: Ce era rău în a fi soldat roman?

S: Nu voiam... să fiu controlat de un stat (subiectul îşi scutură capul)...prea restrictiv...

Dr.N: După câte îmi amintesc, în secolul al IX-lea o mare parte a Europei căzuse în stăpânirea Sfântului Imperiu Roman al lui Carol cel Mare.

S: Asta era, de fapt, şi problema cu acea viață de soldat. Ca viking nu răspundeam în fața nimănui. Eram liber. Puteam rătăci în sălbăticie cu banda mea de invadatori, fără să fiu supus nici unui guvern.

Dr.N: Aşadar, libertatea constituia un factor al alegerii tale.

S: Absolut. Libertatea de mişcare...furia bătăliilor... să-mi folosesc puterea în mod neîngrădit. Viața pe mare şi în codri era aspră, crudă, dar erau timpuri brutale. Nu eram nici mai bun, nici mai rău decât ceilalți.

Dr.N: Ce poți să-mi spui despre celelalte considerente, cum ar fi personalitatea?

S: Nu mă îngrijora nimic, atâta vreme cât puteam să mă exprim din punct de vedere fizic la capacitate maximă.

Dr.N: Aveai soție - copii?

S: (rânjeşte) Ar fi fost prea restrictiv. Eram mereu pe drumuri. Am avut multe femei - pe unele cu voia lor, pe altele cu forța - şi această plăcere dădea un plus manifestării forței mele fizice. Nu voiam să fiu legat în nici un fel.

Dr.N: Aşadar, ai preferat corpul lui Leth ca pe o extensie pur fizică a senzualității?

S: Da, voiam să experimentez la maximum toate simțurile trupului, nimic mai mult.

Am simțit că clienta mea era gata acum să se ocupe de problemele sale actuale. După ce am trecut-o din starea supraconştientă în cea subconştientă, am rugat-o să meargă direct la o viață care ar fi putut implica o durere a piciorului.

Aproape imediat, femeia a intrat în cea mai recentă viață trecută a sa, devenind o fetiță în vârstă de 6 ani, pe nume Ashley, ce trăia în New England în 1871. Ashley călătorea într-o trăsură când, pe neaşteptate, a deschis portiera, căzând sub vehicul, pe strada pavată cu piatră, Una din roțile trăsurii a trecut peste picioarele ei, cam la aceeaşi distanță de genunchii ambelor picioare, zdrobindu-i oasele. Subiectul meu a retrăit o durere ascuțită în picioare pe când îmi descria cum a căzut.

În ciuda eforturilor depuse de medicii de prin partea locului şi a folosirii prelungite a atelelor de lemn, oasele micuței Ashley nu s-au sudat cum trebuie. Ea n-a mai putut niciodată să meargă sau să stea în picioare, iar proasta circulație i-a cauzat în repetate rânduri umflarea picioarelor în tot restul vieții ei - de altfel destul de scurte. Ashley a murit în 1912 după o perioadă productivă de câțiva ani, în care s-a manifestat ca scriitoare şi a avut grijă de copiii cu probleme. Atunci când

povestea vieții lui Ashley s-a sfârşit, am readus-o pe clienta mea în lumea spiritelor.

Dr.N: De ce ai aşteptat 1000 de ani între viața ta în trupul unui bărbat puternic şi cea în cel al unei femei infirme?

S: Păi, desigur, între timp am înțeles mai bine cine sunt de fapt. Am ales să fiu infirmă pentru a câştiga concentrare intelectuală.

Dr.N: Ai ales un trup mutilat pentru acest lucru?

S: Da, vezi, neputând să merg, am putut citi şi studia mai mult. Mi-am dezvoltat mintea şi... am ascultat-o. Am învățat să comunic şi să scriu cu talent, pentru că nu am fost distrasă. Am stat tot timpul în pat.

Dr.N: A fost evidentă vreo trăsătură a sufletului tău atât în trupul lui Ashley, cât şi în cel al lui Leth?

S: Acea parte din mine care reclama o expresie înflăcărată.

Dr.N: Aş vrea să mergi la momentul în care ai ales trupul fetiței. Spune-mi cum anume te-ai decis asupra acestui corp grav afectat.

S: Am optat pentru o familie într-o regiune populată a Americii. Vroiam un loc în care să existe biblioteci şi să fiu îngrijită de nişte părinți iubitori, pentru a mă putea dedica învățăturii. Am scris constant multor oameni nefericiți şi am devenit o profesoară bună.

Dr.N: Ca Ashley, ce anume ai făcut tu pentru acea familie iubitoare care a avut grijă de tine?

S: Trebuie să avem în vedere întotdeauna două aspecte - beneficiile şi obligațiile. Am ales respectiva familie deoarece ei aveau nevoie să experimenteze intensitatea iubirii cu cineva care era total dependent de ei, toată viața. Am fost foarte apropiați, pentru că ei fuseseră singuri înainte de a mă naşte eu. M-am născut târziu şi am fost singurul copil. Îşi doreau o fată care să nu-i părăsească mai târziu, măritându-se.

Dr.N: Aşa că, a fost o înțelegere?

S: Absolut.

Dr.N: Hai să urmăm, atunci, firul acestei decizii, până în momentul în care sufletul tău a văzut pentru prima oară viața lui Ashley, în locul de alegere a vieții. Ai vizualizat detaliile accidentului tău?

S: Desigur, dar n-a fost un accident - trebuia să se întâmple.

Dr.N: Odată ajunsă pe Pământ, cine a purtat răspunderea căderii? Mintea sufletului tău sau creierul biologic al lui Ashley?

S: Am lucrat la unison. Ea urma să se prostească tot jucându-se cu Portiera, iar... eu am profitat de acest lucru.

Dr.N: Spune-mi, ce a fost în mintea sufletului tău atunci când ai văzut accidentul în locul de selecție a vieții?

S: M-am gândit cum ar putea fi folosit acest trup infirm. Am avut şi alte variante de a alege un corp afectat, dar l-am preferat pe acesta, deoarece nu vroiam să am posibilitatea de a mă mişca prea mult.

Dr.N: Aş vrea să pun problema cauzalității în acest punct. Ar fi căzut Ashley dacă ar fi avut un alt suflet?

S: (defensiv) Mă potriveam cu ea... şi ea cu mine...

Dr.N: Nu ai răspuns la întrebarea mea.

S: (pauză lungă) Există forțe mai presus de înțelegerea mea. Când am văzut-o pe Ashley pentru prima dată... am putut s-o observ şi fără mine... sănătoasă... bătrână... o altă posibilitate de viață...

Dr.N: Acum ajungem undeva. Vrei să spui că dacă Ashley şi-ar fi început viața cu alt suflet n-ar mai fi căzut?

S: Da... e o posibilitate... una dintre multe... ea ar fi putut să fie mai puțin afectată, să zicem că în aşa fel, încât să poată merge în cârje.

Dr.N: Bine, dar ai văzut cumva posibilitatea ca Ashley să trăiască fericită şi sănătoasă fără

sufletul tău?

S: Am văzut... o femeie matură... cu picioare normale... nefericită... într-o relație cu un bărbat... frustrată de o viață fără mari satisfacții... părinți trişti... dar totuşi o viață mai uşoară, (vocea îi devine mai fermă) *Nu!* Această cale n-ar fi fost benefică pentru nici unul dintre noi - eu am fost sufletul cel mai potrivit pentru ea.

Dr.N: Tu ai făcut prima mutare în direcția căderii, de vreme ce ai ales să fii sufletul lui Ashley?

S: Am făcut-o... amândouă... În acelaşi moment... ea devenise neastâmpărată, jucându-se cu portiera trăsurii, când mama ei i-a spus să se potolească. Apoi... şi eu, şi ea am fost pregătite...

Dr.N: Cât de rigid a fost destinul tău? Odată ce erai deja sufletul lui Ashley, exista vreo posibilitate de a evita acest incident?

S: (pauză) Pot să-ți spun că am avut o străfulgerare chiar înainte de a cădea. Aş fi putut să mă trag înapoi, dar o voce din interiorul minții mele a spus... „E o şansă, nu mai aştepta, acceptă căderea, asta ai dorit - e cea mai bună desfăşurare a acțiunii."

Dr.N: A fost important acel moment?

S: Nu vroiam ca Ashley să îmbătrânească prea mult.

Dr.N: Dar durerea şi suferințele prin care a trecut acest copil?

S: Au fost groaznice. Agonia acelor prime cinci săptămâni a fost inimaginabilă. Aproape că am murit, dar am învățat din această experiență şi acum înțeleg că amintirile despre capacitatea lui Leth de a suporta durerea m-au ajutat...

Dr.N: Mintea ta interioară regretă ceva din aceste momente în care suferința a fost atât de intensă?

S: Pe măsură ce îmi pierdeam şi recăpătăm cunoştința, în timpul fazelor critice ale durerii, mintea mea devenea mai puternică. Învingându-mi trupul zdrobit, am început să controlez mai bine durerea... culcată în pat... neajutorată... în mâna doctorilor. Talentele pe care le-am dezvoltat controlându-mi durerea m-au ajutat mai târziu să mă concentrez asupra studiilor... consilierul meu m-a sprijinit şi el...

Dr.N: Aşadar, ai câştigat mult în acea viață din faptul că n-ai putut merge?

S: Da, am devenit o ascultătoare şi o gânditoare. Am corespondat cu mulți oameni şi am învățat să scriu... şi să am inspirație. Am dobândit aptitudini pedagogice cu copiii, simțindu-mă condusă de o putere interioară.

Dr.N: A fost mândru consilierul tău de realizările tale când te-ai întors în lumea spiritelor?

S: Foarte, deşi mi s-a spus că devenisem puțin cam indulgentă şi cam răsfățată (râde), dar e o compensație rezonabilă.

Dr.N: Cum te ajută astăzi experiențele tale în trupul puternic al lui Leth şi în cel slab al lui Ashley, sau nu există nici o consecință a acestora?

S: Beneficiez zilnic din aprecierea necesității unei uniuni între minte şi trup pentru a-mi învăța lecțiile.

În timp ce clienta mea retrăia scena de pe stradă, în care i-au fost zdrobite picioarele, am inițiat măsurile de desensibilizare. La sfârşitul şedinței noastre am deprogramat total amintirea care îi genera durerea picioarelor. Această femeie mi-a notificat mai târziu că de atunci nu a mai avut dureri şi că se bucură să joace tenis regulat.

Cele două vieți trecute pe care le-am reprezentat în acest caz au fost dedicate alegerilor fizice pentru existența reală a sufletului în două medii distincte.

Sufletele caută să se exprime pe ele însele, dezvoltând diferite aspecte ale caracterului lor. Indiferent ce unelte fizice şi mentale se vor utiliza în timpul folosirii mai multor trupuri, legile karmice vor prevala. Dacă sufletul alege unul extrem, undeva în josul liniei, acesta va fi contrabalansat de o alegere opusă pentru a echilibra dezvoltarea. Viețile fizice ale lui Leth şi Ashley sunt exemple de compensări karmice. Hinduşii cred că un om bogat trebuie să devină cerşetor, mai devreme sau mai târziu, astfel încât sufletul său să se poată dezvolta în mod adecvat.

Dacă trece prin mai multe provocări, identitatea sufletului nostru devine mai puternică. Cuvântul „puternic” n-ar trebui să fie greşit înțeles. Subiecții mei spun că adevăratele lecții de viață sunt însuşite atunci când recunoaştem şi ne adaptăm condiției umane. Chiar şi când suntem victime, în realitate câştigăm ceva, pentru că astfel înfruntăm eşecul şi constrângerea, acest lucru însemnând un progres real. Uneori, una dintre cele mai importante lecții este tocmai aceea de a învăța să ne rupem de trecut.

Dacă sufletele iau în calcul cu atenție atributele fizice ale unui trup Pământesc într-o varietate de aşezări culturale, ele acordă şi mai multă atenție aspectelor psihologice ale vieții în formă umană.

Această decizie constituie partea cea mai importantă pentru suflet din întregul proces de alegere. Înainte de a intra în locul de alegere a vieții, este în avantajul sufletului să reflecteze la factorii eredității şi mediului ce influențează modul în care va funcționa o viață biologică. Am auzit că energia spirituală a sufletelor are o influență fluctuantă asupra temperamentului gazdei sale umane - dacă acesta va fi introvertit sau extrovertit, rațional sau idealist, analitic sau emoțional. Având în vedere aceste variabile, sufletele trebuie să reflecteze dinainte la tipurile de trupuri care le vor servi cât mai bine în viața ce va urma.

Din câte am reuşit să-mi dau scama, ghizii şi maeştrii ce se ocupă cu alegerea vieții cunosc preferințele sufletelor cu privire la comportamentele umane pentru viitoarea viață. Mi se pare că unele suflete iau această responsabilitate mai în serios decât altele. Totuşi, un suflet aflat în faza premergătoare selecției vieții poate reflecta doar în ce măsură se va potrivi cu un anumit trup. Când sufletele sunt chemate în locul alegerii vieții, s-a terminat cu ghicitul. Acum ei trebuie să-şi potrivească identitatea spirituală cu o ființă muritoare. Cazul următor se bazează pe motivația pentru care un suflet s-a alăturat din considerente psihologice cu două ființe umane, la o distanță de mii de ani. Subiectul cazului 27 e un om de afaceri texan ce posedă o mare şi profitabilă firmă de confecții.

În timpul unei vacanțe în California, Steve a venit să mă vadă la sfatul unui prieten. În timp ce îi ascultam povestea, am observat că era încordat şi foarte vigilent. Îşi rotea ochii neliniştit prin biroul meu şi se juca agitat cu lanțul de la chei. L-am întrebat dacă era nervos sau dacă îi era teamă să fie hipnotizat. El a răspuns: „Nu, mi-e teamă mai mult de ceea ce vei descoperi”.

Acest client mi-a spus că angajații săi erau pretențioşi şi neloiali, şi că mulțimea de plângeri ale acestora devenise intolerabilă. Soluția sa la această problemă a fost să întărească disciplina şi să concedieze anumiți oameni. Am aflat că avusese două căsnicii ce s-au destrămat şi că era alcoolic. A spus că încercase de curând un program de recuperare, dar a renunțat, pentru că „erau prea critici față de mine”.

Pe măsură ce discutam, Steve mi-a relatat că mama sa dispăruse după ce-l părăsise pe treptele unei biserici din Texas, la o săptămână de la naşterea sa. După câțiva ani petrecuți la orfelinat, în singurătate şi nefericire, a fost adoptat de un cuplu mai în vârstă. El a adăugat că aceştia impuneau o disciplină strictă şi păreau că-l dezaprobă tot timpul. Steve a plecat de acasă în adolescență, având după aceea multe încurcături cu legea şi încercând odată chiar să se sinucidă. Cred că personalitatea acestui client era prea dogmatică şi neîncrezătoare în autoritate. Mânia sa îşi trăgea rădăcinile din sentimente de izolare şi de abandon. Steve a spus că simțea că pierde controlul asupra propriei sale vieți şi că dorea să încerce absolut orice pentru a-şi „descoperi adevărata identitate”. Am fost de acord să explorez memoria sa inconştientă într-un număr mic de şedințe, dacă şi el avea să se gândească să viziteze mai târziu un terapeut din oraşul său pentru o consiliere susținută. Pe măsură ce cazul se desfăşoară, vom vedea cum sufletul lui Steve îşi păstrează identitatea, răspunzând la provocările vieții fizice într-un trup omenesc. Intensitatea acestei asocieri este crescută în timpul hipnozei, atunci când subiecții mei discută despre motivele alegerii unui anumit trup. Unul din motivele pentru care folosesc acest caz e acela de a indica o barieră dificilă în calea descoperirii propriei noastre identități - traumele din timpul copilăriei. Sufletele ce se unesc cu oamenii care dezvoltă tulburări de personalitate timpurii au ales în mod deliberat o viață dificilă.

Înainte de a-mi conduce clientul în Lumea Spiritelor pentru a afla de ce sufletul său a ales această viață, el a trebuit să-şi retrăiască amintirile timpurii ale copilăriei. În scurtul fragment ce deschide cazul, acest subiect îşi va vedea din nou mama naturală. Este una dintre cele mai zguduitoare scene pe care le-am facilitat vreodată.

Cazul 27

Dr.N: În acest moment te afli în prima ta săptămână de viață şi mama ta te vede pentru ultima oară. Nu are importanță că eşti bebeluş, pentru că mintea ta interioară adultă ştie tot ceea ce se petrece. Descrie-mi exact ce se întâmplă.

S: (subiectul începe să tremure) Sunt... Într-un coş... Învelit într-o pătură... sunt aşezat pe nişte trepte... e frig...

Dr.N: Unde sunt aceste trepte?

S:... În fața unei biserici... În Texas.

Dr.N: Cine te-a pus acolo?

S: (tremură din ce în ce mai tare) Mama mea... se apleacă spre mine... Îşi ia rămas bun... (începe să plângă)

Dr.N: ce poți să-mi spui despre motivele pentru care te-a părăsit?

S: Ea e... tânără... nu e căsătorită cu tatăl meu... el e însurat. Ea plânge... simt lacrimile ei cum îmi cad pe față.

Dr.N: Priveşte-o. Ce altceva mai vezi?

S: (se îneacă) Un păr negru... lung... frumos... Îi ating buzele... mă sărută... tandru, uşor... Îi e foarte greu să mă părăsească.

Dr.N: Ți-a spus ceva înainte de a pleca?

S: (vorbind cu greutate) „Trebuie să te părăsesc pentru binele tău. N-am bani suficienți pentru a avea grijă de tine. Părinții mei nu ne vor ajuta. Te iubesc. Te voi iubi şi te voi păstra mereu în sufletul meu".

Dr.N: Ce se întâmplă apoi?

S: Ea... apucă cordonul soneriei... sună la uşă... auzim nişte paşi apropiindu-se... acum pleacă.

Dr.N: Ce ți-a spus gândirea ta interioară despre ceea ce ai văzut?

S: (aproape sufocat de emoție) Oh... mă vroia... nu dorea să mă părăsească... *mă iubea!*

Dr.N: (îmi aşez mâinile pe fruntea subiectului şi încep o serie de sugestii post-hipnotice ce se încheie cu următoarele instrucțiuni) Steve, vei putea să-ți aminteşti aceste amintiri subconştiente prin mintea ta conştientă. Vei reține imaginea mamei tale tot restul vieții tale. Știi acum că i-a păsat, într-adevăr, de tine şi că energia ei îți este alături E clar?

S: Da...

Dr.N: Acum, înaintează în timp şi spune-mi ce ai simțit despre părinții tăi adoptivi.

S: Nu erau niciodată mulțumiți de mine... mă făceau să mă simt vinovat pentru orice... mă judecau şi mă controlau... (fața subiectului se umple de lacrimi şi sudoare) Nu ştiu ce ar trebui să fiu... nu sunt cu adevărat.

Dr.N: (ridicând vocea) Spune-mi ce nu e adevărat la tine?

S: Faptul că mă prefac...(se opreşte)

Dr.N: *Continuă!*

S: Nu mă controlez... o furie constantă... tratând rău oamenii pentru... a mă răzbuna... lipsa de speranță...

Notă: După condiționări suplimentare îmi voi duce subiectul înainte şi înapoi, între subconştientul şi supraconştientul său.

Dr.N: Bine Steve, hai să ne întoarcem acum în timp până înaintea naşterii tale în această

existență. Spune-mi dacă ai mai trăit în vreo viață împreună cu sufletul mamei tale naturale.

S: (pauză lungă) Da...

Dr.N: V-ați provocat suferințe fizice sau emoționale în vreuna dintre aceste vieți?

S: (după o clipă, subiectul îşi crispează mâinile pe brațele fotoliului) *Ah...la naiba..asta e...desigur..e ea!*

Dr.N: Încearcă să te relaxezi şi ia-o mai încet, ca să te pot urmări. Aş vrea ca atunci când voi ajunge la trei să intri în viața pe care o consideri ca fiind cea mai importantă în ceea ce priveşte relația ta cu acest suflet. *Unu, doi, trei!*

S: (suspină adânc) Ah... e aceeaşi persoană... într-un trup diferit... dar e mama mea şi în această viață...

Dr.N: Rămâi concentrat asupra acestei scene. E zi sau noapte?

S: (pauză) Lumină puternică... soare fierbinte şi nisip ...

Dr.N: Descrie-mi ce se întâmplă.

S: (şovăitor) Stau în fața templului meu ... în fața unei mari mulțimi de oameni... gărzile mele sunt în spatele meu.

Dr.N: Cum te cheamă?

S: Haroum.

Dr.N: Cum eşti îmbrăcat, Haroum?

S: Cu o robă lungă şi cu sandale. Am un sceptru în mână, ornat cu nişte şerpi de aur, ca simbol al autorității mele.

Dr.N: Care e autoritatea ta, Haroum?

S: (mândru) Sunt marele preot.

Notă: Am aflat mai târziu că acest bărbat fusese un şef de trib, în zona peninsulei Arabice, în apropierea Mării Roşii, în jurul anului 2000 Î.Hr. În acea vreme, zona era cunoscută ca regatul din Saba. Am aflat, de asemenea, că templul era o structură ovală, ridicată din cărămizi şi blocuri de piatră şi că era închinat unui zeu lunar.

Dr.N: Ce anume faci în fața templului tău?

S: Stau pe treptele acestuia şi judec o femeie. E mama mea. E îngenuncheată înaintea mea. I se citeşte în ochi milă şi teamă.

Dr.N: Cum ar putea să exprime amândouă aceste sentimente?

S: Se citeşte milă în ochii ei din cauza puterii care m-a acaparat... controlând într-o măsură atât de mare viața cotidiană a supuşilor mei. În acelaşi timp se întrezăreşte şi teama, având în vedere ce urmează să fac. Acest lucru mă tulbură, dar nu trebuie să arăt tulburarea mea.

Dr.N: De ce e mama ta îngenuncheată înaintea ta pe treptele templului?

S: A pătruns în depozit şi a furat alimente pentru a le da poporului. Mulți oameni flămânzesc în această perioadă a anului, dar numai eu pot da ordin să se distribuie alimente. Porțiile trebuie măsurate cu atenție.

Dr.N: A acționat ea, oare, contrar unor reguli de raționalizare a hranei? Era o problemă de supraviețuire?

S: (brusc) E mai mult decât atât - prin faptul că nu mi s-a supus, mi-a subminat autoritatea. Folosesc distribuirea alimentelor ca pe un mijloc de a-mi... controla poporul. Vreau ca toți să-mi fie loiali.

Dr.N: Ce vei face cu mama ta?

S: (cu convingere) Mama mea a încălcat legea. Aş putea să o salvez, dar trebuie să o pedepsesc pentru a oferi un exemplu. Am decis ca ea să moară.

Dr.N: Cum te simți având în vedere că o vei ucide pe mama ta, Haroum?

S: Trebuie să o fac. A fost mereu un ghimpe în coasta mea - generând tulburări în sânul poporului meu din cauza poziției ei. Nu mai pot guverna liber dacă va fi şi ea aici. Chiar şi acum, are o atitudine sfidătoare. O condamn la moarte lovind cu sceptrul în treptele de piatră.

Dr.N: Mai târziu îți va părea rău că ai ordonat uciderea mamei tale?

S: (vocea îi devine încordată) Nu trebuie să mă gândesc la astfel de lucruri dacă vreau să păstrez puterea. În acest punct, memoria lui Steve a retrăit două evenimente tulburătoare din punct de vedere emoțional, implicând acțiuni intenționate de separare între mamă şi fiu. Deşi făcuse legătura karmică, era important ca abandonarea sa pe când era nou-născut să nu fie luată separat ca pură compensație istorică. Pentru a începe vindecarea, trebuia să mergem mai departe.

Următoarea fază a şedinței noastre a fost menită regăsirii identității lui Steve ca suflet. Pentru a face acest lucru, l-am dus în Lumea Spiritelor. În fiecare din cazurile mele, încerc să duc subiectul înapoi la cea mai potrivită zonă spirituală, pentru a putea obține cele mai bune rezultate. Pentru cazul 13 am folosit locul orientărilor. Alături de subiectul cazului 13 vom retrăi momentul spiritual imediat următor întoarcerii sale din locul alegerii vieții. În acest loc, aş vrea ca Steve să înțeleagă motivele pentru care a ales actualul său trup şi rolul jucat în viața sa de alte suflete.

Dr.N: Sub ce nume eşti cunoscut în lumea spiritelor?

S: Sumus.

Dr.N: Bine, Sumus, din moment ce suntem din nou în lumea spiritelor, aş vrea să ne îndreptăm spre perioada imediat următoare momentului în care l-ai văzut pentru prima dată pe bărbatul care astăzi e Steve. La ce te gândeşti?

S: Un bărbat aşa de ranchiunos... e atât de mânios că mama sa l-a părăsit... şi ciudații ăia care l-au adoptat... nici nu ştiu dacă *vreau* să accept acest trup!

Dr.N: Înțeleg, dar să lăsăm pentru puțin timp la o parte această decizie şi să ne ocupăm de alte lucruri. Spune-mi ce faci, de fapt, odată ce ai părăsit locul alegerii vieții.

S: Uneori aş putea dori să rămân singur cu mine însumi. De obicei, mi-e teamă să aud opiniile prietenilor mei despre viețile pe care le-am văzut, mai ales când e vorba de una atât de aspră.

Dr.N: Ai mai multe opțiuni?

S: (îşi clatină capul) Pe aceasta trebuie s-o aleg... e o decizie grea.

Dr.N: Spune-mi, Sumus, când te reîntorci în grupul tău de prieteni, discuți cu ei despre posibilitatea de a vă asocia în viața viitoare?

S: Da, cel mai probabil aceşti prieteni apropiați vor face parte din viitoarea mea viață, după cum şi eu voi lua parte la a lor. Unii dintre ei nu vor fi în anumite vieți. Nu contează. Vorbim cu toții despre viețile noastre viitoare Vreau să înțeleg exact ideile lor. Vezi, ne cunoaştem bine între noi - atât slăbiciunile, cât şi calitățile noastre - succesele şi eşecurile din trecut - de ce să ne păzim... lucruri de genul ăsta.

Dr.N: Discuți cu ei detaliile referitoare la ce fel de persoană ar trebui să fii în viața viitoare înainte de a merge în locul de alegere a vieții?

S: O, da, la modul general. Fără nimic concret. Acum că l-am văzut pe Steve şi pe cei care vor fi legați în vreun fel de el, există rezerve, aşa că vorbesc cu Jor.

Dr.N: Jor e ghidul tău?

S: Da, el a aflat multe despre ce credeam că ar trebui să fiu înainte de a fi trimis în locul în care vizualizăm viețile.

Dr.N: Ok, Sumus, tocmai te-ai întors la grupul tău matcă de la locul alegerii vieții. ce anume faci mai întâi?

S: Vorbesc despre tipul ăsta, Steve, ce pare atât de nefericit... fără mama sa adevărată... toată chestia asta... ce oameni vor fi în jurul său... planurile lor... toate acestea trebuie să ni se potrivească.

Dr.N: Vrei să spui - sufletele ce vor lua anumite trupuri?

S: Aşa este, trebuie să întărim acest lucru.

Dr.N: Sunt, oare, repartizările sufletului negociabile şi în acest punct, sau tuturor le este comunicat în ce corp vor fi după ce părăsesc locul alegerii vieții?

S: Nimeni nu e forțat să facă nimic. Ştim cum trebuie procedat. Jor... şi alții ne ajută să facem anumite ajustări... şi să le trimitem apoi ca să întregim tabloul (fața subiectului devine gravă)

Dr.N: Sumus, te nelinişteşte ceva în acest moment?

S: (trist) Uh... prietenii mei pleacă...se apropie alții... oh...

Dr.N: Bănuiesc că vor avea loc unele discuții cu alte suflete, încearcă să te relaxezi cât de mult poți. La comanda mea, îmi vei relata clar tot ceea ce se petrece. Înțelegi?

S: (nervos) Da.

Dr.N: Începe! Câte entități vezi?

S: Sunt... patru... vin spre mine... Jor e unul din ei.

Dr.N: Care anume este primul?

S: (subiectul îmi apucă mâna) E ... Eone... va fi din nou mama mea.

Dr.N: E vorba de sufletul ce a fost mama lui Haroum şi a lui Steve?

S: Da, ea este. Oh... nu vreau...

Dr.N: ce se întâmplă?

S: Eone îmi spune că e timpul să... aşezăm lucrurile... să fim din nou mamă şi fiu într-o viață dezorganizată.

Dr.N: Dar, Sumus, n-ai văzut acest lucru în locul de alegere a vieții, când ai văzut-o pe mama lui Steve ducându-şi fiul la acea biserică?

S: Am văzut oamenii... posibilitatea... era încă în stadiul de... considerație abstractă... nu era, de fapt, vorba încă de *mine.* Cred că am încă nevoie să fiu convins, pentru că Eone nu e aici fără un motiv.

Dr.N: Presupun că nici una din aceste entități ce tocmai au ajuns nu face parte din propriul tău grup?

S: (suspină) într-adevăr.

Dr.N: De ce ați aşteptat tu şi Eone 4000 de ani înainte de a discuta despre o echilibrare a modului în care ai tratat-o în Arabia?

S: Anii Pământeni nu au nici o importanță, ar fi putut să se fi întâmplat ieri. Pur şi simplu nu eram pregătit să răscumpăr durerea pe care i-am cauzat-o pe când eram în trupul lui Haroum. Ea spune că împrejurările sunt potrivite acum pentru acest exercițiu.

Dr.N: Dacă sufletul tău se alătură trupului lui Steve în această viață din Texas, va considera Eone acest lucru ca pe o plată a datoriei tale karmice?

S: (pauză) Viața mea ca Steve nu e intenționată ca o pedeapsă.

Dr.N: Mă bucur că înțelegi acest lucru. Şi care sunt lecțiile pe care trebuie să ți le însuşeşti?

S: Să ... simt ce înseamnă trădarea într-o relație de familie... în mod deliberat scindată...

Dr.N: Te referi la o ruptură intenționată într-o relație mamă-fiu?

S: Da. Pentru a aprecia ce înseamnă să fii exclus.

Dr.N: Dă-i voie lui Eone să se îndepărteze şi hai să vedem cine sunt celelalte entități, Sumus.

S: (tulburat) Eone pluteşte înapoi la... Jor... şi se apropie *...oh, la naiba - Talu şi Kalish!* (subiectul tresare în scaunul său încercând să îndepărteze aceste două spirite din mintea sa)

Dr.N: Cine sunt aceştia?

S: (într-un torent de cuvinte) Talu şi Kalish s-au oferit voluntari să fie părinții mei adoptivi - de fapt, ai lui Steve. Ei lucrează adesea împreună.

Dr.N: Şi care e problema?

S: Doar că nu-i vreau în viața mea aşa de curând!

Dr.N: Ia-o mai încet, Sumus, ca să te pot urmări. Ai mai lucrat cu aceste suflete şi înainte?

S: (bombănind) Da, da - dar mi-e aşa de greu să fiu cu ei - mai ales cu Kalish. E prea devreme. Au fost socrii mei în viața din Germania.

Notă: Discutăm pentru câteva minute despre o viață trăită de Sumus în Europa, în trupul unui ofițer superior care-şi neglijase familia şi constituise obiectul de batjocură al influenților părinți ai soției sale.

Dr.N: Vrei să spui că Talu şi Kalish nu au calitățile necesare pentru însărcinarea de a fi părinții

tăi adoptivi, în viața ta texană?

S: (dă din cap resemnat) Nu, ei ştiu ce fac. Atât că *întotdeauna e* mai greu să fii împreună cu Kalish. Ea alege persoane prea critice, pretențioase, reci...

Dr.N: Manifestă mereu acest tip de comportament în trupuri umane?

S: Păi, acesta e stilul ei față de mine. Kalish nu este un suflet care să se implice uşor. E independentă şi foarte decisă.

Dr.N: Cum crezi că va fi Talu în calitate de tată adoptiv?

S: Sever... Îi va permite lui Kalish să conducă... poate fi prea detaşat... mai ales din punct de vedere emoțional... De data asta o să mă răzvrătesc de-a dreptul împotriva lor.

Dr.N: Ok, dar, oare, ei te vor învăța ceva?

S: Da, ştiu că o vor face, dar totuşi îi voi contrazice. Jor şi Eone ni se alătură.

Dr.N: Ce vei spune la această discuție?

S: Vreau ca Eone să fie mama mea vitregă. Cu toții râd de mine când spun asta. Jor nu va crede tot ce explic eu acolo. El ştie că sunt apropiat de Eone.

Dr.N: Râd de tine, Sumus?

S: O, nu e chiar aşa. Talu şi Kalish pun sub semnul întrebării opoziția mea de a-mi ataca greşelile împreună cu ei.

Dr.N: Bine, dar am impresia că tu crezi că toate aceste suflete te presează să iei o decizie referitoare la viața ta texană.

S: Aici lucrurile nu merg aşa. Discutăm despre temerile mele față de viața însăşi.

Dr.N: Dar am crezut că nu-ți place de Talu şi de Kalish?

S: Ei mă cunosc... am nevoie de oameni stricți, altfel mă urc în capul lor. Toată lumea de aici observă la mine tendința de a fi indulgent cu mine însumi. Ei mă conving că o viață uşoară, fără compania lor, ar fi apă chioară. Amândoi sunt foarte disciplinați.

Dr.N: Păi, asta sună ca şi cum te-ai decis deja să mergi împreună cu ei în viața texană.

S: (gânditor) Da, o să aibă o groază de pretenții față de mine în copilărie... Kalish sarcastică... Talu perfecționist... pierzând-o pe Eone... va fi un drum destul de greu.

Dr.N: Ce va însemna pentru Talu şi Kalish să interpreteze rolurile părinților tăi?

S: Kalish şi Talu sunt există într-o altă... configurație decât mine. Eu nu trebuie să ştiu prea multe despre treburile lor. E oricum ceva legat de faptul că sunt nişte oameni rigizi şi de depăşirea mândriei.

Dr.N: Atunci când te afli pe Pământ, mintea sufletului tău ştie întotdeauna motivul pentru care anumiți oameni care te influențează pozitiv sau negativ reprezintă ceva important în viața ta?

S: Da, însă acest fapt nu înseamnă că şi persoana care sunt în acea viață înțelege ceea ce ştie spiritul meu. (zâmbeşte) Exact ce ar trebui să reuşim să aflăm pe Pământ.

Dr.N: Ceea ce facem noi acum?

S: Mda... şi eu trişez puțin cerându-ți ajutorul, dar e în regulă.

Pare o enigmă faptul că pentru mulți dintre noi e atât de dificil să atingem cunoaşterea adevăratei noastre naturi ca suflete, prin mintea conştientă. Sunt convins că, de acum, cititorul a înțeles că şi în stare supraconştientă ne păstrăm abilitatea de a ne observa pe noi înşine cu o parte a centrului critic al minții noastre conştiente. Cea mai importantă latură a muncii mele de hipnoterapeut e aceea de a-i ajuta pe clienți să-şi atingă sinele interior prin inter-relaționarea tuturor fațetelor minții.

Vreau ca Steve să înțeleagă motivele comportamentului său înțelegându-şi sufletul. Dialogul care urmează ne oferă mai multe dezvăluiri despre motivele care l-au făcut pe Sumus să se integreze în trupul lui Steve.

Conferința spirituală cu Jor, Eone, Talu şi Kalish s-a încheiat. Pentru discuția referitoare la alegerea trupului lui Steve, l-am dus pe Sumus într-un loc liniştit al lumii spiritelor.

Dr.N: Spune-mi, Sumus, cât de mult din ceea ce reprezinți cu adevărat ca suflet se reflectă în ființele umane pe care le-ai ocupat?

S: Destul - dar nu există două trupuri identice, (râde) ştii, nu se întâmplă întotdeauna să ai parte şi de un trup bun şi de o fuziune optimă a acestuia cu sufletul. Îmi amintesc că unele trupuri ale mele erau mai plăcute decât altele.

Dr.N: Vrei să spui că sufletul domină sau se subordonează creierului uman?

S: E greu de spus, pentru că există diferențe subtile la creierul Fiecărui corp, ce ne influențează modul în care... ne exprimăm fiind în respectivul trup. O ființă umană ar fi destul de goală fără noi... dar, cu toate acestea, tratăm cu respect fiecare trup.

Dr.N: Cum crezi că ar fi ființele umane în lipsa sufletelor?

S: A, ar fi dominate de simțuri şi emoții...

Dr.N: Şi, crezi că fiecare creier uman te face să reacționezi diferit?

S: Păi, ceea ce sunt... poate folosi unele trupuri mai bine decât altele. Nu mă simt întotdeauna complet ataşat de o ființă umană. Unele emoții fizice sunt copleşitoare, şi eu nu mai sunt atât de... eficient.

Dr.N: Aşa cum se întâmplă cu nivelul ridicat de furie al temperamentului lui Steve, afectat, probabil, de sistemul nervos central al acelui trup?

S: Da, moştenim aceste lucruri...

Dr.N: Dar tu ştiai cum va fi Steve înainte de a alege corpul său?

S: (dezgustat) Da, şi acesta este un exemplu tipic al felului în care reuşesc să înrăutățesc o situație. Pot interpreta doar atunci când furtunile minților umane sunt liniştite, dar cu toate acestea aleg oameni nervoşi.

Dr.N: Ce înțelegi prin a interpreta?

S: Să explic idei... să dau un sens reacțiilor lui Steve la agitație...

Dr.N: Ca să fiu sincer, Sumus, pare că eşti un străin în trupul lui Steve.

S: Îmi pare rău că ți-am lăsat această impresie. Noi nu controlăm mintea umană... noi încercăm numai să o înălțăm prin prezența noastră, astfel încât să înțeleagă... sensul lumii şi să fie receptivă la moralitate.

Dr.N: E foarte bine, dar voi folosiți trupurile omeneşti şi pentru propria voastră dezvoltare, nu-i aşa?

S: Desigur, e o ...uniune. Dăm şi luăm energia noastră.

Dr.N: Oh, vă croiți energia în aşa fel, încât să se potrivească cu un corp gazdă?

S: Ar fi mai bine să spunem că folosim diferite fațete ale exprimării, în funcție de pornirile emoționale ale fiecărui trup.

Dr.N: Hai să fim exacți, Sumus. Ce se întâmplă între tine şi creierul lui Steve în acest moment, pe Pământ?

S: Am simțit..că mă scufund... uneori energia mea este obosită şi nu mai poate răspunde la atâta negativism.

Dr.N: Privind înapoi la alegerile tale, la Steve, Haroum şi la toate celelalte trupuri ce s-au succedat între acestea – nu cumva au unele trăsături comune care te-au atras?

S: (pauză lungă) Sunt o entitate de contact. Caut oameni care se implică... chiar şi agresiv, față de ceilalți.

Dr.N: Când aud cuvântul agresiune, îl traduc ca ostilitate. Asta ai vrut să spui?

S: (pauză) Bine, sunt atras de aceia care influențează alți oameni... Ah, puternic, la maximum.

Dr.N: Eşti un suflet căruia îi place să controleze alți oameni?

S: N-aş spune chiar a controla. Evit să aleg oamenii ce nu se implică intens în viața celor care îi înconjoară.

Dr.N: Sumus, ce altceva faci decât să controlezi atunci când încerci să conduci alte suflete în viețile lor?

S: (nu răspunde)

Dr.N: Ce ar spune Jor despre relațiile tale umane?

S: Hmm...că îmi place puterea - ca modalitate de a influența acțiunile oamenilor cu putere de decizie. Că doresc să conduc grupuri politice şi sociale.

Dr.N: Aşadar, nu ți-ar plăcea să fii în trupul unui om liniştit şi modest?
S: Absolut deloc.
Dr.N: (insist) Sumus, e cumva neadevărat că ți-a plăcut să contribui la abuzul de putere al lui Haroum în Arabia şi că modul în care ți-ai tratat angajații, pe când erai Steve, te-a satisfăcut?
S: (tare) *Nu*, nu e adevărat! Lucrurile îți scapă uşor din mână când încerci să conduci oamenii. Condițiile de pe Pământ sunt acelea care te constrâng. Nu e doar vina mea.
Dr.N: Dar, e oare posibil ca Haroum şi Steve să fi adoptat un atare comportament extrem şi pentru că sufletul tău a fost împreună cu ei?
S: (cu greutate) N-am făcut bine, ştiu...
Dr.N: Uite Sumus, sper că ştii că nu cred că eşti un suflet rău. Dar poate că te-ai lăsat sedus cu uşurință de capcanele autorității omeneşti şi acum vei fi o persoană care se simte în conflict cu societatea.
S: (tulburat) începi să vorbeşti ca Jor!
Dr.N: Nu mi-am propus aşa ceva, Sumus. Poate că Jor ne ajută pe amândoi să înțelegem ce se întâmplă în interiorul tău.
S: Probabil.

Steve şi cu mine am atins un stadiu productiv în ceea ce priveşte contactul cu sufletul său. Mă adresez acestui subiect ca şi cum aş vorbi cu doi oameni, apropiind sinele său conştient şi inconştient. După ce am aplicat condiționări suplimentare pentru a aduna aceste forțe strâns împreună, am încheiat şedința noastră cu o ultimă serie de întrebări. E important să nu permitem minții sale să se abată de la subiect sau ca amintirile să se disocieze. Întrebările mele sunt directe şi pronunțate rapid, pentru a creşte şi ritmul răspunsurilor subiectului.

Dr.N: Sumus, începe prin a-mi spune de ce ai acceptat inițial trupul lui Steve.
S: Pentru... a mă ridica deasupra atracției mele de a-i conduce pe ceilalți... Întotdeauna mi-am dorit să comand...
Dr.N: Se află, oare, identitatea sufletului tău în conflict cu direcția pe care a luat-o viața lui Steve?
S: Nu-mi place acea parte a sa care se luptă să ajungă în vârf şi în acelaşi timp se gândeşte să scape, autodistrugându-se.
Dr.N: Dacă aceasta este o contradicție pentru tine, de ce mai există?
S: ...copilăria... tristețea...(se opreşte)
Dr.N: Cu cine vorbesc acum? Sumus, de ce nu eşti mai activ în a te ajuta pe tine însuți - ca Steve - să depăşeşti ruşinea cauzată de abandonul lui Eone şi mânia izvorâtă din copilăria lipsită de dragoste, petrecută împreună cu Talu şi Kalish?
S: Acum sunt mare ... şi îi conduc pe alții... nu voi mai lăsa oamenii să mă rănească.
Dr.N: Sumus, dacă tu şi Steve îmi vorbiți acum ca o singură inteligență, aş vrea să ştiu de ce e stilul tău de viață atât de autodistructiv.
S: (pauză lungă) Pentru că punctul meu slab e ... să-mi folosesc pe Pământ puterea pentru autoconservare.
Dr.N: Crezi că dacă nu i-ai fi controlat pe oameni ca adult, viața ta s-ar fi întors la modul în care ai fost tratat în copilărie?
S: (furios) *Da!*
Dr.N: Şi atunci când nu eşti mulțumit de trupul pe care l-ai ales, ce anume faci ca suflet?
S: Mă retrag...
Dr.N: Înțeleg, şi cum anume procedezi, Sumus?
S: Nefiind... prea activ.
Dr.N: Din cauză că eşti intimidat de un trup care, din punct de vedere emoțional se prăbuşeşte, răsucindu-se cu viteză?
S: Păi... mă retrag într-o cochilie.

Dr.N: Aşadar, eviți să te confrunți cu lecțiile majore pentru care ai venit pe Pământ?

S: Mmm...da.

Dr.N: Steve, părinții tăi adoptivi au fost aspri cu tine, nu-i aşa?

S: Da.

Dr.N: Acum înțelegi de ce?

S: (pauză) Pentru a vedea cum e să fii judecat în mod constant.

Dr.N: Şi?

S: Pentru... a depăşi... şi a fi întreg, (cu amărăciune) Nu ştiu...

Dr.N: Cred că ştii, Steve. Vorbeşte-mi despre sinele distorsionat pe care-l prezinți celor din jurul tău.

S: (după oarece tărăgănare) Pretinzând că sunt fericit - ascunzându-mi sentimentele în spatele băuturii şi maltratării oamenilor.

Dr.N: Vrei să încetezi cu aceste lucruri şi să începi să lucrezi la lecțiile tale de viață?

S: Da.

Dr.N: Defineşte ce anume doreşti să fii cu adevărat.

S: (înlăcrimat) Eu... noi nu vrem să fim ostili cu oamenii... dar nu vreau nici să risc să devin... un nimeni... lipsit de respect şi recunoaştere.

Dr.N: Aşadar, eşti la ananghie?

S: (încet) Da, viața e atât de plină de durere.

Dr.N: Crezi că e un accident?

S: Nu, înțeleg că nu este.

Dr.N: Steve şi Sumus, repetați după mine: „Voi înapoia suferința pe care Eone, Talu şi Kalish mi-au provocat-o, pentru propriul meu bine şi îmi voi continua viața devenind identitatea care vreau să fiu cu adevărat” (subiectul repetă aceste cuvinte de trei ori)

Dr.N: Steve, ce ai de gând să faci referitor la a te descoperi pe tine însuți în viitor şi la acceptarea responsabilității pentru a evolua?

S: (într-un târziu) Să învăț să fiu mai onest.

Dr.N: Şi să ai încredere că nu eşti o victimă a societății?

S:Da.

Am încheiat acest caz întărind înțelegerea lui Steve despre cine este el cu adevărat şi despre misiunea lui în viață. Voiam să ajut la eliberarea lui, a adevăratei persoane de valoare ce este şi care trebuie să aducă o contribuție pentru societate. Am vorbit despre alegerile lui din iubire şi din teamă, ca şi despre necesitatea de a se regăsi frecvent pe sine însuşi. Simțeam că aşezasem fundația în lupta cu resentimentele sale şi lipsa de intimitate. I-am reamintit lui Steve de necesitatea de a continua terapia. După aproape un an, mi-a scris că recuperarea sa mergea bine şi că regăsise copilul din el. Steve şi-a dat seama că greşelile sale din trecut nu erau eşecuri, ci mijloace în scopul evoluției.

Cazul 27 demonstrează, că, sarcinile dificile pe care ni le programăm încep adesea din copilărie. Acesta este motivul pentru care sufletele tratează cu toată seriozitatea alegerea familiei. Ideea că fiecare dintre noi am fost de acord să fim copiii unui anumit cuplu încă înainte de a veni în viața aceasta este un concept greu de acceptat pentru anumite persoane. Deşi majoritatea persoanelor au avut parte de iubirea părinților, mulți dintre noi păstrăm amintiri nerezolvate şi dureroase despre acele persoane apropiate care ar fi trebuit să ne ofere protecție şi nu au făcut-o. Creştem cu ideea că suntem victimele părinților noştri biologici şi ai membrilor familiei pe care i-am moştenit fără posibilitatea de a alege. Această presupunere este greşită.

Când clienții îmi spun cât de mult au suferit din cauza faptelor membrilor familiilor lor, prima întrebare pe care o pun minții lor conştiente este: „Dacă nu ai fi cunoscut această persoană în copilărie, care crezi că ar fi lacunele tale în procesul înțelegerii?”. Poate să dureze un timp, dar răspunsul este în mințile noastre. Există motive spirituale pentru care suntem repartizați în copilărie în preajma anumitor tipuri de oameni, după cum alții sunt destinați să fie alături de noi ca adulți.

A ne cunoaşte din punct de vedere spiritual presupune să înțelegem de ce ne alăturăm în viață sufletelor părinților, partenerilor şi prietenilor noştri apropiați. Există, de obicei, un scop karmic în primirea suferinței sau plăcerii de la cineva apropiat. Aduceți-vă aminte că, odată cu învățarea propriilor lecții, am venit pe Pământ şi pentru a juca o scenă din piesa lecțiilor altora.

Există persoane care, din cauză că trăiesc într-un mediu groaznic, cred că lumea spiritelor nu este un centru al compasiunii divine. Cu toate acestea, faptul că ființe legate spiritual vin, în urma unei înțelegeri anterioare, în vieți umane ce implică relații de iubire şi ură, reprezintă o expresie absolută a compasiunii. Depăşirea adversităților din aceste relații ar putea însemna ca noi să nu repetăm anumite alianțe nepotrivite în viitor. Supraviețuirea unor asemenea încercări pe Pământ ne plasează într-o stare de percepție mai înaltă cu fiecare nouă viață şi ne îmbogățeşte identitatea ca suflete.

Persoanele aflate în transă pot avea probleme în a face o distincție clară între identitatea sufletului lor şi ego-ul uman. Dacă personalitatea umană se bazează doar pe cele 5 simțuri şi pe instinctele primare de supraviețuire, atunci sufletul *reprezintă* întreaga noastră personalitate. Aceasta înseamnă, de exemplu, că nimeni nu poate avea un ego uman care să fie gelos şi un suflet care să nu fie.

Mai mult, cazurile mele arată că există variații subtile între identitatea sufletului şi manifestările personalității umane a multor corpuri gazdă. Cazul 27 a arătat similitudini şi diferențe între personalitatea lui Haroum şi cea a lui Steve. Sinele sufletului nostru pare a fi agentul ce guvernează temperamentul uman, dar ne putem manifesta diferit, în funcție de trupul nostru.

Se pare că sufletele subiecților mei aleg corpuri care încearcă să potrivească deficiențele caracterului lor cu temperamentul uman, pentru anumite modele de dezvoltare. Într-una dintre vieți, un suflet foarte precaut şi cu puțină energie poate fi dispus să se îmbine cu o gazdă umană liniştită şi controlată. Acelaşi suflet, încurajat să-şi asume riscuri mai mari, poate alege ca într-o altă viață să lucreze în opoziție față de caracterul lui natural, îmbinându-se cu un tip de trup agresiv şi temperamental.

Sufletele dau şi primesc daruri mentale în viață printr-o simbioză a celulelor creierului uman cu energia inteligentă. Sentimentele adânci generate de o conştiință eternă se alătură emoției umane în manifestarea unei personalități, care este aşa cum ar trebui să fie. Nu trebuie să schimbăm ceea ce suntem, ci doar reacțiile noastre negative față de anumite evenimente ale vieții. Buddhiştii asiatici spun că iluminarea înseamnă să vedem eul absolut al sufletului reflectat în eul uman relativ şi să permitem eului absolut să acționeze prin intermediul acestuia relativ de-a lungul vieții.

În capitolele referitoare la sufletul novice, mediu şi avansat am dat exemple concrete cu privire la dezvoltarea sufletelor. Cred că sufletele îşi demonstrează propriile modele ale ego-ului în corpurile pe care le locuiesc şi că exercită o influență puternică asupra performanțelor trupului. Cu toate acestea, riscăm să cădem într-o capcană dacă facem raționamente pripite în legătură cu maturitatea sufletelor doar pe baza trăsăturilor comportamentale. Planul proiectat de suflete poate implica şi ca acestea să-şi păstreze în rezervă o parte a energiei în anumite vieți. Uneori, un suflet evoluat alege o trăsătură negativă pentru a trebui să dea dovadă de o atenție specială într-un anumit corp.

Am văzut cum alege un suflet persoana cu care vrea să se asocieze într-o anume viață. Acest lucru nu înseamnă că va avea şi control total asupra respectivului trup. În cazuri extreme, o personalitate fracturată de conflicte interioare poate ajunge la o reacție de dedublare în fața realității. Cred că acesta este un semn că sufletul nu e mereu capabil să regleze şi să unifice mintea umană. Am menționat că, datorită emoțiilor umane, sufletele se pot ataşa în aşa măsură de trupuri lipsite de echilibru, încât, în momentul morții, se transformă în spirite contaminate. Dacă devenim obsedați de corpurile noastre fizice sau vom căra de-a lungul timpului un carusel emoțional, sufletul poate fi anihilat de sinele său exterior.

Mulți gânditori importanți au considerat că sufletul nu poate fi niciodată complet integrat cu trupul uman şi că oamenii au două intelecte. Consider că ideile şi imaginația oamenilor sunt emanații ale sufletului, care oferă un catalizator creierului uman. E imposibil să ştim câtă putere de

raționament am fi avut în lipsa sufletului, dar cred că faptul că ni se alătură un suflet ne dotează cu pătrundere psihologică şi gândire abstractă. Văd sufletul ca fiind acela care oferă oamenilor o realitate calitativă, ca subiect pentru condițiile eredității şi mediului.

Dacă este adevărat că fiecare creier uman are un proprietar cu nişte caracteristici biologice, inclusiv inteligența brută şi facultatea de a inventa, care sunt separate de suflet, atunci alegerea corpului nostru ridică o întrebare importantă. Aleg, oare, sufletele trupuri ale căror capacități intelectuale se potrivesc cu propriul lor stadiu de dezvoltare? De exemplu, sunt, oare, atrase sufletele avansate de minți umane cu inteligență superioară? Uitându-mă la realizările universitare şi academice ale clienților mei, nu am descoperit altă corelație decât cu un suflet imatur ce înclină să aleagă trupuri cu aptitudini intelectuale scăzute.

Filosoful Kant scria: „Creierul uman nu este decât o funcție a conştiinței şi nu sursa cunoaşterii adevărate." Am descoperit că, indiferent de trupul ales, sufletele îşi demonstrează individualismul prin intermediul minții umane. O persoană poate fi foarte inteligentă şi totuşi să aibă o atitudine refractară față de adaptarea la situațiile necunoscute, fiind puțin interesată de lume. Acest lucru îmi indică un suflet începător. Dacă văd o persoană cu o dispoziție constantă, ale cărei interese şi abilități sunt concentrate şi direcționate spre a ajuta progresul omenirii, bănuiesc că e vorba de un suflet avansat. Acestea sunt sufletele care caută adevăruri personale dincolo de nevoile propriului ego.

Pare o povară grea ca în fiecare nouă viață, în fiecare trup, sufletul să-şi caute adevăratul sine. Totuşi, stăpânii noştri spirituali nu sunt indiferenți față de situația noastră şi permit unei raze de lumină să străbată prin întunericul amneziei. Când e vorba de a descoperi pe Pământ sufletele pereche şi de a ne aminti de aspectele vieții pe care le-am văzut în locul de alegere a vieții, există o formă ingenioasă de antrenament pe care sufletele au ocazia s-o practice chiar înainte de următoarea viață. Vom vedea despre ce este vorba în capitolul următor.

14
PREGĂTIRILE DE ÎMBARCARE

DUPĂ ce sufletele şi-au încheiat consultările cu ghizii şi colegii lor în ceea ce priveşte multiplele ramificații fizice şi psihologice ale unei vieți noi şi ale alegerii trupului, iau decizia de a se încarna. Ar fi logic să presupunem că vor merge imediat pe Pământ. Dar acest lucru nu se petrece înainte de un clement important al pregătirilor.

Sunt sigur că s-a înțeles până acum că sufletele ce se întorc din locul de alegere a vieții nu trebuie numai să facă cea mai bună alegere în ceea ce priveşte cine anume vor fi în următoarea lor viață, ci şi să-şi coordoneze această decizie cu ceilalți actori implicați în piesa ce urmează a fi jucată. Comparând viața cu o mare scenă dramatică, vom avea rolul principal - ca actor sau actriță. Tot ceea ce facem în această piesă influențează şi alte personaje secundare (secundare în sensul că nu suntem noi) ale scenariului. Rolurile lor pot fi modificate de noi, dar în acelaşi timp, şi ei le pot transforma pe ale noastre, pentru că schimbările scenariului (rezultate ale liberului arbitru) pot fi făcute chiar în timpul reprezentării piesei. Acele suflete care vor avea o relație strânsă cu noi pe scena vieții reprezintă personajele secundare, fiecare având un rol important. Dar cum putem şti oare cine anume sunt acestea?

Problema identificării sufletelor pereche şi a altor oameni importanți implicați în viețile lor este de cel mai mare interes pentru mulți clienți care vin la mine şi doresc să fie regresionați. În cele din urmă, majoritatea subiecților mei îşi răspund la propriile întrebări în stare supraconştientă, pentru că descoperirea acestor suflete constituie o parte integrantă din pregătirea lor înainte de a părăsi lumea spiritelor. Spațiul din lumea spiritelor în care se duc sufletele în acest scop este numit uzual locul recunoaşterii, sau clasa de recunoaştere. Mi s-a spus că aici activitatea seamănă cu

toceala dinaintea unui examen final. De aceea subiecții mei folosesc termenul de clasă pregătitoare pentru a descrie acest aspect al consolidării spirituale ce are loc chiar înainte ca sufletele lor să se îmbarce în pasajul de trecere spre Pământ. Cazul care urmează reliefează această experiență.

Pentru a se înțelege bine ce anume se petrece într-o clasă de recunoaştere, ar trebui probabil să definim termenul de suflet pereche. Pentru mulți dintre noi, cea mai apropiată şi mai dragă persoană este soțul/soția noastră. Totuşi, după cum am văzut în cazurile anterioare, sufletele importante din viețile noastre pot fi, de asemenea, şi alți membri ai familiei sau un prieten apropiat. Perioada de timp pe care aceştia o petrec alături de noi pe Pământ poate fi mai lungă sau mai scurtă. Ceea ce are cu adevărat importanță este impactul pe care-l au asupra noastră atunci când sunt aici.

Cu riscul de a simplifica o problemă complexă, relațiile noastre se pot împărți în câteva categorii generale. În primul rând sunt acele relații ce implică iubire într-o asemenea măsură, încât nici unul dintre parteneri nu înțelege cum ar putea trăi fără celălalt. Atracția fizică şi mentală e atât de puternică, încât ambii parteneri au convingerea că au fost meniți unul altuia. În al doilea rând sunt relațiile bazate pe prietenie, camaraderie şi respect reciproc. În cele din urmă, avem acele asocieri bazate în mare măsură pe cunoştințe întâmplătoare ce oferă unele componente semnificative vieții noastre. Astfel, un suflet pereche poate lua multe forme şi a întâlni oamenii ce se regăsesc într-una din aceste categorii nu e un joc al hazardului. Sufletele pereche sunt companioni desemnați atât pentru a ne ajuta pe noi, cât şi pe ele însele în atingerea unor obiective comune, ce pot fi atinse grație ajutorului reciproc acordat în diferite situații. Din punct de vedere al prieteniilor şi al iubirilor, recunoaşterea identității spiritelor înrudite provine din conştiința noastră cea mai înaltă. E o experiență minunată şi misterioasă, atât din punct de vedere fizic, cât şi mental.

Legătura cu ființele pe care le cunoaştem din lumea spiritelor, sub toate felurile de deghizări fizice, poate fi armonioasă sau frustrantă. Lecția pe care trebuie să o învățăm din relațiile umane este de a-i accepta pe oameni aşa cum sunt, fără a aştepta ca fericirea noastră să fie total dependentă de unul sau de altul. Am avut clienți care mi-au spus că, probabil, nu sunt împreună cu sufletele lor pereche, având în vedere scandalurile şi mâhnirea din relațiile şi căsniciile lor. Ei n-au înțeles că lecțiile karmice ridică standarde dificile pentru fiecare dintre noi şi că experiențele dureroase referitoare la sentimente sunt încercări deliberate în viață. Adesea, acestea îmbracă formele cele mai severe.

Oricare ar fi împrejurările, relațiile dintre oameni constituie cea mai importantă parte a vieții noastre. Să fie coincidență, deja vu sau sincronizare perfectă când, aflați la timpul şi locul potrivit întâlnim pentru prima oară pe cineva ce va da un sens vieții noastre? Să fie o amintire pe care am uitat-o - ceva familiar ce se luptă să răzbată din fundul memoriei noastre? Aş ruga cititorul să sorteze acele amintiri ce implică o primă întâlnire cu cineva important din trecut. A fost cumva la şcoală? Sau ne-am întâlnit cu el sau cu ea la serviciu ori în concediu? Ne-a făcut cineva cunoştință sau a fost, pur şi simplu, o şansă? Ce ați simțit în acel moment?

Urăsc să afectez fondul vostru de amintiri ale unor aşa zise întâlniri spontane din trecut, dar asemenea descrieri ca din întâmplare, prin şansă sau impuls nu se pot aplica contactelor cruciale. Acest lucru nu le face mai puțin romantice. În cazurile care implică sufletele pereche, am auzit multe relatări despre ființe apropiate spiritual care au traversat timpul şi spațiul pentru a se reîntâlni ca ființe fizice, într-un anumit moment şi într-un anumit loc. E, de asemenea, adevărat că amnezia conştientă poate îngreuna întâlnirea cu aceste persoane importante în existența noastră. Cu toate acestea, s-ar putea să existe un aranjament preliminar pentru a susține aceste posibilități.

În cazul următor voi începe dialogul din acel punct al şedinței în care îl întreb pe subiect despre activitatea sa în lumea spiritelor, chiar înaintea renaşterii sale în viața actuală.

Cazul 28

Dr.N: Eşti aproape de momentul în care vei părăsi lumea spiritelor pentru altă viață?

S: Da... Sunt aproape gata.

Dr.N: După ce ai părăsit locul alegerii vieții, s-a decis mintea sufletului tău asupra a cui anume vei fi şi asupra oamenilor pe care-i vei întâlni pe Pământ?

S: Da, totul începe să se lege.

Dr.N: Ce s-ar fi întâmplat dacă ai fi avut îndoieli față de alegerea ta în ceea ce priveşte segmentul temporal sau un anumit trup? Ai putea da înapoi?

S: (suspină) Da, şi am procedat aşa înainte - cu toții am făcut-o de altfel - cel puțin oamenii pe care-i cunosc eu. Cel mai adesea e incitant să te gândeşti că vei trăi din nou pe Pământ.

Dr.N: Dar dacă ai fi refuzat să te întorci pe Pământ cu puțin înainte de a fi gata să te încarnezi?

S: Nu e aşa de... rigid. Aş discuta întotdeauna cu preparatorul şi colegii mei posibilitățile... neliniştile față de noua viață... Înainte de a îmi lua un angajament ferm. Preparatorii ştiu când suntem în impas, dar m-am decis.

Dr.N: Bine, sunt bucuros să aud acest fapt. Spune-mi, odată ce eşti hotărât să te întorci pe Pământ, mai trebuie să afli ceva important în lumea spiritelor?

S: Trebuie să merg la cursul de recunoaştere.

Dr.N: Cum ți se pare acest loc?

S: E o întâlnire în care îi examinez... pe colegii mei... astfel încât să-i pot recunoaşte mai târziu.

Dr.N: Când voi pocni din degete vei merge imediat în această clasă. Eşti *pregătit?*

S:Da.

Dr.N: (pocnind din degete) Explică-mi ce anume faci.

S: Plutesc... Împreună cu ceilalți... pentru a auzi vorbitorii.

Dr.N: Mi-ar plăcea să te însoțesc, dar va trebui totuşi să mă folosesc de ce-mi vei spune tu - e în regulă?

S: Sigur, dar trebuie să ne grăbim puțin.

Dr.N: Cum arată acest loc?

S: Mmm... Un amfiteatru circular cu un pupitru în mijloc - acolo stau vorbitorii.

Dr.N: Vom intra şi ne vom aşeza pe scaune?

S: (clatină din cap) La ce ne-ar trebui scaune?

Dr.N: Mă întrebam numai. Câte suflete sunt în jurul nostru?

S: Oh... vreo zece, cincisprezece... oameni ce îmi vor fi apropiați în viitoarea viață.

Dr.N: Acestea sunt toate sufletele pe care le vezi?

S: Nu, dar m-ai întrebat câte suflete sunt în jurul meu. Mai sunt şi altele... mai departe, în grupuri... ascultându-şi vorbitorii.

Dr.N: Cele zece sau cincisprezece suflete din jurul tău fac parte toate din grupul tău matcă?

S: Unele dintre ele da.

Dr.N: Se aseamănă această adunare cu cea în care ai întâlnit câteva persoane la intrarea în lumea spiritelor, imediat după ultima ta viață?

S: Nu, aceea era mult mai liniştită... doar cu familia mea.

Dr.N: De ce a fost acea întâlnire mai liniştită decât aceasta?

S: Eram încă uluit de faptul că-mi pierdusem trupul. Aici, sunt multe discuții şi agitație...anticipări....energia noastră este cu adevărat ridicată. Ascultă, va trebui să ne grăbim puțin, aş vrea să aud ce spun vorbitorii.

Dr.N: Aceşti vorbitori sunt preparatorii voştri?

S: Nu, sufleorii.

Dr.N: Acestea sunt suflete specializate în aceste lucruri?

S: Da, ele ne fac nişte semne, într-un mod ingenios.

Dr.N: Ok, hai să ne apropiem de sufleori în timp ce tu vei continua să-mi relatezi ce se

întâmplă.

S: Formăm un cerc în jurul pupitrului. Sufleorul plutește înainte și înapoi - îndreptând un deget spre fiecare dintre noi și spunându-ne că trebuie să fim foarte atenți. Trebuie să fac acest lucru!

Dr.N: (coborându-mi vocea) înțeleg și n-aș vrea să pierzi ceva, dar te rog să-mi explici ce anume înțelegi prin semne.

S: Sufleorul ne ajută să știm ce anume va trebui să căutăm în viața viitoare. Semnele sunt așezate acum în mintea noastră pentru a ne împrospăta mai târziu amintirile, când vom fi încarnați în formă umană.

Dr.N: Ce fel de semne?

S: Sunt ca niște indicii pe drumul vieții.

Dr.N: N-ai putea fi mai exact?

S: Aceste indicii ne îndrumă într-o direcție nouă în viață, atunci când urmează să se întâmple ceva important... și noi trebuie să știm indiciile pentru a ne recunoaște.

Dr.N: Și sufletele urmează acest curs înaintea fiecărei vieți?

S: Normal. Trebuie să ne amintim detaliile...

Dr.N: Dar n-ai vizualizat deja detaliile viitoarei tale vieți în locul de alegere a vieții?

S: Ba da, dar nu și amănuntele mai mărunte. În plus, nu cunoșteam încă toți oamenii cu care voi lucra atunci. Acest curs este o recapitulare finală care ne reunește pe toți.

Dr.N: Adică pe voi, cei care veți interacționa în timpul acestei vieți?

S: Da, e mai curând un curs de pregătire, pentru că la început nu ne vom recunoaște unul pe celălalt pe Pământ.

Dr.N: Se află aici și sufletul tău pereche primar?

S: (roșind)... Ea e aici. Și mai sunt și alți oameni pe care va trebui să-i contactez... sau să mă contacteze ei într-un fel sau altul... și ceilalți au, de asemenea, nevoie de semnele lor.

Dr.N: A, de aceea e această adunare un amestec de entități din diferite grupuri. Ele vor juca un rol important una în viața celeilalte.

S: (nerăbdător) Da, dar nu pot urmări ce se întâmplă dacă vorbești și tu în același timp... ssssst!

Dr.N: (coborându-mi din nou vocea) Bine, atunci când voi ajunge la trei voi suspenda ceea ce se petrece la acest curs, așa încât nu vei pierde nimic. (încet) *unu, doi, trei. Î*n timp ce îmi vei explica mai pe larg ce este cu acele indicii și semne, activitatea din cadrul acestui curs e suspendată. Bine?

S: Cred...că da.

Dr.N: Voi numi aceste semne declanșatoare ale memoriei. Vrei să spui că există declanșatoare speciale pentru fiecare din acești oameni?

S: Acesta e și motivul pentru care am fost adunați la un loc. Vor exista momente în viața mea când acești oameni își vor face apariția. Trebuie să încerc să-mi amintesc câte ceva despre ei felul în care arată... În care se mișcă... vorbesc.

Dr.N: Și fiecare dintre ei îți va declanșa o amintire?

S: Da, și voi putea scăpa ocazia de a-i recunoaște. Indiciile trebuie să se declanșeze în memoria noastră imediat și să ne spună „Oh, bine, ești aici, acum”. În sinea noastră ne putem spune: „E timpul să trecem la faza următoare”. Poate că par niște lucruri mici și fără importanță, dar indiciile sunt putu te de cotitură în viețile noastre.

Dr.N: Ce se întâmplă dacă oamenii ratează aceste indicii sau semne de recunoaștere, pentru că, după cum singur ai menționat, vei uita ceea ce a spus sufleorul? Sau dacă îți vei ignora înclinațiile tale și vei alege să mergi pe altă cale?

S: (pauză) Avem și alte posibilități de alegere - poate nu chiar așa de bune - poți fi încăpățânat, dar...(se oprește)

Dr.N: Dar ce?

S: (cu convingere) După acest curs nu prea mai uităm semnele importante.

Dr.N: De ce nu ne dau, pur și simplu, ghizii noștri răspunsurile de care avem nevoie pe Pământ? Cui folosește toată zăpăceala aceasta cu semne pentru a ne aminti anumite lucruri?

S: Din acelaşi motiv pentru care venim pe Pământ fără să ştim nimic dinainte. Puterea sufletului nostru creşte cu ceea ce descoperim. Uneori lecţiile noastre se rezolvă destul de repede... dar de regulă nu este aşa. Cea mai interesantă parte a drumului sunt cotiturile şi de aceea e bine să nu ignorăm indiciile din memoria noastră.

Dr.N: Bine, voi număra acum în sens descrescător, de la zece la unu, şi când voi termina, cursul tău va reîncepe - tu vei asculta despre ce semne vorbeşte sufleorul. Nu voi spune nimic până când n-ai să ridici arătătorul de la mâna dreaptă. Acest lucru îmi va indica faptul că s-a încheiat cursul tău şi că-mi vei putea relata ce semne trebuie să ţii minte. Eşti *pregătit?*

*S:*Da.

Notă: Am terminat de numărat şi am aşteptat câteva minute, până când subiectul meu a ridicat degetul. Acesta este un exemplu al motivului pentru care comparaţiile între timpul din lumea spiritelor şi cel de pe Pământ sunt irelevante.

Dr.N: N-a durat prea mult.

S: Ba da. Vorbitorul a avut multe de spus fiecăruia dintre noi.

Dr.N: Presupun că acum ai clar în minte detaliile semnelor de recunoaştere.

S: Aşa sper.

Dr.N: Bine, atunci spune-mi care a fost ultimul semn care ţi-a fost comunicat.

S: (pauză) Un medalion de argint. Îl voi vedea când voi avea şapte ani la gâtul unei femei de pe strada mea...îl poartă întotdeauna.

Dr.N: Cum ar putea acest obiect din argint să fie un declanşator de memorie pentru tine?

S: (abstract) Străluceşte în soare...pentru a-mi atrage atenţia.... trebuie să-mi amintesc...

Dr.N: (pe un ton poruncitor) Ai capacitatea de a pune laolaltă cunoştinţele tale spirituale şi Pământeşti, (aşezându-mi mâna pe fruntea subiectului) De ce e important sufletul acelei femei pentru tine?

S: O întâlnesc când merg cu bicicleta pe strada noastră. Ea zâmbeşte.... medalionul de argint e strălucitor... o întreb ceva în legătură cu acesta... ne împrietenim.

Dr.N: Şi apoi?

S: (visător) O voi cunoaşte doar cu puţin înainte de a ne muta, dar e suficient. Îmi va citi şi-mi va vorbi despre viaţă, mă va învăţa.... să respect oamenii...

Dr.N: Pe măsură ce creşti, pot oamenii să fie ei înşişi semne sau să-ţi ofere indicii pentru a te ajuta să faci anumite legături?

S: Desigur, ei pot aranja să ne cunoaştem la momentul potrivit.

Dr.N: Cunoşti deja majoritatea sufletelor care vor fi oameni importanţi pentru tine pe Pământ?

S: Da, şi dacă nu-i cunosc, îi voi întâlni oricum la curs.

Dr.N: Presupun că ei pot pune la cale şi întâlniri ce vor duce la o relaţie de dragoste, nu-i aşa?

S: (râde) Oh, peţitorii - da, ei se implică şi în asta, dar întâlnirile pot fi pentru prietenie... oameni ce te ajută în carieră lucruri de genul ăsta.

Dr.N: Atunci, sufletele aflate în acest amfiteatru sau aiurea pot fi implicate în diferite moduri în viaţa ta?

S: (entuziasmat) Da, voi lua legătura cu tipul din echipa mea de baseball. Altul va fi un partener de afaceri la firmă - apoi, va fi prietenul meu de o viaţă din şcoala generală.

Dr.N: Ce se întâmplă dacă iei legătura cu persoana nepotrivită în afaceri, în dragoste sau în orice altceva? înseamnă acest lucru că ai ratat un indiciu care te-ar fi putut îndruma spre o relaţie importantă?

S: Hmmm... probabil nu va fi chiar rău... ar putea să fie un start într-o nouă direcţie.

Dr.N: Bine, spune-mi acum care e cel mai important semn pe care trebuie să ţi-l aminteşti.

S: Râsul Melindei.

Dr.N: Cine e Melinda?

S: Viitoarea mea soţie.

Dr.N: Ce trebuie să reții referitor la râsul ei?

S: Când ne vom întâlni, râsul ei va suna ca... un clopoțel... bătaia unui cesuleț... nu pot să-ți descriu. Apoi, aroma parfumului ei când vom dansa prima dată un parfum cunoscut... ochii ei.

Dr.N: Aşadar, ai primit mai multe semne cu privire la sufletul tău pereche?

S: Da, sunt atât de greu de cap, încât sufleorii au considerat probabil că am nevoie de mai multe indicii. Nu vreau să fac o greşeală când întâlnesc persoana potrivită.

Dr.N: Ce ar trebui să-i atragă Melindei atenția la tine?

S: (rânjeşte) Urechile mele mari.... faptul că o cale pe picioare în timpul dansului... ce simțim când ne strângem prima dată în brațe.

Un vechi proverb spune că ochii sunt ferestrele sufletului. Nici un alt atribut fizic nu are un impact mai mare atunci când două suflete pereche se întâlnesc pe Pământ. Cât despre celelalte simțuri ale noastre, am menționat într-un capitol anterior că sufletele rețin amintiri cum ar fi mirosul sau sunetele. Toate cele 5 simțuri pot fi folosite de sufleorii spirituali ca semne de recunoaştere pentru viețile viitoare.

Subiectul cazului 28 a început să exprime oarece disconfort când îl împiedicam să ia parte la cursul său de recunoaştere. I-am întărit asocierea vizuală a imaginii de plutire în jurul unui pupitru central, într-un amfiteatru (alți oameni folosesc termeni diferiți). I-am lăsat subiectului meu timp să-şi termine cursul şi să comunice cu prietenii săi, apoi l-am scos din locul recunoaşterii.

Obişnuiesc să nu grăbesc niciodată clienții să intre sau să iasă din aşezările lor spirituale în timpul unei şedințe deoarece sunt de părere că acest lucru îi împiedică să se concentreze şi să-şi reamintească. Când ne-am îndepărtat de celelalte suflete, am discutat cu acest bărbat despre Melinda, sufletul său pereche. Am aflat că aceste două suflete se simțeau cel mai bine în ipostaze de soț şi soție, deşi acceptau uneori să joace şi alte roluri în viețile lor. Ambele aceste suflete voiau să se asigure că vor lua legătura unul cu celălalt pe Pământ, în viețile lor actuale. M-am gândit să urmăresc ce avea să se întâmple.

Dr.N: Locuiai aproape de Melinda în tinerețe?

S: Nu, în Iowa, ea în California... (meditativ) în Iowa am cunoscut-o pe Clair.

Dr.N: Ai avut o relație cu ea?

S: Chiar am fost pe punctul de a o lua de nevastă. Ar fi fost o greşeală. Clair şi cu mine nu ne potriveam, dar am ieşit împreună în liceu.

Dr.N: Şi acum ai plecat din oraşul tău natal pentru a veni în California?

S: Da... Clair n-a vrut să plec, dar părinții mei vroiau să părăsească ferma noastră şi să se mute în vest. Îmi place în Iowa şi nu mi-a fost uşor să plec şi s-o părăsesc pe Clair, care era încă la liceu.

Dr.N: Te-a ajutat vreun indiciu să te decizi?

S: (oftează) Sora mea a fost cea care m-a ajutat să mă decid. Ea m-a convins ca aş avea mai multe şanse în oraşul în care plănuiau părinții mei să se mute.

Dr.N: O vezi pe sora ta în lumea spiritelor?

S: O, da, face parte din cercul meu (grupul matcă).

Dr.N: Clair e un suflet pereche?

S: (pauză) Mai degrabă o prietenă... doar atât....

Dr.N: Ți-a fost greu să o părăseşti pe Clair?

S: O, da... ei i-a fost chiar mai greu. Eram atraşi unul de celălalt în liceu. Infatuarea nu reprezenta o legătură mentală reală... E greu pe Pământ să realizezi ce trebuie *să faci* cu alți oameni... Sexul este o capcană... Ne-am fi plictisit unul de celălalt.

Dr.N: Atracția fizică pe care ai simțit-o față de Melinda a fost diferită de cea încercată față de Clair?

S: (pauză) Când am întâlnit-o pe Melinda la dans a existat o atracție fizică față de corpul său cred că şi ei i-a plăcut cum arătam eu... dar am simțit amândoi că era mai mult decât atât...

Dr.N: Vreau să înțeleg bine acest aspect. V-ați ales trupurile tu şi Melinda în lumea spiritelor,

astfel încât să fiți atraşi unul de celălalt pe Pământ?

S: (încuviințând din cap) într-o anumită măsură... dar am fost atraşi unul de celălalt pe Pământ, pentru că în mintea noastră exista amintirea a cum *trebuia* să arătăm.

Dr.N: Ce s-a întâmplat în mintea ta atunci când a venit momentul să dansați?

S: Acum înțeleg totul. Preparatorul nostru ne-a ajutat pe mine şi pe Melinda în acea seară. Ideea de a mă duce la dans mi-a venit pe neaşteptate. Nu-mi place să dansez, pentru că sunt stângaci. Nu cunoşteam pe nimeni în oraş şi mă simțeam prost, dar am fost ghidat într-acolo.

Dr.N: Ați pregătit cumva împreună, tu şi Melinda, scena dansului în cursul pregătitor din lumea spiritelor?

S: Da, ştiam despre ca şi când am văzut-o la dans, alarmele s-au aprins. Am făcut atunci ceva foarte neobişnuit pentru mine - am invitat-o la dans, deşi dansa deja cu altcineva. Când am îmbrățişat-o prima dată aveam picioarele ca de cauciuc.

Dr.N: Şi ce altceva ați mai simțit tu şi Melinda în acel moment?

S: O senzație de parcă eram în altă lume... exista familiaritatea aceea... a fost atât de straniu în timpul acelui dans ştiind că, fără îndoială, se petrece ceva important... Îndrumarea... planul întâlnirii noastre... inimile noastre băteau să se spargă... eram vrăjiți.

Dr.N: Atunci de ce a mai existat în viața ta şi Clair?

S: Pentru a mă tenta să rămân la fermă.... una dintre pistele false pe care trebuia s-o depăşesc... un alt fel de viață. După ce am plecat, Clair a găsit persoana potrivită.

Dr.N: Dacă tu şi Clair ați fi ales calea cea mai uşoară şi n-ai fi primit indiciul de la sora ta, ar fi fost oare viața ta un dezastru?

S: Nu, dar nici atât de bună. Există un drum principal al vieții pe care-l alegem dinainte, dar mai există întotdeauna şi alternative din care putem învăța.

Dr.N: Faci vreodată astfel de greşeli în viețile tale, luând-o pe piste false şi pierzând indicii în ceea ce priveşte o schimbare. În viața ta profesională, o mutare în alt oraş, sau referitor la întâlnirea unei persoane importante, pentru că detaliile văzute de tine în locul alegerii vieții sau la cursul de recunoaştere nu ți s-au impregnat suficient de bine în memorie?

S: (pauză lungă) Semnele există. Dar, uneori trec peste înclinațiile mele. Există momente în viețile mele când schimb direcția din cauză că gândesc şi analizez prea mult. Sau nu întreprind nimic din acelaşi motiv.

Dr.N: A, deci ai putea face şi altceva decât a fost plănuit în lumea spiritelor?

S: Mda... şi s-ar putea să nu-mi iasă prea bine... dar avem dreptul de a rata indiciile.

Dr.N: Păi, mi-a plăcut discuția noastră despre locul recunoaşterii şi mă întreb dacă acest curs spiritual te mai ajută în vreun fel în viața fizică?

S: (cu o voce îndepărtată) Da, uneori când sunt confuz cu privire la viața mea şi nu ştiu ce să fac mai departe îmi... imaginez unde ar trebui să mă duc, în comparație cu unde mă aflu şi... Îmi dau seama cum trebuie să procedez.

A-mi ajuta clienții să recunoască oamenii destinați să aibă un impact asupra vieților lor este un aspect fascinant al muncii mele. Cred că aceia care vin în biroul meu într-un anumit moment al vieții lor pentru a discuta despre relațiile lor nu sunt acolo din întâmplare. Le stric eu, oare, scopul cursului lor de recunoaştere prin faptul că-i ajut să-şi amintească indiciile? Nu cred, cel puțin din două motive. Probabil că ceea ce n-ar trebui să afle încă nu le va fi revelat nici sub hipnoză, şi, pe de altă parte, majoritatea vin doar ca să confirme ceea ce bănuiesc a fi adevărat.

Pot vorbi despre semnele de recunoaştere şi din proprie experiență, având în vedere că am fost binecuvântat cu şansa de a interpreta trei indicii, ce m-au ajutat s-o întâlnesc pe soția mea. Frunzărind revista *Look* pe când eram adolescent, am văzut odată o reclamă pentru cadouri de Crăciun, înfățişând un ceas Hamilton căruia îi făcea publicitate o femeie frumoasă, brunetă şi îmbrăcată în alb. Sloganul reclamei era: „Pentru Peggy”, deoarece ea purta un ceas de mână, cadou de la un soț imaginar. O senzație ciudată m-a cuprins, şi n-am uitat niciodată numele sau figura ei. Când am împlinit 21 de ani am primit un ceas de acelaşi fel de la o mătuşă.

Câțiva ani mai târziu, pe când urmam cursurile unei facultăți din Phoenix, într-o sâmbătă, spălam nişte haine de culoare albă. Deodată, primul declanşator s-a activat în mintea mea cu următorul mesaj: „E timpul s-o cunosc pe femeia în alb”. Am încercat să alung acest gând, dar figura ei din acea reclamă punea stăpânire pe toate gândurile mele. M-am oprit, mi-am privit ceasul Hamilton şi am auzit următoarea comandă: „Du-te acum”. M-am gândit la cine ar fi putut să poarte alb. Acționând ca şi cum aş fi fost obsedat, m-am dus la cel mai mare spital din oraş şi am întrebat la recepție de o asistentă cu calitățile fizice din reclamă şi cu numele de Peggy.

Mi s-a spus ca există o asemenea persoană care tocmai iese din tură. Când am văzut-o am fost uluit de asemănarea cu imaginea din mintea mea. Întâlnirea noastră a fost penibilă şi stânjenitoare, dar mai târziu am stat în sala de aşteptare şi am discutat fără întrerupere, ore în şir, ca şi cum am fi fost nişte prieteni vechi care nu s-au văzut de multă vreme - fapt, desigur, adevărat. Am aşteptat până după căsătoria noastră să-i spun soției mele motivul pentru care venisem la spital şi despre indiciile care mi-au fost date pentru a o găsi. N-am vrut să creadă că sunt nebun. Aveam să aflu că în ziua în care ne întâlniserăm pentru prima dată ea le spusese unor prieteni înmărmuriți: „Tocmai l-am întâlnit pe bărbatul cu care mă voi căsători”.

Sfatul pe care-l dau oamenilor cu privire la întâlnirile importante este să nu se gândească la aceste evenimente prea mult. Unele dintre cele mai bune decizii vin din ceea ce numim instinct. Urmați-vă instinctele de moment. Atunci când trebuie să se întâmple un eveniment important în viață, se şi întâmplă de obicei.

Una dintre ultimele cerințe pentru multe suflete înainte de a se îmbarca e aceea de a se înfățişa pentru a doua oară înaintea Consiliului Bătrânilor. Dacă unii dintre subiecții mei văd acest consiliu doar o singură dată între viețile lor, cei mai mulți se înfățişează înaintea lui imediat după moarte şi înaintea unei vieți noi. Lumea spiritelor este un mediu personificat de ordine şi Bătrânii vor să consolideze semnificația sarcinilor sufletului pentru noua viață. Uneori, clienții mei îmi spun că după această întâlnire se întorc în grupurile lor pentru a-şi lua rămas bun, în timp ce alții spun că se reîncarnează imediat după întâlnirea cu Bătrânii. Ultima variantă a fost folosită de un subiect care a descris această întâlnire în felul următor.

„Ghidul meu, Magra, mă conduce într-un spațiu liniştit, alb, ce pare a fi într-o încăpere plină cu nori. Văd cei trei membri ai consiliului meu aşteptându-mă ca de obicei. Bătrânul din mijloc pare a avea energia cea mai puternică. Fețele le sunt ovale, cu pomeți înalți. Nu au păr, dar au trăsături delicate. Par a nu avea sex - sau mai degrabă par a avea deopotrivă trăsături masculine şi feminine. Sunt calm. Atmosfera este oficială, dar nu neprietenoasă. Fiecare dintre ei mă întreabă pe rând câte ceva, într-un mod amabil. Bătrânii cunosc în detaliu toată desfăşurarea vieților mele, dar nu sunt atât de autoritari pe cât s-ar putea crede. Ei vor să mă cunoască, pentru a-mi evalua motivațiile şi puterea de a mă adapta la un nou trup. Sunt sigur că s-au implicat în alegerile care mi s-au pus la dispoziție pentru viața viitoare, pentru că simt că sunt strategi iscusiți în acest domeniu al alegerii vieții. Comitetul doreşte să-mi onorez contractul. Ei subliniază beneficiile perseverenței în a-mi respecta valorile, chiar în condiții vitrege. Adesea cedez prea uşor sentimentelor de furie şi ei îmi amintesc acest lucru în timpul trecerii în revistă a acțiunilor şi reacțiilor mele din trecut față de oameni şi evenimente. Bătrânii şi Magra îmi dau inspirație, speranță şi încurajare pentru a avea mai multă încredere în mine în situațiile rele şi pentru a nu lăsa lucrurile să-mi scape din mână. Şi apoi, ca o ultimă manifestare de a-mi spori încrederea, îşi ridică brațele şi trimit un fascicol de energie pozitivă spre mintea mea, pentru a o lua cu mine pe Pământ.”

Un aspect al celor două întruniri ale consiliului pe care, la început, l-am considerat destul de ciudat, e acela că membrii unui grup nu trebuie să meargă neapărat în fața aceluiaşi consiliu. Un timp am presupus că trebuie să existe o corelație în ceea ce priveşte acest aspect, pentru că toți membrii unui grup au acelaşi ghid. Mă înşelam. În mintea subiecților mei, chiar un ghid senior se află cu câteva trepte mai jos pe scara dezvoltării decât aceste ființe omnipotente ce compun consiliile lor. Ei sunt asemănători cu Cei Bătrâni despre care ne-a vorbit Thece în capitolul 11, dar au responsabilități mai exacte în ceea ce priveşte evaluarea vieților sufletelor. Dacă un ghid poate fi considerat de către un suflet, într-o anumită măsură, un confident, această familiaritate nu se

extinde şi asupra Bătrânilor. În timp, am ajuns să apreciez că autoritatea Bătrânilor, spre deosebire de aceea a ghizilor, implică o selecție a sufletelor din mai multe grupuri.

Se pare că fiecare membru al grupului respectă caracterul confidențial al acestor proceduri. Toți văd propriul lor Consiliu al Bătrânilor ca fiind divin. Bătrânii sunt scăldați în lumină strălucitoare şi întreaga aşezare are un aer divin. Un subiect a sintetizat acest lucru astfel: „Când suntem aduşi în prezența acestor ființe superioare ce există într-o sferă spirituală atât de înaltă, sentimentele noastre referitoare la sursa creației sunt confirmate”.

15
RENAŞTEREA

AM văzut cum decizia unui suflet de a înainta spre următoarea sa viață, într-un anumit moment şi loc pe Pământ, presupune o progresie ordonată de planificări spirituale. pe măsură ce aduc conştiința sufletului subiecților mei aproape de momentul ieşirii lor din lumea spiritelor, cei mai mulți devin introspectivi, în timp ce alții se angajează în tot felul de discuții amuzante cu prietenii lor. Aceste reacții față de ceea ce îi aşteaptă depind mai mult de respectivul suflet decât de perioada de timp care s-a scurs de la ultima încarnare a acestuia.

Renaşterea este o experiență profundă. Acele suflete ce se pregătesc pentru a se îmbarca spre Pământ sunt asemenea unor veterani ce aşteaptă să intre din nou în luptă. Aceasta este ultima şansă pentru suflete de a se bucura de omnisciență, de a şti exact cine sunt, înainte de a trebui să se adapteze unui nou trup. Ultimul meu caz implică sufletul unei femei care ne oferă o descriere corectă a ultimei sale călătorii spre Pământ.

Cazul 29

Dr.N: A sosit timpul să renaşti în următoarea ta viață?

S:Da.

Dr.N: Ce este predominant în mintea ta în legătură cu întoarcerea pe Pământ?

S: Posibilitatea de a trăi în secolul al XX-lea. Este o perioadă incitantă, plină de schimbări importante.

Dr.N: Dar ai văzut această viață sau măcar unele părți din ea?

S: Da... Am trecut prin asta... (subiectul pare distras)

Dr.N: Mai este ceva despre care ai vrea să-mi vorbeşti în legătură cu următoarea ta încarnare?

S: Am o ultimă discuție cu Pomar (ghidul clientei) despre alternativele proiectului meu (de viață).

Dr.N: Poate aceasta să fie considerată ultima ta discuție cu Pomar, înainte de plecare?

S: Da, cred că da.

Dr.N: Te-ar ajuta dacă mi-ai vorbi despre planurile de întâlniri posibile pe care le ai pentru viața viitoare?

S: (vocea îi este uscată şi slabă) Cred că... le-am stabilit...

Dr.N: Cum a mers cursul tău de recunoaştere? Cred că ai luat parte la această fază a pregătirilor, nu?

S: (distrasă încă) Of... M-am întâlnit cu ceilalți participanți la proiectul meu.

Dr.N: Îți sunt clare în minte semnele de identificare pentru întâlnirea sufletelor potrivite la timpul potrivit?

S: (râde nervos) Ah... semnalele... convențiile cu oamenii... da, toate acestea sunt rezolvate.

Dr.N: Fără a analiza sau a cenzura în vreun fel impresiile tale, spune-mi ce simți în acest moment?

S: Tocmai... mă apropii de... marele salt într-o nouă viață... simt teama... dar sunt şi emoționată...

Dr.N: Eşti puțin speriată şi poate te întrebi dacă e chiar necesar să mergi pe Pământ?

S: (pauză şi apoi cu mai multă voioşie) Puțin... îngrijorată... față de ce mă aşteaptă... părăsindu-mi căminul de aici... dar şi bucuroasă de această oportunitate.

Dr.N: Deci, ai diferite emoții în legătură cu părăsirea lumii spiritelor?

S: Cei mai mulți dintre noi au, pe măsură ce se apropie timpul. Am avut îndoieli înaintea unor vieți... dar Pomar ştie când întârzii față de programul meu - de altfel, nu poți ascunde nimic aici.

Dr.N: Bine, să presupunem că a venit momentul plecării tale într-o viață viitoare. Când ajung la trei, decizia ta de a te întoarce este fermă şi te afli în faza finală de părăsire a lumii spiritelor. *Unu, doi, trei.* Descrie-mi ce ți se întâmplă acum.

S: Îmi iau rămas bun de la toți ceilalți. Acest lucru poate fi... dificil. (îşi întoarce capul cu hotărâre) Oricum, toți îmi urează numai bine şi eu mă îndepărtez de ei... alunecând singură. Nu este o grabă prea mare... Pomar îmi permite să-mi adun gândurile. Când sunt aproape gata, el vine să mă conducă... să mă încurajeze... ştie când sunt pregătită de plecare.

Dr.N: Înțeleg că acum eşti puțin mai voioasă şi încrezătoare față de perspectiva renaşterii.

S: Da, este o perioadă de inspirație şi de aşteptări... un trup nou... drumul pe care voi merge...

O pregătesc acum pe această clientă să părăsească lumea spiritelor pentru ultima oară înainte de viața ei actuală. Sunt tot atât de atent în acest punct ca atunci când am dus-o în lumea spiritelor pentru prima oară, folosind regresia în timp. Încep prin a întări câmpul protector de energie aşezat deja în jurul acestui subiect şi aplic tehnici suplimentare de condiționare pentru a-i păstra sufletul în echilibru cu mintea copilului căruia i se alătură pe Pământ.

Dr.N: Bine, tu şi Pomar sunteți împreună pentru ieşirea ta din lumea spiritelor. Vreau să priveşti adânc în tine însăți şi să-mi explici ce faci mai departe ca şi când s-ar petrece cu încetinitorul. *Începe!*

S: (pauză) începem..să ne mişcăm..cu viteză mai mare. Apoi conştientizez că Pomar… se detaşează de mine şi sunt singură.

Dr.N: Ce vezi şi ce simți?

S:Oh...cu...

Dr.N: Rămâi acolo! Eşti singură şi te mişti mai repede. Apoi?

S: (cu o voce plăcută)... mă îndepărtez... printre perne de albeață... plec...

Dr.N: *Concentrează-te pe acest lucru!* Continuă şi relatează-mi tot ce se petrece.

S: Oh, trec... prin... faldurile unui material mătăsos... Încet... sunt pe o bandă... o potecă... din ce în ce mai repede...

Dr.N: *Continuă!* Nu înceta să-mi povesteşti.

S: Totul este încețoşat... alunec într-un canal întunecat... sentimentul unei adânciri întuneric... apoi... *căldură!*

Dr.N: Unde eşti acum?

S: (pauză) Sunt conştientă că mă aflu în mama mea.

Dr.N: Cine eşti?

S: (chicoteşte) Sunt într-un copil - sunt un copil.

Efectul de adâncire într-un canal pe care îl descriu subiecții mei nu pare să se refere la cel de naştere al mamei. E asemănător cu tunelul prin care trec sufletele după moartea fizică şi ar putea fi chiar acelaşi drum (dar parcurs în sens invers). Cititorul s-ar putea întreba de ce sunt atât de atent cu momentul naşterii, de vreme ce i-am purtat deja pe subiecții mei prin atâtea vieți anterioare. Există două motive pentru aceasta. Întâi, retrăirea unei vieți trecute nu implică neapărat procesul

naşterii. Al doilea, dacă îi readuc pe subiecți în trupul lor actual şi mă hotărăsc să le cer să retrăiască experiența naşterii, vreau să înlătur orice disconfort pe care l-ar putea încerca unii oameni după ce se trezesc.

Înainte de a continua cu acest subiect ar trebui să ofer nişte informații generale referitoare la suflete şi la copii. Toți subiecții îmi spun că tranziția sufletelor lor din lumea spiritelor în mintea unui copil se dovedeşte a fi mai rapidă decât drumul în sens invers. Care este motivul acestei diferențe? După moartea fizică, sufletele noastre călătoresc prin tunelul timpului şi intră în lumea spiritelor în mod progresiv. Am văzut că pătrunderea în lumea spiritelor e gândită a fi mai graduală decât întoarcerea noastră pe Pământ, pentru a permite sufletului proaspăt eliberat să se adapteze. Cu toate acestea, atunci când intrăm într-un copil ca suflete, venim dintr-un stadiu al Atotcunoaşterii şi astfel ne putem obişnui mental mai repede decât la sfârşitul vieții fizice. De asemenea, avem la dispoziție un timp suplimentar pentru a ne adapta cât suntem în pântecele mamei noastre.

Totuşi, faptul că am petrecut tot acest timp cu mama noastră nu înseamnă că suntem pregătiți pentru paroxismul naşterii, cu luminile orbitoare din spital, trebuind să respirăm aerul şi fiind pentru prima oară luați în brațe la modul fizic. Subiecții mei spun că, dacă ar fi să compare momentul naşterii cu cel al morții, şocul fizic al naşterii e mult mai mare.

Cu puțin timp înainte de naştere sufletul va atinge atent şi se va alătura mai complet creierului sensibil şi aflat încă în curs de dezvoltare al copilului. Când un suflet decide să intre într-un copil, acesta nu are aparent libertatea de a alege, în sensul de a accepta sau respinge sufletul. Atunci când intră pentru prima dată, timpul cronologic începe pentru suflet.

În funcție de înclinațiile respectivului suflet, acest moment poate avea loc mai devreme sau mai târziu în perioada sarcinii mamei. Am avut cazuri de suflete ce şi-au programat sosirea în ultimul minut, chiar în timpul naşterii, dar acest lucru nu e obişnuit. Studiile mele indică faptul că până şi sufletele ce se alătură copilului devreme par să călătorească mult în afara pântecului mamei până în momentul naşterii.

Odată ce naşterea a avut loc, uniunea spiritului şi a cărnii s-a solidificat într-un parteneriat. Sufletul nemuritor devine apoi locul de percepție al ego-ului uman ce urmează să se dezvolte. Sufletul aduce o putere spirituală, moştenire a unei conştiințe infinite. Deşi am menționat că sufletele pot fi ținute în captivitate de o persoană traumatizată, ele nu sunt niciodată prinse în cursă. Pe lângă faptul că pleacă în momentul morții, sufletele pot pleca şi veni atunci când trupul doarme, în timpul meditației adânci sau în timpul operațiilor chirurgicale, când se administrează anestezice. Absența sufletului se poate prelungi mai mult în cazuri de afecțiuni severe ale creierului sau în comă.

Cazul 29 continuă, explicând frumusețea alăturării sufletului la o nouă ființă umană. Această alăturare a unei forțe de viață inteligentă înaintea naşterii închide cercul pe care am început să-l trasăm la cazul 1, cu scena morții.

Dr.N: Bine, mă bucur că ai ajuns sănătoasă şi în siguranță în noul tău trup. Spune-mi ce vârstă are copilul?

S: Au trecut cinci luni (de la concepere).

Dr.N: E momentul în care intri, de obicei, în trupul unui copil?

S: În existențele mele... am ajuns în perioade diferite... în funcție de copil, mamă şi de viitoarea mea viață.

Dr.N: Ca suflet, te deranjează dacă e avortat copilul din pântecul mamei, oricare ar fi motivul, înainte de naştere?

S: Ştim dacă un copil ajunge să se nască sau nu. Nu ne surprinde dacă nu ne vom naşte. Putem fi prin preajmă măcar pentru a alina copilul.

Dr.N: Bine, dacă totuşi copilul nu se va naşte, va fi ratată şi sarcina ta ca suflet în acea viață?

S: Nu, dacă se întâmplă astfel, niciodată sarcinile noastre nu se referă la o viață întreagă.

Dr.N: Este posibil ca unii copii care au fost avortați să nu fi avut niciodată suflete?

S: Depinde de momentul în care are loc avortul. Cei care mor foarte devreme, de cele mai multe ori nici nu au nevoie de noi.

Notă: Această problemă a fost dezbătută foarte aprins în trecut şi este de mare actualitate şi astăzi. În secolul al XIII-lea, biserica creştină a considerat necesar să stabilească dacă un fetus avortat are sau nu suflet. Sf Toma d'Aquino şi alți teologi medievali au decis în mod arbitrar că sufletul se alătură pruncului la 40 de zile de la concepere.

Dr.N: Presupunând că un copil ajunge să se nască, ştii obiceiurile pe care le au alte suflete cu aceşti copii?

S: (fără să-mi dea prea multă atenție) Oh, unii plutesc primprejur mai mult decât alții, intrând şi ieşind din copil până la naştere, deoarece se plictisesc.

Dr.N: Ce anume faci tu, de obicei?

S: Adopt calea de mijloc. De fapt, nu-mi petrec prea mult timp cu fiecare mişcare a bebeluşului, pentru că poate deveni plicticos.

Dr.N: Bine, hai să luăm situația de față, eşti înlăuntrul mamei tale - să lăsăm să treacă un timp. Ce faci când nu eşti lângă copilul nenăscut?

S: (râde încântată) Vrei să ştii adevărul? Atunci îți spun. Mă joc! Este un moment potrivit să plec şi, pur şi simplu, să mă prostesc... când copilul e mai puțin activ. Mă distrez cu prietenii mei care fac şi ei acelaşi lucru. Ne balansăm în jurul Pământului pentru a ne vizita unul pe altul... şi mergem în locuri interesante... unde am trăit împreună în viețile trecute.

Dr.N: Nu credeți, tu şi aceste suflete, că părăsind copilul nenăscut pentru perioade lungi de timp impietați responsabilitățile sarcinilor voastre?

S: (defensiv) Hei, stai puțin! Cine a vorbit de perioade lungi de timp? Eu nu fac aşa ceva! Şi, oricum, exercițiile noastre serioase nici n-au început încă.

Dr. N: Când pleci de lângă copil pentru puțin timp, în ce plan astral te afli, comparativ cu Pământul?

S: Suntem tot în planul Pământului... şi încercăm totodată să nu ne lăsăm prea distraşi. Cel mai adesea ne distrăm în vecinătatea copilului. Nu vreau să crezi că nu avem nimic de făcut cu copiii nenăscuți.

Dr.N: Oh...?

S: (continuă) Sunt ocupată cu această nouă minte, deşi nu e încă gata cu totul.

Dr.N: De ce nu vorbim mai mult despre acest aspect? Când sufletul tău intră într-un copil pentru a rămâne cu acest nou trup toată viața, care e menirea acestei preluări?

S: (oftează adânc) Odată ce mă ataşez de un copil trebuie să-mi sincronizez mintea cu creierul acestuia. Trebuie să ne obişnuim unul cu celălalt, de vreme ce vom fi parteneri.

Dr.N: Mi-au spus şi alți oameni acest lucru, dar, oare, tu şi copilul ați avut imediat o afinitate unul pentru celălalt?

S: Păi... sunt în mintea copilului, dar şi separat. La început o iau mai încet.

Dr.N: Bine, de ce nu-mi explici atunci ce faci cu mintea copilului.

S: Mintea sa e delicată şi nu trebuie grăbită. Încep cu un test uşor... stabilind legăturile... spațiile dintre lobi... fiecare minte e diferită.

Dr.N: Există vreun conflict între copil şi tine?

S: (încet) Oh... la început opune o uşoară rezistență. Nu mă acceptă complet... e un fapt obişnuit... până ne familiarizăm (se opreşte pentru un moment şi râde încet). Mă lovesc de mine însămi!

Dr.N: În timp ce te integrezi cu copilul, când anume devine acesta receptiv la forța identității tale ca suflet?

S: Mă deranjează cuvântul „forță” pe care l-ai folosit. Noi nu recurgem niciodată la forță când pătrundem într-un copil nenăscut. Mă proiectez întotdeauna cu grijă.

Dr.N: Ți-au trebuit multe vieți pentru a învăța să te

proiectezi într-un creier uman?

S: Uh... o vreme... sufletele noi sunt ajutate să facă acest lucru.

Dr.N: De vreme ce reprezinți energie pură, schițezi cumva legături mentale electrice, cum ar fi neurotransmițătorii şi celulele nervoase?

S: (pauză) Păi, ceva de genul acesta... nu disloc nimic...în timp ce învăț modelul undelor cerebrale ale copilului.

Dr.N: Te referi cumva la circuitul mental al reglării gândurilor?

S: La cum traduce această persoană semnalele. Capacitatea ei. Nu există doi copii la fel.

Dr.N: Fii complet sinceră cu mine. Sufletul tău nu preia cumva controlul asupra acestei minți şi n-o subjugă dorințelor tale?

S: Nu înțelegi. Este un amestec. Înainte de sosirea mea aici există... un gol pe care îl umplu pentru a întregi copilul.

Dr.N: Aduci cu tine inteligența?

S: Noi dezvoltăm ceea ce deja există acolo.

Dr.N: Poți fi mai explicită față de ce anume oferă concret sufletul trupului omenesc?

S: Aducem o...înțelegere a lucrurilor... o recunoaştere a adevărului din ceea ce vede creierul.

Dr.N: Eşti sigur că acest copil nu te consideră la început o entitate străină în mintea sa?

S: Nu, acesta este şi motivul pentru care ne unim cu minți nedezvoltate. Mă recunoaşte ca pe un prieten..un geamăn... care va face parte din el. E ca şi când copilul m-ar fi aşteptat să vin.

Dr.N: Crezi că o putere superioară îl pregăteşte pe copil pentru venirea ta?

S: Nu ştiu, dar aşa s-ar părea.

Dr.N: Îți termini munca de unificare înainte de naştere?

S: Nu chiar, dar la naştere am început deja să ne completăm.

Dr.N: Deci, procesul de unificare durează ceva timp?

S: Sigur, până ne adaptăm unul cu celălalt. Şi, după cum ți-am spus, părăsesc copilul nenăscut la anumite intervale de timp.

Dr.N: Dar cum se petrec lucrurile cu sufletele care se alătură copiilor în ultimele minute înainte de naştere?

S: Uf! Acesta este stilul lor, nu al meu. Ei trebuie să-şi înceapă munca atunci când deja s-a născut copilul.

Dr.N: Ce vârstă are trupul în momentul în care sufletul tău se opreşte, întregind copilul?

S: Cam pe la cinci - şase ani. De obicei devenim în întregime operaționali când copilul începe şcoala. Copiii sub această vârstă pot fi lăsați destul de mult numai cu ceea ce au ei.

Dr.N: Nu este de datoria ta să fii întotdeauna cu corpul tău?

S: Dacă lucrurile se înrăutățesc din punct de vedere fizic - atunci intru înapoi ca din puşcă.

Dr.N: Cum ai putea şti acest lucru, dacă tu te prosteai cu alte suflete?

S: Orice creier are un model al undelor - ca o amprentă. Ştim imediat dacă are probleme copilul ce ne-a fost desemnat.

Dr.N: Aşadar, voi supravegheați întotdeauna copiii ce v-au fost desemnați în fazele timpurii ale creşterii?

S: (mândru) O, da, şi îi supraveghez şi pe părinți. Ei s-ar putea certa în preajma copilului, lucru ce generează vibrații disonante.

Dr.N: Dacă i se întâmplă acest lucru copilului, ce anume faci tu, în calitate de suflet al său?

S: Îl liniştesc pe cât îmi stă în putință. Ajung la părinți prin intermediul copiilor, pentru a-i calma şi pe aceştia.

Dr.N: Dă-mi un exemplu al modului în care poți să ajungi la părinții tăi.

S: O, îl fac pe copil să râdă şi să-şi împingă mânuțele în fața părinților. Genul acesta de lucruri îi face pe copii să fie îndrăgiți de părinți.

Dr.N: Ca suflet, poți controla mişcările motorii ale copilului?

S: Eu sunt..cu. Pot să apăs un pic în acea parte a creierului care controlează mişcările. Pot totodată să gâdil uneori copilul... fac tot ce pot pentru a aduce armonic în familia ce mi-a fost

destinată.

Dr.N: Spune-mi, cum este să fii în pântecul mamei?

S: Îmi place sentimentul călduros şi confortabil al dragostei. Cel mai adesea există dragoste... uneori şi stres. Oricum, folosesc acest timp pentru a mă gândi şi a plănui ce anume voi face după naştere. Mă gândesc la viețile mele trecute şi la şansele pierdute cu alte trupuri, şi acest lucru mă stimulează.

Dr.N: Dar, oare, nu ți s-au blocat încă, prin amnezie, amintirile tuturor vieților tale trecute, ca şi viața ta din lumea spiritelor?

S: Acest lucru începe după naştere.

Dr.N: Când copilul s-a născut, are el cunoştință despre cine este sufletul său şi care sunt motivele acestei alăturări?

S: (pauză) Mintea copilului este atât de nedezvoltată, încât nu conştientizează aceste lucruri. Are unele cunoştințe în acest sens, care apoi se sting, ca o modalitate de alinare. Până la vârsta la care încep să vorbesc, aceste informații sunt închise adânc în mine, şi aşa şi trebuie să fie.

Dr.N: Deci, ai gânduri efemere despre alte vieți, câtă vreme eşti la o vârstă fragedă?

S: Da..visăm cu ochii deschişi... modul în care ne jucăm în copilărie... inventând, creând poveşti... având prieteni imaginari ce sunt reali de fapt... dar acest lucru se estompează. În primii lor ani din viață, bebeluşii ştiu mai mult decât se crede îndeobşte.

Dr.N: Bine, acum este exact momentul dinaintea naşterii tale în această viață. Spune-mi ce anume faci.

S: Ascult muzică.

Dr.N: Ce muzică?

S: Ascult discurile tatălui meu - foarte relaxante pentru el - îl ajută să gândească. Sunt puțin îngrijorată în ceea ce-l priveşte...

Dr.N: De ce?

S: (chicoteşte) Crede că-şi doreşte un băiat, dar îi voi schimba imediat părerea!

Dr.N: Aşadar, aceasta este o perioadă productivă pentru tine?

S: (hotărâtă) Da, sunt ocupată cu planificarea momentului potrivit în care voi intra în lume ca ființă umană şi voi respira pentru prima oară. Aceasta este ultima şansă de a medita în linişte asupra noii vieți. Când voi ieşi, voi avea atâtea de făcut.

CONCLUZIE

INFORMAȚIILE conținute în această carte cu privire la existența sufletelor după moartea fizică reprezintă cea mai semnificativă explicație pe care am găsit-o de-a lungul întregii mele vieți la problema sensului vieții noastre. Toți anii mei de cercetări dedicate descoperirii scopului vieții abia dacă m-au pregătit pentru momentul în care un subiect aflat sub hipnoză a deschis uşa spre o lume eternă.

Cel mai vechi prieten al meu este astăzi un preot catolic. Pe când ne plimbam în adolescență pe dealurile şi plajele din Los Angeles purtam adesea discuții filozofice, dar convingerile noastre spirituale erau foarte diferite. El mi-a spus odată: „Trebuie să ai curaj ca să fii ateu şi să crezi că nu există nimic dincolo de această viață”. Nu înțelegeam lucrurile în felul acesta atunci şi nici încă mulți ani după aceea. Am fost trimis de părinții mei încă de la vârsta de 5 ani la şcoli de tip militar pentru perioade îndelungate. Sentimentele de abandon şi de însingurare erau atât de puternice, încât nu credeam în nici o altă putere în afară de mine însumi. Acum realizez că am fost întărit într-un mod subtil, pe care nu îl puteam înțelege. Prietenul meu şi cu mine avem şi astăzi moduri diferite de a ne apropia de spiritualitate, dar acum suntem amândoi convinşi că scopul şi ordinea

universului emană dintr-o conştiință superioară.

Privind în urmă în propria viață, cred că nu a fost întâmplător că oamenii au venit, în cele din urmă, la mine pentru a fi supuşi hipnozei - un medium al adevărului în care pot crede - vorbindu-mi despre ghizi, porți cereşti, grupuri spirituale de studiu şi chiar despre creația însăşi, într-o lume a sufletelor. Chiar şi acum mă simt uneori un intrus în mințile celor ce descriu lumea spiritelor şi locul lor în aceasta, dar cunoştințele lor m-au îndrumat. Încă mă întreb de ce sunt mesagerul cunoaşterii spirituale din paginile acestei cărți, câtă vreme cineva mai puțin dăruit cu cinism şi îndoială ar fi fost, cu siguranță, mult mai potrivit. De fapt, adevărații mesageri ai speranței pentru viitor sunt oamenii reprezentați în aceste cazuri şi nu reporterul.

Tot ce am aflat, despre cine anume suntem şi de unde anume venim, datorez acelora care au venit să-mi ceară ajutorul. Ei m-au învățat că un aspect major al misiunii noastre pe Pământ ca suflete este de a supraviețui din punct de vedere mental fiind izolați de adevăratul nostru cămin. Când se află într-un trup omenesc sufletul este singur. Izolarea relativă a sufletului pe Pământ în timpul unei vieți fizice temporare este îngreunată la nivel conştient de gândurile conform cărora nu mai există nimic dincolo de această viață. Îndoielile noastre ne fac să găsim sprijin numai în lumea fizică pe care o vedem. Cunoaşterea ştiințifică potrivit căreia Pământul e doar un grăunte de nisip al unei plaje galactice, din cadrul unui vast ocean al universului, nu face decât să accentueze sentimentul propriei noastre insignifianțe.

De ce nici o altă ființă de pe Pământ nu este preocupată de viața de după moarte? Doar pentru că egoul nostru exacerbat nu vrea să conceapă viața ca fiind vremelnică sau pentru că ființa noastră este asociată unei puteri superioare? Oamenii neagă faptul că orice gând referitor la viața de după este o expresie a speranței. La fel am făcut şi cu. Cu toate acestea, există o logică în faptul că nu am fost creați din întâmplare, numai pentru a supraviețui, şi că existăm într-un sistem universal care ghidează transformările fizice ale Sinelui într-un anumit scop. Cred că aceasta e vocea sufletelor noastre care ne spune că avem o personalitate nemuritoare.

Nici una din afirmațiile despre viața de după moarte din cazurile mele nu are un fundament ştiințific pentru a dovedi afirmațiile subiecților respectivi. Aş spera ca acei cititori care consideră materialul prezentat în această carte prea inovator să rețină măcar ideea că ar fi posibil să aibă o identitate eternă. Dacă ei vor reține măcar acest lucru, scopul meu a fost atins.

Unul din cele mai problematice aspecte cu care se confruntă toți oamenii ce vor să creadă în ceva mai înalt decât ei înşişi este cauzalitatea provenită din imensa doză de negativism din această lume. Exemplul principal dat în sprijinul ideilor acestora îl constituie răul. Când îi întreb pe subiecții mei cum de permite un Dumnezeu iubitor suferința, observ cu surprindere că răspunsurile lor nu sunt prea variate. Subiecții cazurilor mele spun că sufletele noastre sunt create de un Creator care plasează starea de pace absolută în mod deliberat la un nivel greu accesibil, tocmai pentru ca noi să ne străduim mai mult să o atingem.

Învățăm din greşeli. Absența trăsăturilor pozitive ne arată defectele fundamentale ale naturii noastre. Ceea ce nu este bun ne testează, altfel nu am avea nici o motivație de a îmbunătăți lumea prin noi înşine şi de a ne măsura dezvoltarea. Când îi întreb pe subiecții mei despre trăsăturile milei şi ale mâniei pe care le percepem a fi expresia de sine a unui suflet-profesor, unii dintre ei răspund că numai Creatorul arată anumite atribute în scopuri specifice. De exemplu, dacă echivalăm răul cu dreptatea şi binele cu mila, şi dacă Dumnezeu ne-ar fi permis să cunoaştem numai mila, n-ar mai fi existat dreptatea.

Cartea prezintă o temă a ordinii şi a înțelepciunii ce se înalță din multe nivele energetice spirituale. Într-un mesaj remarcabil, subliniat mai cu seamă de subiecții avansați, este expusă posibilitatea ca divinitatea - suprasufletul divin al universului nostru - să se afle la un nivel mai puțin decât perfect. Astfel, infailibilitatea absolută este deferită unei surse divine şi mai înalte.

Am ajuns la concluzia că trăim într-o lume intenționat imperfectă. Pământul e una din nenumăratele lumi populate de ființe inteligente, fiecare cu propriul său set de imperfecțiuni ce trebuie armonizate. Mergând pe firul acestei gândiri, am putea afirma că existăm ca un singur univers dimensional dintre multe altele, fiecare având propriul său creator ce guvernează, la nivele

diferite de competență, stadii similare cu dezvoltarea sufletelor arătată în această carte. Sub acest panteon, ființei divine din casa noastră distinctă i-ar fi permis să guverneze în modul său propriu. Dacă sufletele noastre, care merg pe planetele universului, sunt vlăstarele unui suprasuflet divin - părinte, care devine mai înțelept prin strădania noastră, atunci n-am putea, oare, avea un bunic încă şi mai divin, care să fie divinitatea supremă? Conceptul conform căruia divinitatea noastră imediată încă evoluează, asemenea nouă, nu ştirbeşte cu nimic ideea unei surse absolute a perfecțiunii care dă naştere divinității noastre. Sunt de părere că o divinitate supremă, perfectă, nu ar pierde nici atotputernicia şi nici controlul absolut asupra întregii creații permițând maturizarea unui vlăstar mai puțin perfect.

Aspectele intervenției divine reflectate în acest univers trebuie să rămână realitatea noastră ultimă. Dacă divinitatea noastră nu este cea mai bună, din cauza folosirii suferinței ca un instrument de învățare, tot trebuie să o acceptăm ca pe cea mai bună pe care o avem şi să considerăm propria noastră existență ca un dar divin. În mod cert, această idee nu e uşor de comunicat cuiva care suferă, să zicem, de o boală incurabilă. Suferința în viață este în mod deosebit insidioasă, pentru că poate bloca puterea tămăduitoare a sufletului nostru, mai ales dacă nu am acceptat ceea ce ni se întâmplă ca pe o încercare stabilită mai înainte. Totuşi, de-a lungul vieții, karma noastră este stabilită în aşa fel, încât nici o încercare să nu fie mai grea decât putem suporta.

La un templu *wat* din munții Thailandei de Nord un învățător buddhist mi-a reamintit un adevăr simplu. „Viața - spunea - ne este oferită ca un mijloc al exprimării de sine, oferindu-ne numai ceea ce căutăm când ne ascultăm inima". Cea mai înaltă formă a acestei expresii sunt faptele bune. Sufletul nostru poate călători departe de locuința noastră permanentă, dar noi nu suntem doar turişti. Purtăm responsabilitatea evoluției unei conştiințe mai înalte, atât pentru noi înşine, cât şi pentru alții în viață. Astfel, călătoria noastră este una colectivă.

Suntem ființe divine, dar imperfecte, ce există în două lumi, materială şi spirituală. Destinul nostru este acela de a pendula prin univers, prin spațiu şi timp, învățând să ne conducem pe noi înşine şi îmbogățindu-ne cunoaşterea. Trebuie să ne încredem în acest proces cu răbdare şi perseverență. Esența noastră nu e revelată pe deplin în majoritatea gazdelor fizice, dar Sinele nu se pierde niciodată, pentru că rămânem întotdeauna conectați cu ambele lumi.

Câțiva subiecți mai avansați au afirmat că există o mişcare din ce în ce mai puternică în lumea spiritelor pentru a „schimba regulile jocului pe Pământ". Aceşti oameni spun că sufletele lor erau mai puțin amnezice cu privire la sinele lor şi la viața de după moarte pe când trăiau în civilizațiile timpurii. se pare că în ultimele milenii, amintirile lor eterne au fost strict blocate la nivel conştient. Acest factor a contribuit la rândul său la pierderea credinței în propria noastră transcendență. Pământul e plin de oameni ce încearcă un sentiment de gol şi lipsă de speranță față de semnificația vieții. Absența unei legături cu partea nemuritoare din noi, combinată cu existența substanțelor halucinogene şi cu suprapopularea au generat nelinişte în lumea spiritelor. Mi s-a relatat că un număr mare de suflete ce s-au încarnat pe Pământ frecvent în ultimele secole optează acum, atunci când au ocazia, pentru lumi mai puțin stresante. Există locuri iluminate în care amnezia este mult redusă, fără să cauzeze o senzație de dor față de căminul nostru din lumea spiritelor. Pe măsură ce ne apropiem de noul mileniu, maeştri ce conduc destinele Pământului par să facă acele schimbări spre a permite mai multe informații şi înțelegere despre cine anume suntem şi de ce trebuie să venim aici în viețile noastre.

Probabil cea mai satisfăcătoare trăsătură a muncii mele de a descoperi existența lumii spiritelor în mințile subiecților mei este efectul pe care această cunoaştere conştientă o are asupra lor. Cel mai important beneficiu care ne parvine din cunoaşterea faptului că suntem aşteptați într-o lume a iubirii absolute este acela că devenim mai receptivi la puterile spirituale superioare din mintea noastră. Conştiența că aparținem unui loc ne întăreşte şi ne dă pace, nu în sensul încetării unui conflict, ci în acela de a ne unifica pe noi înşine cu o minte universală. Într-o zi vom încheia această lungă călătorie - cu toții - şi vom atinge o stare supremă de iluminare în care totul este posibil.